

செய்யுள் தொகுப்பு

க.பொ.த.(உ/த)
புதிய பாடத்திட்டம்

தொகுப்பு

S.S. ஆனந்தன்

B.A.(Hons), Dip-in-Edu., S.L.P.S., I.S.A.

செய்யுள் தொகுப்பு

க.பொ.த.(உ/த)

முதிய பாடத்திட்டம்

பாடல்கள், பாடற்பிரிப்புகள்,
விளக்கவுரைகள், பொருள்,
குறிப்புகள், அரும்பத விளக்கங்கள்

S. சிவநிர்த்தானந்தா

B.A.(Hons.), Dip.-in-Edu., S.L.P.S., I.S.A.

முத்திரை நம்புகிறேன்

(இ.உ).ஆ.ப.ப.க

முத்திரை நம்புகிறேன்

பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 1998 (புதுக்கிதா)
1997 (முதற்பதிப்பு)

பதிப்புரிமை : தொகுப்பாசிரியர்

தலைப்பு : செய்யுள் தொகுப்பு

நூற்றொகுப்பு : திரு S. சீவநீர்த்தானந்தா

நூல் அளவு : 142 மிமீ X 195 மிமீ

பக்கங்கள் : 229

கணணி

வடிவமைப்பு : திரு. திருமதி. கிருஷ்ணமூர்த்தி

அச்சகம் : லக்ஷ கிராமிக்ஸ்

முத்திரை நம்புகிறேன்

B.A.(Hons.), Dip. in Edu., S.L.P.S., I.S.A.

சமர்ப்பணம்

தந்தை தந்த கல்வியினால் தனயன் யான் எஞ்ஞான்றும்
சிந்தையினில் நல்லறிவும் கொண்டிருந்து வாழுகின்றேன்
எந்தை சிவலிங்கமீவன் இறைவனடி சேர்ந்தானின்
சுந்தரமாம் கழல் இணைக்கு இப்பலுவல் சமர்ப்பணமே!

— ஆசிரியர்

அணிந்துரை

கல்விப் பொதுத் தராதர உயர்தர வகுப்புக்களில் கலைப்பிரிவில் பயிலும் மாணவர்கள் அனைவரும் தமிழ்ப் பாடத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மரபு சீலகாலங்களிற்கு முன்னர் இருந்தது. இடைக்காலத்தில் தமிழ்மொழிப் பாடத்தின் அடக்கங்கள் விரிவுபடத்தொடங்கியதில் இருந்து இப்பாடத்தைக் கற்கும் மாணவர் தொகையும் குறைந்தது. ஆனால் தற்போது மீண்டும் உயர்தர வகுப்பில் தமிழ்ப்பாடத்தைக் கற்கவிழையும் மாணவர்தொகை அதிகரித்துவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உள. இப்பாடத்தினை இலகுவாகக் கற்கக்கூடிய, பாடத்திட்டத்திற்கான பாடவிளக்கநூல்கள் வெளியிடப்படுவதும் இதற்கான ஒரு முக்கிய காரணமாகும். மேலும் கல்விக் கல்லூரிகளுக்கான அனுமதியின்போது குறிப்பிட்ட சில பாடநெறிகளுக்கு க.பொ.த. உயர்தர தமிழ்மொழிப் பாடத்திட்டம் பல்வேறு பகுதிகளைக் கொண்டது. இவை சம்பந்தமான மூலப்பகுதிகளை மாணவர் இக்காலகட்டத்தில் பெறுவது கடினமான விடயம் என்றே கொள்ளவேண்டும். பாடசாலை நூல்திலையங்களிலும் இவ்விதமான நூல்கள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன.

வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர் கற்பிக்கும் விடயங்கள் மாத்திரம் கற்றலுக்குப் போதுமானவை எனக்கொள்ளமுடியாது. பாடத்திட்டம் தொடர்பான வெவ்வேறு நூல்களையும் மாணவர்கள் சுயமாகக் கற்கவேண்டும். இப்படியான, மாணவர் மையக்கல்விக்கு பொருத்தமான துணைநூல்கள் அவசியம். மாணவர்கள் இலகுவாகவும் விரைவாகவும் கற்கக்கூடிய துணை நூல்களே இன்று பெரிதும் வேண்டியுள்ளன. இவை மாணவரின் பாட அடைவை மேம்படுத்தி பரீட்சையிலும் நல்ல பெறுபேற்றைப் பெற வழிசெய்யக்கூடியவை.

மேல்மாகாண தமிழ்மொழிப்பாட ஆலோசகரான திரு. சி. சிவநிர்த்தானந்தா (S. S.ஆனந்தன்) தமிழ்மொழி சிறப்புப்பட்டதாரி. அத்துடன் கல்வி டிப்பினோமா பட்டம் பெற்றவர். உயர்தரவகுப்பில் நீண்டகாலம் தமிழ்மொழி கற்பித்து அனுபவம் பெற்றவர். பாடவிளக்கங்களை மிகவும் திறமையாகவும், சுவாரசியமாகவும் மாணவர்களுக்கு விளக்கும் திறன் மிக்கவர். அத்துடன் இவர் தேசிய கல்வி நிறுவகத்தில் தமிழ்ப்பாட விருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களிலும் பங்கேற்று வருபவர். மேலும் கல்வி அமைச்சின் உயர்கல்வி அமைச்சின் தமிழ்ப்பிரிவினரால் நடாத்தப்படும் பயிற்சித்திட்டத்தில் வள ஆளணியினராக கடமைபுரிபவர்.

இவர் உயர்தரவகுப்பு மாணவர்களுக்கென திருவடிகூட்டு படலம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுகதைகள், பாரதியார் பாடல், உரைநடைத் தொகுப்பு, செய்யுள் தொகுப்பு, திருக்குறள் போன்ற தெரிவு செய்யப்பட்ட பகுதிகளைக்கொண்ட பாடநூல்களை வெளியிட்டுள்ளதனையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஆசிரியர்களாலும், மாணவர்களாலும் இந்நூல்களின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டு வருவதை நான் நன்கு உணர்வேன். இவரது படைப்புக்கள் தொடர்ந்தும் நிகழவேண்டும் என்பதே கல்வித்துறை சார்ந்த அனைவரதும் பேராவலாகும். மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இவரது படைப்புக்களால் பெரிதும் பயனடைவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இவரது கல்விமுயற்சி தொடர என் வாழ்த்துக்கள்.

திரு. S. நல்லையா M.A. (கல்வியியல்)

மேலதிகக் கல்விப் பணிப்பாளர்,

மேல்மாகாணம்.

முன்னுரை

தமிழ்மொழிக்கான க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புப் புதிய பாடத்திட்டத்தில், ஒரு பகுதியான செய்யுள் தொகுப்பு, பண்டைய காலம்முதல் தற்காலம் வரையிலான தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து வரலாற்றுரீதியாக தெரிவுசெய்யப்பட்ட செய்யுள் பகுதியாக அமைகின்றது. இப்பகுதி, வினாத்தாள்களில் அதிக புள்ளிகளைப் பெற்றுத்தரக்கூடிய வகையில் அதிக வினாக்களைக் கொண்டுள்ளது. இச்செய்யுள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் முழுமையான பாடல் பகுதிகளையோ அல்லது முழுமையான பொருட்பகுதிகளையோ அல்லது விளக்கப் பகுதிகளையோ கொண்டதான முழுமையான நூல்கள் மிகமிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. எனது முன்னைய செய்யுள் தொகுப்பிற்குப் முழுமையான விடயங்களை உள்ளடக்க இயலவில்லை. மாணவகுழாத்தினரின் கைகளில் விரைவில் பாடப் பகுதிகள் கிடைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கில் ஆங்காங்கே தேடிக்கிடைக்கப்பெற்றவற்றைக் கொண்டு அந்நூலை வெளியிட்டிருந்தேன். அதில் என் உள்ளம் திருப்தியடையவில்லை. ஆனால் மாணவகுழாம் பயனடைந்தது.

தற்போது, நான் வெளியிட்ட எல்லா நூல்களையும் மீண்டும் புதிய பதிப்புக்களாக வெளியிடுகின்றேன். அவ்வகையில் செய்யுள் தொகுப்பு இப்போது வெளிவருகின்றது. என்னால் முடிந்தவரையில் எவ்வளவு இலகுவாகவும் எளிமையாகவும் மாணவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டுமோ அவ்வளவு இலகுவாகவும் எளிமையாகவும் இதனை ஆக்கியுள்ளேன். முழுமையான பாடற்பகுதிகள், பாடற்பிரிப்புகள், பொருள்விளக்கம், விளக்கக்குறிப்புகள் அரும்பத விளக்கங்கள், மாதிரி வினாப்பகுதிகள் என்பவற்றைக்கொண்ட முழுமையான நூலாக இந்நூல் அமைகின்றது.

நிச்சயமாக இந்நூல் மாணவகுழாத்தினருக்கும், ஆசிரியர்-களுக்கும் பெரும்பயனைக் கொடுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்நூலிலே இடம்பெற்ற பாடவைப்பு ஒழுங்குக்கேற்ப நூலின் பிற்பகுதியில் மாதிரிவினாக்கள் கொண்ட பகுதியொன்றினையும் இணைத்துள்ளேன். கற்றலுக்கும் கற்பித்தலுக்கும் அவ்வினாப்பகுதி துணையாக அமையும்.

இந்நூல் வெகுசிறப்புப் பெறவேண்டும் என்ற அவாக்கொண்ட அன்புநெஞ்சங்கள் பல உள. இந்நூலாக்கத்திற்கு ஆலோசனை

வழங்கியதுடன் மட்டுமல்லாது அழகியதொரு அணிந்துரையும் அன்புடன் வழங்கிய என் மதிப்பிற்குரிய மேல்மாகாண மேலதிக கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. S. நல்லையா (M.A.) அவர்களுக்கு என் மனமாற்றந்த நன்றி.

குர்பான் கொடுத்த படலத்திற்கான முழுமையான பொருள் விளக்கத்தையும், குறிப்புக்களையும் தந்து உதவியதோடு மட்டும் அமையாது சில கவிஞர்கள் பற்றிய சிறந்த குறிப்புரைகளையும் மனமுவந்து தந்துதவிய எனதருமை நண்பரும், கவிஞருமான A. இக்பால் அவர்களுக்கு என் உளங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

மேலும் இந்நாற் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள இஸ்லாமிய இலக்கியப்பகுதியான குர்பான் கொடுத்தபடலத்திற்கு (இராஜநாயகம்) மேலதிக குறிப்புரைகள் தந்து, ஆலோசனைகளை வழங்கிய ஜனாப். M.S.A. றஹீம் (M.Ed.) (தேசிய கல்வி நிறுவகம்) அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

என் நூலாக்கத்திற்கு ஆலோசனைகளையும், ஊக்கத்தையும் தந்து என் சேவைக்கு துணைபுரியும் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை உரிமையாளரான அன்பர் திரு. விஜித்சிங் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக என் நூலாக்க முயற்சிக்கு பக்கத் துணையாக அமைந்தவர்கள் திரு. திருமதி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள். இரவு பகல் பாராது, அயராது, என் சேவையைத் தங்கள் சேவையாகக் கருதி முழுமனதுடன் இந்நூலாக்கத்திற்கு தங்களை முழுமையாக அர்ப்பணித்தவர்கள் இவர்கள். எவ்வளவு சிறப்பாக அமையமுடியுமோ அவ்வளவு சிறப்பாக இந்நூலைக் கணணி வாடிமைப்புச் செய்துதந்த இவ் அன்புநெஞ்சங்களுக்கு என் உளங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

இதனை அழகுற அச்சிட்டுப் பதிப்பித்த லக்க கிரபிக்ஸ் உரிமையாளருக்கும் நன்றிகூறி, என் நூலாக்க சேவைக்கு ஊக்குவிப்பாக அமைந்த அறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அனைவருக்கும் என் பணிவன்புடனான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

S. S. ஆனந்தன்.

17. 08. 1998

மதிப்புரை

க. பொ. த. (உயர்தர) தேர்வுக்குத் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுக்கும் மாணவர் தொகை அண்மைக்காலங்களில் அதிகரித்து வருவதை அறியமுடிகிறது. கடந்தகாலங்களில் நேர்மாறான நிலை காணப்பட்டமை நாம் அறிந்ததே. நீண்டகாலமாகப் பயன்பாட்டில் இருந்த பழைய பாடத்திட்டம் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மாற்றப்பட்டது.

புதிய பாடத்திட்டம் குறிப்பிட்ட சில பாடநூல்களை மாத்திரம் கொள்ளாது சங்ககாலம் முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான பல்வேறு இலக்கியப்பகுதிகளையும் உள்ளடக்கித் தயாரிக்கப்பட்டது. புதிய பாடத்திட்டம் அறிமுகமானதும் இத்தனை இலக்கியங்களையும் எங்கே நாம் தேடுவோம் என ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் வினாவெழுப்பினர். அந்தவகையில் இலங்கையில் எல்லோருக்கும் முதலாக செய்யுட்பகுதிகளைத் தேடித் தொகுத்து வெளியிட்ட பெருமை மதிப்புமிகு நண்பர் S. S. ஆனந்தன் அவர்களையே சாரும். அவரது முதற்பதிப்பு கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களப் பதிப்பிற்கும் ஏனையோர் வெளியிட்ட தப்பும் தவறுகளுக்கும் இடையிலான பதிப்புகளுக்கும் முதலில் வந்து சாதனை படைத்ததுடன் மாணவர்களுக்கும் பேருதவியாக அமைந்திருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்பட்ட தொகுப்பில் வந்த செய்யுள்களுக்குப் பொருளோ, விளக்கமோ தரப்படாமலிருந்தது. நாம் ஒழுங்கு செய்திருந்த க.பொ.த (உயர்தர) வகுப்புகளில் தமிழ் கற்பிப்போருக்கான வதிவிடச் செயலம்வுகளில் கூட கணிசமான அளவினர் கலந்துகொள்ளவில்லை. இதனால் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் இடருற்றனர்.

அத்தகைய இடரை நீக்கிய பெருமை மேல்மாகாணத் தமிழ் மொழிப்பாட ஆசிரிய ஆலோசகரும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்மொழிச் சிறப்புப் பட்டதாரியும், நாடறிந்த எழுத்தாளரும், விரிவுரையாளருமான நண்பர் S. S. ஆனந்தன் அவர்களையே சாரும்.

இப்போது அச்செய்யுள் தொகுப்பு பல திருத்தங்களுடனும், சேர்க்கைகளுடனும் புதிய பதிப்பாக வெளிவருகின்றது. பரீட்சைக்கு விடையளிக்கத்தக்க வகையில் மிக இலகுவான முறையில் அவை விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியரின் உதவி இல்லாமலே மாணவர்கள் சுயமாகக் கற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக ஆனந்தன் அவர்கள் பாடங்களை அமைத்துள்ளார்.

திரு. S. S. ஆனந்தன் அவர்கள் தனது கல்விசார் நடவடிக்கைகளுடன், கலைத்திட்டவிரும்பி, பாடநூலாக்கம் ஆகிய பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றார். க.பொ.த சாதாரணதர, உயர்தர வகுப்புகளிலும், பட்டக்கல்வி வகுப்புகளிலும் தமிழ் போதித்துப் பெற்ற அனுபவமுத்திரை அவரது செய்யுள் தொகுப்பின் வெற்றிக்குக் காரணமாகும்.

அத்தோடு கல்வி அமைச்சு ஒழுங்குசெய்த நாடளாவிய தமிழ்மொழி கற்பித்தல் கருத்தரங்குகளிலும் கலந்து ஆசிரியர்களுக்கான கல்வியிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றார். நண்பர் ஆனந்தனால் ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு துணை நூல்களும் மாணவர் குழாத்துக்குப் பேருதவியாக அமைந்தன.

நண்பர் S. S. ஆனந்தன் அவர்களின் இச்செய்யுள் தொகுப்புக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றேன்.

ஆனந்தனின் ஏனைய நூல்களைப்பெற்றுப் பெரும் பயன் அடைந்தது போலவே இச்செய்யுள் தொகுப்பையும் ஆசிரியரும் மாணவர்களும் வாங்கிப்பயனடைவர் என்று நிச்சயம் எதிர்பார்க்கலாம்.

ஆனந்தன் பல்லாண்டு வாழவும் அவரது தமிழ்ப்பணி வளரவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

எம்.எஸ். அப்துல்ஹீம் M.Ed.

கலைத்திட்டவிரும்பிப்பிரிவு I

தேசிய கல்வி நிறுவகம்,

மகரகம்.

பொருளடக்கம்

1. அணிந்துரை	v
2. முகவுரை	vi
3. மதிப்புரை	ix
4. பொருளடக்கம்	xi
5. புறநானூறு	1
6. குறுந்தொகை	17
7. நற்றிணை	23
8. கலித்தொகை	30
9. சிலப்பதிகாரம்	43
✓ 10. நாச்சியார் திருமொழி - 02 ✓	49
✓ 11. திருவாசகம் ✓	58
✓ 12. கலிங்கத்துப்பரணி - 98 - V03 ✓	76
✓ 13. இராஜநாயகம் - 2000-02 ✓	93
✓ 14. இரட்சணிய யாத்திரிகம் - 99 - 01 ✓	125
15. குமரகுருபரர் பாடல்	145
16. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி	152
17. இராமநாடக கீர்த்தனைகள்	157
18. பாரதியார் கவிதைகள்	162
19. பாரதிதாசன் பாடல்கள் ✓	167
20. விபுலானந்தர் கவிதைகள்	174
21. சோமசுந்தரப்புவர் பாடல்கள்	178
✓ 22. கம்பதாசன் கவிதைகள் ✓	182
23. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை கவிதைகள்	184
✓ 24. மஹாகவி கவிதைகள் ✓	190
25. நீலாவணன் கவிதைகள்	193
✓ 26. அண்ணல் கவிதைகள் ✓	200
✓ 27. பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள் ✓	204
✓ 28. சி. வி. வேலுப்பிள்ளை கவிதைகள் ✓	214
29. மாதிரி வினாக்கள்	218

பொருள்கள்

1	அகத்தியம்
2	புராணம்
3	நபர்மணி
4	பொருள்கள்
5	புராணம்
6	அகத்தியம்
7	புராணம்
8	அகத்தியம்
9	புராணம்
10	அகத்தியம்
11	புராணம்
12	அகத்தியம்
13	புராணம்
14	அகத்தியம்
15	புராணம்
16	அகத்தியம்
17	புராணம்
18	அகத்தியம்
19	புராணம்
20	அகத்தியம்
21	புராணம்
22	அகத்தியம்
23	புராணம்
24	அகத்தியம்
25	புராணம்
26	அகத்தியம்
27	புராணம்
28	அகத்தியம்
29	புராணம்

புறநானூறு

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் புறநானூறு தொகுக்கப் பட்டது எனக் கொள்ளலாமே தவிர எந்நாளில் அதன் ஒவ்வொரு பாவும் எழுந்தது என்று நம்மாற் கணக்கிட்டுக் கூறமுடியாது. அத்துணைப் பழைமையும் பொருட்செறிவும் உடையது அது. தமிழ் அறிந்தார் அனைவரும், மாணவர் சமூகமும் புறநானூற்றைக் கற்று இன்புறவேண்டும். புறநானூற்றுத் தமிழரின் அஞ்சா நெஞ்சமும், ஆண்மையும் மொழிப்பற்றும் நிறைந்து எல்லா நெஞ்சங்களிலும் திகழவேண்டும்.

35^{ம்} பாடல்

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை வெள்ளைக்குடி நாகனார் பாடியது. வேளாளராகிய இவர் விளைச்சலற்ற காலத்தும் அரசு வரிவேண்ட எதிர்த்து அறம் உரைத்த சிறப்புடையவர்.

நளியிரு முந்நீ ரேணியாக

வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய

மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்

முரசமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளு

5 மரசெனப் படுவது நினதே பெரும!

வலங்குகதிரக் கனலி நால்வயிற் றோன்றினு

மிலங்கு கதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு

மந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்டத்

தோடுகொள் வேலின் றோற்றம் போல

- 10 வாடுகட் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கு
நாடெனப் படுவது நினதேயத்தை. ஆங்க
நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே
நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி
யறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து
- 15 முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோர்ண்
டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே
ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
மாக விகம்பி னடுவுதின் றாங்குக்
கண்பொர விளங்குதின் விண்பொரு வியன்குடை
- 20 வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய
குடிமறைப்பதுவே கூர்வேல் வளவ
வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறந் தார்த்துப்
- 25 பொருபடை தருஉங் கொற்றமு முழுபடை
யுன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினு
மியற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினுங்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞால
- 30 மதுநந் கறிந்தனை யாயி னீயு
நொதும லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே.

இயற்றியவர் : வெள்ளைக்குடி நாகனார்

திணை : பாடாண்திணை

துறை : செவியறிவுறாஉ

பாடற்பிர்ப்பு :

புறநானூறு

நளி இரு முந்நீர் ஏணியாக
வளி இடை வழங்கா வானம் சூடிய
மண் திணிக் கிடக்கைத் தண்தமிழ்க் கிழவர்
முரசு முழங்கு தானை முவருள்ளும்

5 அரசு எனப்படுவது நினதே, பெரும!
அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயின் தோன்றினும்
இலங்கு கதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்
அம்தண் காவிரி வந்து சவர்பு ஊட்டத்
தோடு கொள் வேலின் தோற்றம் போல

10 ஆடு கண் கரும்பின் வெண்பூ நூடங்கும்
நாடு எனப்படுவது நினதே அத்தை: ஆங்க
நாடு கெழு செல்வத்து பீடு கெழு வேந்தே!
நினவ கூறுவல் எனவ கேண்மதி
அறம் புரிந்து அன்ன செங்கோல் நாட்டத்து

15 முறைவேண்டும் பொழுதில் பதன் எளியோர் ஈண்டு
உறை வேண்டும் பொழுதில் பெயல் பெற்றோரே
நூயிறு சுமந்து கோடு திரள் கொண்மும்
ஆக விசும்பின் நடுவு நின்று ஆங்கு
கண் பொர விளங்கும் நின் விண் பொருவியன் குடை

20 வெயில் மறைக் கொண்டு அன்றோ, அன்றே வருந்திய
குடி மறைப்பதுவே கூர்வேல் வளவ!
வெளிற்றுப் பனந்துணியின் வீற்று வீற்றுக் கிடப்ப
களிற்றுக் கணம் பொருத கண் அகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர் புறத்து ஆர்த்து

25 பொருபடை தருஉம் கொற்றமும் உழுபடை : பாயிற்று
 ஊன்றுசால் மருங்கின் ஈன்றதன் பயனே!
 மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்
 இயற்கை அல்லன செயற்கையில் தோன்றினும்
 காவலர் பறிக்கும் இக் கண் அகல் ஞாலம்

30 அது நற்கு அறிந்தனை ஆயின் நீயும்
 நொதுமலாளர் பொது மொழி கொள்ளாது
 பகடு புறம் தருநீர் பாரம் ஒம்பிக்
 குடி புறம் தருகுவை ஆயின் நின்
 அடிபுறம் தருகுவர் அடங்காதோரே.

பதப்பொருள் :

தண்டமிழ்க் கிழவர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய தமிழுக்கு
 உரிமையுடையவராக, நளி இருமுந்நீ ரேணியாக - நீர் நிறைந்த
 கடல் எல்லையாக வளி இடை வழங்கா வானம் குடிய - இடையில்
 காற்று வீசாத வானம் கவிந்து விளங்கும் மண்டிணி கிடக்கை
 - இத்தமிழ் நிலத்தை, முரசு முழங்கும் தானை மூவர் உள்ளும்
 - வெற்றிமுரசு முழங்கும் நாற்படைகளோடும் கூடி ஆட்சி செய்யும்
 மூவேந்தருள்ளும் அரசு எனப்படுவது நினதே பெரும! -
 பெருமைக்குரியவரே! அரசு என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது
 உனது அரசே!

அலங்கு கதிர்கனலி நால் வயின் தோன்றினும் - ஒளி
 செய்கின்ற கதிரவன் நாற்புறத் திசையில் தோன்றினாலும்,
 இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும் - பிரகாசிக்கின்ற
 நட்சத்திரங்கள் தென்திசை சென்றால் என்ன, அந்தண் காவிரி
 வந்து கவர்வு ஊட்ட - காவிரியாறு வாய்க்கால் வழியாகச்
 சென்று செழிப்பினைக் கொடுக்க, தோடுகொள் வேலின் தோற்றம்

போல - தொகுதியான வேலின் தோற்றத்தினைப் போல ஆடுகண் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கும் நாடு எனப்படுவது நினை - கரும்பின் வெண்மையான பூக்கள் அசைந்தாடும் நாடு உனது நாடு அல்லவா? அதை, ஆங்க நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடு கெழுவேந்தே - அத்தன்மைத்தான நாடு தரும் செல்வத்தால் பெருமை பெறுகின்ற வேந்தனே! நினைவ கூறுவல் எனவ கேண்மதி - உனக்குச் சில வார்த்தைகள் கூறுவேன் கேட்பாயாக!

அறம்புரிந்தன்ன செங்கோல் நாட்டத்து - தருமமே நீதியாக நிலவும் செங்கோல் ஆட்சியிலே, முறை வேண்டு பொழுதிற் பதன் எனியோர் - ஒருவன் நீதி வேண்டும்பொழுது அவனுக்கு எளிதிலே காட்சியுடையவனாதல், ஈண்டு உறை வேண்டும் பொழுதில் பெயல் பெற்றோரே - மழைத்துளியை வேண்டும்பொழுது பெருமழையைப் பெற்றவர்போல் சிறப்புடையதாகும். ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ மாக விசும்பின் நடுவு நின்றாங்கு - சூரியனைச் சுமந்து செல்வதுபோல் மேகங்கள் காணப்படும் ஆகாயத்தின் நடுவே, கண்பொர விளங்கும் நின்விண் பொருவியன் குடை - ஓங்கிப் பிரகாசிக்கும் உனது வெண் கொற்றக்குடை வெயில் மறைக்கொண்டன்றோ - வெயிலை மறைக்கக் கொண்டது அன்று.

கூர்வேல் வளவ - கூரிய வேலினை ஏந்துகின்ற வளவனே, அன்றே வருந்திக் குடிமறைப்பதுவே - அது குடிகளின் வருத்தத்தைப் போக்கி அருள் செய்வதன் அடையாளமன்றோ, வெளிற்றுப் பனந்துணியின் வீற்று வீற்றுக் கிடப்பக் களிற்றுக்கணம் - முற்றாத பனையின் துண்டங்களைப் போல ஆங்காங்கே கிடக்கும் பகைவரின் யானைத்தொகுதிகள், பொருத கண்ணகன் புறந்தலை வருபடை தாங்கிப் பெயர் புறத்தார்த்து - பகையரசர் உன்னுடன்

பொருதிய காலத்திலே உன் படைவீரர், பொரு படை தருஉம்
கொற்றமும் உழுபடை ஊன்றுசால் மருங்கின் ஈன்றதன் பயனே -
அவற்றை வென்று உனக்குத் தேடித்தந்த வெற்றியும் ஏர்
கொண்டு கிழித்த விளைவயலின் சாலிடத்தே விளைந்த
நெல்லின் பயனாலேதான் என்பதை மறந்துவிடாதே.

மாரி பொய்ப்பினும் வாரிகுன்றினும் - மழை இல்லை-
யானாலும் விளைச்சல் குறைந்தாலும், இயற்கையல்லன
செயற்கையில் தோன்றினும் - இயற்கையல்லாத தீங்குகள்
செயற்கையாகத் தோன்றினாலும், காவலர்ப் பழிக்கும் இக்கண்-
ணகன் ஞாலம் - இந்தப்பூமியானது காவலர்களையே பழிக்கும்.
அது நற்கு அறிந்தனையாயின் நீயும் - அதனை நன்கு நீ
அறிந்தவன் என்றால் ஒன்றுகேள். நொதுமலாளர் பொது மொழி
கொள்ளாது - மாறுபட்டவரின் பொதுமொழியை மனத்திற்
கொள்ளாதே, பகடுபுறத் தருநர் பாரம் ஒம்பி - உழவர்குடியினை
முதற்கண் பாதுகாத்து குடிப்புறம் தருகுவை யாயினின் அடிப்புறம்
தருகுவர் அடங்காதோரே - அதனால், ஏனைய குடிகளைக் காப்பா-
யானால் உன் ஆணைக்கு அடங்காதவர்கூட உன் அடியிணை-
களை வந்து போற்றுவர்.

யொருள் :

தண் தமிழிக்கு உரிமை உடையவராகக், கடல் சூழ வானம்
கவிய விளங்கும் இத்தமிழ் நிலத்தை, முரசு முழங்கும் தானைகளோடு
வெற்றியுடன் ஆள்பவர் முவேந்தர். அவருள்ளும் 'அரசு' எனச்
சிறப்பிக்கப்படுவது உன் அரசே! பெருமானே! நாற்புறத்திசையினும் கதிரவன்
தோன்றினாலும் வெள்ளி தென்திசை சென்றாலும் என்ன? காவிரி
வாய்க்கால்கள் வழியாகச் சென்று ஊட்டத், தொகுதிகொண்ட வேலின்

தோற்றம்போலக் கரும்பின் வெண்மையான பூக்கள் அசைந்தாடும் நாடு
உன் நாடே அல்லவா? அத்தகைய நாடு தரும் செல்வத்தாற் பெருமை
நிரம்பிய வேந்தே! சில வார்த்தைகள் உனக்குச் சொல்வேன் கேட்பாயாக!

அறமே நிலவும் செங்கோல் ஆட்சியிலே ஒருவர் நீதி வேண்டும்போது
அவர்க்கு எளிதிலே காட்சியுடையவனாதல், மழைத்தளியை வேண்டும்போது
பெரும் மழையையே பெற்றவர்போலச் சிறப்புடையதாகும். ஞாயிற்றைச்
சுமந்து திரிவனபோல் முகில்கள் விளங்கும் வானத்து நடுவே ஓங்கி
விளங்கும் உன் வெண்கொற்றக்குடை வெயிலை மறைக்கக் கொண்டதன்று.
கூரிய வேலேந்தும் வளவனே! அது குடிகளின் வகுத்தம் போக்கி அருள்
செய்வதன் அடையாளம் அன்றோ? முற்றாத பணையின் துண்டங்களைப்
போல் ஆங்காங்கே கிடக்கும் பசைவரின் யானைத் தொகுதிகள் உன்னுடன்
பொருதிய காலத்திலே, அகன்ற அப்போர் முணையிலே உன் படைவீரர்
அவற்றை வென்ற உனக்குத் தேடித்தந்த வெற்றியும், கொழுமுனை
கிழித்த விளைவயலின் சாலிடத்தே விளைந்த நெல்லின் பயனாலேதான்
என்பதை மறவாதே. மழை இல்லையானாலும், விளைவு குறைந்தாலும்,
இவ்வாறு இயற்கையல்லாத தீங்குகள் செயற்கையால் தோன்றினாலும்
உலகம் காவலரையே பழிக்கும். அதனை நன்கு நீ அறிந்தவன் என்றால்
ஒன்று கேள்: மாறுபட்டோரின் பொதுமொழியை மனதிற் கொள்ளாதே.
உழவர் குடியினரை முதற்கண் பாதுகாத்து, அத்தோடு ஏனைய
குடியினரையும் காப்பாயானால், உன் ஆணைக்கு அடங்காதவர்கூட
உன் அடியிணைகளை வந்து போற்றுவர்.

அரும்பத விளக்கம் :

நளியிரு - நீர் செறிந்த, ஏணியாக - எல்லையாக, கொண்மூ -
முகில், வீற்று - வேறு, பாரம் - குடி, ஓம்பி - பாதுகாத்து, பதன்
- செவ்வி, கனலி - பிரகாசமான சூரியன், இக்கண்ணகன் -
இவ்விடமகன்ற.

யாது காரணத்தாலோ கடலுள் பாண்டியர் குலத்தானான
இளம் பெருவழுதி பாடியது.

உண்டா லம்மவின் வுலக மிந்திர
ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
தாஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சவ தஞ்சிப்

- 5 புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினாங் கொள்ளல ரயர்வில
ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.

ஆசிரியர் : கடலுண் மாய்ந்த இளம் பெருவழுதி

திணை : பொதுவியல்

துறை : பொருண்மொழிக் காஞ்சி

பாடற்பிர்ப்பு:

உண்டால் அம்ம, இவ் உலகம் இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும் இனிது என
தமியர் உண்டலும் இலரே முனிவு இலர்
தாஞ்சலும் இலர், பிறர் அஞ்சவது அஞ்சி

- 5 புகழ் எனின் உயிரும் கொடுக்குவர், பழிஎனின்
உலகுடன் பெறினாம் கொள்ளலர், அயர்விலர்
அன்னமாட்சி அனையர் ஆகி
தமக்கு என முயலா நோன்தாள்
பிறர்க்கு என முயலுநர் உண்மையானே!

பதப்பொருள் :

இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவதாயினும் இனிது எனத் தமிழர் உண்டலும் இலரே இந்திரர்க்கு உரிய அமுதம் கிடைப்பதாயினும் இனியது எனக் கருதி தாமே தனித்து உண்டலும் இல்லாதவர், முனிவிலர் - சினமற்றவர், அஞ்சுவது அஞ்சித் துஞ்சலும் இலர் - பிறர் அஞ்சுவதற்குத் தாமும் அஞ்சிச் சோம்பி இருப்பவரும் அல்லர், புகழ் எனின் உயிரும் கொடுக்குவர் - புகழேயானால் உயிரையும் கொடுப்பார்கள், பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர் - பழி என்றால் உலகம் முழுவதும் பெறுவதாயினும் கொள்ளார். அயர்விலர் - அயர்வு அற்றோர், அன்னமாட்சி அனையராகித் தமக்கென முயலா - அத்தகைய மாட்சிமையுடையவராக வாழ்வார் உயர்ந்தோர், தமக்கென எதுவும் செய்யார். நோன்தான் பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே - பிறர்க்கென உழைக்கும் உண்மையான இயல்பும் உடையவர் ஆதலே அவர் தகுதிக்குக் காரணமாகும். உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம் - அவராலேயே - உலகம் வாழ்கிறது.

பொருள்:

இந்திரனின் அமுதமே கிடைப்பதாயினும் அது தமக்கு இனியது எனக் கருதித் தாமே தனித்து உண்ணாதவர். சினமற்றவர். பிறர் அஞ்சுவதற்குத் தாமும் அஞ்சிச் சும்மா சோம்பி இருப்பவரும் அல்லர், புகழ் எனின் உயிரையும் கொடுப்பர். பழி எனின் உலகம் முழுவதும் பெறுவதாயினும் கொள்ளார். மனத்தளர்ச்சியற்றோர். அத்தகைய மாட்சிமைப்பட்டவராக வாழ்வார் உயர்ந்தோர். அவர் தமக்கென எதுவும் செய்யாது பிறர்க்கென உழைக்கும் உண்மையான இயல்பும் உடையவராதலே அவர் தகுதிக்குக் காரணமாகும். அவராலேயே வாழ்கிறது உலகம்.

அரும்பத விளக்கம் :

முனிவு - சினம், துஞ்சல் - இறத்தல், அயர்வு - மனத்தளர்ச்சி, தமிழர் - தாமே.

ஒல்லையூர்க்கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் குடவாயிற்
கீரத்தனார் பாடியது. இவரைக் குடவாயில் நல்லாதனார் என்றும்
கூறுவர்.

இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்

நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்

பாணன் சூடான் பாடினி யணியா

ளாண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த

5 வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை

முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே

ஆசிரியர் : குடவாயிற் கீரத்தனார்

திணை : பொதுவியல்

துறை : கையறுநிலை

பாடற்பிரிப்பு:

இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்

நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கி

பாணன் சூடான் பாடினி அணியான்

ஆண்மை தோன்ற ஆடவர் கடந்த

5 வல்வேல் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை

முல்லையும் பூத்தியோ ஒல்லையூர் நாட்டே

பதப்பொருள் :

இளையோர் சூடார் - இளைய வீரர் சூடார், வளையோர்
கொய்யார் - வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார், நல்லியாழ்

மருப்பின் மெல்ல வாங்கி - நல்ல யாழ் கோட்டினால் மெல்ல வளைத்து, பாணன் சூடான - பாணன் பறித்துச் சூடிக்கொள்ளான். பாடினி அணியான் - பாடினி சூடாள். ஆண்மை தோன்ற - தன்னுடைய ஆண்மைத் தன்மை வெளிப்பட, ஆடவர்க் கடந்த - வீரரை எதிர் நின்று கொன்ற, வல்வேல் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை - வலிவேலினையுடைய சாத்தன் இறந்துபட்டபின், முல்லையும் பூத்தியோ - முல்லையே நீயும் பூக்கக் கடவையோ, ஒல்லையூர் நாட்டு - அவனது ஒல்லை நாட்டின் கண். (அவனை இழந்து கொடியேனாய் வாழ்கின்ற யானேயன்றி நீயும் கொடியையாய் பூக்கின்றாயோ?)

பொருள்:

இளமை நெஞ்சமுடைய வீரர்கள் முல்லை மலரைச் சூடமாட்டார்கள். வளையல் அணிந்த இளமையான மகளிர் முல்லை மலரைப் பறிக்க மாட்டார்கள். நல்ல யாழ்கோட்டினால் மெல்ல வளைத்துப் பாணன் பறித்துச் சூடிக்கொள்ளான். பாடினி தன் தலையில் அணியமாட்டாள். தன்னுடைய ஆண்மைத்தன்மை வெளிப்பட வீரரை எதிர்நின்று கொன்ற வல்மையான வேலையுடைய சாத்தன் இறந்துபட்டபின் முல்லையாகிய நீயும் அவனுடைய ஒல்லை நாட்டின்கண் பூத்தாயோ?

குறிப்பு :

ஒல்லையூர் என்பது, புதுக்கோட்டைத் தனியரசின்கீழ் இருந்த ஊர்களுள் ஒன்று. இப்போது அதற்கு ஒலியமங்கலம் என்ற பெயர் வழங்குகிறது. இதனைச் சூழவுள்ள பகுதி ஒல்லையூர் நாடெனப்படும். சோழநாட்டிற்கும் பாண்டிநாட்டிற்கும் எல்லையாக ஓடும் தென் வெள்ளாற்றின் தென்கரை தென்கோனாடு என்றும் வடகரை வடகோனாடு என்றும் வழங்கின. தென்கோனாட்டின் மேலைப்பகுதி ஒல்லையூர் நாடு. இந்த ஒல்லையூரில் வாழ்ந்த கிழானுக்குப் பெருஞ்சாத்தன் இனிய

மகனாய்ப் பாண்டிநாட்டின் வடகோடியில் இருந்து சோழர்க்கும் பாண்டியர்க்கும் அடிக்கடி நிகழ்ந்த போரில் ஈடுபட்டுப் பாண்டியர்க்கு வெற்றி பயந்து வந்தான். சாத்தனது பெருமை முற்றும் அவனுடைய பேராண்மையிலும் தளாண்மையிலும் கொடையாண்மையிலும் ஊன்றி நின்றது. இந்நலமுடைமை கண்ட நல்லிசைச் சான்றோர் இவனை நயந்து பாடிச்சிறப்பித்தனர். பெருஞ்சாத்தன் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து முடிவில் வானுலகு பெயர்ந்தான். அப்பொழுது அவன் பிரிவாற்றாது வருந்திய சான்றோருட் குடவாயிற் கீரத்தனார் என்பார் ஒருவர். குடவாயில் சோழநாட்டில் உள்ளதோர் ஊர். கீரத்தனார் என்பார் அவ்வூரினராயினும் அவருக்கு “யாதும் ஊரே: யாவரும் கேளிர்” அதனால் அவர் மனத்தின்கண் பெருஞ்சாத்தன் பிரிவு வருத்தத்தை உண்டாக்கியது.

பெருஞ்சாத்தன்

பெருஞ்சாத்தன் இறந்த பின் கீரத்தனார் குடவாயில் நோக்கிச் செல்வாராயினார். அக்காலையில் ஒல்லையூர் நாட்டைக் கடந்துவரும் வழியில் முல்லைக்கொடி பூத்திருப்பதைக் கண்டார். அதன் அழகும் மணமும் கீரத்தனார் உள்ளத்திற் பல எண்ணங்களை எழுப்பின. இன்பகாலத்தில் முல்லைப்பூவை இளையர் பலரும் மகளிரும் வரைவின்றிச் சூடிக்கொள்வர். பாணருள்ளும் பாண்மகன் அதனைத் தன் யாழ் கோட்டால் வாங்கிச் சூடிக்கொள்வான். பாண்மகனும் தன் கூந்தலிற் சூடி இன்புறுவான். பெருஞ்சாத்தன் இறந்த பின் இவர்கள் துயருறுகின்றனர். இன்பக் காட்சியும் துன்பக் காட்சியும் கீரத்தனார் கண்களில் மாறிமாறித் தோற்றின. முல்லைக் கொடியை நோக்கினார். “முல்லையே பெருஞ்சாத்தன் இறந்தபின் இத்துன்ப காலத்தில் உன்னை இளையரும் சூடார், வளையணியும் பருவமங்கையரும் கொய்து குழலிற் சூடார், பாணனும் சூடான், பாடினியும் அணியாள். இந்த ஒல்லையூர் நாட்டில் நீ! ஏனோ பூத்துள்ளாய்?” என்பாராய் இப்பாடலைப் பாடினார்.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக்
கோவூர்க்கிழார் பாடியது.

தேளந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண
கயத்துவாழ் யாமை காழ் கோத் தன்ன
நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
யினிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூறி

5 வினவ லானா முதுவா யிரவல
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனக்
ரடுதீ யல்லது சுடுதீ யறியா
திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்

10 கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்பன் ஞாங்க ருதுங்
கைவள் ளீகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுத

15 லின்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச்
செல்வையாயிற் செல்வை யாகுவை
விறகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பாடன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றாளே!

ஆகிரியர் : கோவூர்க்கிழார்

துறை : பாணாற்றுப்படை

திணை : பரடலாண்டிணை

பாடற்பிர்ப்பு:

தேளம் தீம் தொடை சீறியாழ் பாண!
கயத்து வாழ் ஆமை காழ் கோத்து அன்ன
நுண் கோல் தகைத்தது எண் கண் மாக்கு இணை
இனிய காண்க, இவண்தணிக எனக்கூறி

5 வினவல் ஆன முதவாய் இரவல!
தை திங்கள் தண்கயம் போல
கொளக் கொளக் குறைபடாக் கூழ்உடை வியன் நகர்
அடுதீ அல்லது சுடுதீ அறியாது
இரு மருந்து விளைக்கும் நல் நாட்டுப் பொருநன்

10 கிள்ளி வளவன் நல் இசை உள்ளி
நாற்றம் நாட்டத்து அறுகால் பறவை
சிறுவெள் ஆம்பல் ஞாங்கர் ஊதும்
கைவள் ஈகை பண்ணன் சிறுகுடி
பாதிரி கமழும் ஒதி ஒள் நுதல்

15 இன் நகை விறலியொடு மென்மெல இயலிச்
செல்வை ஆயின் செல்வை ஆகுவை
விறகு ஓய் மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர்
தலைப்பாடு அன்று அவன் ஈகை,
நினைக்க வேண்டா வாழ்க! அவன் தாளே!

பதப்பொருள் :

சீறியாழ்ப் பாண - சீறியாழ்ப் பாணனே, கயத்து வாழ் யாமை
காழ் கோத்தன்ன - குளத்திலே வாழ்கின்ற ஆமையை
இரும்பினால் செய்த அம்பிலே கோர்த்ததைப்போல, நுண்கோல்
தகைத்த தெண் கண் மாக்கிணை - நுண்ணிய கோலினாற்
பிணிக்கப்பட்ட தெளிவான உடுக்கையோசையின் இசையைக்

கேட்டு, இனிய காண்கிவண் தணி கெனக்கூறி - இனியவை காண்பாய் இளைப்பாறிச் செல்க என, வினவல் ஆனா முதுவாய் இரவல் - ஏனைப் பலவும் கேட்கிராய் முதியவனே! தை இத்திங்கள் தண்கயம்போலக் - தைப்பனியால் குளிர்ந்த குளம் போல, கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர் - கொள்ளக் கொள்ளக் குறையாத சோற்றையுடையது அவனது நகர், அடுதீ அல்லது சுடுதீ அறியாது - அடுநெருப்பை அல்லாது சுடுநெருப்பை அறியாது அது, இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன் கிள்ளிவளவன் - சோறும் தண்ணீரும் கிடைக்கும் வளம்மிகுந்த நாட்டின் வேந்தன் கிள்ளிவளவன் நல்லிசை யுள்ளி - அவன் புகழை உள்ளத்திலே கொண்டவனாக,

நாற்ற நாட்டத்து அறுகாற்பறவை - மணத்தினை விரும்பும் ஆறுகால்களையுடைய வண்டினங்கள், சிறுவெள் ளாம்பல் ஞாங்கர் ஊதும் - வெள்ளிய ஆம்பல் மலர்களின் பக்கத்தில் அமர்ந்து தேனினை நுகரும், கைவள் ஈகைப் பண்ணன் சிறு குடிப் - கைப்பொருளைக் கொடுக்கும் சிறப்பினையுடைய பாணன் என்பானின் ஊரிலே தங்கி பாதிரி கமழும் ஓதி ஒண்ணுதல் - பாதிரிப்பூ கமழும் கூந்தலையும் அழகிய நெற்றியையும் உடைய, இன்னகை விறலியோடு - இனிமையான மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் விறலியோடு மென்மெல இயலிச் செல்வை ஆயின் செல்வை ஆகுவை - மெல்ல மெல்ல நடந்து அவன்பாற் செல்வாயாக, சென்றால் நீ பெருஞ்செல்வம் பெறலாம். விறகு ஓய் மாக்கள் பொன் பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடு அன்று அவன் ஈகை - விறகு வெட்டக் காட்டுக்குச் சென்றவனுக்குப் பொன் கிடைத்ததுபோல எதிர்பாராது கிடைப்பதல்ல அவன் ஈகை நினைக்க வேண்டா வாழ்க அவன்தானே - நீ வேறு எதையும் நினைக்கவேண்டாம். நம்பியே செல்லலாம். அவன் தாள் வாழ்க!

பொருள்:

சீறியாழ்ப்பாணனே! ஆமையை அம்பிலே கோர்த்தாற்போன்ற உடுக்கையின் இசையைக் கேட்டு இளைப்பாறிச் செல்க என, எணைப் பலவும் கேட்கிறாய், முதியோனே! தைப்பனியாற் குளிர்ந்த குளம்போலக் கொள்ளக் கொள்ளக் குறையாத சோற்றையுடையது அவனது நகர். அடுநெடுப்பு அன்றிச் சுடு நெடுப்பு அறியாதது அது. அவ்வளம்மிக்க நாட்டு வேந்தன் கிள்ளிவளவன், அவன் புகழை உள்ளத்திலே கொண்டவனாக, இன்னகை தவழும் விறலியோடு மெல்ல மெல்ல நடந்து அவன்பாற் செல்வாயாக. சென்றால் நீ பெரும் செல்வம் பெறலாம். விறகு வெட்டக் காட்டுக்குச் சென்ற ஒருவனுக்குப் பொன் கிடைத்ததுபோல எதிர்பாராது கிடைப்பதல்ல அவன் ஈகை. உறுதியாக நீ நம்பியே செல்லலாம். அவன் தாள் வாழ்க!

இவ்வாறு பாணனைக் கிள்ளியிடம் வழிப்படுத்துகிறார் புலவர்.

அரும்பத விளக்கம் :

கயம் - குளம், தகைத்த - பிணிக்கப்பட்ட, கைவள் - கைப்பொருள், ஞாங்கர் - பக்கம், ஊதும் - நுகரும், ஒதி - கூந்தல் இருமருந்து - சோறு, தண்ணீர், ஒண்ணுதல் - அழகிய நெற்றி, காழ் - நாராசம், இரும்பாற் செய்த அம்பு, கிணை - உடுக்கை ஓசை, அடுதீ - வீட்டில் ஏற்படும் நெருப்பு, சுடுதீ - போரினால் ஏற்படும் நெருப்பு.

குறுந்தொகை

குறுந்தொகை என்னும் சீரிய இலக்கியம் பண்டைக் காலத்து நல்லிசைப் புலவர்களாற் பாடப்பட்ட, பாட்டும் தொகையும் கீழ்க்கணக்குமாகிய முத்திறத்து நூல்களுள் நடுநின்ற தொகைநூல்கள் எட்டினுள் ஒன்றாகும்.

இக்குறுந்தொகையில் அடங்கிய செய்யுள்கள் அனைத்தும் அகப்பொருள் பற்றி எழுந்தனவாகும். ஒத்த அன்பால் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாகா இவ்வாறு இருந்தது எனக்கூறப்படாததாய், யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதொரு பொருளாதலின் அதனை அகம் என்றார். எனவே அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகம் என்பது ஆகுபெயராகும்.

தலைவன் கூற்று

40^{ம்} பாடல்

யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி யறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே

ஆசிரியர் : செம்புலப் பெயனீரார்

குறிஞ்சி

துறை : இயற்கைப் புணர்ச்சி

இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த பின்னர் பிரிவர் எனக்கருதி அஞ்சிய தலைமகள் குறிப்பு வேறுபாடு கண்டு தலைமகன் கூறியது.

பாடற்பிர்ப்பு :

யாயும் ஞாயும் யார் ஆகியரோ

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறை கேளிர்

யானும் நீயும் எவ்வறி அறிதும்

செம்புலப் பெயல் நீர்போல

அன்பு உடைய நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே.

பதப்பொருள் :

யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ - என் தாயும் நின் தாயும் ஒருவருக்கொருவர் என்ன உறவுடையவர் ஆகுவர்? எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறை கேளிர் - என் தந்தையும் நின் தந்தையும் எம்முறையினையுடைய உறவினர் ஆவர்?, யானும் நீயும் எவ்வழி-யறிதும் - நானும் நீயும் இப்பொழுது அறிந்ததை அல்லாமல் முன்பு எவ்வாற்றான் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்துள்ளோம்? இம்முன்றானும் தொடர்புடையோம் அல்லோமாகவும் செம் புலப் பெயல் நீர்போல - செந்நிலத்தே பெய்யப்பட்ட மழை அந்நிலத்தினியல்போடே ஒன்றுறக் கலந்தாற்போன்று, அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே - அன்புடைய நம் நெஞ்சங்கள் தாமாகவே கலந்தன காண்.

பொருள் :

என் தாயும் நின் தாயும் ஒருவருக்கு ஒருவர் என்ன உறவுடையவர்கள் ஆவார். எனது தந்தையும் நின் தந்தையும் எம்முறையினையுடைய உறவினர் ஆவார்கள். நானும் நீயும் இப்பொழுது அறிந்து கொண்ட-தல்லாமல், முன்பு எவ்வாற்றான் ஒருவரையொருவர் அறிந்துள்ளோம். இம்முன்று வகையாலும் தொடர்புடையவர் அல்லாமல் இருக்க, செந்நிலத்திலே பெய்யப்பட்ட மழை அந்நிலத்தில் இயல்புடனே ஒன்றுறக் கலந்தாற்போன்று நமது அன்புடைய நெஞ்சங்கள் ஊழ்வலியால் தாமாகவே கலந்துகொண்டன.

குறிப்பு:

உறவு என்பது தாய் மரபு பற்றியும் தந்தை மரபு பற்றியும் வருவது. அவ்விரு மரபாலும் யாம் தொடர்புடையம் அல்லம். அல்லாவிடத்தும் ஒருவரை ஒருவர் அறியுமளவில் நட்புக்கிழமை கோடலும் உண்டு. அங்ஙனம் யாம் இதற்கு முன்னர் எவ்வழியிலும் அறிந்திலம். அறிவதற்கு வழிகள் இரண்டுள. கண்டறிதல், கேட்டறிதல்.

உறவுத்தொடர்பும், நட்புத்தொடர்பும் இல்லாத நம் நெஞ்சங்கள் இயல்பாகவே அன்பு நிரம்பியுள்ளன. இதற்குக் காரணம் பற்பல பிறப்புக்களிலே பயின்று பயின்று முதிர்ந்த உழுவல் அன்பேயாம்.

நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்த வழி தன் தன்மை திரிந்து நிலத்தின் தன்மையை ஏற்பது போலவும், நீரின் தன்மையை நிலம் தனதாக ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு போலவும் நம் நெஞ்சங்களும் கலந்தன.

அரும்பத விளக்கம் :

கேளிர் - உறவினர், செம்புலம் - செந்நிலம், யாய் ஞாய் தாய் என்பன முறையே என்தாய், நின்தாய், அவர்தாய் எனத் தன்மை முதலிய மூன்றிடமும் பற்றிவரும். எந்தை, நுந்தை - தந்தை என்பன போல யாராகியர் - யாராந் தன்மையுடையர், என்ன உறவினையுடையவர் என்றவாறு.

தலைவன் கூற்று

2^{ம்} பாடல்

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீயறியும் பூவே.

ஆசிரியர் : இறையனார்

குறிஞ்சி

தலைவன் கூற்று

துறை : நலம் பாராட்டல்

பாடற்பிரிப்பு :

கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அம் சிறை தும்பி
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின், மயில் இயல்
செறி எயிற்று, அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீ அறியும் பூவே!

பதப்பொருள் :

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அம்சிறைத்தும்பி - பூந்துகளையே
ஆராய்ந்து தேனை உண்ணுகின்ற வாழ்க்கையினையும் அழகிய
சிறகுகளையும் உடைய வண்டே, காமம் செப்பாது கண்டது
மொழிமோ - நான் விரும்பியதையறிந்து முகமன் கூறாமல் நீ
உண்மையாக அறிந்தனையே கூறுவாயாக, பயிலியது கெழீஇய
நட்பின் மயில் இயல் செறியெயிற்று அரிவை கூந்தலின் - எழுமையும்
என்னோடு பயின்றடிபட்ட அன்பினையும் மயில் போன்ற
சாயலினையும் நெருங்கிய பல்வரிசையினையும் உடைய

இவளது கூந்தல் போன்று, நீ அறியும்/பூ நறியவும் உளவோ -
நின்னால் அறியப்பட்ட மலர்களுள் நறுமணம்மிக்க மலர்களும்
உள்ளனவாக அறிந்ததுண்டோ?

பொருள் :

பூந்துகளுக்களையே ஆராய்ந்து உண்ணுகின்ற வாழ்க்கையினையும்
அழகிய சிறகினையும் உடைய வண்டே, நான் விரும்பியதனையறிந்து
முகமன் கூறாமல் நீ வாய்மையாக, அறிந்தவற்றையே கூறுவாயாக.
எழுமையும் என்னோடு பயின்றடிபட்ட அன்பினையும் மயில் போன்ற
சாயலினையும் நெருங்கிய பல் வரிசையினையும் உடைய இவளது
கூந்தல் போன்று நின்னால் அறியப்பட்ட மலர்களுள் நறுமணம் மிக்க
மலர்கள் உளவோ என அறிந்ததுண்டோ!

குறிப்பு :

இனி இப்பாடல் சிவபெருமான் “நன்நாட்டுப் புலவனாய்ச்
சங்கமேறித்” தருமி என்னும் அந்தணன் பொருட்டுப் பாடியது
என்னும் வரலாற்றொன்று வழங்குதலும் அறிக.

“இவள் கூந்தல் போன்று இனிது கமழும் மலர் இது-
காறும் யான் அறிந்திலேன் ஒரு கால் பூத்தேரும் வாழ்வுடைய
நீ அறிந்ததுண்டாயின் கூறுக” எனத் தும்பியைத் தலைவன்
கேட்டதுபோல் அமைந்துள்ளது.

இப்பாடல் இயற்கைப் புணர்ச்சியின்கண் இடையீடுபட்டு
நின்ற தலைமகன், தலைமகளை நாணின் நீக்குதற்பொருட்டு,
மெய்தொட்டுப், பயிறல் முதலாயின அவள்மாட்டு நிகழ்த்தித்,
தனது அன்பு தோன்ற, அவள் நலத்தைப் பாராட்டுதல்.

நற்றிணை

சங்ககால எட்டுத்தொகை நூல்களுள் இதுவும் ஒன்று. புலவர் பலராலும் பாடப்பட்டது. ஒன்பதடி முதல் பன்னிரண்டு அடிவரையுள்ள நானூறு அகவற்பாக்கள் நற்றிணை ஆகும்.

மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்திணையாகும். இவ்வைந்தினுள்ளும் திணை என்னும் பெயரால் திகழ்வது நற்றிணை ஒன்றேயாகும். அது நற்றாய் போன்று சிறப்புரிமையுடையது. அதன்கண் காணப்படும் பாக்களும் அத்துணைச் சுவைமிக உடையன. அப்பாட்டுக்கள் இருநூற்றொழுபத்தைந்து பொய்யா-நாவின் புலவர் பெருமக்களாற் பாடப்பட்டுள்ளன. இந்நூற் பாட்டுக்கள் அகப்பொருள் குறிக்கும் அளவோடு கொடை, ஆட்சிமுறை, ஆட்சிப்பரப்பு, அறப்போர் மொழியோம்பல், நெறி பேணல், அன்பு, அருள், நட்புரிமை என்பவற்றுடன் தமிழக வரலாறும் ஆங்காங்கே வேண்டுமளவு விளக்கப்பட்டுள்ளது. நல்ல திணை என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது இதன் சிறப்புக் கருதியே.

381^{ம்} பாடல்

அருந்தய ருழத்தலி னுண்மை சான்மெனப்
பெரும்பிறி தின்மையி னிலேனு மல்லேன்
கரைபொரு திழிதருங் கான்யாற் றிகுகரை
வேர்கிளர் மராஅத் தந்தளிர் போல

5 நடுங்க லானா நெஞ்சமொ டிடும்பை
யாங்கனந் தாங்குவென் மற்றே யோங்கு செலந்
கடும்பகட் டியானை நெடுமாடானஞ்சி

ஈர நெஞ்ச மோடிச்சேணர் விளங்கத்
தேர்வீ சிருக்கை போல

10 மாறி யிரீஇ மான்றன்றால் மழையே.

ஆசிரியர் : ஓளவையார்

முல்லை

மெய்ப்பாடு : அழகை

பயன் : அயாவுயிர்த்தல்

பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைமகள் பருவவரவின்கண் சொல்லியது.

பாடற்பிரிப்பு:

அரும் துயர் உழத்தலின் உண்மை சான்ம என
பெரும் பிறிது இன்மையின் இலேனும் அல்லேன்
கரை பொருது இழிதரும் கான் ஆற்று இருகரை
வேர் கிளர் மா அத்து அம்தளிர் போல

5 நடுங்கல் ஆன நெஞ்சமொடு, இடும்பை
யாங்கனம் தாங்குவென் மற்று(ஏ) ஓங்கு செலல்
கடும் பகட்டு யானை நெடு மான் அஞ்சி
ஈர நெஞ்சம் ஓடிச் சேணர் விளங்க
தேர் வீச இருக்கை போல

10 மாறி இரீஇ மான்று அன்றால் மழையே.

பதப்பொருள் :

ஓங்கு செலல் கடும் பகட்டுயானை நெடுமான் அஞ்சி -
தலைதூக்கி நடக்கும் உயர்ந்த, விரைந்து நடக்கும் நடையை
உடைய ஆண்யானைப் படையையும், விரைந்து செல்லும்
குதிரைப் படையையும் உடைய அஞ்சியென்னும் மன்னன், ஈர

நெஞ்சம் ஓடிச்சேண் விளங்கத் தேர்வீச இருக்கைபோல - குளிர்ந்த உள்எத்தால் ஆராய்ந்து நீண்ட காலம் தன் பெயர் விளங்கி நிற்குமாறு இரவலர்க்குத் தேர்களைப் பரிசுகொடுக்க இருக்கின்ற நாளாந்தக் காட்சிபோல, மாரீஇ. மான்றன்றால் மழை - மேகம் மழை பெய்யத் தொடங்கி மாறாது ஒரு தன்மையாய்ப் பெய்யா நின்றது.

நடுங்கல் ஆணா நெஞ்சமொடு இடும்பை யாங்கனம் தாங்கு - வென்மற்றே - என் தலைவர் வருவேம் என்ற இப்பருவத்தில் அவர் வராமையாலே தாங்குதற்கரிய துன்பத்தைத் எவ்வாறு தாங்குவேன்?

மற்றும், அருந்துயர் உழத்தலின் உண்மை சான்மெனப் பெரும் பிறிது இன்மையின் இலேனும் அல்லேன் - தாங்குதற்கரிய துன்பத்தை அனுபவித்தலின் அறிகுறியாக இதுவரை யான் இறந்தொழிந்தால் அவர்இடத்து அன்புடையவள் என்பது வெளிப்படையாகும்.

கரை பொருது இழிதரும் காண் யாற்று இருகரை வேர்கிளர் மாஅத்து அந்தளிர் போல - கரையை மோதி ஓடுகின்ற பெரிய ஆற்றின் இடிகரை வேர்களெல்லாம் அசைக்கப்பட்டுத் தோன்றிக் காற்றினாலலையும் மாமரத்தின் அழகிய தளிர்போல, நடுங்குதல் நீங்காத நெஞ்சுடனே இத்துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்கிக் கொள்வேன்?

பொருள்:

தலைநிர்ந்த நடக்கும் உயர்ந்த, விரைந்த நடையைமுடைய ஆண்யானைப் படையைமும் விரைந்தரிசில்வம் குதிரைப்படையைமும்

உடைய அஞ்சி என்பவன் தனது இரக்கம் பொருந்திய மனத்தினால் ஆராய்ந்து நீண்டகாலம் தன பெயர் விளங்கி நிற்குமாறு, இரந்து வருபவர்களாகிய இரவலர்க்குத் தேர்களைப் பரிசு கொடுக்க இருக்கின்ற சபாமண்டபக் காட்சிபோல மேகம் மழையெய்யத் தொடங்கி, விடாது ஒரு தன்மையாய்ப் பெய்யா நின்றது. என் காதலர் வருவார் என்ற இப்பருவத்தில் அவர் வராமையினாலே தாங்குதற்கரிய தன்பத்தை அடைதலின் அறிகுறியாக, இதுவரையும் நான் இறந்தொழிந்தால் அவர்மேல் அன்புடையேன் என்பது உண்மையாகும். அவ்வாறு இறந்துபடாமையினால் அன்பில்லாதவளா? அவ்வண்ணம் அன்பில்லாதவளை அவர் அருளுடையராயினும், கரைமோதியோடுகின்ற கான் ஆற்றின் இடிகரையில் உள்ள வேர்க்கிளல்லாம் அசைக்கப்பட்டுக் காற்றினால் அலையும் மாமரத்தின் அழகிய துளிர்போல நடுக்கம் நீங்காத நெஞ்சுடனே இத்தன்பத்தை எவ்வாறு தாங்கவல்லேன்?

குறிப்பு :

தலைமகன் வினைவயிற் பிரிந்தவிடத்து துயரம் தாங்காத தலைவி (தலைமகள்) அவர் வருவேன் என்று சென்ற குறித்த காலம் வந்தடுத்தலும் கண்டு அவர் கூறிய கர்க்காலம் வந்து நிலைத்திரா நின்றது. இன்னும் இறந்துவிடாமல் யானும் உயிரோடு இருக்கின்றேன். நடுங்குவதும் தீராத உள்ளத்துடனே இத்துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்குவேன் என அழிந்து கூறா நிற்பது. (கூறியது)

அரும்பத விளக்கம் :

பெரும்பிறிது - சாக்காடு, இறப்பு இகுகரை - இடிந்தகரை, இடும்பை - காமநோய்.

மையற விளங்கிய மணிநிற விசும்பிற்
கைதொழு மரபின் எழுமீன் போலப்
பெருங்கடற் பரப்பின் இரும்புறந் தோயச்
சிறுவெண் காக்கை பலவுடன் ஆடுந்

- 5 துறைபுலம்பு உடைத்தே தோழி பண்டும்
உள்ளூர்க் குரீஇக் கருவுடைத் தன்ன
பெரும்போது அவிழ்ந்த கருந்தாட் புன்னைக்
கானலங் கொண்கன் தந்த
காதல் நம்மொடு நீங்கா மாறே

பாடியவர் : இளநாகனார்

நெய்தல்

மெய்ப்பாடு : பெருமிதம்

பயன் : வரைவு கடாவுதல்

சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லி வரைவுகடாவியது.

பாடற்பிரிப்பு:

மை அற விளங்கிய மணிநிற விசும்பில்
கை தொழும் மரபின் எழுமீன் போல
பெரும் கடல் பரப்பில் இரும் புறந்தோய
சிறு வெண் காக்கை பலவுடன் ஆடும்

- 5 துறை புலம்பு உடைத்தே தோழி! பண்டும்
உள் ஊர்க் குரீஇ கரு உடைத்து அன்ன
பெரும் போது அவிழ்ந்த கரும் தாள் புன்னை
கானல் அம் கொண்கன் தந்த
காதல் நம்மொடு நீங்காமாறே.

பதப்பொருள் :

உடைத்தே தோழி பண்டும் உள்ளூர்க் குரீஇக் கருவுடைத்-
தன்ன - இதன் முன்னரும் தோழி மனையின்கண் உள்ள ஊர்க்
குருவியின் முட்டையை உடைத்தாற்போன்ற, பெரும் போது
அவிழ்ந்த கருந்தாட் புன்னை காணலம் - பெரிய அரும்பு மலர்ந்த
கரிய அடியையுடைய புன்னைமரச் சோலையை உடைய,
கொண்கன் தந்த காதல் நம்மொடு நீங்காமாறே - கொண்கன்
கொடுத்த காதலானது நம்மைவிட்டு நீங்காமையினாலே,

மையற விளங்கிய மணிநிற விசும்பின் - குற்றமற விளங்கிய
நீலமணி போன்ற நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண் தோன்றி,
கைதொழும் மரபின் எழுமீன் போல - உலகத்தாராலே
கைதொழப்படும் தகுதியையுடைய முனிவரின் தோற்றமாகிய
எழுமீனைப்போல,

பெருங்கடல் பரப்பின் இரும்புறந் தோயச் சிறுவெண்
காக்கை பலவுடன் ஆடுந் துறை புலம்பு - பெரிய கடற்பரப்பின்
இடத்தே, கரிய முதுகு நனையும்படி சிறிய வெள்ளிய
நீர்க்காக்கை பலவும் ஒருங்குசேர நீர் குடையாக நிற்கும்
துறையை யாம் தனிமையாகப் பார்ப்பதற்கு அத்துறை மிகவும்
இன்னாமையுடையதாய்க் காணும் தன்மையதாய் இருக்கின்றது.

பொருள்:

தோழி! இதன் முன்னும் மனையின் கண்ணையுள்ள ஊர்க்குருவியின்
முட்டையை உடைத்தாற்போன்ற, பெரிய அரும்பு மலர்ந்த கரிய
அடியையுடைய புன்னையஞ்சோலையை உடைய கொண்கன் கொடுத்த
காதலானது நம்மைவிட்டு நீங்காமையினாலே மாசற விளங்கிய நீலமணி

போன்ற நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே தோன்றி உலகத்தாராலே கைவிதாழப்பும் தகுதியை உடைய முனிவரின் தோற்றமாகிய எழுமிணைப்-போற் பெரிய கடற்பரப்பின் கண்ணே கரியமுதுகு நணையும்படி சிறிய வெள்ளிய நீர்க்காக்கை பலவும் ஒருங்குசேர நீர்குடையா நிற்கும் கடற்றறையை நாம் தமியேமாய் நோக்குவதற்கு அத்துறை மிகவும் இன்னாமையுடையதாகக் காணும் தன்மையதாய் நின்றது.

எழுமின்:

உத்தரதுருவத்தைச் சூழ்ந்துவரும் (எழுமுனிவர் எனப்-படும்) எழுமின்கள் ஏழு நட்சத்திரங்கள் கொண்ட கூட்டம். சப்தரிஷி மண்டலம்.

இறைச்சிப் பொருள்:

சிறு வெண்காக்கை ஆணும் பெண்ணும் பல ஒருசேர ஆடுதலை நோக்கினகாலை அங்ஙனம் யாமும் ஆடற்கில்லையேயென வருந்தி நிற்கும் என்பதாகும்.

ஏன் வரைவு கடாவுதலுமாயிற்று:

புன்னையங்கானலின் முன்பு முயங்கினமையின் அதனை நோக்கலும் கானலுங் கொண்கன் தந்த காதலென இடத்தொடு புலம்பத் தொடங்கினாள். கொண்கனொடு ஆடற்கினிய துறையா-தலின் அவனின்மையிற் புலம்பு உடைத்தென வருந்தினாள் ஆயிற்று. மணம் செய்தாலன்றி அவன் வெளிப்படையாக வந்து ஆடற்கியலாமையின் வரைவு கடாவுதலுயிற்று.

அரும்பத விளக்கம் :

விசம்பு - ஆகாயம், பண்டு - முன்னர், கொண்கன் - தலைவன், வரைவுகடாவுதல் - மணந்து கொள்ளல்.

கலித்தொகை

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. கற்றவர்களாற் புகழ்ந்து போற்றப்படுவது. பண்டைக்காலத்தே இசையோடு பாடும் இசைப்பாட்டாகவே விளங்கியது. நெய்தற் கலியினைப் பாடிய நல்லந்துவனாரே இந்நூலின் பிறகலியினையும் சேர்த்துக் கலித்தொகையைத் தொகுத்துள்ளார் என்பது நச்சினார்க்கினியாரின் உரைப்பகுதியை நோக்கும்போது விளக்கமுறும்.

16^{ம்} பாடல் (நெய்தற் கலி)

கவலையின்றியிருந்த தலைவனிடம் தோழி அறத்தை எடுத்துரைத்தல்.

மாமலர் முண்டகந் தில்லையோ டொருங்குடன்
கான லணிந்த உயர்மண லெக்கர்மேற்
சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதற் கைசேர்த்த
நீர்மலி கரகம்போற் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப்

5 பூமலர்ந் தவைபோலப் புள்ளல்குந் துறைவகேள்

ஆற்றுத லென்பதொன் றலர்ந்தவர்க் குதவுதல்

போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை.

பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுதல்

அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாஅமை.

10 அறிவெனப் படுவது பேதையார் சொல்நோன்றல்.

செறிவெனப் படுவது கூறியது மாறாஅமை.

நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை.

முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வெளவல்.

பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்

- 15 ஆங்கதை யறிந்தனி ராயினென் றோழி
நன்னுதல் நலனுண்டு துறத்தல் கொண்க
தீம்பா லுண்பவர் கொள்கலம் வரைதல்
நின்றலை வருந்தியாள் துயரஞ்
சென்றனை களைமோ பூண்கநின் தேரே

ஆசிரியர் : நல்லந்தாவனார்.

நெய்தல்

வரைவுடம்பட்டோர்கடாவல் வேண்டிலும் என்பதனால் தலைவன் தெருளாதவனைத்
தெருட்டி வரைகடாயது.

பாடநீர்ப்பு:

மா மலர் முண்டகம் தில்லையொடு ஒருங்கு உடன்
கானல் அணிந்த உயர்மணல் எக்கர் மேல்
சீர் மிகு சிறப்பினோன் மரமுதல் கை சேர்த்த
நீர் மலி கரகம் போல் பழம் தூங்கும் முடத்தாழை

- 5 பூ மலர்ந்தவை போல புள் அல்கும் துறைவ! கேள்
'ஆற்றதல்' என்பது ஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவதல்
'போற்றதல்' என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
'பண்பு' எனப்படுவது பாடு அறிந்து ஒழுக்குதல்
'அன்பு' எனப்படுவது தன் கிளை செறாஅமை

- 10 'அறிவு' எனப்படுவது பேதையார் சொல் நோன்றல்
'செறியு' எனப்படுவது கூறியது மாறாஅமை
'நிறை' எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை
'முறை' எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர்வெளவல்
'பொறை' எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்

15 ஆங்கு அதை அறிந்தனர் ஆயின் என்தோழி
 நல்நுதல் நலன் உண்டு துறத்தல் - கொண்க
 தீம்பால் உண்பவர் கொள்கலம் வரைதல்
 நின்தலை வருந்தியாள் துயரம்
 சென்றனை களைமோ புண்க நின் தேரே

பதப்பொருள் :

உயர் மணல் எக்கர்மேல் - கடற்கரையிலே உயர்ந்து
 விளங்கிய மணல் மேடுகளின் குழலில், மாமலர் முண்டகம்
 தில்லையோடு ஒருங்குடன் காணல் அணிந்த - கருநீல மலர் பூத்துக்
 குலுங்க கழி முள்ளியும் தில்லையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து
 வளர்ந்திருந்தன. சீர்மிகு சிறப்பினோன் - எல்லா வரிசைகளும்
 நிறையப்பெற்ற சிறப்பினையுடையவரான சிவபெருமான், மரமுதல்
 கைசேர்த்த நீர்மலி கரகம்போல - ஆலமரநிழலிலே கொண்டுவந்து
 வைத்திருந்த நீர் நிறைந்த புண்ணிய கலசம் போல, பழம்
 தூங்கும் முடத்தாழைப் பூமலர்ந்தவை போல - தாழையின்
 பழங்கள் வளைந்த மடல்களிலே தூங்கிக் கொண்டிருந்தன.
 அந்தத்தாழையிலே பூ மலர்ந்தவைபோல, புள் அல்கும் - அதன்
 மடல்களிலே கடல்நாரை ஒன்றும் அமர்ந்திருந்தது. துறைவ!
 கேள் - தலைவனே கேட்பாயாக.

ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவுதல் -
 ஆற்றுதல் என்று சொல்லப்படுவது வறுமையுற்று வாடியவர்-
 களுக்கு உதவுதல், போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
 - போற்றுதல் என்பது நம்முடன்கூடி உறவு கொண்டவரைப்
 பிரியாதிருத்தல், பண்பு எனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல் - பண்பு
 எனப்படுவது உலகநிலைமையை அறிந்து நடத்தல், அன்பு
 எனப்படுவது தன்கிளை செறாஅமை - அன்பு எனப்படுவது தன்
 சுற்றத்தவருடன் கோபம் கொள்ளாதிருத்தல், அறிவு எனப்படுவது
 பேதையார் சொல் நோன்றல் - அறிவு என்று சொல்லப்படுவது
 அறிவற்றவர்களாகிய பேதையர்களின் சொல்லைப் பொறுத்துக்

கொள்ளல், செறிவு எனப்படுவது கூறியது மாறா அமை - செறிவு (உறவு) என்று சொல்லப்படுவது கூறியதொன்றைத் தாம் என்றும் மறுத்து நடவாமை. நிறைவு எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை - நிறைவு எனப்படுவது மறைவான செயல்களைப் பிறர் அறியாது காத்தல், முறை எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர் வெளவல் - முறை (நீதி) எனப்படுவது தீங்கு செய்தார் தமராயினும் கண்ணோட்டமின்றி அவர் உயிரையும் வாங்கிவிடல், பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல் - பொறையென்று சொல்லப்படுவது தன்னைப் போற்றாதாரிடமும் பகை கொள்ளாது பொறுமையோடிருத்தல்.

ஆங்கதை அறிந்தனிராயின் - இங்கே சொல்லிய இவற்றை எல்லாம் நீரும் அறிந்தவர்தாமே. அப்படியாயின் யான் கூறுவது கேட்பீராக, கொண்க! என் தோழி நன்னுதல் நலன் உண்டு துறத்தல் - தலைவனே, என் தோழியின் நலத்தை அனுபவித்துவிட்டு அவளைக் கைவிட்டு மறந்திருத்தல், தீம்பால் உண்பவர் கொள்கலம் வரைதல் - இனியபாலை உண்பவர்கள் அந்தப்பால் இருந்த கலத்தைக் கவிழ்த்தது போன்ற அறியாமையாகும். நின்தலை வருந்தியாள் துயரம் - நின்காரணமாக வருந்தியவளின் துயரத்தை, சென்றனை களைமோ பூண்க நின்தேரே - உடனே சென்று களைவாயாக. உன் தேரினை ஆயத்தம் செய்வாக. (குதிரைகளைப் பூட்டிப் புறப்படு)

பொருள்:

கடற்கரையிலே, அதற்கு அழகு செய்வதுபோல மணல் மேடுகள் உயர்ந்து விளங்கின. அம்மணல் மேடுகளைச் சூழவும் கருநீல மலர்கள் பூத்துக்குவங்கக் கழிமுள்ளியும், தில்லையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வளர்ந்திருந்தன. சீரமிகு சிறப்பினை உடையவனான சிவபெருமான், ஆலமர நிறுலிலே கொணர்ந்து வைத்திருந்த நீர் நிறைந்த புண்ணிய கலசம் போலத் தாழையின் பழங்கள் வளைந்த மடல்களிலே தாங்கிக் கொண்டிருந்தன. அந்தத் தாழையிலே பூ மலர்ந்தது போல் அதன் மடல்களிலே கடல்

நாரை ஒன்றும் அமர்ந்திருந்தது. இவ்வாறு சுற்றிலும் ஊரவர் தாற்றத், துன்பச்சுமை தாளாது அவள் ஓடிந்துவீழ்க், குருகு தாழை மடல்தீது ஒய்யாரமாக இருப்பதுபோலக் கவலையின்றி நீயும் இருக்கின்றாயே! துறைவனே கேள்!

அற்றுதல் என்று சொல்லப்படுவது வறுமையுற்று அலமந்தவர்களுக்கு உதவுதல், போற்றுதல் என்பது கூடி உறவு கொண்டவரைப் பிரியாதிருத்தல், பண்பு எனப்படுவது உலக நிலைமை அறிந்து நடத்தல், அன்பு எனப்படுவது தன் சுற்றத்தினரைக் கோபியாதிருத்தல், அறிவு எனப்படுவது அறிவற்ற பேதையர்களின் சொல்லைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல், செறிவு என்று கூறப்படுவது கூறியதொன்றைத் தாம் என்றும் மறுத்து நடவாதிருத்தல், நிறை என்பது மறைவான செயல்களைப் பிறர் அறியாது காத்தல், முறை (நீதி) எனப்படுவது தீங்கு செய்தார் தமராயினும் கண்ணோட்டமின்றி அவர் உயிரை வாங்கிவிடல், பொறை எனப்படுவது தன்னைப் போற்றாதாரிடமும் பகைகொள்ளாது பொறுமையோடு இருத்தல்.

இங்கே சொல்லிய இவற்றையெல்லாம் நீரும் அறிந்தவர் தாமே! அப்படியாயின் யான் கூறுவது கேட்பீராக, கொண்கணை! என் தோழியின் நலத்தை அனுபவித்து விட்டு அவளைக் கைவிட்டுவிட்டு மறந்திருத்தல் இனிய பாவுண்பவர்கள் அப்பால் இருந்த கலசத்தைக் கவிழ்த்துவிடுதலைப் போன்ற அறியாமையாகும். நின் காரணமாக வருந்தியவளின் துயரத்தை உடனே சென்று களைவாயாக. உன் தேரிலே குதிரைகளைப் பூட்டி ஆயத்தம் செய்வாயாக.

(அறத்தை எடுத்துரைப்பவள் முதலிலே ஆலின்கீழ் அறமுரைத்த பெருமானை எடுத்துக்காட்டிய நயம் உணர்க.)

அரும்பத விளக்கம் :

மாமலர் - கரிய மலர், முண்டகம் - கழிமுள்ளி, முதல் - அடிமரம், கரகம் - செம்பு, தூங்கும் - தொங்கும், புள் - பறவை, அல்கும் - தங்கும், நோன்றல் - பொறுத்தல், அலந்தவர் - வருந்தியவர், பாடு - உலகியல், கிளை - உறவு, செறாஅமை - கோபித்துக்

கொள்ளாமெ. சிறப்பினோன் - தட்சணாமூர்த்தி (சிவன்) ஆற்றுதல்
- இல்லறம் ஆற்றுதல்.

56th பாடல் (குறிஞ்சிக் கலி)

தலைவியைக் கண்டு உள்ளம் பறிகொடுத்தான்
இளைஞன் ஒருவன். அவள் பதிலுரைக்கா நிலையில் அவன்
உரைக்கின்றான்.

ஊர்கால் நிவந்த பொதும்பருள் நீர்க்காற்
கொழுநிலம் ஞாமல் முதிரினர் கொண்டு
கழம முடித்துக் கண்கூடு கூழை
கவல்மிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி

5 தீங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்து
சங்கே வருவா ளிவள்யார்கொ லாங்கேயோர்
வல்லவன் தைஇய பாவைகொல் நல்லார்
உறுப்பெலாங்கொண்டியற்றி யாங்கொல் வெறுப்பினால்
வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங்கொ லாண்டார்

10 கடிதிவளைக் காவார் விடுதல், கொடியியற்.
பல்கலைச் சில்புங் கலிங்கத்த ளீங்கிதோர்
நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள்
இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன் தகைத்து நல்லாய்கேள்
ஆய்தூவி யனமென, அணிமயிற் பெடையெனத்.

15 தூதுணம் புறவெனத், துதைந்தநின் னெழினலம் -
மாதர்கொள் மானோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப்
பேதுறாஉ மென்பதை யறிதியோ? அறியாயோ?
நுணங்கமைத் திரளென, நுண்ணிழை யணையென
முழங்குநீர்ப் புணையென, அமைந்தநின் தடமென்றோள்

- 20 வணங்கிறை, வாலெயிற் றந்தல்லாய் - நிற்கண்டார்க்கு
 அணங்காகு மென்பதை யறிதியோ? அறியாயோ?
 முதிர்கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பையெனப்
 பெயல்துளி முகிழெனப் பெருத்தநின் னிளமுலை
 மயிர்வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் நிற்கண்டார்
- 25 உயிர்வாங்கு மென்பதை யுணர்தியோ உணராயோ எனவாங்கு
 பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வம் நீயறியாய்
 யாதொன்றும் வாய்வாளா திறந் தீவாய் கேளினி
 நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
 போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர்
- 30 நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட்டாங்குப்
 பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா
 இறையே தவறுடையான்.

ஆசிரியர் : கபிலர்.

குறிஞ்சி

'காமஞ்சால விளமையோள்வயி. னேமஞ் சாலா விடும்பை யெய்தி. நன்னமையுந் தீமையுமென்றிரு
 திறத்தாற். றன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச் சொல்லெதிர் யெறாஅன்
 சொல்லியின்புறல் புல்லித்தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே.' என்பதனால் தருக்கிச் சொல்லிச்
 சொல்லெதிர் பெறான் இன்புற்றது.

பாடற்பிரிப்பு:

உவர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள், நீர் கால்
 கொழு நிழல் ஞாமல் முதிர் இணர்கொண்டு
 கழம முடித்து, கண்கூடு கூறையே
 சுவல் மிசைத் தாதொடு தாழ அகல் மதி

- 5 தீம் கதிர் விட்டதுபோல முகன் அமர்ந்து
 ஈங்கே வருவாள் இவள் யார் கொல்? ஆங்கே ஓர்
 வல்லவன் தைஇய பாவை கொல்? நல்லார்
 உறுப்பு எல்லாம் கொண்டு இயற்றியாள் கொல்?
 வெறுப்பினால்
 வேண்டு உருவம் கொண்டதோர் கூற்றம் கொல் ஆண்டார்
- 10 கடிது இவளைக் காவார் விடுதல், கொடி இயல்
 பல்கலை சில் பூங்கலிங்கத்தள் - ஈங்கு இது ஓர்
 நல் கூர்ந்தார் செல்வமகள்
 இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன், தகைத்து நல்லாய் கேள்,
 ஆய் தூவி அனம் என, அணிமயில் பெடை என
- 15 தூது உண் அம் புறவு என, துதைந்த நின் எழில் நலம்
 மாதர் கொள் மான் நோக்கின் மட நல்லாய் - நிற் கண்டார்
 பேதுறாஉம் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ
 நுணங்கு அமை திரள் என, நுண் இழை அணை என
 முழங்கு நீர்ப் புணை என, அமைந்தநின் தடமென் தோள்
- 20 வணங்கு இறை வால் எயிற்று, அம் நல்லாய்! நிற்
 கண்டார்க்கு
 அணங்கு ஆகும் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ?
 முதிர் கோங்கின் முகை என முகம் செய்த குரும்பை என
 பெயல் துளி முகிழ் என, பெருத்த நின் இளமுலை
 மயிர் வார்ந்த வரி முன்கை மடநல்லாய் - நிற் கண்டார்
- 25 உயிர் வாங்கும் என்பதை உணர்தியோ? உணராயோ?
 என ஆங்கு
- பேதுற்றாய் போலப் பிறர் எவ்வாம் நீ அறியாய்
 யாது ஒன்றும் வாய்வாளாது இறந்தீவாய்! கேள், இனி
 நீயும் தவறுஇலை, நின்னைப் புறங்கடைப்

30 போதர விட்ட நாமரும், தவறு இலர்
 நிறை அழி கொல் யானை நீர்க்கு விட்டாங்கு
 பறை அறைந்து அல்லது செல்லற்க! என்னா
 இறையே தவறுடையான்.

பதப்பொருள் :

ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள் நீர்க்கால் கொழு நிழல்
 நூழல் முதிர் விணர்கொண்டு கழும முடித்து கண்கூடு கூழை சுவல்
 மிசைத் தாதொடு தாழ அகல் மதி தீம் கதிர் விட்டதுபோல் முகன்
 அமர்ந்து ஈங்கே வருவாள் இவன் யார் கொல் - ஊரின் இடத்தே
 வளர்ந்திருக்கும் இளமரச்சோலை. அங்கு நீர் பாய்ந்துசெல்லும்
 வாய்க்கால். அங்கு செழித்துவளர்ந்து நிழல்தரும் புலிநகக்
 கொன்றை மரம். அக்கொன்றையின் புதுமலரைத் தலைநடுவே
 சூடி முடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். மலரும் மயிரும் கலந்து
 பின்னியதுபோன்ற சடை தோளிலே புரண்டு அழகு செய்கிறது.
 முழுமதியம்போல் முகம் அழகு செய்கின்றது, இப்படி வருகின்ற
 அவள் யாரோ?, ஆங்கே ஓர் வல்லவன் தைஇய பாவை கொல்?
 - வல்லவன் ஒருவன் செய்து உயிர் கொடுத்து உலவவிட்ட
 பொற்பாவையோ?, நல்லார் உறுப்பெலாங் கொண்டு இயற்றினாள்
 கொல் - பெண்களிலே சிறந்தவர்களின் அவயவங்களை எல்லாம்
 ஒன்றாகச் சேர்த்து அயனானவன் சமைத்த சித்திரமோ?
 வெறுப்பினால் வேண்டிருவம் கொண்டதோர் கூற்றம்கொல் - தனது
 உருவிலே வெறுப்புக்கொண்ட கூற்றுவன் இவ்வாறு அழகுருவம்
 எடுத்து ஆடவர்களின் உயிரை வாங்கவெண்ணி உலா
 வந்ததோ, ஆண்டார் கடிது இவளைக் காவார் விடுதல் - இவள்
 பெற்றோர் இவளை வீட்டிலடைத்து வைத்திருக்க வேண்டாமோ?
 கொடி இயல் பல்கலைச் சில்புங் கலிங்கத்தள் - மென் கொடிபோல
 அசைந்து இடையிலே பல கோவைகளால் அமைந்த

மேகலையும் தவழும், பூக்கரையிட்ட ஆடையையும் உடுத்தவளாக வருகிறாள். ஈங்கு இதோர் நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள் - ஒருக்கால் பிள்ளையற்று வாடியவர் பெற்றெடுத்த ஒரேயொரு செல்வமகளோ, இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன் தகைத்து - எதற்கும் இவளுடன் சென்று பேசலாம். இவள் தகைமையையும் சற்றுக் காண்போம். நல்லாய்! கேள், - நல்லவளே! கேட்பாயாக.

மாண்நோக்கின் மடநல்லாய் - மானின் கண்களைப்போற் காண்பவரை மயக்கும் கண்ணழகினையுடையவளே, ஆய்தூவி அனம் என அணிமயில் பெடை எனத் தூதுணம் புறவு எனத் துதைந்தநின் எழில் நலம் - அன்னம் போன்ற மென்நடையும், மயில்போன்ற அழகுச்சாயலும், புறாவைப் போன்ற நின் மடப்பம் அமைந்த பேரெழிலும் காண்பவரை மயக்கி அழியச்செய்யும் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ? - அறிவாயோ? அறிய மாட்டாயோ?

வணங்கு இறை - வளைந்த முன்கையினையுடையவளே, வால் எயிற்று அம்நல்லாய் - வெண்மையான பற்களையுடையவளே அமைந்த நின் தடமென் தோள் - நினது மெல்லிய தோள்கள்தாம் என்னே? நுணங்கு அமைத்திரள் என நுண்இழை அணைஎன முழங்கு நீர்ப்புணை என - அவை நிறத்தாலும் திரட்சியாலும் மூங்கிலைப்போல் இருக்கின்றன, மென்மையினாற் பட்டுத்-தலையணைபோல் இருக்கின்றன, காமக்கடலைக் கடப்பதற்குரிய தெப்பம்போல் இருக்கின்றன, நிற்கண்டார்க்கு அணங்கு ஆகும் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ? - நின்னைக்கண்டவர்க்கு அவை வருத்தம் செய்வன என்பதை அறிவாயோ? அறிய மாட்டாயோ?

மயிர் வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் - வரிவரியாக மயிர் அழகாக அமைந்த முன்கைகளையுடைய மடமைத் தன்மையிற் சிறந்த நல்லவளே, முதிர் கோங்கின் முகையென முகம் செய்த குரும்பையெனப் பெயல்துளி முகிழ் எனப் பெருத்தநின் இளமுலை - முற்றின கோங்கின் இளமுகையோ, அடி பருத்து விளங்கும் குரும்பையோ, மழைத்துளி விழும்போது உண்டாகும் குமிழ்களோ இவ்வண்ணம் அமைந்த உன் பெரு இளமுலைகள், நிற்கண்டார்க்கு உயிர் வாங்கும் என்பதை உணர்தியோ உணராயோ - உன்னைக் கண்டவர்களுக்கு உயிரை வாங்கும் என்பதை அறிவாயோ? அறியமாட்டாயோ?

எனவாங்கு - என இவ்வாறு எடுத்துரைத்தும், பேதுற்றாய் போலப் பிறர் எவ்வம் நீ அறிவாய் - மயக்கமுடையவள் போற் பிறர் படும் துன்பத்தை நீயும் அறியவில்லையோ? யாதென்றும் வாய் வாளாது இறந்து ஈவாய் கேள் - ஏதேனும் ஒரு வார்த்தை பேசாது என்னைவிட்டு அகன்று போகிறாயே, நான் சொல்வதைக் கேள்.

நீயும் தவறில்லை - நீயும் குற்றமுடையவளல்லள், நின்னைப் புறங் கடைப்போதர விட்ட நாமரும் தவறிலர் - இவ்வண்ணம் உன்னைத் தெருவிலே உலவவிட்ட உன் சுற்றத்தாரும் தவறுக்குரியவரல்லர், யார் குற்றம் என்பாயேல். அதனையும் கேட்பாயாக. நிறை அழி கொல் யானை நீர்க்கு விட்டாங்கும் பறையறைந் தல்லது செல்லற்க என்னா இறையே தவறுடையான் - மதங்கொண்ட யானையை நீர்த்துறைக்கு விட்டால் அதற்கு அறிகுறியாகப் பறையறைந்து வழிச்செல்வோரை விலக்கி அதன்பின் அனுப்புவார்களே, அதேபோல், உன்னையும் பறைசாற்றியே செல்லவிட்டிருக்கவேண்டும் என்று கட்டளையிடாத அரசனே தவறுடையவன்.

பொருள்:

கொன்றையின் பூவைத் தலையில் அணிந்துள்ளாள். மலரும் மயிரும் கலந்து பின்னிய கூந்தல் தோளிலே கிடந்து அழகுசெய்கிறது. முழுமதியம் போல் முகம் பிரகாசிக்கின்றது. இப்படி வருகின்ற அவள் யாரோ?

வல்லவன் செய்து உயிரூட்டியுலவவிட்ட பொற்பாவையோ? பெண்களிலே சிறந்தவர்களின் அழகான உறுப்புக்களையெல்லாம் ஒன்றாகக்கூட்டி அயனானவன் சமைத்த சித்திரமோ? தன் உருவிலே வெறுப்புக்கொண்ட கூற்றம் இவ்வாறு அழகுருவம் எடுத்து ஆடவர்களின் உயிர்களை வாங்க எண்ணி உலாவந்ததோ? இவள் பெற்றோர் இவளை வீட்டில் அடைத்துவைத்திருக்க வேண்டாமோ? வெளியே உலாவ விடுதல் எவ்வளவு கொடுமை. மென்கொடி போல அசைந்து இடையிலே பல கோவைகளாலமைந்த மேகலையும் தவறுப் பூக்கரையிட்ட சேலையை உடுத்தவளாக வருகிறாளே! ஒரு காலத்திற் பிள்ளையற்று வாடியோர் பெற்றெடுத்த ஒரேயொரு செல்வமகளோ? எதற்கும் இவளுடன் சென்று பேசலாம். இவள் தகைமையையும் யாம் சற்றாக் காண்போம்.

மானின் கண்களைப்போற் காண்பவரை மயக்கும் கண்ணழகினை உடையவளே! அன்னம் என்னும் நின் மென்னடையும், மயில் போன்ற நின் அழகுச்சாயலும், புறாப்போன்ற நின் மடப்பம் பொருந்திய பேரழகும் கண்டவரை மயக்கி அழியச்செய்யும் என்பதை நீதான் அறிவாயோ? அல்லது அறியமாட்டாயோ?

வளைந்த முன்கையினையுடையவளே! வெண்மையான பற்கள் உடையவளே! நின் தோள்கள் நிறத்தாலும் திரட்சியாலும் முங்கிலைப்போல் இருக்கின்றன. மென்மையினாற் பட்டுத்தலையணைபோல் இருக்கின்றன. காமக்கடலை நீந்துவதற்குரிய தெப்பமும் போல்வன. அவை பிறருக்கு வருத்தம் செய்யும் என்பதை நீ அறிவாயோ? அறிய மாட்டாயோ?

உன் முன்னங்கை வரிவரியாக அழகிய மயிர்களுடையது, மடப்பத் தன்மையிற் சிறந்த நல்லவளே! முற்றின கோங்கின் இளமுக்கையோ,

அடிபரந்து விளங்கும் குரும்பையோ, மறைத்துளி வீழும்போது கிளம்பும் குமிழ்களோ, பெருத்த நின் இளமுலைகள்? அவை கண்டவரின் உயிரை வாங்கும் என்பதை நீ அறியாயோ? அன்றி அறியமாட்டாயோ?

இவ்வளவும் கூறியும் பிற்படும் வருத்தத்தை நீயும் அறியவில்லையோ? மயக்கம் கொண்டவணைப்போல ஏதும் சொல்லாது என்னை விட்டு அகன்று போகின்றாயே! நான் கூறுவதைக்கேள்! நீயும் குற்றமுடையவள் அல்லள், இப்படி உன்னைத் தெருவிலே உலவவிட்ட நின் சுற்றத்தாரும் தவறுடையவர் அல்லர், யார் குற்றம்? என்பாயேல், அதனையும் கேள். மதங்கொண்ட கொல்லும் யானையை நீர்த்துறைக்கு விட்டால், முன்னர் பறையறைந்து வழிச்செல்வோரை விலக்கி அதன் பின்னர் அணுப்புவார்களே. அதுபோல் நின்னையும் முற்படப் பறைசாற்றியே செல்லவிடல் வேண்டு-மென்று ஆணையிடாத இந்நாட்டு மன்னவனே பெரிதும் தவறுடையான்.

அரும்பத விளக்கம் :

நிவந்த - வளர்ந்த, கூழை - கூந்தல், கலிங்கம் - ஆடை, தூது - கல், துதைந்த - மிகப்பெற்ற, மாதர் - காதல், புணை - தெப்பம், வணங்கு - இறை, வளை - முன்கை, முகிழ் - முகை, கூற்றம் - இயமன், பல்கலை - எண்கோவை, மேகலை, கழும - ஒன்றோடொன்று மயங்க, போதரவிட்ட - போகவிட்ட, தூதுணம் - கல்லை உணவாகக் கொண்ட, இறந்து ஈவாய் - கடந்து செல்கின்றவளே.

சீலப்பதிகாரம்

மதுரைக் காண்டம்

வழக்குரை காதை

கோவலன் கொலையுண்டதை அறிந்த கண்ணகி, அங்குசென்று “கணவன் பொன் துஞ்சம் மார்பம் பொருந்தத்” தழுவ, கோவலன் எழுந்துநின்று அவள் கண்ணீர் துடைத்து, “இங்கு இருப்பாயாக” என்று சொல்லி வானகம் சென்றான். அப்பால் கண்ணகி, “தீவேந்தன்தனைக் கண்டு இத்திறம் கேட்பன்” என்று பாண்டியமன்னனின் அரண்மனை வாயிலை அடைகிறாள். அவ்வேளையில் அந்தப்புரத்திலே.....

கோப்பெருந்தேவி கண்ட கனவு

ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழ நின்று நடுங்குங்

கடைமணி யின்குரல் காண்பென் காணெல்லா

திசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்

கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா ணெல்லா

விடுங்கொடி வில்லிர வெம்பகல் வீழுங்

கருங்கதிர் மீனிலை காண்பென்கா ணெல்லா

பொருள் :

கண்ணகி அரண்மனை வாயிலை நெருங்கியபோது, பாண்டியமாதேவி தான் கண்ட தீக்கனவைத் தோழியிடம் கூறிக்கொண்டிருந்தாள்: ‘தோழி! நம் வேந்தனது வெண்கொற்றக்குடையும் செங்கோலும் கீழேவிழக் கனவுகண்டேன்! வாயிலில் இடைவிடாது அசையும் மணியின் ஓசையையும் நான் கனவிலே கேட்டேன்! எட்டுத்திசைகளும் அப்போது அதிர்ச்சியுற்றன.

அன்றியும், தோழி! சூரியனை இருள் விழுங்கவும் கனவுகண்டேன்!
 இரவுநேரத்தில் வானவில் தோன்றக்-கண்டேன்! நண்பகலிலே விண்மீன்கள்
 எரிகொள்ளிகளாகக் கீழே விழக் கனவு கண்டேன். இவற்றின் பயன்
 யாதோ தோழி!

குறிய்பு

பாண்டிமாதேவி கனவிற் கண்டனவெல்லாம் தீய
 உற்பாதங்கள் எனக்கொள்வர் கனாநூலார்.

அரும்பத விளக்கம் :

எல்லா - தோழி, காண்பென் - கனவிலே காண்பேன், கோல்
 - செங்கோல், குடை - வெண்கொற்றக்குடை, மணியின் குரல்
 - ஓசை, கதிர் - சூரியன், மீன் - நட்சத்திரம், கடுங்கதிர் -
 மிகுந்த ஒளியுடைய, கடைமணி - வாயில்மணி, ஆராய்ச்சி மணி,
 நின்றுநடுங்கும் - இடைவிடாது அசையும், கொடிவில் -
 ஒழுங்குபட்ட வில், வானவில், எல்லா விடுங்கொடி வில்லிரவு -
 எல்லா + இடும் + கொடி + வில் + இரவு

கருப்பம்

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்

செறிநிலத்து மறிந்து வீழ்தரும்

நங்கோன்றன் கொற்றவாயில்

மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ளம்

இரவுவில்லிடும் பகல்மீன்விழும்

இருநான்கு திசையும் அதிர்ந்திடும்

வருவதோர் துன்பமுண்டு

மன்னவற்கியா முரைத்துமென

யொருள்

'செங்கோலும் வெண்கொற்றக்குடையும் செறிந்த நிலத்திலே முறிந்து வீழ்ந்தன: நம் வேந்தனது கொற்றவாயிலின்கண் கட்டிய மணி' என் உள்ளம் நடுங்குமாறு அசைந்து ஒலித்தது. இரவில் வானவில் தோன்றியது. பகலிலே விண்மீன்கள் எரிந்து கீழே விழுந்தன. எட்டுத்திக்கும் அதிர்ந்தன. அதுதலால், நமக்கு வரக்கூடிய துன்பம் ஒன்று உளது! எனவே மன்னன்டம் சென்று கனவைக் கூறுவோம்!' என்று கூறி மன்னனை நாடிச் செல்லலானாள்.

அரும்பத விளக்கம் :

மறித்து - முறிந்து, வீழ்தரும் - விழும், கொற்றம் - வெற்றி

கோப்பெருந்தேவியின் வருகை

மன்னன் இருக்குமிடம் நோக்கி கோப்பெருந்தேவி செல்லப் புறப்பட்டாள். அப்போது.....

ஆடியேந்தினர் கலனேந்தினர்

அவிரந்துவிளங்கு மணியிழையினர்

கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்

கொழுந்திரையலின் செப்பேந்தினர்

வண்ணமேந்தினர் கண்ணமேந்தினர்

மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்

கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்

கவரியேந்தினர் தூபமேந்தினர்

கூனுங்குறளு மூமுங்கூடிய

குறுந்தொழிலிளைஞர் செறிந்துகுழ்தர

நல்விரைஇய நறுங் கூந்தலர்

உரைவிரைஇய பலர்வாழ்த்திட

ஈண்டுநீர் வையங்காக்கும்

பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென

ஆயுமுங் காவலுஞ்சென் றடியீடு பரசியேத்தக்

கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன் தீக்கனாத் திறமுரைப்ப

அரிமா னேந்திய வமளிமிசை இருந்தனன்

திருவீழ் மார்பின் தென்னவர் கோவே;

பொருள்

அப்போது தேவியைச் சூழ்ந்து வந்தனர் மகளிர்: அவர்களில் சிலர், கண்ணாடி ஏந்திவர, சிலர் அணிகளை ஏந்திவர, சிலர் அழகிய கலன்களை ஏந்திவர, சிலர் புதிய நூலாடையும் பட்டாடையும் ஏந்திவர, சிலர் வெற்றிலைச் செப்பினை ஏந்திவர, சிலர் வண்ணமும், சுண்ணமும் கத்தாரி கலந்த சந்தனக்குழம்பும் ஏந்திவர, சிலர் தொடையல் மாலை, பிணையல், சுவரி, தூபம் ஆகியன ஏந்தி வந்தனர். கூனரும், குறளரும், ஊமையருமான குற்றேவல் மகளிர் அரசியை நெருங்கிவந்தனர். நரைகலந்த நல்ல கூந்தலை உடைய முதாமகளிர் பலர், 'கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தினைக் காக்கும் பாண்டியனுடைய பெருந்தேவி நீடுவாழ்க!' என வாழ்த்தினர். வழிபடும் தோழியரும், காவல் மகளிரும், தேவி அடியெடுத்து வைக்குந்தோறும் புகழ்ந்து போற்றி வந்தனர். தன் பரிவாரங்களுடன் இவ்வாறு சென்ற கோப்பெருந்தேவி, தன் கணவனிடம் தான் கண்ட தீயகனவின் தன்மையை எடுத்துச்சொல்ல, அதனைக் கேட்டுக்கொண்டு, திருமகள் விரும்பும் மார்பிணையுடைய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், சிங்கம் சுமந்த அமளியின்மீது அமர்ந்திருந்தான்.

அரும்பத விளக்கம் :

ஆடி - கண்ணாடி, கலன் - ஆபரணம், அவிர்தல் - ஒளிர்தல், இழை - ஆபரணம், கோடி - புதிய பருத்தியாடை, திரையல் - வெற்றிலை, மான்மதத்தின் சாந்து - கஸ்தூரிக்குழம்பு, கண்ணி. பிணையல் - மலர்மாலை வகைகள், சுவரி - சாமரை, தூபம் - அகிற்புகை, கூன் - கூனர், ஊம் - ஊமர் (ஊமை), குறுந்தொழில் - குற்றேவல், நரைவிரைஇய - நரைமயிர் கலந்த,

உரைவிரைஇய - உள்ளன்போடு கூடிய, ஈண்டுநீர் - செறிந்த
கடல், ஆயம் - தோழியர் கூட்டம், அடியீடு - அடிவைக்குந்
தோறும், பரசி - புகழ்ந்து, அரிமான் - சிங்கம், அமளி -
ஆசனம், தென்னர்கோ - பாண்டியன், திருவீழ்மார்பு - திருமகள்
விரும்பும் மார்பு.

கண்ணகியும் வாயிற்காவலனும்

அரண்மனையிலே கோப்பெருந்தேவி மன்னனுக்குத் தான்
கண்ட தீக்கனாத்திறம் உரைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். அரண்-
மனை வாயிலிலே.....

'வாயி லோயே வாயி லோயே
அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து
இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே
இணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்று
அறிவிப் பாயே அறிவிப் பாயே. என

வாயிலோன். வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி!
தென்னம் பொருப்பின் றலைவவாழி!
செழிய வாழி தென்னவ வாழி!
பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி!

பொருள்

அப்போது சீறிச்சினந்த அங்குவந்த கண்ணகி, “வாயில் காப்பவனே!
வாயில் காப்பவனே! அறிவு முழுதும் அற்றுப்போன அறநினைவு அற்ற
நெஞ்சத்துடன் அரசநீதியினின்றும் தவறியவனின் வாயில் காப்பவனே!
'பரலினையுடைய இரண்டு சிலம்புகளில் ஒன்றினைக் கையில்

ஏந்தியவளாய்க், கணவனை இழந்த ஒருத்தி, நம் அரண்மனை வாயிலின்கண் உள்ளாள்' என்று வேந்தனிடம் சென்று அறிவிப்பாய்! அறிவிப்பாய்!" என்றாள்.

அதிகேட்ட வாயிலோன் அரசனிடம் சென்று, "எமது கொற்கை நகரத்து வேந்தே! வாழ்க! தெற்கே உள்ள பொதியமலைக்குத் தலைவனே! வாழ்க! செழியனே! வாழ்க! பாண்டியனே! வாழ்க! இதுவரை பழிச்சொற்கள் படராத பஞ்சவனே, வாழ்க!

அரும்பத விளக்கம் :

அறிவு அறைபோகிய - அறிவு கீழுற்றுப்போன, இல்லாமற்போன, பொறி - புண்ணியம், அறம், இறைமுறை - அரசநீதி, இணை - இரண்டு, கடையகம் - வெளிவாயில் அரி - சிலம்பின் உள்ளீடு, பரல், கொற்கை - பாண்டிநாட்டுத் துறைகளில் ஒன்று, தென்னம் - தெற்கு, பொருப்பு - மலை, இங்கே பொதியமலை, செழியன் - தென்னவன், பஞ்சவன் - பாண்டியன்.

நாச்சியார் திருமொழி

பல்லவர் காலத்திலே சைவமும் வைணவமும் எழுச்சி பெற்றன. நாயன்மார்களினதும் ஆழ்வார்களினதும் பிரபந்தங்கள் இக்காலத்தில் பக்தியை மக்கள் மத்தியில் வளர்த்தெடுத்துச் செல்வதில் பெரும் பங்காற்றின. வைணவ ஆழ்வார்களுள் ஆண்டாளும் ஒருவர். இவர் பெரியாழ்வாரின் வளர்ப்பு மகள். இவர் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி ஆகியவற்றைப் பாடியுள்ளார். இவற்றுள் நாச்சியார் திருமொழி பக்திச்சுவை நிரம்பிய பாடல்களின் தொகுதி. திருமாலையே மணந்துகொள்ள உறுதியூண்டு, “மானிடவர்க்கு என்று பேச்சுப்படின வாழ்கிலேன்” என்று தெய்வக்காதல் கொண்டார். திருமலை மணம்செய்து கொள்வதாகக் கணக்கண்டு பாடிய “வாரணம் ஆயிரம்” என்ற பாடல் தென்கலை வைணவர்களின் திருமண நிகழ்ச்சியின்போது இன்றும் தவறாமல் ஓதப்படுவதொன்றாகும்.

1. திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெறக் கணக்கண்டேன்.

வாரண மாயிரஞ் சூழவ லஞ்செய்து
நாரண நம்பி நடக்கின்றா னென்றெதிர்
பூரண பொற்கூடம் வைத்துப் புறமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கணக் கண்டேன் தோழி! நான்.

பாடற்பிர்ப்பு:

வாரணம் ஆயிரம் சூழ வரை செய்து
நாரணன் நம்பி நடக்கின்றான் என்று எதிர்
பூரண பொன் சூடம் வைத்து புறம் எங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கணக் கண்டேன் தோழி! நான்.

பொருள் :

‘தோழி! கலியாண குணங்கள் நிறைந்தவனான நாராயணமூர்த்தி, ஆயிரம் யானைகள் சூழ்ந்துவர எழுந்தருளி வலம் வருகிறானென்று (மங்கலவாத்திய முழக்கத்தால் நகரீவள்ளார் நிச்சயித்து அவனை வரவேற்க) எதிரே பொன்னாலான பூரணகுடம் வைத்து, நகரம் எங்கணும் தோரணக்கூடங்கள் நாட்டியலங்கரிக்கும் இந்நிலையினை நான் கணாவிர்கண்டு அனுபவித்தேன்.’

2. கோவிந்தனான காளை வரக் கணாக்கண்டேன்.

நானை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு

பானை கமுகு பரிசுடைப் பந்தற்கீழ்

கோளரி மாதவன் கோவிந்த னென்பானேர்

காளை புகுதக் கணாக் கண்டேன் தோழி! நான்.

பாடற்பிரிப்பு :

நானை வதுவை மணம் என்று நான் இட்டு

பானை கமுகு பரிசு உடை பந்தல் கீழ்

கோளரி மாதவன் கோவிந்தன் என்பான் ஓர்

காளை புகுதக் கணாக் கண்டேன் தோழி! நான்.

பொருள் :

‘தோழி! நாளையதினம் கண்ணனுக்கும் அண்டாளுக்கும் திருமணவிழா என்று நான் நிச்சயித்து, பின்னர் விவாகத்தின் முதல்நாள் செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்வதற்காக, பாணையோடு கூடிய கமுகினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட மணப்பந்தலின் கீழே, நரசிங்கன், மாதவன், கோவிந்தன் என்னும் திருநாமங்கள் பூண்ட கண்ணன் என்னும் இளங்காளை போல்வான் பிரவேசிக்க நான் கணாக்கண்டேன்.’

அரும்பத விளக்கம் :

வதுவை - விவாகம், மணம் - விழா, நாள் இடுதல் - நாள் இதுவென உறுதிப்படுத்தல், பரிசு - அலங்காரம்.

3. என்னை மகட்பேசி மந்திரிக்கக் கணாக்கண்டேன்.

இந்திர னுள்ளிட்ட தேவர்கு ழாமெல்லாம்
வந்திருந் தென்னை மகட்பேசி மந்திரித்து
மந்திரக் கோடியு டுத்தி மணமாலை
அந்தரி சூட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்.

பாடற்பிர்ப்பு :

இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர் குழாம் எல்லாம்
வந்து இருந்து என்னை மகட்பேசி மந்திரித்து
மந்திரக் கோடி உடுத்தி மணமாலை
அந்தரி சூட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழி! - நான்.

பொருள் :

'தோழி! கண்ணனுக்கும் எனக்கும் நடக்கும் திருமணத்தைக் காண, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் மாப்பிள்ளை வீட்டாராக இந்தப் பூவுலகத்திற்கு வந்திருந்து, கண்ணனுக்கு மணமகளாக என்னைத் தரும்படி கேட்டு நிச்சயித்தனர். பின்னர் மணமகன் வீட்டாரும் மணமகள் வீட்டாரும் தனித்திருந்து ஆடை, அணி முதலியன பற்றிக் காதோடு காதுவைத்தாற்போல் பேசிமுடித்தனர். அதன்பின், கண்ணனின் உடன்பிறந்தாளான துர்க்கை எனக்குத் தாயதான புதிய ஆடையை உடுத்தி வாசனையுள்ள மலர்மாலையையும் அணிவித்தாள். இவ்வாறு கணாக்கண்டேன்.'

அரும்பத விளக்கம் :

தேவர் குழாம் - தேவர் கூட்டம், மந்திரித்தல் - ஆலோசித்தல், மணமாலை - மணம் + மாலை - மணம் நிறைந்த மாலை.

4. காப்புக்கயிறு கட்டுவதாகக் கனாக்கண்டேன்.

நாற்றிசைத் தீர்த்தங் கொணர்ந்து நனிநல்கிப்
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லாரெடுத் தேத்திப்
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோ டென்றன்னைக்
காப்புநாண் கட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான்.

பாடற்பிரிப்பு :

நால் திசை தீர்த்தம் கொணர்ந்து நனி நல்கி
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லார் எடுத்து ஏத்தி
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோடு என் தன்னை
காப்பு நாண் கட்ட கனாக் கண்டேன் தோழி! - நான்.

பொருள் :

'தோழி! பிராமணோத்தமர்கள் பலர் சேர்ந்து நாற்றிசைக்கண்ணுமுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களை எடுத்துவந்து நன்றாக எங்கள்மீது தெளித்து, மந்திரம் சொல்லி வாழ்த்தினர். பின்னர், பலவகை மலர்களாலான மாலையணிந்த தூயோனான கண்ணனுக்கும் எனக்கும் காப்புக்கயிறு கட்டினர். இந்நிகழ்வுகளை நான் கனவிற்கண்டேன்.'

அரும்பத விளக்கம் :

நல்குதல் - கொடுத்தல், இங்கே தெளித்தல், சிட்டர் - சிறந்தோர், கண்ணி - மாலை, புனிதன் - பரிசுத்தமுடையவன், புனிதனோடு என்றன்னை - புனிதனுக்கும் எனக்கும்

5. மதுரை மன்னன் வரக் கணாக்கண்டேன்.

கதிரொளி தீபம் கலசமு டனேந்தி
சதிரிள மங்கையர் தாம்வந்தெ திற்கொள்ள
மதுரையார் மன்னன் டிலைத்தொட் டெங்கும்
அதிரம் புகுதக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்.

பாடற்பிர்ப்பு :

சதிர் ஒளி தீபம் கலசம் உடன் ஏந்தி
சதிர் இளம் மங்கையர் தாம் வந்து எதிர் கொள்ள
மதுரையார் மன்னன் அடிநிலை தொட்டு எங்கும்
அதிர புகுத கணாக் கண்டேன் தோழி - நான்

பொருள் :

'தோழி! பெருமை வாய்ந்த அழகினையுடைய இளம்பெண்கள் சூரியனது ஒளிபோன்ற பேரொளியுள்ள குத்துவிளக்குகளையும் பொற்கும்பங்களையும் கையில் ஏந்தி, எதிர்கொண்டு அழைத்துவர, மதுரையிலுள்ளார்க்கு அரசனாகிய கண்ணன் பாதுகைகளைத் தரித்துக்கொண்டு பூமியெங்கும் அதிரும்படியாக எழுந்தருளுவதை நான் கணாவிற்கண்டேன்.'

அரும்பத விளக்கம் :

சதிர் - பெருமை, அடிநிலை - பாதுகை, அடிநிலைதொட்டு - பாதுகை தரித்து

6. மதுசூதன் என்கைத்தலம் பற்றக்
கணாக்கண்டேன்.

மத்தளங் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத
முத்துடைத் தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்தென்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கணாக் கண்டேன் தோழி! நான்.

பாடற்பிரிப்பு :

மத்தளம் கொட்ட வரி சங்கம் நின்று ஊத
முத்து உடைத் தாமம் நிரை தாழ்ந்த பந்தல் கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்து என்னை
கைத்தலம் பற்றக் கனாக் கண்டேன் தோழி! - நான்.

பொருள் :

'தோழி! மத்தளம் முதலிய மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கவும், வரிகளை உடைய சங்குகள் ஒலிக்கவும், மைத்துனன் முறையுடையவனும், நற்குணங்கள் நிறைந்தவனும் மதுசூதன் என்ற பெயர் பூண்டவனுமான கண்ணன் முத்து மாலைகள் நிரைநிரையாகத் தொங்கவிடப்பட்ட பந்தலின்கீழே வந்து என் கைகளைப் பற்றியருள நான் கனாக்கண்டேன்.'

அரும்பத விளக்கம் :

மைத்துனன் - அத்தைமகன், முத்துடைத்தாமம் - முத்தாலான மாலை, கைத்தலம் - கையாகிய இடம்.

7. கைத்தலம் பற்றித் தீ வலம் வரக்
கனாக்கண்டேன்.

வாய்நல் லார்நல்ல மறையோதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதிவைத்து
காய்சின மாகளி றன்னானென்கை பற்றித்
தீவலஞ் செய்யக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான்.

பாடற்பிரிப்பு :

வாய் நல்லார் நல்ல மறை ஒதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணல் படுத்து பரிதி வைத்து
காய் சினமாம் களிறு அன்னான் என் கை பற்றி
தீ வலம் செய்யக் கனாக் கண்டேன் தோழி! - நான்

பொருள் :

'தோழி! வாய்மையுடைய நல்ல வேதியர்கள், பொருத்தமான, சிறந்த வேதமந்திரங்களை ஓத, அந்தந்தக் காரியங்களுக்கு இசைந்த மந்திரங்களின்படி பசுமையான இலைகளையுடைய நாணற்புற்களைப் பரப்பி, சமித்துக்களையிட்டு, தீவளர்க்க, மிக்க சினத்தையுடைய பெருங்களிறு போன்ற, கம்பீரம் கொண்ட கண்ணன் என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அத்தீயினை வலமாகச் சுற்றிவர நான் கணாக்கண்டேன்.'

அரும்பத விளக்கம் :

வாய்நல்லார் - வேதியர், மறை - வேதம், பாசிலை - பசுமை + இலை காய் சினம் - மிக்ககோபம், பரிதி - சமித்து, ஓமத்தீ வளர்ப்பதற்கான சுள்ளிகள்

8. அம்மி மிதிக்கக் கணாக்கண்டேன்.

இம்மைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மை யுடையவன் நாராய ணன்நம்பி
செம்மை யுடைய திருக்கையால் தான் பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கணாக் கண்டேன் தோழி! நான்.

பாடற்பிரிப்பு :

இம்மைக்கும் ஏழ் ஏழ் பிறவிக்கும் பற்று ஆவான்
நம்மை உடையவன் நாரணன் நம்பி
செம்மை உடைய திருக்கையால் தான் பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கணாக் கண்டேன் தோழி! - நான்

பொருள் :

'தோழி! இப்பிறப்பிற்கும் இனிவரும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றக்கோடாய் அடைக்கலம் தருபவனும் நம்மையெல்லாம் தனது உடைமையாகக் கொண்டவனும் சகல நற்குணங்களையுடையவனும் நாராயணனுமான

கண்ணன், சிறந்த தனது திருக்கைகளாலே எனது காலைப்பிடித்து அம்மியின் மேல் எடுத்துவைக்க, என்னை அம்மியிதிக்கச்செய்ய, நான் கணாக்கண்டேன்.'

அரும்பத விளக்கம் :

செம்மையுடைய - சிறந்த, சிவந்த, சிவந்த கை எனவும் கொள்ளலாம்.

9. பொரி முகந்து அட்டக் கணாக்கண்டேன்.

வரிசிலை வான்முகத் தென்னைமார் தாம்வந்திட்டு

எரிமுகம் பாரித்தென் னைமுன்னே நிறுத்தி

அரிமுக னச்சதன் கைம்மேலென் கைவைத்து

பொரிமுகந் தட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்.

பாடற்பிரிப்பு :

வரிசிலை வான் முகத்து என் ஐமார் தாம் வந்திட்டு

எரிமுகம் பாரித்து என்னை முன்னே நிறுத்தி

அரிமுகன் அச்சதன் கைம்மேல் என்கை வைத்து

பொரி முகந்து அட்டக் கணாக் கண்டேன் தோழி! - நான்

பொருள் :

'தோழி! அழகிய வில்போன்ற புருவத்தையும் ஒளிபொருந்திய முகத்தையும் உடைய எனது தமையன்மார் வந்து அக்கினியை நன்றாக எரியச்செய்து, அந்த அக்கினியின் முன்னே என்னை நிற்கச்செய்தார்கள். பின்னர், நரசிங்கனான சிங்கமுகத்தையுடையவனும் அச்சதனுமான கண்ணனுடைய திருக்கையின்மேல் என் கையை வைத்து நெற்பொரியை அள்ளி யெடுத்து அக்கினியிலிட்டு ஆகுதி செய்வதை நான் கணவிற்கண்டேன்.'

அரும்பத விளக்கம் :

ஐமார் - தமையன்மார், பாரித்தல் - வளர்த்தல், எரிமுகம் - தீக்கொழுந்து, பொரிமுகந்து - நெற்பொரியை அள்ளி.

10. மஞ்சனமாட்டக் கணாக்கண்டேன்.

குங்கும ம்ப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து
மங்கல வீதி வலஞ்செய்து மணநீர்
அங்கவ னோடுமுடன் சென்றங் காணைமேல்
மஞ்சன மாட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்.

பாடற்பிரிப்பு :

குங்குமம் அப்பி குளிர் சாந்து மட்டித்து
மங்கல வீதி வலஞ் செய்து மணநீர்
அங்கு அவனோடும் உடன் சென்று அங்கு ஆணைமேல்
மஞ்சனம் ஆட்டக் கணாக் கண்டேன் தோழி! - நான்.

பொருள் :

'தோழி! குங்குமக்குழம்பை உடலிலங்கும் தடவி, குளிர்ந்த சந்தனச் சாந்தை மிக அதிகமாகப் பூசி, யானையின்மீது கண்ணிரானோடு சேர்ந்திருந்து, திருமணத்திற்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதிகளிலே ஊர்வலமாக வந்து, பின்னர் மணங்கமழும் மங்கல நீர்னாலே எங்கள் இருவரையும் நீராட்டுவதாக நான் கணாக்கண்டேன்.'

அரும்பத விளக்கம் :

மட்டித்தல் - அதிகம் பூசுதல், சாந்தம் - சந்தனம், மஞ்சனம் - நீராட்டுதல்.

திருவாசகம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

இதனைப் பாடியவர் மாணிக்கவாசகர். இவருடைய திருவாசகமும், திருக்கோவையாரும் எட்டாம் திருமுறையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது குழந்தைத் திருநாமம் திருவாதவூரர் ஆகும். “திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இது திருப்பெருந்துறையிலே உறையும் சிவன்மீது பாடப்பட்டது. பள்ளியெழுச்சி என்பது துயில் எழுப்புதல் எனப் பொருள்படும். இதன் உள்ளார்ந்த பொருளை நோக்கின், சீவாத்மா (ஆன்மா) பரமாத்மாவை (இறைவனை) உணராதது அஞ்ஞான நிலையில் (தூக்கநிலையில்) இருப்பதாகவும், அவ்வாறான சீவாத்மாக்களை அஞ்ஞான இருளிலிருந்து நீக்கி மெய்ஞ்ஞானப் பரம்பொருளை அடையச் செய்வதற்காக அதனை எழுச்சி கொள்ளச் செய்வதாக பாடப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம். இப்பாடற்பகுதியிலே இறைவனுடைய பெருமைகள், இறைவனுடைய சிறப்புக்கள், இறைவன் அடியார்களுக்கு அருளும் திறன் என்பன கூறப்பட்டுள்ளன.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே

புலர்ந்ததுபூங் கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்

டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்

எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுவோஞ்

சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்கூழ்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

1

பாடற்பிரிப்பு :

போற்றி, என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றி நின் திருமுகத்து எமக்கு அருள் மலரும்
எழில் நகை கொண்டு நின் திருவடி தொழுவுவாம்
சேற்று இதழ் கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
ஏற்று உயர் கொடி உடையாய் எனை உடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள் :

என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே - என் வாழ்க்கைக்குக்
காரணமாகிய பொருளே, சேற்று - சேற்றினிடத்து, இதழ்க்
கமலங்கள் மலரும் - இதழ்களையுடைய தாமரை மலர்கள்
மலர்கின்ற, தண் வயல் சூழ் - குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்த,
திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே, ஏற்று - என்
வாழ்க்கைக்கு முதற்காரணமாகிய பொருளே, உயர் கொடி
உடையாய் - உயர்ந்த நந்திக்கொடியை உடையவனே, எனை
உடையாய் - என்னை அடிமையாக உடையவனே, எம்பெருமான்
- எம் தலைவனே, போற்றி - வணக்கம், புலர்ந்தது - பொழுது
விடிந்தது, பூங்கழற்கு - தாமரை போலுந் திருவடிகளுக்கு, இணை
- ஒப்பாக, துணைமலர் - இரண்டு மலர்களை, கொண்டு ஏற்றி
- கொண்டுசார்த்தி, அதன் பயனாக, நின் திருமுகத்து -
உன்னுடைய திருமுகத்தில், எமக்கு அருள் மலரும் - எங்களுக்கு
அருளோடு மலர்கின்ற, எழில் நகை கொண்டு - அழகிய
நகையினைக்கண்டு, நின் திருவடிதொழுவுவாம் - உன் திருவடியைத்
தொழுவுவாம், பள்ளிஎழுந்தருளாய் - பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக.

பொருள் :

‘எனது வாழ்விற்கு முதற்பொருளாக விளங்கும் இறைவனே! வணக்கம்,
இரப்பொழுது விடிந்தது. உனது அழகிய இரண்டு திருப்பாதங்களுக்கும்

ஒப்பான இரு மலர்களை அவற்றின்மேல் தாவி, உன் திருமுன்னிலையில் நின்று, உன் திருமுகத்திலே ஏழுகின்ற, எமக்கு அருள்வழங்கும் அழகிய புன்சிரிப்பிணைப் பெற்று, உனது திருவடிகளை வணங்குவோம். இதழ்களை உடைய தாமரைகள் மலருகின்ற, சேற்றிணைக்கொண்ட குளிர்ந்த வயல்கள் சூழப்பெற்ற திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே, உயர்ந்த நந்திக்கொடியுடையவனே, என்னை உடைமையாகக் கொண்டவனே, எனது தலைவனே, தாயில்நீங்கி திருப்பள்ளியின்றி ஏழுவாயாக.

அருணைநிந் திரன்திசை யணுகின னிருள்போய்

அகன்றது வுதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்

கருணையின் சூரிய னெழுவெழ நயனக்

கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாந்

திரணிரை யறுபத முரல்வன இவையோர்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

அருணிதி தரவரு மானந்த மலையே

அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2.

பாடற்பிர்ப்பு :

அருணை இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள் போய்

அகன்றது உதயம் நின் மலர்த் திருமுகத்தின்

கருணையின் சூரியன் எழ எழ நயனக்

கடிமலர் மலர மற்று அண்ணல் அம் கண் ஆம்

திரள் நிரை அறுபதம் முரல்வன இவை ஓர்

திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே

அருள் நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே

அலை கடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள் :

அண்ணல் - பெரியோய், திருப்பெருந்துறையுறை சிவ பெருமானே - திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே அருள்நிதி தரவரும் - அருட்செல்வத்தைக் கொடுக்க வருகின்ற, ஆனந்தமலையே - இன்பமலையே, அலைகடலே - அலைகளை உடைய கடல் போன்றவனே, அருணன் - சூரியனது தேர்ப்பாகன், இந்திரன் திசை அணுகினன் - இந்திரன் திசையாகிய கீழ்த்திசை அடைந்தான், இருள் போய் அகன்றது - இருள் முழுவதும் நீங்கிவிட்டது, உதயம் - உதயமலையில், நின் மலர்த் திருமுகத்தின் கருணையின் - உனது திருமுகத்தினின்றும் தோன்றுகின்ற கருணையைப்போல, சூரியன் எழ எழ - சூரியன் மேலெழுந்தோறும், நயனக்கடிமலர் - உன் கண்போன்ற வாசனை பொருந்திய தாமரை, மலர் - விரிய, மற்று - மேலும், அங்கண் ஆம் - அவ்விடத்தில் பொருந்திய, திரள் நிரை அறுபதம் - கூட்டமாகவும், வரிசையாகவும், விளங்குகின்ற வண்டுகள், முரல்வன - இசைபாடுகின்றன, இவை ஓர் - இவற்றைத் திருவுளம் பற்றுக், பள்ளி எழுந்தருளாய் - பள்ளி எழுந்தருள்வாயாக.

விளக்கம் :

சூரியன் இந்திரனின் திசையாகிய கீழ்த்திசையை நெருங்கிவிட்டான். உதயகால ஓளி எங்கும் பரவியது. தாமரைமலர் போன்ற உனது திருமுகத்தில் விளங்கும் அருளைப்போல சூரியன் வானிலே உயர் உயர், கண்போன்றவனாய், வாசனையுடைய தாமரைமலர்கள் மலர்கின்றன. அதனாலே திரண்ட வரிசை வரிசையான வண்டுகள் ஒலித்து ரீங்காரம் செய்கின்றன. இவற்றைக் கருதுக. பெருந்தகையே! அருட்செல்வத்தைத் தர வருகின்ற இன்பமலையே, எல்லாப் பொருளும் அலை போலத் தோன்றி அடங்குதற்குரிய பெருங்கடலே, தயில்நீங்கி எழுந்தருள்க.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுக் இயம்பின வியம்பின சங்கம்

ஓவின தாரகை யொளியொளி யுதயத்

தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்

தேவநற் செறிகழற் றாளிணை காட்டாய்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

யாவரு மறிவறி யாயெமக் கெளியாய்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

பாடற்பிரிப்பு :

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்

ஓவின தாரகை ஒளி ஒளி உதயத்து

ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்குத்

தேவ நல் செறி கழல் தாள் இணை காட்டாய்

திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே

யாவரும் அறிவு அரியாய் எமக்கு எளியாய்

எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள் :

தேவ - தேவனே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெரு-
மானே - திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே,
யாவரும் அறிவு அரியாய் - யாவராலும் அறிதற்கு அரியவனே,
எமக்கு எளியாய் - எங்களுக்கு எளியவனே, எம்பெருமான் -
எம் தலைவனே, பூங்குயில் கூவின - அழகிய குயில்கள் கூவின,
கோழி கூவின - கோழிகள் கூவின, குருகுகள் இயம்பின - பறவை-
கள் ஒலித்தன, சங்கம் இயம்பின - சங்குகள் முழங்கின, தாரகை
ஒளி ஒவின - நட்சத்திரங்களின் ஒளி மழுங்கின, உதயத்து ஒளி
ஒருப்படுகின்றது - உதயகாலத்து வெளிச்சம் தோன்றுகின்றது,

நமக்கு - எமக்கு. விருப்பொடு - அன்புடன், நல் - சிறந்த, செறிக்கழல் - நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த, தாள் இணை காட்டாய் - திருவடிகள் இரண்டினையும் 'காட்டுவாயாக' பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியெழுந்து அருள்வாயாக.

பொருள் :

புலரும் பொழுதில் அழகிய குயில்கள் கூவின, சேவல்களும் கூவின, ஏனைய பறவைகளும் ஒலிசெய்தன, சங்கும் ஒலித்தது, நட்சத்திர வெளிச்சம் மறைந்தது, சூரிய உதயத்தின் ஒளி தோன்றுகின்றது, கடவுளே, எங்களில் விருப்பம் கொண்டு, வீரக்கழல் செறிந்த உனது நல்ல திருவடியிரண்டையும் காட்டியருள்க. திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே, யாரும் அறிய இயலாதவனே, கருணையால் அடியாராகிய எமக்கு எரியனாக வந்து அருள்பவனே, எமது தலைவனே, தயில்நீங்கி அருள்க.

இன்னிசை வீணையர் யாழின ரொருபால்

இருக்கொடு தோத்திர மியம்பின ரொருபால்

துன்னிய பிணைமலர்க் கையின ரொருபால்

தொழுகைய ரழுகையர் துவள்கைய ரொருபால்

சென்னியி லஞ்சலி கூப்பின ரொருபால்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

என்னையு மாண்கொண் டின்னருள் புரியும்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

பாடற்பிர்ப்பு :

இன் இசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்

துன்னிய பிணை மலர்க் கையினர் ஒருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்

சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால் திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும் எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள் :

திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே - திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே, என்னையும் - அடியேனையும், ஆண்டுகொண்டு - அடிமைகொண்டு, இன்னருள் புரியும் - இனிய அருளைச் செய்கின்ற, எம்பெருமான் - எம் தலைவனே, இன்னிசை - இனிய ஓசையுடைய, வீணையர். யாழினர் - வீணை உடையவரும் யாழினையுடையவரும், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்தில் (உள்ளார்), இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் - வேதங்களோடு, தோத்திரங்களைச் சொல்லுவோர், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்தில் (உள்ளார்), துன்னிய - நெருங்கிய, பிணைமலர் - தொடுக்கப்பட்ட மலர்களாகிய மாலைகளை ஏந்திய, கையினர் - கையை உடையவர், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்தில் (உள்ளார்), தொழுகையர் - வணங்குதலை உடையவரும், அழுகையர் - அழுகையை உடையவரும் துவள்கையர் - துவளுதலையுடையவரும், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்தில் (உள்ளார்), சென்னியில் - தலைமீது அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால் - இரு கைகளையும் குவித்துக் கும்பிடுபவர் ஒரு பக்கத்தில் (உள்ளார்), அவர்களுக்கெல்லாம் அருள்புரிய, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக.

பொருள் :

வீடியற்காலத்தே வழிபட வந்த இனிய ஓசையை மீட்டும் வீணையை உடையவர்கள் ஒருபக்கம் நிற்கிறார்கள். யாழ் வாசிப்போர் இன்னொரு பக்கம் நிற்கிறார்கள். மந்திரங்களோடு தோத்திரப்பாடல்களை ஓதவோர் பிறிதொரு பக்கம் நிற்கின்றனர். நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்ட மலர்மாலை ஏந்திய கையினர் மற்றொரு பக்கம் நிற்கின்றனர். தொழுவோர், அழுவோர்,

சோர்ந்து அசைவோர் வேறொரு பக்கம் நிற்கின்றார்கள். தலைமீது கைகுவித்து வணங்குவோர் பிறிதொரு பக்கம் நிற்கின்றனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் அருளும்படி திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே, தகுதியற்ற எண்ணையும் ஆட்கொண்டு இனிய அருள் செய்யும் தலைவனே, தயில்நீங்கி அருள்க.

பூதங்கள் தோறுநின் றாயெனி னல்லாற்

போக்கிலன் வரவில னெனநினைப் புலவோர்

கீதங்கள் பாடுத லாடுத லல்லாற்

கேட்டறி யோமுனைக் கண்டறி வாரைச்

சீதங்கொள் வயற்றிருப் பெருந்துறை மன்னா

சிந்தனைக் கும்மரி யாயெங்கள் முன்வந்

தேதங்க ளறுத்தெம்மை யாண்டருள் புரியும்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

பாடற்பிர்ப்பு :

பூதங்கள் தோறும் நின்றாய் எனின் அல்லாமல்

போக்கு இலன் வரவு இலன் என நினை புலவோர்

கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்

கேட்டு அறியோம் உனைக் கண்டு அறிவாரைச்

சீதம் கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னா

சிந்தனைக்கும் அரியாய் எங்கள் முன்வந்து

ஏதங்கள் அறுத்து எம்மை ஆண்டு அருள் புரியும்

எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள் :

சீதம்கொள் - குளிர்ச்சியைக் கொண்ட, வயல் - வயல்

சூழ்ந்த, திருப்பெருந்துறை மன்னா - திருப்பெருந்துறைக்கு

அரசனே, சிந்தனைக்கும் அரியாய் - நினைத்தற்கும் அருமையா-

எவனே, எங்கள் முன் வந்து - எங்கள் எதிரில் எழுந்தருளி வந்து, ஏதங்கள் அறுத்து - குற்றங்களைப் போக்கி, எம்மை ஆண்டருள் புரியும் - எங்களை ஆட்கொண்டு அருளுகின்ற, எம்பெருமான் - எமது பெருமானே, நினை - உன்னை, பூதங்கள் தோறும் - எல்லாப் பூதங்களிலும், நின்றாய் எனின் அல்லால் - கலந்திருக்கின்றாய் என்று பலரும் சொல்வது அல்லது, போக்கு இலன் வரவு இலன் - போதலும், வருதலும் இல்லாதவன் என்று, புலவோர் - அறிவுடையோர், கீதங்கள் பாடுதல். ஆடுதல் அல்லால் - இசைப்பாடல்களைப் பாடுவதும், ஆனந்தக் கூத்தாடுவதும் அல்லது, உணைக் கண்டறிவாரை - உன்னை நேரே பார்த்தறிந்தவர்களை, கேட்டறியோம் - நாங்கள் கேட்டும் அறிந்ததில்லை. ஆயினும் யாங்கள் உன்னை நேரே காணும்படி, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியெழுந்து அருள்வாயாக.

பொருள் :

அறிஞர் உன்னை ஐம்பூதப் பொருள்களிலெல்லாம் நிற்கின்றாய் என்று உரைப்பரே அல்லாது இறப்புப் பிறப்பு அற்றவன் என்று கூறி, உன் பொருட்டு, இசைப்பாடல்களைப் பாடுதலும் அதற்கேற்ப ஆனந்தக் கூத்தாடுவதும் அன்றி, உன்னைத் தாமாக நேரே பார்த்தறிந்தவர்கள் எவரையும் கேட்டும் அறியவில்லை. குளிர்ச்சி பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்பெருந்தறை அரசே, மனத்தாலும் ஊகித்தறிதற்கு இயலாதவனே, அடியேன் எதிரே தோன்றியருளி எங்கள் குற்றங்களைத் தொலைத்தப் பேரருள் அளிக்கும் எமது தலைவனே, தாயில்நீங்கி அருள்க.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் னடியார்

பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்

மைப்பறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்

வணங்குகின் றாரணைங் கின்மண வாளா

செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப்பு பறுத்தெமை யாண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

பாடற்பிரிப்பு :

பப்பு அற வீடு இருந்து உணரும் நின் அடியார்
 பந்தனை வந்து அறுத்தார் அவர் பலரும்
 மைப்பு உறு கண்ணியர் மானுத்து இயல்பின்
 வணங்குகின்றார் அணங்கின் மண வாளா
 செப்பு உறு கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
 இப்பிறப்பு அறுத்து எமை ஆண்டு அருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள் :

அணங்கின் மணவாளா - உமையம்மைக்கு மணவா-
 ளனே, செப்பு உறு கமலங்கள் - கிண்ணம் போன்ற தாமரை
 மலர்கள், மலரும் - விரியப்பெற்ற, தண்வயல்கூழ் - குளிர்ச்சி
 பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த, திருப்பெருந்துறை உறை சிவ-
 பெருமானே - திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே,
 இப்பிறப்பு அறுத்து - இப்பிறவியை நீக்கி, எம்மை ஆண்டருள்
 புரியும் - எங்களை ஆட்கொண்டு அருளுகின்ற, எம்பெருமான்
 - எமது பெருமானே, பப்பு அற - மனவிரிவு ஒருங்கு, வீட்டிலி-
 ருந்து உணரும் - பற்றற்று இருந்து உணர்கின்ற, நின் அடியார்
 - உன் அன்பர்கள், வந்து - உன்பால் அடைந்து, பந்தனை
 அறுத்தார் - பிறவித்தளையை அறுத்தவராய், அவர் பலரும் -
 அவர்கள் எல்லோரும், மைப்பு உறு கண்ணியர் - மைப்பொருந்திய
 கண்களை உடைய பெண்களும், மானுத்து இயல்பின் - மனித

இயல்பில் நின்றே, வணங்குகின்றார் - உன்னை வணங்கி நின்றார்கள், அவர்களுக்கு அருள்புரிதற்பொருட்டு, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியெழுந்து அருள்வாயாக.

பொருள் :

உமை மணவாளா, மனவீரீவு ஒழியப் பற்றற்றநிலையில் நின்று, மெய்யுணரும் நினைவு அன்பர்கள் உன்பால் வந்தடைந்து பாசத்தினின்றும் நீங்கப்பெற்றவர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் மனித இயற்கையோடு ஒட்டி, அன்புநீர் பெருக்கும் கண்ணீரான தலைவியர்போல உன்னைத் தொழுகிறார்கள். சிவப்புநிறம் பொருந்திய தாமரைகள் மலரும் குளிர்ந்த வயல்கூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையில் உறையும் சிவபெருமானே, இந்தப் பிறவியை நீக்கி, எங்களை ஆட்கொள்ளவல்ல தலைவனே, தயில்நீங்கி எழுந்தருள்க.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்

கரிதென எளிதென அமரரு மறியார்

இதுவவன் திருவுரு இவனவ னெனவே

யெங்களை யாண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்

மதுவளர் பொழிற்றிரு வுத்தர கோச

மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா

எதுவெமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

பாடற்பிரிப்பு :

அது பழச்சுவை என அமுது என அறிதற்கு

அறிது என எளிது என அமரரும் அறியார்

இது அவன் திருவுரு இவன் அவன் எனவே

எங்களை ஆண்டு கொண்டு இங்கு எழுந்தருளும்

மது வளர் பொழில் திரு உத்தர கோச
 மங்கை உள்ளாய் திருப்பெருந்துறை மன்னா
 எது எமைப் பணிகொளும் ஆறு அது கேட்போம்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள் :

அது - பரம்பொருளானது, பழச்சுவையென - கனியின் சுவையைப் போன்றது எனவும், அமுது என - அமுதத்தை ஒத்தது எனவும், அறிவதற்கு அரிது என - அறிவதற்கு அருமையானது எனவும், எளிது என - எளிமையானது எனவும் வாதிட்டு, அமரரும் அறியார் - தேவரும் உண்மையை அறியாத நிலையில் இருப்பர், ஆனால், இது அவன் திருவுரு - இதுவே அப்பரமனது திருவடிவம், இவன் அவன் - திருவுருக்கொண்டு வந்த இவனே அப்பெருமான், எனவே - இன்று நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லும்படியாகவே, இங்கெழுந்தருளி - இவ்வுலகத்தில் எழுந்தருளி வந்து, எங்களை ஆண்டுகொள்ளும் - எங்களை ஆட்கொண்டு அருளுகின்ற, மதுவளர்பொழில் - தேன் பெருகுகின்ற சோலை சூழ்ந்த, திருவுத்தரகோச மங்கை உள்ளாய் - திருவுத்தரகோச மங்கையில் எழுந்தருளியிருப்பவனே, திருப்பெருந்துறை மன்னா - திருப்பெருந்துறைக்கரசனே, எம்பெருமான் - எமது பெருமானே, எம்மைப் பணிகொள்ளும் ஆறு எது - எங்களை ஏவல் கொள்ளும் விதம் யாது, அது கேட்போம் - அதனைக்கேட்டு அதன்படி நடப்போம் பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக.

பொருள் :

பரம்பொருளான பிரமமானது கனியின் சுவைபோலும் அமுதம்போலும் என அது அறிவதற்கு முடியாதெனவும், அது அறிவதற்கு எளிதாமெனவும் வாதிட்டுத் தேவர்களும் அதனை அறியாநிலையினராய் இருப்பர். வீடருளும்

பரம்பொருளினது திருவடிவம் இதுவாகும் என்றும், இத்திருவடிவங்கொண்டு வந்த இவனே அப்பெருமாரினன்றும் நாங்கள் சொல்லும்படியாக எங்களை ஆட்கொள்ள இவ்வலகத்தே திருவுருக்கிகொண்டு எழுந்தருளிய, தேன்மிகுந்த சோலை சூழ்ந்த திருவுத்தரகோசமங்கையில் உறைபவனே, திருப்பெருந்துறை மன்னா, எங்களை ஏவல்கொள்ளும் முறை எதுவோ? அதனை நாங்கள் கேட்டு நடப்போம். எமது தலைவனே தாயில் எழுக.

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மாணாய்

மூவரு மறிகில ரியாவர்மற் றறிவார்

பந்தனை விரலியு னீயுநின் னடியார்

பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரனே

செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்

திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி

அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்

ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

பாடற்பிரிப்பு :

முந்திய முதல் நடு இறுதியும் ஆணாய்

மூவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்று அறிவார்

பந்து அனை விரலியும் நீயும் நின் அடியார்

பழங்குடில் தோறும் எழுந்து அருளிய பரனே

செம் தழல் புரை திருமேனியும் காட்டித்

திருப்பெருந்துறை உறை கோயிலும் காட்டி

அந்தணன் ஆவதும் காட்டி வந்து ஆண்டாய்

ஆர் அமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள் :

ஆர் அமுதே - அருமையான அமுதமே, முந்திய முதல் - எப்பொருளுக்கும் முற்பட்ட முதலும், நடு இறுதியும் - நடுவும் முடிவும், ஆணாய் - ஆனவனே, மூவரும் அறிகிலர் - மும்மூர்த்தி-

களும் உன்னை அறியமாட்டார், மற்று யாவர் அறிவார் - வேறு யாவர் அறியக்கூடியவர், பந்து அணை விரலியும் நீயும் - பந்தை ஏந்திய விரல்களையுடைய உமையம்மையும் நீயுமாக, நின் அடியார் - உன்னுடைய அடியார்களுடைய, பழங்குடில்தொறும் - சிறு வீடுதோறும், எழுந்தருளிய பரணே - எழுந்தருளிய மேலானவனே, செந்தழல் புரை - சிவந்த நெருப்பை ஒத்த, திருமேனியும் காட்டி - வடிவத்தையும் காட்டி, திருப்பெருந்துறை உறை - திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற, கோயிலும் காட்டி - திருக்கோயிலையும் காட்டி, அந்தணன் ஆவதும் காட்டி - அழகிய தண்ணிய அருளாளனாதலையும் காட்டி, வந்து ஆண்டாய் - வந்து ஆட்கொண்டவனே, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக.

பொருள் :

விளையாடும் பந்தின் தன்மை கொண்ட திருக்கைவிரல் உடைய, திருவருட்சக்தியாகிய உமையும், நீயும் அன்பர்களுடைய பழையகுடில்கள் தோறும் அவர்க்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு, எழுந்தருளிப்போந்த மேலானே, நீ, முற்பட்ட முதலாம் நடுவும் இறுதியும் ஆனாய். உன்னை மும்முர்த்திகளும் அறியவல்லார் அல்லர். எனவே, வேறு யார் உன்னை அறிதல்கூடும்? ஆனால், எமக்கோ நீ சிவந்த அனல்போன்ற செம்மேனி வடிவம் காட்டி, திருப்பெருந்துறையிலே தங்குகின்ற கோயிலையும் காட்டி, நீ ஆட்கொள்ளும் அருளாளனாய் வருதலையும் காட்டி எம்மை ஆட்கொண்டவனே, நிறைந்த அமுதம் போன்றவனே, திருப்பள்ளிவிட்டு எழுந்தருள்வாய்.

விண்ணகத் தேவரு நண்ணவு மாட்டா

விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்

மண்ணகத் தேவந்து வாழ்ச்செய் தானே

வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்

கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே

கடலமு தேகரும் பேவிரும்பு மடியார்

எண்ணகத் தாயுல குக்குமி ரானாய்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

பாடற்பிரிப்பு :

விண் அகத்துத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டார்

விழுப்பொருளே உனது தொழுப்பு அடியோங்கள்

மண் அகத்தே வந்து வாழச் செய்தானே

வண் திருப்பெருந்துறையாய் வழி அடியோம்

கண் அகத்தே நின்று களி தரும் தேனே

கடலமுதே கரும்பே விரும்பும் அடியார்

எண் அகத்தாய் உலகுக்கு உயிரானாய்

எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள் :

விண்ணகத் தேவரும் - விண்ணில் வாழும் தேவர்களும்,
நண்ணவும் மாட்டார் - அணுகவும் முடியாத, விழுப்பொருளே -
மேலான பொருளாயுள்ளவனே, உன் - உன்னுடைய, தொழுப்பு
அடியோங்கள் - தொண்டைச் செய்கின்ற அடியார்களாகிய
எங்களை, மண்ணகத்தே வந்து வாழச்செய்தானே - மண்ணுலகில்
எழுந்தருளி வந்து வாழச்செய்தவனே, திருப்பெருந்துறையாய்
- திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருப்பவனே, வழியடியோம் - பரம்பரை
அடியாராகிய எங்களுடைய, கண்ணகத்தே நின்று - கண்ணில்
நின்று, களிதரு தேனே - களிப்பைத் தருகின்ற தேன் போன்ற-
வனே, கடல் அமுதே - பாற்கடலில் தோன்றிய அமுதம்
போன்றவனே, கரும்பே - கரும்பு போன்றவனே, விரும்பு அடியார்
- அன்பு செய்கின்ற அடியவரது, எண்ணகத்தாய் - எண்ணத்தில்
இருப்பவனே, உலகுக்கு உயிர் ஆனாய் - உலகமனைத்திற்கும்
உயிரானவனே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, பள்ளி எழுந்த-
ருள்வாய் - பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக.

பொருள் :

வாணலகத்தேயுள்ள தேவர்களும் அடையமுடியாத மேலான பரம்பொருளே, உனக்குத் தொண்டாற்றும் அடியோமாகிய நாங்கள் இம்மண்ணலகத்தே வாழும்படியாக, இங்கே எழுந்தருளி எங்களை வாழச்செய்தவனே, வளம் பொருந்திய திருப்பெருந்துறையுடையவனே, பரம்பரைத் தொண்டராகிய எங்கள் கண்களில் நின்று (உள்ளத்தின்று) மகிழ்ச்சி தருகின்ற தேன் போன்றவனே. திருப்பாற்கடலிலே தோன்றிய அமுதம் போன்றனே, கரும்பு போன்றவனே, உன்னை அன்பால் விரும்புகின்ற அடியார்கள் நினைவிலுள்ளவனே, தயில் எழுக.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்

போக்குகின் றோமவ மேயிந்தப் பூமி

சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாரென்று நோக்கித்

திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்

அவன்விருப் பெய்தவு மலரவ னாசைப்

படவுநின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையு நீயும்

அவனியிற் புகுந்தெமை யாட்கொள்ள வல்லாய்

ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10

பாடற்பிரிப்பு :

புவனியில் போய் பிறவாமையின் நாள் நாம்

போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி

சிவன் உய்யக்கொள்கின்ற ஆறு என்று நோக்கித்

திருப்பெருந்துறை உறைவாய் திருமால் ஆம்

அவன் விருப்பு எய்தவும் மலரவன் ஆசை

படவும் நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும் நீயும்

அவனியிற் புகுந்து எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்

ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள் :

திருப்பெருந்துறை யுறைவாய் - திருப்பெருந்துறையில்
வீற்றிருப்பவனே, திருமால் ஆம் அவன் - திருமாலாகிய அவன்,
புவனியில் - பூமியில், போய்பிறவாமையின் - சென்று பிறவாமை-
யினால், நாம் - யாம், அவமே - வீணாகவே, நாள் போக்குகின் -
றோம் - நாளைக் கழிக்கின்றோம், இந்தப் பூமி - இந்தப்
பூமியானது, சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு என்று நோக்கி -
சிவபெருமான் நாம் உய்யும்படி அடிமை கொள்ளுகின்ற இடம்
என்று பார்த்து, விருப்பு எய்தவும் - விருப்பத்தை அடையவும்,
மலரவன் - பிரமன், ஆசைப்படவும் - இச்சிக்கவும், நின் - உனது,
அலர்ந்த - பரந்த, மெய்க்கருணையும் - உண்மையான திருவருட்-
சக்தியும், நீயும் - நீயுமாக, அவனியில் புகுந்து - பூமியில்
எழுந்தருளி வந்து, எம்மை ஆட்கொள்ள வல்லாய் - எங்களை
ஆட்கொள்ள வல்லவனே, ஆர் அமுதே - அருமையான அமுதம்
போன்றனே, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - திருப்பள்ளியினின்றும்
எழுந்து அருள்வாயாக.

பொருள் :

கிடைத்தற்கரிய ஆரமுதே, 'இந்தப் பூவுலகம் சிவபெருமான் உயிர்களுக்கு
வீடுபேறளித்து ஆட்கொள்ளுகின்ற தன்மையுடைய இடமாகும்' எனக்கருதி,
'நாம் பூமியிற் போய் பிறவாமையாலே அவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளப்பெறாமல்
வாழ்நாளை வீணாகப் போக்குகின்றோமோ' என்று திருமாலாகிய பெரியோனும்
மலர்வறைகின்ற பிரமனும் ஆசைப்பட்டு விரும்பும்படியாக, நீயும், மெய்யாக
விளங்குகின்ற நின் அருட்சக்தியும், இப்பூமியின்கண் வந்து எங்களை
ஆட்கொண்டாய். அவ்வாறு அருளவல்லவனே, திருப்பெருந்துறை
உறைவோனே, திருப்பள்ளி விட்டு எழுந்தருளுக.

கலிங்கத்துப் பரணி

பரணி என்பது தமிழில் வழங்கும் தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. தமிழில் முதன்முதலில் எழுந்த பரணி கலிங்கத்துப்பரணி ஆகும். இதனைப் பாடியவர் சயங்கொண்டார். பரணி என்பது போர்முனையில் ஆயிரம் யானைகளைக் கொண்டு வெற்றிகொண்ட வீரரைப் புகழ்ந்து பாடுவது எனப் பொருள்படும். கடவுள் வாழ்த்து, கடைதிறப்பு, காடுபாடியது, காளிகோயில் முதலிய பலவகைச் சிறப்புக்களும் பொருந்தப் பாடப்படும். சுருங்கச் சொல்லல், சொல்நயம், பொருள்நயம், நடைநயம் என்பவற்றாலும் இந்நூல் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. சயங்கொண்டார் முதற் குலோத்துங்கசோழனுடைய அவைக்களப் புலவராகத் திகழ்ந்தவர். அவனுடைய புகழையும், அவனது தலைமைப் படைத்தலைவனான கருணாகரத்தொண்ட-மானின் சிறப்பையும் இந்நூலில் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

இந்நூலிலே விதத்துரைக்கப்பட்ட பாடப்பகுதி “காடு பாடியது” ஆகும். பாலைநிலத்தையும் அது வெம்மை மிகுதியால் விளங்கும் இயல்பையும் பற்றிப் பாடிய பகுதி இதுவாகும். போரிலே உயிர்நீத்த போர்வீரர்களின் நினைத்தாலாகிய உணவைத் தந்து ஒப்பற்ற கலிங்கப் போர்க்களத்திலுள்ள பேய்களின் வயிற்றை இரண்டு பங்காக நிறையச்செய்தாள் காளிதேவி. அவ்வாறான காளி வாழுமிடம் பாலைநிலத்தைச் சேர்ந்த காடாகும். அதன் சிறப்பைப் பாடுவது காடுபாடியது.

(காடாடி - 2) காடு பாடியது

கலிங்கப்போர்க்களத்தில் கொழுப்பு, தசை சேர்ந்த பரணிக்கூழைப் பேய்கள் பெறுகின்றன. அதைப் பெறச்செய்வதற்கு வாய்ப்பளித்த பேய்களின் தலைவியான காளியைப் பற்றிக் கூறப்புகுந்த ஆசிரியர் அவளுறையும் பாலை நிலத்தின் காட்டின் இயல்பைக் கூறுகின்றார்.

தோற்றுவாய்

1. களப்போர் விளைந்த கலிங்கத்துக்
கலிங்கர் நிணக்கூழ் களப்பேயின்
உளப்போர் இரண்டு நிறைவித்தாள்
உறையும் காடு பாடுவாம்.

பாடற்பிரிப்பு :

களப் போர் விளைந்த கலிங்கத்து
கலிங்கர் நிணக் கூழ் களப்பேயின்
உளப் போர் இரண்டு நிறைவித்தாள்
உறையும் காடு பாடுவாம்.

பொருள் :

கலிங்கப்போர்க்களத்தில் இறந்த கலிங்க வீரர்களின் சதை, கொழுப்பு ஆகியவற்றால் ஆக்கப்பட்ட கூழை, போர்க்களத்திலுள்ள பேய்களின் வயிற்றினுள் இரு பகுதிகளிலும் நிறைத்தவள் காள். அவள் வாழ்மிடமான காட்டின் சிறப்பைப் பாடுவோமாக.

அரும்பத விளக்கம் :

களம் - போர்க்களம், நிணம் - கொழுப்பு

காட்டிலுள்ள மரங்கள் நிலை (2 - 4 பாடல்)

2. பொரிந்த காரை கரிந்த குரை
புகைந்த வீரை எரிந்த வேய்
உரிந்த பாரை எரிந்த பாலை
உலர்ந்த வோமை கலந்தவே.

பாடற்பிரிப்பு :

பொரிந்த காரை கரிந்த சூரை
புகைந்த வீரை எரிந்த வேய்
உரிந்த பாரை னறிந்த பாலை
உலர்ந்த ஓமை கலந்தவே.

பொருள் :

பொரி பொரியாய்ப் பொரிந்த காரைச் செடிகள், கருகிப்போன சூரை மரங்கள், புகைந்து எரிந்த வீரை மரங்கள், தீயில் எரிந்த முங்கில் மரங்கள், பட்டை உரிந்த பாரை மரங்கள், முறிந்த பாலை மரங்கள், காய்ந்த ஓமை மரங்கள் கலந்து காணப்பட்டன.

அரும்பதப்பொருள் :

பொரிந்த - எரிந்து சிறுசிறு துகள்களாய்போன, உரிந்த - பட்டையுரிந்த, எறிந்த - முறிந்த

3. உதிரந்த வெள்ளி லுணங்கு நெல்லி

ஒடுங்கு துள்ளி யுலர்ந்த வேல்
பிதிரந்த முள்ளி சிதைந்த வள்ளி
பிளந்த கள்ளி பரந்தவே

பாடற்பிரிப்பு :

உதிரந்த வெள்ளில் உணங்கு நெல்லி
ஒடுங்கு துள்ளி உலர்ந்த வேல்
பிதிரந்த முள்ளி சிதைந்த வள்ளி
பிளந்த கள்ளி பரந்தவே.

பொருள் :

இலை, பழம் யாவுமும் உதிரந்து காணப்படும் விளாமரங்கள், உலர்ந்து வளராது குறுகி நிற்கும் நெல்லி மரங்கள், காய்ந்துபோன தும்பை மரங்கள்,

உலர்ந்த வேல மரங்கள், பிளந்துபோன முள்ளிச் செடிகள், கூறாவளியால் சிதைந்துபோன வள்ளிக்கொடிகள், பிளவுபட்ட கள்ளி மரங்கள் பரந்திருந்தன.

அரும்பத விளக்கம் :

வெள்ளில் - விளாமரம், ஒடுங்குதல் - வளராது குறுகுதல்,
உணக்குதல் - உலர்தல், பிதிர்ந்தல் - பிளத்தல்

4. வற்றல் வாகை வறந்த கூகை
மடிந்த தேறு பொடிந்த வேல்
முற்ற லீகை முனிந்த விண்டு
முரிந்த புன்கு நிரைந்தவே.

பாடற்பிரிப்பு :

வற்றல் வாகை வறந்த கூகை
மடிந்த தேறு பொடிந்த வேல்
முற்றல் ஈகை முனிந்த விண்டு
முரிந்த புன்கு நிரைந்தவே.

பொருள் :

வறண்ட வாகை மரங்கள், நீர் வற்றிய கூகை மரங்கள், அழிந்த தேற்றா மரங்கள், சிதைந்துபோன வேல மரங்கள், முதிர்ந்த இண்டைக் கொடிகள், உலர்ந்த மூங்கில் மரங்கள், ஒடிந்த புன்கு மரங்கள் வரிசையாக நிறைந்திருந்தன.

அரும்பத விளக்கம் :

வறந்த - நீர்வற்றிய, கூகை - ஒருவகைக் கிழங்குக்கொடி, தேறு - தேற்றாமரம், ஈகை - இண்டைக்கொடி, விண்டு - மூங்கில்.

நிலவியல்பு

5. தீய வக்கொடிய கானகத் தரை

திறந்த வாய்தொறும் நுழைந்து, 'தன்
சாயை புக்கவழி யாதெ' னப்பரிதி
தன்க ரங்கொடு திளைக்குமே!

பாடற்பிர்ப்பு :

தீய அக் கொடிய கானகத் தரை
திறந்த வாய் தொறும் நுழைந்து 'தன்
சாயை புக்கவழி யாதா' எனப் பரிதி
தன் கரங் கொடு திளைக்குமே.

பொருள் :

சூரியனானவன் தன் மனைவியான சாயை என்பாள் நிலத்திலே
புகுந்தவழி எதுவென அறிதற்பொருட்டு, தீய, கொடிய பாலைநிலத்
தரையிலுள்ள வெடிப்புக்கள்தோறும் தன் ஒளிக்கதிர்க் கரங்களால்
இடைவிடாது தேடுகின்றான்.

அரும்பத விளக்கம் :

தரைதிறந்தவாய் - வெடிப்புக்கள், சாயை - சூரியனது மனைவி,
கரம் - கை, ஒளிக்கதிர், திளைத்தல் - தொழிலில் இடைவிடாது
பயிலுதல்.

நிழலின்மை (6 -7 பாடல்)

6. ஆடு கின்றசிறை வெம்ப ருந்தினிழல்

அஞ்சி யக்கடுவ னத்தை விட்டு

ஓடு கின்றநிழ லொக்கு நிற்குநிழல்

ஓரி டத்துமுள அல்லவே.

பாடற்பிரிப்பு :

ஆடுகின்ற சிறை வொம் பருந்தின் நிழல்
அஞ்சி அக்கடு வனத்தை விட்டு
ஒடுகின்ற நிழல் ஒக்கும் நிற்கும் நிழல்
ஓரிடத்தாம் உள அல்லவே.

பொருள் :

பாலைவனத்திலே அங்கே ஆடுகின்ற நிழல் இரைதேடிப் பறக்கும் பருந்தின் வட்டமீடும் அசைவின் நிழலே. அந்நிழலும் வெப்பத்துக்குப் பயந்து அக்கொடிய பாலைவனத்தை விட்டு ஓடிப்போகின்றது. அவ்வாறு ஓடும் நிழல் தவிர்த்து நிற்கின்ற நிழல் பாலைவனத்தின் ஓரிடத்திலாவது இல்லை.

அரும்பத விளக்கம் :

கடுவனம் - கொடிய பாலைநிலம், சிறை - சிற

7. ஆத வம்பருகு மென்றுநின்ற நிழல்

அங்கு நின்றுகுடி போனதப்

பாத வம்புனல் பெறாது ணங்குவன

பருகும் நம்மையென வெருவியே.

பாடற்பிரிப்பு :

ஆதவம் பருகும் என்று நின்ற நிழல்

அங்கு நின்று குடி போனது 'அப்

பாதவம் புனல் பெறாது உணங்குவன

பருகும் நம்மை' என வெருவியே.

பொருள் :

வெயிலானது தன்னை அழித்துவிடுமென மரத்தடியில் நின்ற நிழலானது, அந்த மரம் தண்ணீர் பெறாது உலர்ந்தமையால், (குளிர்மையான

தன்னைத் தண்ணீர் எனக்கருதி) பருகிவிடும் என அஞ்சி, அந்த மரத்தடியினின்றும் மெல்ல மெல்ல மறைந்துபோயிற்று.

அரும்பத விளக்கம் :

ஆதவம் - வெயில், நின்ற - மரத்தடியில் நின்ற, அங்கு - மரத்தடி,
குடிபோதல் - மெல்ல மெல்ல மறைதல், பாதவம் - மரம்,
உணங்குவன - உலர்வன.

காட்டின் வெம்மை (8 -16 பாடல்)

8. செந்நெ ருப்பினைத் தகடுசெய் துபார்
செய்த தொக்கும்ச் செந்தரைப் பரப்பு!
அந்நெ ருப்பினில் புகைதி ரண்டதொப்பு
அல்ல தொப்புறா ததனி டைப்புறா!

பாடற்பிரிப்பு :

செந்நெருப்பினை தகடு செய்து பார்
செய்தது ஒக்கும் அச் செந்தரைப் பரப்பு!
அந் நெருப்பினில் புகை திரண்டது ஒப்பு
அல்லது ஒப்புறாது அதன் இடைப்புறா!

பொருள் :

பாலைநிலத்துச் செந்நிறமான பரந்த தரையானது, சிவந்த நெருப்பினைத் தகடாகச் செய்து அந்நிலம் முழுவதையும் போர்த்தவிட்டதைப் போன்ற இருந்தது. அந்நிலத்தின்கண்ணே வந்திருந்த புறாக்கள், அந்நெருப்பினிலே திரண்டெழுந்த புகை போன்றிருந்தன. இதற்கு வேறு உவமை இல்லை.

அரும்பதப்பொருள் :

பரப்பு - விரிவான இடம், உறா - பொருந்தாது, ஒப்பு - உவமை.

9. தீயின் வாயின்நீர் பெறினு முண்பதோர்
 சிந்தை கூரவாய் வெந்து வந்துசெந்
 நாயின் வாயின்நீர் தன்னை நீரெனா
 நவ்வி நாவினால் நக்கி விக்குமே!
 பாடற்பிர்ப்பு :

தீயின் வாயின் நீர் பெறினும் உண்பது ஓர்
 சிந்தை கூர வாய்வெந்து வந்து செந்
 நாயின் வாயின் நீர் தன்னை நீர் எனா
 நவ்வி நாவினால் நக்கி விக்குமே!

யொருள் :

மான்கள் நெருப்பிடத்தே நீரைப்பெற்றாலும் குடிக்கும் மன விருப்பமுடையவையாய்த் தாகத்தினால் வருந்தி வந்து, அங்குநின்ற செந்நாயின் வாயினின்றும் சிந்தும் நீரைத் தண்ணீர் என எண்ணி, நாவினால் நக்கிவிக்கும்.

அரும்பத விளக்கம் :

நீர்எனா - நீர் எனக்கருதி, தீயின் வாய் - நெருப்பிலே, நீர்பெறினும் - நீர் கிடைத்தாலும், நவ்வி - மான், வாயின் நீர் - வாயின் நின்று சொட்டும் நீர்

10. இந்நி லத்துளோ ரேக லாவதற்

கெளிய தானமோ? அரிய வானுளோர்

அந்நி லத்தின்மேல் வெம்மை யைக்குறித்

தல்ல வோநிலத் தடியிடாததே.

பாடற்பிரிப்பு :

இந் நிலத்துள்ளோர் ஏகலாவதற்கு
எளிய தானமோ அரிய வானுளோர்
அந்நிலத்தின் மேல் வெம்மையைக் குறித்து
அல்லவோ நிலத்து அடி இபாததே.

பொருள் :

இந்நிலத்திலுள்ள மக்கள் செல்வதற்கு எளிமையான இடமல்ல
இப்பாலைநிலம். அருமையான வானிலுள்ள தேவர்கள் பாலைநிலத்தின்
வெம்மையைக் குறித்தல்லவோ அந்நிலத்தில் அடிவைக்காமல் இருக்கின்றனர்.
அப்படியானால் மனிதர்களுக்கு முடியுமா என்ன?

அரும்பத விளக்கம் :

தானம் - இடம், அடியிடுதல் - கால்பதித்து நடத்தல்.

11. இருபொழுதும் இரவிபசும் புரவிவிகம்(பு)

இயங்காத தியம்பக் கேண்மின்;
ஒருபொழுதும் தரித்தன்றி ஊடுபோக
வரிதணங்கின் காடென் றன்றோ?

பாடற்பிரிப்பு :

இரு பொழுதும் இரவி பசும் புரவி விகம்பு
இயங்காதது இயம்பக் கேண்மின்
ஒரு பொழுதும் தரித்து அன்றி ஊடு போக
அரிது அணங்கின் காடு என்று அன்றோ?

பொருள் :

இரவு, பகல் ஆகிய இருகாலத்திலும் சூரியன் பசுமையான குதிரைகள்
பூட்டிய தேரிலே வானத்திலே செல்லாமைக்குரிய காரணத்தைச்

சொல்லுவேன், கேளுங்கள். இரவாகிய ஒரு பொழுதிலாவது தங்கி இளைப்பாறியல்லாமல், காளியின் உறைவிடமான அந்தப் பாலையைச் சூரியனாவும் கடக்க இயலாது. (சூரியன் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏறிவந்தே தனது கடமையைச் செய்கின்றான் என்பது ஐதீகம்.)

அரும்பத விளக்கம் :

இயங்காது - செல்லாததன் காரணம், இரவி பசும் புரவி - சூரியனது பசங்குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர், ஊடுபோதல் அரிது - பாலையின் நடுவே செல்லுதல் அரியது, அணங்கு - காளி

12. காடிதனைக் கடத்து மெனக் கருமுகிலும்

வெண்மதியும் கடக்க அப்பால்

ஓடி இளைத் துடல்வியர்த்த வியர்வன்றோ

உகுபுனலும் பனியும் ஐயோ!

பாடற்பிர்ப்பு :

காடு இதனைக் கடத்தும் என கருமுகிலும்

வெண்மதியும் கடக்க அப்பால்

ஓடி இளைத்து உடல் வியர்த்த வியர்வை அன்றோ

உகுபுனலும் பனியும் ஐயோ!

யொருள் :

பாலை நிலத்தைக் கடந்து செல்வோம் என்று கார் மேகமும் வெண்ணிலவும் கடக்கின்றன. அதன்பின், கொடிய வெப்பமென்பதால் ஓடுகின்றன. அப்படி ஓடும்போது உடல் இளைத்து வியர்வை உண்டானது. அவ்வியர்வைதான் கார்மேகத்தில் இருந்து மழையாகவும் வெண்ணிலா-விலிருந்து பனியாகவும் பெய்தன.

அரும்பத விளக்கம் :

கடத்தும் - கடப்போம், புனல் - மழைநீர், பனி - பனிநீர், உடல்வியர்த்த - தம்முடல் வியர்த்தன.

13. விம்முகடு விசைவனத்தின் வெம்மையினைக்
 குறித்தன்றோ விண்ணோர் விண்ணின்
 மைம்முகடு முகின்றிரையிட் டமுதவட்டம்
 ஆலவட்டம் எடுப்ப தையோ.

பாடற்பீர்ப்பு :

விம்முகடு விசைவனத்தின் வெம்மையினைக்
 குறித்து அன்றோ விண்ணோர் விண்ணின்
 மைம்முகடு முகில் திரை இட்டு அமுத வட்டம்
 ஆலவட்டம் எடுப்பது ஐயோ.

பொருள் :

கொடியமேகம் மிகுந்த பாலைவனத்தின் வெப்பக் கொடுமையை
 நோக்கித்தான் தேவர்கள் வானத்தின் உச்சியிலே கார் மேகத்தைத்
 திரைச்சீலையாக அமைத்துக்கொண்டு சந்திரனை விசிறியாகப் பிடித்து
 விசிறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரும்பத விளக்கம் :

விம்முகடுவிசை வனம் - விம்மு + கடு + விசை + வனம்,
 பொங்கியெழும் மிகுந்த வெம்மையின் வேகம், முகடு - உச்சி,
 முகில்திரை - முகிலாகிய திரை, அமுதவட்டம், ஆலவட்டம் -
 சந்திரனாகிய விசிறி.

14. நிலம்புடைபேர்ந் தோடாமே

நெடுமோடி நிறுத்தியபேய்

புலம்பொடுநின் றுயிர்ப்பனபோல

புகைந்துமரங் கரிந்துளவால்

பாடந்மீர்ப்பு :

நிலம் புடை பேர்ந்து ஓடாமே
நெடுமோடி நிறுத்திய பேய்
புலம் பொடு நின்று உயிர்ப்பன போல
புகைந்து மரங் கரிந்துளவால்.

பொருள் :

உயர்ந்து விளங்கும் காளி, பாலை நிலத்தினின்றும் பேய்கள் இடம்பெயர்ந்து ஓடாவண்ணம் காவலாக நிறுத்திவைத்த பேயானது, தனியே துன்பத்தோடு பெருமூச்சு விடுதல்போல மரங்கள் எரிந்து, கரிந்து, புகைந்து நிற்கின்றன.

அரும்பத விளக்கம் :

மோடி - காளி, புடைபெயர்தல் - இடம்பெயர்தல், புலம்பு - தனிமை, துன்பம், உயிர்த்தல் - மூச்சுவிடுதல்.

15. வற்றியபேய் வாயுலர்ந்து

வறள்நாக்கை நீட்டுவபோல்
முற்றியநீள் மரப் பொதும்பின்
முதுபாம்பு புறப்படுமே!

பாடந்மீர்ப்பு :

வற்றிய பேய் வாய் உலர்ந்து
வறள் நாக்கை நீட்டுவ போல்
முற்றிய நீள் மரப் பொதும்பின்
முது பாம்பு புறப்படுமே!

பொருள் :

மிகவும் மெலிந்த பேய்கள், தண்ணீர்த் தாகத்தால் ஈரம் உலர்ந்து, அதனால் வறண்ட நாக்கை நீட்டுவன போன்று, முற்றி, வறண்ட, நீண்ட மரப்பொந்திலே, பெரிய பாம்புகள் தலைநீட்டிப் புறப்படும்.

அரும்பத விளக்கம் :

வற்றிய - மெலிந்த, உலர்தல் - ஈரம்புலர்தல், முற்றியமரம் -
நீள்மரம் என்க, பொதும்பு - பொந்து, முதுபாம்பு - பெரிய பாம்பு,
முதிர்ந்த பாம்புமாம்.

16. விழிசுழல வருபேய்த் தேர்

மிதந்துவரு நீர்நீர்ச்

சுழிசுழல வருவ தெனச்

சூறாவளி சுழன்றிடுமால்!

பாடற்பிர்ப்பு :

விழி சுழல வரு பேய்த்தேர்

மிதந்து வருநீர் அந்நீர்

சுழி சுழல வருவ தென

சூறை வளி சுழன்றிடுமால்!

பொருள் :

கண்கள் சுழலும்படியாக வரும் கானல் மிதந்துகொண்டு நீராக வரும்.
அந்நீர் அலையலையாகச் சுழன்றவரும் தோற்றத்தைக் கொடுக்கும்.
இச்சுழற்சி வேகத்தில் சுழல்காற்று சூறாவளியாகச் சுழன்றடிக்கும்.

அரும்பத விளக்கம் :

பேய்த்தேர் - கானல், மிதந்துவரும் - மேலோங்கி வருகின்ற,
சூறாவளி - சுழல்காற்று.

காட்டிற் கிடக்கும் பொருள்கள் (17 -19 பாடல்)

17. சிதைந்தவுடற் சுடுகடலைப் பொடியைச் சூறை

சீத்தடிப்பச் சிதறியவப் பொடியால் செம்மை

புதைந்தமணி புகைபோர்த்த தழலே போலும்!

போலாவேல் பொடிமூடு தணலே போலும்!

பாடற்பிரிப்பு :

சிதைந்த உடல் சுடு சுடலைப் பொடியை சூறை
சீத்து அடிப்ப சிதறிய அப்பொடியால் செம்மை
புதைந்த மணி புகை போர்த்த தழலே போலும்!
போலா வேல் பொடி மூடும் தணலே போலும்.!

பொருள் :

சுழல்காற்று, பிணம் சுடும் சுடலைச்சாம்பலைக் கிளறி அடித்து
அச்சாம்பலால் இரத்தினத்தின் செம்மையை மறைத்தது. அதனால் அந்த
இரத்தினம் புகையால் மூடப்பட்ட நெருப்பைப்போலக் காணப்பட்டது.
அவ்வயமை பொருத்தமில்லையானால், அது சாம்பல் மூடிய நெருப்புத்
தணலைப் போலிருந்தது.

அரும்பத விளக்கம் :

சிதைந்தவுடல் - உயிர்போய் சிதைவடைந்த உடல், பிணம்
சூறை - சுழல்காற்று, சீத்தல் - கிளறுதல், மணி - இரத்தினம்,
பொடி மூடு தணல் - நிறுபூத்த நெருப்பு

18. மண்ணோடி அறவறந்து துறந் தங்காத்த

வாய்வழியே வேய்பொழியும் முத்தம்! அவ்வேய்

கண்ணோடிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் ரன்றேல்

கண்டிரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போலும்!

பாடற்பிரிப்பு :

மண்ணோடி அற வறந்து துறந்து அங்காத்த

வாய் வழியே வேய் பொழியும் முத்தம்! அவ்வேய்

கண்ணோடிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் அன்றேல்

கண்டு இரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர்போலும்!

பொருள் :

மண்ணிலே வெடிப்பு உண்டாவதால் முழுவதும் வறண்டு, மண்ணின் பிடிப்பை விட்டுவிட்ட மூங்கில், வெடித்துப் பிளந்து முத்துச்சிந்தின. அம்முத்துக்கள், பாலையின் நிலைகண்டு, மூங்கில் கணுக்கள் வெடித்துச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போன்றிருந்தன. அன்றேல், அந்த மண்ணைக்கண்டு இரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போன்றிருந்தன.

அரும்பத விளக்கம் :

ஓடி - வெடிப்பு ஓடி, அறவறத்தல் - முற்றாக வறள்தல், துறத்தல் - மண்ணின் பிடிப்பு நீங்குதல், அங்காத்தல் - வாய்திறத்தல்.

19. வெடித்தகழை விசைதெறிப்பத் தரைமேல் முத்தம்
வீழ்ந்தனவத் தரைபுழுங்கி யழுன்று மென்மேல்
பொடித்தவியர்ப் புள்ளிகளே போலும்! போலும்!
போலாவேல் கொப்புளங்கள் போலும்! போலும்!

பாடற்பிரிப்பு :

வெடித்த கழை விசை தெறிப்ப தரைமேல் முத்தம்
வீழ்ந்தன அத்தரை புழுங்கி அழுன்று மென்மேல்
பொடித்த வியர்ப் புள்ளிகளே போலும்! போலும்!
போலாவேல், கொப்புளங்கள் போலும்! போலும்!

பொருள் :

மூங்கிலானது வெம்மையால் வெடித்து விசையோடு தெறித்தலால், தரையில் வீழ்ந்து பரந்து கிடக்கும் முத்துக்கள், அப்பாலைநிலம் வெம்மையால் சூடேறிப் புழுங்கி தன் மேனிமீது அரும்பியிருக்கும் வியர்வைத்துளிகள் போல இருந்தன. அன்றேல் பாலைநிலமாகிய உடலிலே தோன்றிய கொப்புளங்கள் போல இருந்தன.

அரும்பத விளக்கம் :

கழை - மூங்கில், புழுங்கல் - வருந்துதல், புள்ளி - துளி,
பொடித்தல் - தோன்றுதல்

காற்றினியல்பு

20. பல்கால்திணர் திரைக்கரங்கள் கரையின் மென்மேல்
பாய்கடல்கள் நூக்குமது அப்படர்வெங் கானில்
செல் காற்று வாராமல் காக்க வன்றோ
திசைக்கரியின் செவிக்காற்றும் அதற்கே யன்றோ.

பாடற்பிரிப்பு :

பல்கால் திணர் திரைக் கரங்கள் கரையின் மென்மேல்
பாய் கடல்கள் நூக்கும் அது அப்படர் வெங்கானில்
செல் காற்று வாராமல் காக்க அன்றோ
திசைக் கரியின் செவிக் காற்றும் அதற்கே அன்றோ.

பொருள் :

பலமுறை வலிய அலையாகிய கைகளால் நீரினை மேலும் மேலும்
கரைக்குச் செலுத்துவதும், யானைகள் செவியினை அசைத்து காற்றினை
எழுப்புவதும், படர்ந்த கொடிய பாலைநிலத்தில் வீசும்காற்று வாராமல்
இருக்கவேயாம்.

அரும்பத விளக்கம் :

பல்கால் - பலமுறை, நூக்குதல் - தள்ளுதல், திசைக்கரி -
எண்திசை யானைகள்.

வெப்பநிலை (21 - 22 பாடல்)

21. முள்ளாறும் கல்லாறும் தென்ன ரோட
முன்னொருநாள் வாளபயன் முனிந்த போரில்
வெள்ளாறுங் கோட்டாறும் புகையான் மூட
வெந்தவன மிந்தவன மொக்கில் ஒக்கும்!

பாடற்பிரிப்பு :

முன் ஆறாம் கல் ஆறாம் தென்னர் ஓட முன்வாய்
முன் ஒரு நாள் வான் அபயன் முனிந்த போரில்
வெள்ளாறும் கோட்டாறும் புகையால் முடந்த
வெந்த வனம் இந்தவனம் ஒக்கில் ஒக்கும்!

பொருள் :

முட்கள் நிறைந்த வழிகளிலும் பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த வழிகளிலும் பாண்டியர் புறங்கொடுத்து ஓடும்படியாக, முன்பொருநாள், வாட்படை தாங்கிய குலோத்துங்கசோழன் வெகுண்டு செய்த போரிலே, வெள்ளாறு எனப்பெயர் கொண்ட ஆறும் கோட்டாறு எனப் பெயர்கொண்ட ஊரும் புகையால் ஓடும்படியாக எரிந்து, வெந்த, பகைவரின் காவற்காடு இந்தப் பாலைவனத்திற்கு ஒப்பாகலாம்.

அரும்பத விளக்கம் :

தென்னர் - பாண்டியன், முனிந்த போர் - வெகுண்டு செய்த போர். வெள்ளாறு - ஒரு ஆற்றின் பெயர், கோட்டாறு - ஒரு ஊரின் பெயர், வெந்தவனம் - எரிந்து வெம்மையடைந்த காவற்-காடு

22. அணிகொண்ட குரங்கினங்கள்

அலைகடலுக் கப்பாலை
மண லொன்று காணாமல்
வரையெடுத்து மயங்கினவே!

பாடற்பிரிப்பு :

அணி கொண்ட குரங்கு இனங்கள்
அலை கடலுக்கு அப்பாலை
மணல் ஒன்று காணாமல்
வரை எடுத்து மயங்கினவே!

பொருள் :

இராவணனோடு போர் செய்வதற்கு எழுந்த குரங்குப்படையணியானது, அலைநிறைந்த கடலுக்கு அணைகட்டுவதற்கு ஏற்றபொருளாக, அந்தப் பாலைவனத்தின் வெம்மை மிகுந்த மணல் ஒன்றைக் காணாமையால், மலையைத் தாக்கி வருத்தமடைந்தன.

அரும்பத விளக்கம் :

பாலைமணல் - பாலைநிலத்து மணல், அணி - படையணி, மயங்கின - அறிவின்மையால் வருத்தமுற்றன.

செய்தியின்படி அணைகட்டுவதற்கு உரியபொருளைக் காணாமையால் பாலைவனத்தின் வெம்மை மிகுந்த மணல் ஒன்றைக் காணாமையால் வருத்தமடைந்தன.

பொருள் :

இராவணனோடு போர் செய்வதற்கு எழுந்த குரங்குப்படையணியானது, அலைநிறைந்த கடலுக்கு அணைகட்டுவதற்கு ஏற்றபொருளாக, அந்தப் பாலைவனத்தின் வெம்மை மிகுந்த மணல் ஒன்றைக் காணாமையால், மலையைத் தாக்கி வருத்தமடைந்தன.

இராஜநாயகம்

வரலாற்றுரீதியாக நோக்கும்போது இராஜநாயகம் ஐந்தாவது இஸ்லாமியக் காப்பியமாகத் திகழ்கின்றது. ஏனைய நான்கு காவியங்களாவன: கனகவிராயர் இயற்றிய கனகா-பிஷேகமாலை, உமறுப்புலவர் இயற்றிய சீறாப்புராணம், சேகாதி நயினார் இயற்றிய திருமணக்காட்சி, பனீ அகமது மரைக்காயர் இயற்றிய சின்னசீறா என்பனவாம்.

அல்குர்ஆன் வரலாறு கூறும் இருபத்தைந்து நபிகளில் சுலைமான் நபி (அலை) அவர்களும் ஒருவர். விவிலிய நூலான பைபிளிலும் “சொலமன்” மன்னன் என்று போற்றப்-படுபவரும் சுலைமான் நபி(அலை) அவர்களே. இவர்தான் இராஜநாயகத்தின் காவிதத்தலைவர். பல்கீஸ் நாயகி காவிதத்தலைவி.

அரசருக்கரசராகத் திகழ்ந்த நபி சுலைமான் (அலை) அவர்களின் வாழ்க்கையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டதே இராஜநாயகம் சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் அறிவும், ஆற்றலும் மிக்கவர். அதிசயமான தீர்ப்பு வழங்குவதில் வல்லவர். பறவைகள், எறும்புகள், பூதங்கள் முதலியவற்றுடன் உரையாடும் வல்லமை அருள்பெற்றவர். தந்தையான நபி தாவுத் (அலை) அவர்கள் மரணமடைந்தபின் சுலைமான் (அலை) அவர்கள் ஷாம் (சிரியா) தேசச் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தார்கள். காற்றைத் தங்கள் ஆணைக்குட்படுத்தும் வல்லமை அருள்பட்டவராக சுலைமான் (அலை) இருந்தார்கள். எங்கேனும் செல்ல எண்ணுவாராயின் இவர்களைக் காற்று மெதுவாய்க் கொண்டுசெல்லும். காலையில் ஒரு மாத தூரத்தையும், மாலையில் ஒரு மாத தூரத்தையும் அக்காற்று சர்வசாதாரணமாகக் கடந்துசெல்லும். அல்லாஹ்விடமிருந்து

அநேக அருட்பாக்கியங்களைப் பெற்ற இவர் தன்னிகரில்லாத தலைவர்களுள் ஒருவர்.

காப்பியம் என்பது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நாற்பொருள் பயக்கும் என்றும், உறுதிப்பொருளை உணர்த்துவதற்காகக் கதை தழுவிக்கூறப்படும் தொடர்நிலைச் செய்யுள் என்றும், நெஞ்சைப் பயனற்ற வழியில் செல்லாது நன்னிலைப்படுத்திக் காப்பது என்றும் தமிழறிஞர்கள் கூறுவர்.

இராஜநாயகத்தை இயற்றியவர் வண்ணக்களஞ்சிப்புலவர். இவர் தமிழ்நாட்டில் இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் முதுகுளத்தூரை அண்மிய மீசல் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். வண்ணங்கள் பாடுவதில் வல்லவரான இவரது இயற்பெயர் ஹமீத் இபுறாகிம். எண்பத்தொன்பது வயது வரை வாழ்ந்தவர். 'தீன் விளக்கம்' என்னும் இன்னுமோர் காவியத்தையும் 'குத்பு நாயகம்' என்னும் நூலையும் 'அலிபாதுஷா' நாடகத்தையும் எழுதியுள்ளார். இன்னும் பல சிற்றிலக்கியங்களை யாத்தவர் என்றும் காவியங்கள் செய்தவர் என்றும் கூறுகின்றனர்.

இராஜநாயகம், நாற்பத்தாறு படலங்களிலும் இரண்டாயிரத்து இருநூற்றி நாற்பது செய்யுட்கள் அடங்கியுள்ளன. இந்நூல் கீழைக்கரையில் 1807.03.23 ஆந் திகதி திங்கட்கிழமை அரங்கேறியுள்ளது. இராஜநாயகம் பாடுவதற்கு வண்ணக்களஞ்சியப்புலவருக்கு உதவிபுரிந்த வள்ளல் அப்துல்காதிர என்பவர். இவர் வகுதை (கீழைக்கரை)யைச் சேர்ந்த அகமது நயினார் என்பவரின் புதல்வர். தம்மை ஆதரித்துப் போற்றிய புரவலரை வண்ணக்களஞ்சியப்புலவர் இராஜநாயகம் காப்பியத்தில் பத்தொன்பது இடங்களில் நன்றியுணர்வோடு குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழ்மொழி அறிவும், தமிழிலக்கிய அறிவும் நிரம்பப் பெற்ற வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் இயற்றியுள்ள இராஜநாயகக் கதை அல்குர்ஆனிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டபோதும் புலவரின் கற்பனைக் கலப்பு அதீதம் என்பதை அறிதல் அவசியம். அநேக இஸ்லாமியப் புலவர்கள் இயற்றியுள்ள தமிழ்க்காப்பியங்கள் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக்குட்பட்டதா? என்பது கேள்விக்குரியதே. இதுபற்றி ஆய்வுசெய்யத் தமிழறிந்த சமய வல்லுநர்கள் ஈடுபடுதல் மிக அவசியம்.

இராஜநாயகம்

19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் அதிக அளவிலான இஸ்லாமியர்கள் தமிழ்மொழியில் இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். இவை யாவும் இஸ்லாமிய வரலாற்றுச் சம்பவங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டே எழுந்துள்ளன. அவர்கள் காப்பியங்கள் மட்டுமின்றிச் சிற்றிலக்கியங்களும் படைத்துள்ளனர். முனாஜாத்து, கிஸ்ஸா, மஸ்அலா, படைப்போர் போன்ற புதிய இலக்கியவகைகளையும் தமிழில் அறிமுகம் செய்தனர்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றை ஆராய்ப்புகுந்த காலம்சென்ற அல்லாமா ம.மு.உவைஸ் அவர்கள் கனகாபிஷேகமாலையை முதலாவது இஸ்லாமியக்காப்பியமாக இனங்காட்டுவதுடன் ஐந்தாவதாகக் கொள்ளப்படவேண்டியது இராஜநாயகம் என்றும் காலஎல்லையை வரையறுத்துக் கூறுகின்றார்.

பெயர்க்காரணம்

அல்லாஹ்வின் தூதர்களாகிய, அல்ஹாவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபிமார் ஒவ்வொருவரும் தமது வாழ்விற்கு ஏதாவது ஒரு தொழில் செய்பவராகவே வாழ்ந்துள்ளார்கள். நபி

சுலைமான் அவர்கள் நாடாளும் அரசராக இருந்தார். எல்லா அரசர்களுக்கும் அரசராக இருந்தார். மக்களுடன் மட்டுமல்லாமல் பூமியின் சகல ஜீவராசிகளுடனும் உரையாட வல்லவராக இருந்தார். மனிதர் மட்டுமல்லாமல் ஜின்கள் எனப்படும் நெருப்பால் படைக்கப்பட்ட படைப்புகளும் கூட அவருக்குக் குற்றேவல் புரிந்தன. எனவே நபி சுலைமான் அவர்களுக்கு அரசர்களுக்கு அரசன் என்ற பொருளில் இராஜநாயகம் என்று வழங்கப்பட்டது. அவரின் வரலாறு கூறும் நூலும் இராஜநாயகம் என வழங்கப்பட்டது.

ககுபத்துல்லாவிற் குறுபான் கொடுத்த படலம்

மலர்நற வொழுகும் வரைப்புய சுலையு

மானபி யொருதினத் தினிலோர்

தலமதைக் குறித்தங் கேகவென் றெழுந்து

தானை நால் வகைபுடை சூழ

நிலவிய காற்று வாகனத் தேறி

நெடுந்திரை மேகமண் டலத்தி

னலனுற வலவித் திரிவது நிகர்ப்ப

நடத்தின ரந்தர மார்க்கம்.

(20 : 1)

பாடற்பிர்ப்பு :

மலர் நற ஒழுகும் வரைப்புய சுலைமான்

நபி ஒரு தினத்தினில் ஒர்

தலம் அதைக் குறித்து அங்கு ஏக என்று எழுந்து

தானை நால் வகை புடைசூழ

நிலவிய காற்று வாகனத்து ஏறி

நெடும் திரை மேக மண்டலத்தின்

அலனுற உலவித் திரிவது நிகர்ப்ப

நடத்தினர் அந்தர மார்க்கம்.

பொருள் :

தேவனொழுகும் பூமாலை அணிந்த, மலையை நிகர்த்த தோள்களை உடைய, சலைமான் நபி (அலை) ஒரு நாளில், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் செல்வதற்கென ஆயத்தமாகி, நால்வகைச் சேனைகள் பக்கம் சூழப் பரந்திருக்கும் காற்று என்னும் வாகனத்திலேறி, நீண்ட அலைபோன்ற மேகம் சஞ்சரிக்கும் மண்டலத்தில் நலமுடன் ஓடித்திரிவதுபோல வானவீதியில் சென்றுகொண்டிருந்தார்.

‘ஸ’லைமானுக்கு வேகமான காற்றையும் (நாம் வசப்படுக்கொடுத்தோம்) அது அவருடைய கட்டளையின்படி பாக்கியம்பெற்ற ஊருக்கு (அவரை எடுத்து)ச் செல்லும். எல்லா விசயங்களையும் நாம் அறிந்திருந்தோம். - அல்குர்ஆன் 21 : 81

வாகனம் காற்றத்தான், காற்றே ஏற்றிச் செல்லும்.

மாலலர் பொழியப் புகுதும்ப் பொழுது

மக்கமா நகர்க்கு பாவின்

மேலுற நேரே பறந்தது பறக்கின்

வியனபி மாறிற்பின் னபியா

யேலவந் தொருவ ருதித்தரு டலம்

தெனநபி சலைமயா னிசைத்தார்

சாலவீ தியற்றி முடியுமுன் குறித்த

தலத்தினிற் சார்ந்தது விமானம்.

(20 : 2)

பாடற்பிரிப்பு :

மால் அலர் பொழியப் புகுதும் அப்பொழுது

மக்க மாநகர் க்குபாவின்

மேல் உற நேரே பறந்தது பறக்கின்

வியன் நபிமாரில் பின் நபியாம்
 ஏல வந்து ஒருவர் உதித்தருள் தலம் ஈது
 என நபி சுலைமான் இசைத்தார்
 சால ஈது இயற்றி முடியமுன் குறித்த
 தலத்தினில் சார்ந்தது விமானம்.

யொருள் :

மேகம் பூச்சொரியச் செல்வம் அந்நேரத்தில் மக்கா மாநகரத்தில் உள்ள கசுபத்துல்லாஹ்வின் நேர் மேலே காற்றில் பறந்தனர். பறக்கும்போது பெருமைமிகு எல்லா நபிமார்களுக்கும் இறுதியாக வந்து பிறக்கவிருக்கும் நபி(ஸல்) அவர்களுடைய இடம் இது என்று நபி சுலைமான் (அலை) கூறினார். உயர்ந்த அவ்வழியைக் காட்டி முடிக்கு முன்பே குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைந்தது காற்று என்னும் வாகனம்.

(ஸல்) சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் - நபிமீது அல்லாஹ்வின் சாந்தி உண்டாவதாக.

கசுபத்துல்லாஹ் - மக்காவிலுள்ள அல்லாஹ்வின் பள்ளிவாசல். இது முஸ்லிம்களின் புனிதத்தலம். கசுபாவின் திசையை நோக்கியே முஸ்லிம்கள் தொழுவார்கள். ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்ற இங்குதான் செல்வர்.

அத்தலத் திழிந்தங் கிருந்தன ரிதன்மே

லமரர்கள் கரத்தினா லியற்ற

வெத்தலத் தினிலும் வியனுற விளங்கி

யிலங்கொளிக் கதிரமதி யிருபா

னித்தநித் தமுஞ்சாய்ந் தோடமே லவர்க

டவமெலா நிறைவுற வுலக

மத்திமத் துதித்த கசுபத்துல் லாதன்

வாய்திறந் தமுதது வன்றே.

(20 : 3)

பாடற்பிர்ப்பு :

அத் தலத்தில் இழிந்து அங்கு இருந்தனர் இகன்மேல்
அமரர்கள் சுரத்தினால் இயற்ற
எத்தலத்தினிலும் வியன் உற விளங்கி
இலங்கு ஒளிக்கதிர் மதி இருபானித்த
நித்தமும் சாய்ந்து ஓட மேலவர்கள்
தவமெல்லாம் நிறைவற உலக
மத்திமத்து உதித்த ககுபத்துல்லா தன்
வாய் திறந்து அழுதது அன்றே.

பொருள் :

மக்கமா நகரத்தில் அமைந்துள்ள ககுபதல்லாவானது அமரர்கள் தம்
சுரத்தினால் இயற்றப்பெற்றது. எல்லாத் திருத்தலங்களிலும் பார்க்கப் பெருமை
பெற்று விளங்குவது, விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய சூரியனும்,
குளிர்ச்சியான சந்திரனும் அதன் சிறப்பையும் புனிதத்தையும் எண்ணி,
அதன் உச்சிக்குமேல் வராது சிந்தி ஒதுங்கி வலம்வந்து செல்வம் சிறப்பினை
உடையது. மேலவர்கள் செய்த தவப்பயனெல்லாம் திரண்டு ஒருருக்
கொண்டதுபோல விளங்குவது, உலகத்தின் நடுவண் அமைந்த சிறப்பினது.

அத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த ககுபதல்லா (கூ.பா) சலைமான் நயி
(அலை) அவர்கள் தன்னைக் கடந்துசென்ற பின்னர் பெருங்குரலில்
அழுத்தொடங்கியது.

அளவற வருகி யலறிய தொனியோ

டமுதலு மேனமு தனையென்

றுளமறி யிறைவன் கேட்பவிண் டுரைக்கு

முன்னபி களிலொரு வோர்தந்

தளமுட னெனது சிகரத்தின் மீது

தாவியே பறந்துசெல் கின்றார்

தெளிவினென் னிடத்தி லிழிந்திவ ருன்னைத்

தொழுதிலர் தின்றுசெய் திலரே.

(20 : 4)

பாடற்பிரிப்பு :

அளவு அற உருகி அலறிய தொனியோடு
அழுதலும் ஏன் அழுதனை என்று
உளம் அறி இறைவன் கேட்ப விண்டு உரைக்கும்
முன் நபிகளில் ஒருவோர் தம்
தளம் உடன் எனது சிகரத்தின் மீது
தாவியே பறந்து செல்கின்றார்
தெளிவின் என் இடத்தில் இழிந்து இவர் உன்னைத்
தொழுது இலர் தின்று செய்து இலரே.

பொருள் :

ககுபத்துல்லாஹ் வரையறையில்லாமல் மனம் கரைந்து கதறிய சத்தத்தோடு அழுதவுடன், ஏன் அழுகிறாய்? எனும் உள்ளத்தை அறியும் இறைவன் கேட்க, அது புதிலளித்தது, 'உனது தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் தனது பரிவாரங்களுடன் எனது தலைமேல் கடந்து பறந்து செல்கின்றார். விளக்கமாகக் கூறவதாயின் என்னிடத்தில் இறங்கி இவர் உன்னை வணங்கவில்லை. தியானமும் செய்யவில்லை' என்றது.

இதுவலா தெனைச்சூழ் தரவுனக் கிணையா

யியற்றிய புத்துக ளிணைவைத்

ததிவித வணக்கம் புரிந்தனர் கொடியோ

ராகையா லழுதன னென்ன

மதிதவழ் கிரண மணிமுடி மாட

மக்கமா நகரினி லுதித்துக்

கதிதரு கசுபா நவிலலு முதலோன்

கருணைகூர்ந் திருமொழி கவல்வான்

(20 : 5)

பாடற்பிரிப்பு :-

இது அலாது என்னைச் சூழ் தர உனக்கு இணையாய்

இயற்றிய புத்துகளினை வைத்து

அதிவித வணக்கம் புரிந்தனர் கொடியோர்

ஆகையால் அழுதனன் என்ன
 மதி தவழ் கிரண மணிமுடி மாட
 மக்கமா நகரீனில் உதித்து
 கதி தரு கசுபா நவிலலாம் முதலோன்
 கருணை கூர்ந்து இருமொழி கவல்வான்

பொருள் :

இது மட்டுமல்ல, என்னைச் கூழ்ந்து உனக்கிணையாகப் புதிதாக விக்கிரகங்களைச் செய்து இங்கே வைத்து ஒருவிதமான வணக்கத்தைக் கொடியவர்கள் மிகுதியாகச் செய்தார்கள். ஆகையால் அழுதேன் என்று, சந்திரன் ஒளிக்கீற்றுக்கள் எங்கும் பிரகாசிக்கும் அழகுடைய இரத்தினக் கிரீடத்தை அணிந்திருக்கும் உட்பரிகையானதும், மக்கா மாநகரில் தோன்றி சகலருக்கும் அடைக்கலம் அளிக்கும் கசுபா கூறியதும், அந்த இறைவன் இரக்கங்கொண்டு மேன்மையான மொழியில் கூறுவான்.

துறவின ருயிரே பின்னைநா ளுன்னைச்

கசுதிடு நெற்றிகள் கொண்டு

நிறைவுசெய் தருள்வே னென்றிரு வொளியாய்

நித்தில மாமயில் வடிவாய்ப்

பொறைதரு நபிக ளெவர்க்குநா யகமாய்ப்

புண்ணியப் பொருளினுட் பொருளா

யறைதரு கப்ப முகம்மது நபியை

யனுப்பு வ னுனதுபா லதனில்.

(20 : 6)

பாடற்பிரிப்பு :

துறவினர் உயிரே பின்னை நாள் உன்னைச்

கசுது இடு நெற்றிகள் கொண்டு

நிறைவு செய்து அருள்வேன் என் திரு ஒளியாய்

நித்தில மாமயில் வடிவாய்

பொறை தரு நபிகள் எவர்க்கும் நாயகமாய்ப்
 புண்ணியப் பொருளினுள் பொருளாய்
 அறை தரு கப்ப முகம்மது நபியை
 அனுப்புவன் உனது பால் அதனில்.

பொருள் :

தீமைகளைவிட்டு விலகியவருக்குயிரான கசுபாவே, 'பின்னொரு காலத்தில் உன்னுள் சிரம் பணிந்தீரும் நெற்றிகளைக் கொண்டு நிறைத்துத் தருவேன்.' என்று கூறி, மேலான பிரகாசமான முத்து நிறைந்த பெரும் மயில்போன்ற அழகுடைய பொறுமை மிகுந்த அத்தனை நபிமார்களுக்கும் தலைவராய்த் தருமத்திற்குக் கருத்தாகத் திகழும் கருத்தாய் அறிவைத்தரும் நண்பர் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களை உன்னிடம் அங்கே அனுப்புவேன்.

இருகதிக் குறாவா அதையுமுன் னிடமே

யிறக்குவ னுனைப்பரி பாலித்

தருளவும் வணங்கித் துதிக்கவு மிகுந்தோர்

தமையமைத் தருள்வனன் போங்கிப்

பெருகுபார்ப் பதனைத் தேடிவந் தடையும்

பறவைபோற் பிள்ளையைத் தேடி

வருமனை யினைப்போ லெனதுகல் குகளுள்

மாட்டினில் வருகவும் புரிவேன். (20 : 7)

பாடற்பிரிப்பு :

இருகதி குறாவான் அதையும் உன்னிடமே

இறக்குவன் உனைப் பரிபாலித்து

அருளவும் வணங்கித் துதிக்கவும் மிகுந்தோர்

தமையமைத்து அருள்வன் அன்பு ஓங்கிப்

பெருகு பார்ப்பு அதனைத் தேடிவந்து அடையும்

பறவைபோல் பிள்ளையைத் தேடி

வரும் மனையினைப் போல் எனது கல்குகள் உன்

மாட்டினில் வருகவும் புரிவேன்.

பொருள் :

ஈருலகத்திற்கும் அடைக்கலமளிக்கும் அல்குர்ஆனான வேதநூலையும் உன்னிடத்தில் இறங்கச்செய்வேன். உன்னைக் காத்தருளவும் தொழுது தோத்திரம் செய்யவும் அதிகமானாரை ஏற்பாடு செய்து தருவேன். அன்புயர்ந்து அதிகரித்து குஞ்சைத் தேடிவந்தடையும் தாய்ப்பறவைபோல், பிள்ளையிருக்கும் வீட்டைத் தேடிவரும் பெற்றோர்போல், எனது படைப்பான மக்கள் உன்னிடத்தில் வந்தடையச்செய்வேன்.

திடச்சில பறுலா னதையும் நின் மருங்கிற்

சேர்ப்பனிப் புத்துக ளினையு

மெடுத்தெறிந் திடச்செய் திடுவனுந் தனைத்துய்

தாக்குவ னெண்ணமுற் றுருக்கந்

தொடுத்திரங் குவதே அழுதிட லகற்றென்

றோதினன் றூயவ னதுகேட்

டடற்பெருங் கூபா துன்புற நிறைபோ

லனந்தவின் பங்கள் கொண்டதுவே.

(20 : 8)

பாடற்பிரிப்பு :

திடச் சில பறுலானதையும் நின் மருங்கில்

சேர்ப்பன் இப் புத்துகளினையும்

எடுத்து எறிந்திடச் செய்திடுவன் உந்தனைத்

தாய்தாக்குவன் எண்ணம் உற்று உருக்கத்

தொடுத்து இரங்குவதேன் அழுதிடல் அகற்று என்று

ஓதினன் தூயவன் அது கேட்டல்

பெருங் கூபா துன்புற நிறைபோல்

அனந்த இன்பங்கள் கொண்டதுவே.

பொருள் :

உறுதியான சில கட்டாயமான செயல்களையும் உனது பக்கம் அடையச்செய்வேன். இந்த விக்கிரகங்களையும் எடுத்து எறிந்திடச் செய்திடுவேன். உன்னைத் தாய்மையாக்குவேன். இவற்றை எண்ணத்தில்

எடுத்த மனநெகிழ்ச்சியை உருவாக்கி வருந்தவதேன்? அழுவதை விட்டுவிடு.
என்று கூறினான் தாய்மையான இறைவன். அது கேட்டு, வெற்றியுடைய
பெருமைமிகு கசுபா தன்பமடைந்த அளவிவரம் அதிகம் இன்பமடைந்தது.

அழுங்கியுட் கவலை நிறைதரக் கூடா
வழுதது சுலையுமா னபிக்குஞ்
செழுந்தவப் பொருளா முதலவ னறியச்
செய்தனன் சேனையோ டன்றே
யெழுந்தனர் மருத்து வாகன மிசையே
ஏறினர் வானிடை பறந்து
வழிந்தொழு கியசெந் தேன்மலர்த் தடஞ்சூழ்
மக்கமா நகரில்வந் தனரே.

(20 : 9)

பாடற்பிர்ப்பு :

அழுங்கி உள் கவலை நிறை தரக் கூடா
அழுதது சுலைமான் நபிக்கும்
செழுந் தவப் பொருளாம் முதல்வன் அறியச்
செய்தனன் சேனையோடு அன்றே
எழுந்தனர் மருத்து வாகனம் இசையே
ஏறினர் வானிடை பறந்து
வழிந்து ஒழுகிய செம் தேன் மலர்த் தடம் சூழ்
மக்கமா நகரில் வந்தனரே.

பொருள் :

வாய்விட்டு மனக்கவலையை நிறைத்துக்கொண்டு கசுபத்துல்லாஹ்
அழுகதை சுலைமான் நபிக்கு மாட்சிமையுடைய புண்ணியப் பொருளுளாகிய
இறைவன் அறியச்செய்தான். கேட்டமாதிரித்தே அவர் படைகளுடன்
எழுந்தார்கள். காற்று வாகனத்தின்மேல் ஏறினார்கள். வானத்திலே பறந்து
வழிந்தொழுகும் செம்மையான தேனூள்ள பூக்கள் நிறைந்த தடாகங்கள்
சுற்றியுள்ள மக்கமா நகருக்கு வந்தார்கள்.

பொருந்துமெப் பதிக்கு முதற்றிருத் தலமாம்
 புனிதநன் னகரில்வந் ததற்பி
 னருந்தவ மியற்றுங் கஃபத்துல் லாவுட்
 புகுந்ததைச் சூழ்ந்தணி யணியா
 யிருந்தபுத் தனைத்து மேவலோர் தமைவிட்
 டெடுத்தெறிந் திடப்புறிந் திறையைப்
 பரிந்ததி லிருந்து வணங்கியுட் கனிந்து
 பரவினர் கருணையங் கடலே. (20 : 10)

பாடற்பிரிப்பு :

பொருந்தும் எப் பதிக்கும் முதல் திருத்தலமாம்
 புனித நல் நகரில் வந்ததன் பின்
 அருந்தவம் இயற்றும் கஃபத்துல்லாவுள்
 புகுந்து அதைச் சூழ்ந்து அணி அணியாய்
 இருந்த புத்து அனைத்தும் ஏவலோர் தமை விட்டு
 எடுத்து எறிந்திடப் புரிந்து இறையைப்
 பரிந்து அதில் இருந்து வணங்கி உள் கனிந்து
 பரவினர் கருணை அம் கடலே.

பொருள் :

அமைந்திருக்கும் எல்லா இடங்களுக்கும் முதலிடமான புனித மக்கமா நகரில் வந்ததற்குப்பின் மேலான வணக்கம்செய்யும் கசுபத்துல்லாஹ்வுக்குள் புகுந்து, அதைச் சூழ்ந்து வரிசை வரிசையாகவிருந்த விக்கிரகங்கள் யாவற்றையும் ஏவலாளிகளைக்கொண்டு எடுத்திறிய்ச்செய்து இறைவனைத் தியானித்து, அவனைப் பயந்த, அவ்விடத்திலிந்து தொழுது உள்ளமுருகி இறைவனைப் புகழ்ந்தார்கள் இரக்கக் கடலான சலைமான் நபி(அலை) அவர்கள்.

அத்திரி யையா யிரமிட பமுமை
 யாயிர மத்தொகை பசுக்கள்
 சுத்தவெள் ளாடை யாயிரங் கொறியை
 யாயிரந் தும்புபோன் மயிர்கண்
 மொய்த்துள் தகரை யாயிரமறுத்து
 முன்குறு பான்கொடுத் ததன்மே
 லெத்திசை யினரு மருந்தியுண் மகிழ
 விட்டனர் பெருவிருந் தினிதாய் (20 : 11)

பாடற்பிர்ப்பு :

அத்திரி ஐயாயிரம் இடபமும்
 ஐயாயிரம் அத்தொகை பசுக்கள்
 சுத்த வெள்ளாடு ஐயாயிரங் கொறி
 ஐயாயிரம் தும்பு போல் மயிர்கள்
 மொய்த்துள்ள தகர் ஐயாயிரம் அறுத்து
 முன் குறுபான் கொடுத்து அதன் மேல்
 எத்திசையினரும் அருந்தி உண் மகிழ
 இட்டனர் பெருவிருந்து இனிதாய்.

வொருள் :

ஓட்டகங்கள் ஐயாயிரம் எருதுகள் ஐயாயிரம், இதே தொகையில்
 பசுக்கள், சுத்தமான வெள்ளை நிறமுள்ள ஆடுகள் ஐயாயிரம், சாதாரண
 ஆடுகள் ஐயாயிரம், மயிர்கள் தும்புபோல் அடர்த்தியாகவுள்ள செம்மறி
 ஆடுகள் ஐயாயிரம் அறுத்தத் தியாகம் செய்த மாமிசத்தை பல பல
 பக்கங்களிலுள்ளவர்கள் உண்டு பசி தீர்த்து மகிழ்ச்சியடைவதற்காகப்
 பெரிய விருந்தை இனிதாகக் கொடுத்தார்கள்.

பங்கவெம் பசியின் பிணியினா லிடையப்
 படுமிசிக் கீன்களை யழைத்துத்
 தங்கமுந் துயிலும் விலையிலா மணியுந்
 தணப்பிலா தவாபுற வளித்தே
 யங்கவர் கடைக்கட் பார்வைபெற் றவரை
 யடுத்தவ ரெழுதலை முறைக்கும்
 வெங்கலி யகன்று வாழ்ந்தினி திருப்ப
 மிகுதன பதிகளாக் கினரே. (20 : 12)

பாடற்பிர்ப்பு :-

பங்க வெம்பசியின் பிணியினால் இடையப்
 படும் மிசிக்கீன்களை அழைத்துத்
 தங்கமும் துயிலும் விலை இல்லா மணியும்
 தணப்பிலாது அவாபுற அளித்தே
 அங்கு அவர் கடைக்கண் பார்வை பெற்றவரை
 அடுத்து அவர் எழு தலைமுறைக்கும்
 வெங் கலி அகன்று வாழ்ந்து இனிது இருப்ப
 மிகு தனபதிகள் ஆக்கினரே.

பொருள் :-

விடைக்கப்படிக்கடிய கொடிய பசி நோயினால் துன்பப்படும் ஏழைகளை
 வரலாற்றைத்து பொண்ணையும் அநடைகளையும், விலைமதிக்கமுடியாத
 இரத்தினங்களையும் செலவுசெய்யாமல் நன்மை பெறக்கொடுத்த, அங்கு
 அவருக்கு விருப்பத்துக்குரியவர்களை, அவரையடுத்து ஏழு தலைமுறைக்கும்
 கொடிய வறுமையில்லாமல் வாழ்ந்து மகிழ்ச்சியாக இருக்க மிகுந்த
 செல்வத்துக்குரியவர்களாக அறிக்கினார்கள்.

மக்கமா நகரி லுறைதலை வோரை
 மைந்தரை முதியரைத் தமது
 பக்கலி லுறையும் ஜின்களை நரரைப்
 பரபதி மகுடமன் னவரைத்
 திக்கெலாம் வழுத்துங் குறைசியங் குலத்தோர்
 தங்களைத் தெளிந்தநூ லினரைத்
 தக்கவ ரெவர்க டமையுமே விழித்துச்
 சாற்றுவர் சலையுமா னபியே. (20 : 13)

பாடற்பிரிப்பு :

மக்கமா நகரில் உறை தலைவோரை
 மைந்தரை முதியரைத் தமது
 பக்கலில் உறையும் ஜின்களை நரரைப்
 பரபதி மகுட மன்னவரைத்
 திக்கு எல்லாம் வழுத்தும் குறைசி அம் குலத்தோர்
 தங்களைத் தெளிந்த நூலினரைத்
 தக்கவர் எவர் கடமையுமே விழித்துச்
 சாற்றுவர் சலையுமான் நபியே.

பொருள் :

மக்கமா நகரில் வாழுகின்ற தலைவர்களை, ஆண்மக்களை, வயதான-
 வர்களை, தமது பக்கத்தில் வாழும் ஒருவகை பூதகணங்களை, மனிதர்களை,
 மேன்மை பொருந்திய முடிசூடிய அரசர்களை, பல தீசைகளிலும் போற்றும்
 குறைசிக் குலத்தவர்களை, அறிவியல்நூல் கற்றோர்களை, தகுதியான
 யாவரையும் நோக்கிச் சலைமான் நபி(அலை) அவர்கள் (பின்வருமாறு)
 கூறுவார்கள்.

‘உற்றமே லவன்றன் அருளினாற் கஃபா

வதித்தரு வித்தலந் தனிலே

குற்றமற் றுயருங் குறைசியங் குலத்தின்

கொழுந்ததாய் வேதகா ரணராய்

வெற்றியும் விருது மிகப்பெறு பவராய்

விண்ணவர் புகழ்மணி விளக்காய்

நற்றவ நபிக ளெவர்க்குநா யகமாய்

வருவரோர் நபிநவ மோங்க.

(20 : 14)

பாடற்பொருள் :

‘உற்ற மேலவன் தன் அருளினால் கஃபா

உதித்த அருளித்த தலம் தனிலே

குற்றம் அற்று உயரும் குறைசி அம் குலத்தின்

கொழுந்ததாய் வேத காரணராய்

வெற்றியும் விருது மிகப் பெறுபவராய்

விண்ணவர் புகழ் மணிவிளக்காய்

நல் தவ நபிகள் எவர்க்கும் நாயகமாய்

வருவர் ஒர் நபி நவம் ஒங்க.

பொருள் :

உரிமையுள்ள மேலவனான இறைவனுடைய கருணையினால் கஃபத்தல்லாஹ்வைப் படைத்துத் தோன்றச்செய்த இம்மக்கமா நகரிலே குறையற்று உயர்ந்தவரும் குறைசியர் குடியின் தளிராக, இஸ்லாத்தின் தலைவராக, வானவர்கள் புகழும் இரத்தினஒளியாக நல்ல தியானத்தில் உள்ளவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர்கள் யாவருக்கும் தலைவராக நன்மை பெற்றவரும் ஒரு நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்கள் வருவார். சகலதீவும் வெற்றிபெற்று சன்மானம் அதிகம் பெறுபவராக.

மடற்செழுங் கமல மலர்ப்பதம் பணியா
 மருவல ருயிரைவாட் கிரையாக்
 கொடுப்பரிப் புவியோர் கவிகையிற் புரப்பர்
 குற்றமொன் றணுகிலா தெவையுங்
 கடக்குமெய்ப் பொருளைப் பழிப்பவர் தம்மைச்சங்
 கரித்தருள் பிசபீ லியற்றித்
 திடமபகு தமது வேதகற்பனையு
 தீன்பயிர் மிகவளர்த் திடுவர். (20 : 15)

பாடற்பிரிப்பு :

மடல் செழும் கமல மலர்ப்பதம் பணியா
 மருவலர் உயிரை வாளுக்கு இரையாய்
 கொடுப்பர் இப்புளி ஓர் கவிகையில் புரப்பர்
 குற்றம் ஒன்று அணுகிலாது எனையும்
 கடக்கும் மெய்ப் பொருளைப் பழிப்பவர் தம்மைச்
 சங்கரித்து அருள் பிசபீல் இயற்றி
 திடப்படு தமது வேத கற்பனையாம்
 தீன் பயிர் மிக வளர்த்திடுவர்.

பொருள் :

(அந்நயி வந்து) பூவிதழ்கள் அழகுடன் விளங்கும் தாமரைமலராகிய
 இறையடி பணியாது அருகில்வர மறப்போரை வாளுக்கு இரையாக்கு-
 வார்கள். இவ்வுலகினை ஒரு குடையின்கீழ் காப்பார்கள். எக்குற்றமும்
 அணுகாத எல்லாவற்றையும் கடந்த மெய்ப்பொருளாகிய இறைவனை
 நிந்திப்பவர்களை அழித்தொழித்துவிடும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் புரியும்
 மார்க்கப்போர் செய்து உறுதியான தமது சமயக்கட்டளைகளான இஸ்லாம்
 மார்க்கப்பயிரை நன்கு வளர்ப்பார்.

அண்டலர்க் கிட்யே நெனுமிவர் வருநா

ளகிலத்தி லிருந்துளத் தீமான்

கொண்டவ ரெவருஞ் சுவனமங் கையர்க்குக்

கொழுநராய்ச் சோபனம் பெறுவார்

விண்டருட் கலிமா வுரைத்திடா திவர்க்கு

வலகய மாறுசெய வோர்கள்

கண்டள விடுதற் கருநெடுங் காலங்

கனன்றெரி நரகிடைக் கிடப்பார்.

(20 : 16)

பாடற்பிரிப்பு :

அண்டலர்க்கு இடியேறு எனும் இவர் வருநாள்

அகிலத்தில் இருந்து உள்ளத்து ஈமான்

கொண்டவர் எனும் சுவன மங்கையர்க்கு

கொழுநராய் சோபனம் பெறுவார்

விண்டு அருள் கலிமா உரைத்திடாது இவர்க்கு

விலகிய மாறு செய்வோர்கள்

கண்டு அளவிடுதற்கு அரும் நெடும் காலங்

கனன்று எரி நரகு இடைக் கிடப்பார்.

பொருள் :

பகைவர்களுக்குப் பேரிடியாக இருக்கும் இவர் வருகின்ற நாளிலே உலகத்திலிருந்து உளமார நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் எல்லோரும் சுவர்க்கத்தப் பெண்களுக்கு கணவராகவிருந்து நிரந்தர வாழ்த்தப் பெறுவார்கள். இளகிய கருணையுள்ள இஸ்லாத்தின் மூலமந்திரமான நம்பிக்கைப் பிரமாணத்தைக் கூறாமல் இவரிடமிருந்து விலகி எதிர்த்து நிற்போர் தெளிவாக அளவிடமுடியாத காலம் சுடர்விட்டெரிகின்ற நரகிலே உழல்வார்கள்.

பலபல புதுமை விளைப்பரென் றுரைப்பம்

பாங்கினி லிருந்தவ ரெவரு

முலவியே புவியுந் திகழ்புக முடையீ

ருமக்குமே நாயக மாணோர்

நிலமிசை வரவெத் தனைநெடுங் காலஞ்

செலுமின நிகழ்த்துவீ ரென்னத்

துலகவாண் டோரா யிரத்தின்மேல் வருவ

ரென்றனர் சுந்தரத் தோன்றல்.

(20 : 17)

பாடற்பிர்ப்பு :

பலபல புதுமை விளைப்பர் என்று உரைப்ப

பாங்கினில் இருந்தவர் எனும்

உலவியே புவியும் திகழ் புகமுடையீர்

உமக்கும் மேல் நாயகமானோர்

நிலமிசை வர எத்தனை நெடும் காலம்

செலுமின நிகழ்த்துவர் என்ன

உலக ஆண்டு ஓர் ஆயிரத்தின் மேல் வருவர்

என்றனர் சுந்தரத் தோன்றல்.

யொருள் :

மக்கமா நகரத்தில் எதிர்காலத்தில் வரும் நபி(ஸல்) அவர்கள் பற்பல புதுமைகள் செய்பவரென்று சுலைமான் நபி(அலை) கூறினார். அவர் பக்கத்தில் இருந்தவர் 'பவனி வரும் உலகில் திகழ்கின்ற புகழையுடைய உங்களுக்குமே தலைவராக வருபவர் இவ்வுலகில் வருவதற்கு எவ்வளவு நீண்ட காலம் செல்லும் என்று சொல்லுவீர்களாக' என்று கேட்க, 'இவ்வுலக ஆண்டுகளில் ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின் வருவார்' என்று கூறினார் அழகரான தலைவர் சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள்.

பகர்ந்தசொற் செவியிற் புகுதலுங் குறைசிக்

குலத்தின ரொடுபல நாமிச்

சகந்தனில் வரவந் துதித்திடிற் பிறக்கத்

தக்கன வமைத்தில னென்றே

யகந்தனிற் றுயருந் நிவரவர வறியும்

பலனடைந் தனமெனக் களிப்புந்

றுகந்தன ரெமையாண் டருண்முகம் மதர்தம்

முயர்தற ஜாத்தினை யுண்டோ.

(20 : 18)

பாடற்பிரிப்பு :

பகர்ந்த சொல் செவியில் புகுதலும் குறைசி

குலத்தினரொடு பலர் நாம் இச்

சகந்தனில் வர வந்து உதித்திடல் பிறக்கத்

தக்கன அமைத்திலன் என்றே

அகந்தனில் துயர் உற்று இவர் வரவு அறியும்

பலன் அடைந்தனம் எனக் களிப்பு உற்று

உகந்தனர் எமை ஆண்டு அருள் முகம்மதர் தம்

உயர் தறஜாத் இணை உண்டோ.

பொருள் :

பகர்ந்த வார்த்தைகள் காதலில் கேட்டவுடன் குறைசிக் குலத்தவருடன் பலரும் நாம் இவ்வலகில் வந்தவுடன் அவர் பிறப்பதாக அமையவில்லை என்று மனச் சஞ்சலமடைந்தனர். என்றாலும் வருவார் என்று அறியும் நன்மையை அடைந்தோம், என்று மகிழ்ச்சியடைந்து வீருப்பம் கொண்டனர். எங்களை ஆட்சிசெய்து கருணைகொள்ளும் முகம் மது (ஸல்) அவர்களுடைய உயர்ந்த நற்பலன் (படித்தரம்) கிடைக்குமோ?

மலர்ந்தபங் கயங்க டொறுமனத் தொகைகள்
 வந்திருப் பவைமதி நிகராய்த்
 துலங்கிய தடங்கள் செறிந்ததென் வகுதைச்
 சுந்தர னகுமது நயினா
 னிலந்தனி லியற்று தவத்தினா லுதித்த
 நிதிபதி துரையப்துல் காதி
 றிலங்கிய லிதையா சனப்பொருண் மகுமு
 திருபத மிகபர கதியே. (20 : 19)

பாடற்பிர்ப்பு :

மலர்ந்த பங்கயங்கள் தொறும் அனத் தொகைகள்
 வந்து இருப்ப அவை மதி நிகராய்த்
 துலங்கிய தடங்கள் செறிந்த தென் வகுதைச்
 சுந்தரன் அகமது நயினார்
 நிலம் தனில் இயற்று தவத்தினால் உதித்த
 நிதிபதி துரை அப்துல் காதிற்
 இலங்கியல் இதை ஆசனப்பொருள் மகுமுது
 இரு பதம இகபர கதியே.

பொருள் :

குளங்களில் தாமரைமலர்கள் மலர்ந்திருந்தன. அம்மலர்களில் அன்னக் கூட்டங்கள் வீற்றிருந்தன. அக்குளங்கள் பூரணசந்திரன்போல் வட்டமாய் அமைந்திருந்தன. இவ்வியற்கை அழகுடைய தென்வகுதைச் சேர்ந்த அழகர் அகமது நயினார் இவ்வுலகத்தில் இயற்றிய நல் அறத்தினால் பெற்றிருந்த செல்வத்தின் அதிபதி அப்துல் காதிர் பெருமையுடன் இதயத்தில் அமர்ந்திருக்கும் தகுதிபோல் மகுமுது நி (ஸல்) அவர்சனாது இருபாதங்களும் ஈருலகிற்கும் அடைக்கலமே.

அப்துல் காதிர் மனதில் அடைக்கலம் மகுமுதர் இருபாதங்கள் ஈருலகிற்கு அடைக்கலம். வந்தவர்கள் இதனையே ஏற்றார்கள். கொடைநாயகரை (புரவலரை)ப் புலவர் நினைவுகூரும் 19 இடங்களில் இதுவுமொன்று.

ஆகம கலைகட் கணந்தவா பரண
வழகெனாந் திருப்பெய ரரசை
யேகசிற் பரமெய்ப் பொருளொளித் தெளிவை
யெமக்கெமைக் காட்டுதர்ப் பணத்தைச்
சேகரப் பலகற் பனைகடந் துயர்ந்த
செம்மலை நரருயிர்க் குயிராந்
தேகதத் துவநிர் மலமகு மூதைத்
தியானஞ்செய் மனங்களே மனங்கள். (20 : 20)

பாடற்பிரிப்பு :

ஆகம கலைகட்கு அனந்த ஆபரண
அழகெனாம் திருப்பெயர் அரசை
ஏக சிற்பர மெய்ப்பொருள் ஒளித் தெளிவை
எமக்கு எமைக் காட்டு தர்ப்பணத்தை
சேகர பல கற்பனை கடந்து உயர்ந்த
செம்மலை நரர் உயிர்க்கு உயிராம்
தேக தத்துவ நிர்மல மகுமுதைத்
தியானம் செய் மனங்களே மனங்கள்.

பொருள் :

இறைவனது வாக்கு சம்பந்தமான கல்விகளுக்கு அளவற்ற அணிகலன்-
களைச் சூடி, அழகு காட்டுவதுபோலுள்ள மேன்மையான நாமத்தையுடைய
அரசராகவும், ஏக இறைவன் என்னும் உண்மைப்பொருள் பிரகாசத்திதளிவை,
எங்களை எங்களுக்குக் காட்டும் கண்ணாடிபோல் உள்ளவராகவும், சேகரித்த
பல கட்டளைகளைக் கடந்துநிற்கும் தலைமகனாகவும் மனித உயிருக்கு
உயிராகவும், உடலில் உண்மையும், புனிதத்தன்மையும் மாறாத முகம்மது
(ஸல்) அவர்களை நினைக்கும் மனங்கள் தான் உண்மையான
மனங்களாகும்.

வள்ளலை யொருநான் மறைக்கரும் பொருளை
 மறைபடா திலங்குமொண் மதியைத்
 தள்ளுதற் கருமும் மலத்தையுங் கடந்தோர்
 தவத்தினுள் விளங்கிய கனியைக்
 கள்ளவிழ் மரவ மலரத்தொடைப் புயரைக்
 கருணையங் கடலினிற் பிறந்த
 தெள்ளமு தனைய முகம்மது நபியைத்
 தெரிசிக்கும் கண்களே கண்கள். (20 : 21)

பாடற்பிரிப்பு :

வள்ளலை ஒரு நான்மறைக்கு அரும் பொருளை
 மறை படாது இலங்கும் ஒண்மதியைத்
 தள்ளுதற்கு அரும் மும்மலத்தையும் கடந்து
 ஒர் தவத்தினுள் விளங்கிய கனியைக்
 கள் அவிழ் மரவ மலரத் தொடைப் புயரைக்
 கருணை அம் கடலினில் பிறந்த
 தெள் அமுது அனைய முகம்மது நபியைத்
 தரிசிக்கும் கண்களே கண்கள்.

பொருள் :

அளவில்லாமல் கொடுப்பவரும் தெளஹாத், ஸபூர், இன்ஜீல், புர்கான்
 ஆகிய நான்குவேதங்களின் கருத்தாகவுள்ளவரும் மறுவற்று ஒளிகொடுக்கும்
 முழுநிலவாகவும், புறக்கணித்தவிடமுடியாத மும்மலமான ஆணவம், கன்மம்
 (தீவினை), மாயை (பொய்த்தோற்றம்) என்பவற்றைக் கடந்தவர்களது
 இறைதியானத்தள் விளங்கும் கனிந்தபழத்தைப் போன்றவரும் தேன்சொரியும்
 குங்குமமரத்தின் மலர்மாலை அணிந்த தோளுடையவரும் இரக்கக்கடலில்
 உதித்த தெளிந்த அமுதைப்போன்ற முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப்
 பார்க்கும் கண்களே உண்மையான கண்களாம்.

எப்புவி யினிலு மிருந்தர சியற்று
 மேகபூ ரணவரோ தயத்தை
 யற்புத வடிவை ஞானலோ சனத்தை
 யளவிலா னந்தவா ருதியை
 யொப்பகன் றகண்ட வெளியில்வா ழொளியை
 யுள்ளிரு ளகற்றுசெஞ் சுடரை
 மைப்புயற் கவிகை நபிகணா யகத்தை
 வாழ்த்தல் செய் வாய்களே வாய்கள் (20 : 22)

பாடற்பிர்ப்பு :

எப்புவி யினிலும் இருந்து அரசு இயற்றும்
 ஏகபூரணவர் உதயத்தை
 அற்புத வடிவை ஞான லோசனத்தை
 அளவில் ஆனந்த வாருதியை
 ஒப்பு அகன்று கண்ட வெளியினில் வாழ் ஒளியை
 உள் இருள் அகற்றும் செஞ்சுடரை
 மைப் புயற் கவிகை நபிகள் நாயகத்தை
 வாழ்த்தல் செய் வாய்களே வாய்கள்.

பொருள் :

எவ்வலகிலும் இருந்து அரசாளும் ஏகமுழுமையுடைய இறைவனின் உதயமாய் விளங்குபவரும், அதிசயமான அழகுடையவரும், ஞானக்கண்டையவரும், அளவற்ற ஆனந்தக்கடலும் உவமையில்லாத விரிந்த வெளியில் உள்ள பிரகாசத்தை மனதிலுள்ள கறையை விலக்கிடும் சூரிய ஒளியை கரியமுகில் போன்ற கொடைக்கரங்களை உடையவரும் ஆகிய நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்களை வாழ்த்தி நிற்கும் வாய்கள்தான் உண்மையான வாய்களாம்.

'கூறாத நாவெல்லாம் கூறாத நாக்களே' ஞானசம்பந்தரின் தேவாரத்தின் இறுதியடிபிது.

அரியவிண் ணைவர்கள் சிரம்மிசை புரையு
 மலர்சர ணாம்புய நிதியை
 யுருவரு வதனி னடுநிலை பொருந்து
 முத்தம காட்சியுற் பவத்தைச்
 சரதனித் தியசோ பனமணிச் சுவனந்
 தனின்மகு மூதெனு மியானைக்
 கிரிமிசை யுலவு நபிதமைத் துதிப்பக்
 கேட்கும்ச் செவிகளே செவிகள்.

(20 : 23)

பாடற்பிரிப்பு :

அரிய விண்ணவர்கள் சிரம் மிசை உரையும்
 மலர்ச் சரண அம்புய நிதியை
 உரு அரு அதனில் நடுநிலை பொருந்தும்
 உத்தம காட்சி உற்பவத்தை
 சரத நித்திய சோபன மணி சுவனம்
 தனில் மகுமுது எனும் யானை
 கிரிமிசை உலவு நபி தம்மைத் துதிப்பக்
 கேட்கும் அச் செவிகளே செவிகள்.

பொருள் :

அருமைமிகு வானவர்கள் தலைமேல் வைத்தாயர்ந்ததாம் பூமாஸையை
 அணிந்த தாமரைமலர்போன்ற விரிந்த பாதமுடைய பொக்கிஷத்தை, அழகு
 தொனிக்கும் நடுநிலையுடைய சிறந்தகாட்சியின் பிறப்பிடத்தை, உண்மையாக
 நிரந்தரமாக வாழ்த்தப்படும் ஒளிமயமானவர் சுவர்க்கத்திலே மலைபோன்ற
 மகுமுது எனும் வெள்ளை யானையின்மேல் இருந்துலவும் நபி முகம்மது
 (ஸல்) அவர்களைப் புகழ்வதைக் கேட்கும் செவிகள்தான் நல்ல செவிகளாம்.

‘கேளாச்செவி யெல்லாங் கேளாச் செவிகளே’

‘துதித்துப் புகழும் ஒலியைச் செவிமடுக்காத செவிகள் உதவாதன’
 எனும் திருஞானசம்பந்தருடைய தேவாரத்தின் இறுதியடி அது.

‘இணைவிழி மணியை யுலகின் மங்கையர்க

ளெவர்க்குமன் றாட்டுருண் மாணை

யுணர்வதற் கரிய தனிமுதற் லறுசி

லுறுபுலி களித்தவ ரீன்ற

வணியரி யேறென் றிடுமிரு புதல்வ

ரங்கையால் றொடமகிழ் நபிதம்

மணியொளிர் திருமே னியினிற்கல் தூரி

வாசங்கொ ணாசியே நாசி.

(20 : 24)

பாடற்பிர்ப்பு :

‘இணைவிழி மணியை உலகின் மங்கையர்கள்

ளெவர்க்கும் மன்று ஆட்டு அருள்மாணை

உணர்வதற்கு அரிய தனிமுதல் அறுசில்

உறுபுலிக்கு அளித்து அவர் ஈன்ற

அணி அரி ஏறு என்றிடும் இரு புதல்வர்

அம் கையால் தொட மகிழ் நபி தம்

மணி ஒளிர் திருமேனியில் கஸ்தூரி

வாசம் கொள் நாசியே நாசி.

பொருள் :

இரு கண்களிலுள்ள கண்மணிகள் போன்ற உலகிலுள்ள பெண்களுக்கு எல்லாம் மன்றாட்டம் செய்யும் மகளான பாத்திமா நாயகியை உணர்வதற்கும் ஒப்பிடமுடியாததற்கும் உரித்தான முதல்வனான அல்லாஹ்வின் இடத்தில் மிக்க பலமுள்ள புலிபோன்ற அலி (றழி) அவர்களுக்கு மணம்செய்து அவர்முலம் கிடைத்த அழகிய அண்சிங்கங்கள் போன்ற இரு புதல்வர்களான ஹஸன் (றழி) ஹுசைன் (றழி) அவர்களைத் தமது அழகிய கைகளால் அளைந்து மகிழ்ந்த நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்களுடைய மாணிக்க ஒளிவீசும் பெரிய உடலிலுள்ள கஸ்தூரிமணத்தை மணந்த முக்குகளே நல்ல முக்குகளாம்.

‘முக்கே நீ முரலாய்’ என்று திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் கூறுகின்றார்.

கந்தமுந் தவத்தோர் கதிகளு நிறைந்து

கடல்வளை புவிதொடா துயர்ந்து

தந்தவெண் பிறைபாந் தனும்வரிப் புலியுந்

தாழ்ந்தபா தலங்கடந் துருவி

யந்தர மவனி கதிர்மதி யமைத்தோ

னறுசினிற் கபுசொடு நடந்து

சந்தரங் குலவு முஸ்தபா சரணந்

தொடுமிரு கைகளே கைகள்

(20 : 25)

பாடற்பிரிப்பு :

கந்தமும் தவத்தோர் கதிகளும் நிறைந்து

கடல் வளை புவி தொடாது உயர்ந்து

தந்த வெண் பிறை பாந்தனும் வரிப் புலியும்

தாழ்ந்து பாதலம் கடந்து உருவி

அந்தரம் அவனி கதிர் மதி அமைத்தோன்

அறுசினில் கபுசு ஒரு நடந்து

சந்தரம் குலவு முஸ்தபா சரணம்

தொடும் இரு கைகளே கைகள்

பொருள் :

மணமும், வணங்குவோர் ஞானமும் நிறையப்பெற்று கடவுக்குள்ளும் பூமியிலும் பட்டுவிடாது மேலே கொடுத்த வெண்மையான பிறை போன்ற பாம்பும் வரிப்புலியும் கீழே கீழுலகம் கடந்து, அங்கிருந்து வானம், பூமி, சந்திரன் யாவையும் படைத்தவனிடத்தில் பாதணிகளுடன் நடந்து அழகொழிக்கின்ற முஸ்தபா என்னும் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய பாதம் தொடும் இருகைகள்தான் சிறந்த கைகளாம்.

மிஹாஜ் விண்ணுலக யாத்திரையை ஞாபகப்படுத்துகிறார் புலவர்.

காலைக் கைகளால் தொடுவது இஸ்லாமியப் பண்புக்குரியதல்ல.

'பாரினி னபிக ளெவர்களு மிவரும்
 மத்தினோர் பதவிக ளருளென்
 றாரண முதவு தனிப்பொரு ளிறையா
 லனுதினந் துவா விரந்தருள
 வாரணத் தரசர் நவமணி முடிகண்
 மலர்ப்பத மிறைஞ்சவீன் றுதித்த
 காரணக் கடவு ளாகுமதைப் பிரதட்
 சணம்வரு கால்களே கால்கள்' (20 : 26)

பாடற்பிரிப்பு :

'பாரினில் நபிகள் எவர்களும் இவர்
 உம்மத்தின் ஓர் பதவிகள் அருள்என்று
 ஆரணம் உதவு தனிப்பொருள் இறைபால்
 அனுதினம் துவா இரந்து அருள
 வாரணத்து அரசர் நவமணி முடிகள்
 மலர்ப்பதம் இறைஞ்ச ஈன்று உதித்த
 காரணக் கடவுள் அகுமதைப்
 பிரதட்சணம் வரு கால்களே கால்கள்'

யொருள் :

உலகத்திலுள்ள நபிகள் யாவருக்கும் இவருடைய சமூகத்தினரின்
 இடங்கள் கொடுப்பாய் என்று வேதங்களை உதவுகின்ற ஏகனான
 இறைவன் இடத்தில் அனுதினம் பிரார்த்தித்து அருள்செய்ய யானைப்
 படையுடைய அரசர்கள் நவரத்தின முடிகளுடன் மலர்போன்ற பாதங்களைத்
 தாழ்ந்து பணிய இங்கே பிறக்கப்போகின்ற இறைவனின் நோக்கத்திற்குரிய
 முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைச் சந்திக்கவரும் கால்கள்தான் நல்ல
 கால்கள்.

உம்மத் - நபியின் சமூகத்தினர்.

துவா - பிரார்த்தனை

இடமிருந்து வலம் வருவதைப் பிரதட்சணம் என்பர். நபீ (ஸல்) அவர்கள் பிறந்த இடத்தில் கஃபத்துல்லாஹ்வை இடமிருந்து வலம் வருதலைத் தபாவு செய்தல். இந்நோக்கத்தையே புலவர் இச்செய்யுளில் காட்டுகிறார்.

இந்தவண் மைகள்சேர் முகம்மது நயினா

ரியல்வர வியற்றிய பின்னர்

வந்துசூழ்ந் தவரை யனுப்பல்செய் தெழுந்து

மரைமலர்ப் பதநடை புரிந்து

பந்தியிற் பகுதி சூர்தரப் பறவைத்

திரணெடும் பந்தரிட் டேகக்

கந்தவொண் பொழில்சூழ் மக்கநன் னகரைக்

கடந்துபோந் தனர்திரு நபியே.

(20 : 27)

பாடற்பிரிப்பு :

இந்த வண்மைகள் சேர் முகம்மது நயினார்

இயல் வரவு இயற்றிய பின்னர்

வந்து சூழ்ந்தவரை அனுப்பல் செய்து எழுந்து

மறை மலர்ப் பதநடை புரிந்து

பந்தியிற் பகுதி சூழ் தரப் பறவைத்

திரள் னெடும் பந்தர் இட்டு ஏக

கந்த ஒண் பொழில் சூழ் மக்கநல் நகரைக்

கடந்து போந்தனர் திருநபியே.

பொருள் :

மேலே கூறிய வளங்கள் சேர்ந்துள்ள முகம்மது நபீ (ஸல்) அவர்கள் வேதத்துடன் வருகின்றார் - வரவிருக்கின்றார் என்ற உண்மையைக் கூறிய பின்னர் அங்கு வந்து சூழ்ந்திருப்பவர்களை அனுப்பவேண்டி எழுந்து தாமரை மலர் போன்ற மென்மையுடைய பாதத்தால் நடந்து

சபையின் ஒரு பகுதியில் சூழ்ந்திருந்த பறவைக்கூட்டம் நீண்ட பந்தலிட்டது போல் பறந்துசெல்ல மணம் பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்துள்ள மக்கமா நகரைக் கடந்து நயி சலைமான் (அலை) போனார்கள்.

அரபுப் பதங்களின் விளக்கம் :

- தக்று - நினைத்தல், துதித்தல்
- கல்கு - படைப்புகள்
- பறுலு - கடமைகள்
- மிசிக்கீன் - இரவலர், ஏழைகள்
- தவாபு - நன்மை
- பீசபீல் - புனிதமரணம்
- தீன் - சன்மார்க்கம்
- ஈமான் - நம்பிக்கை
- கலிமா - வாயால் உரைத்து மனதில் பதித்து வாழவேண்டிய நம்பிக்கை
- தறஜாத்து - அந்தஸ்து
- அறுசு - இறை சந்நிதானம்
- கபுசு - தூல உடம்பு
- உம்மத்து - பின்பற்றுபவர்கள்
- துவா - பிரார்த்தனை
- குறுபான் - தியாகம் செய்தல், பலிகொடுத்தல்.
- ஹபீபு - தலைவர்
- சுஜுது - (அரபுப்பதம்) இறைவனை நினைத்து நெற்றி நிலத்திற்பட குனிந்து வணங்குதல்.
- தகர் - இறைவனுக்காகப் பலிகொடுத்தல்.

அரும்பத விளக்கம் :

- வியனி - பெருமையுள்ள நயி
- வியனுறு - பெருமையுறு

இரட்சணிய யாத்திரிகம்

ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து வந்த கிறிஸ்தவப் பாதிரி-
மாரும் நிர்வாகிகள் சிலரும் தமிழ்மொழியைக் கற்று அதன்மூலம்
கிறிஸ்தவ சமயக்கருத்துக்களைப் பரப்ப முயன்றனர். மதம்
மாறிய சுதேசிகள்கூட அப்பணியில் முன்நின்றனர். அத்தகை-
யோருள் H.A.கிருஷ்ணபிள்ளையும் ஒருவர். (1827 - 1900)
வைணவராகப் பிறந்து வளர்ந்து தம் முப்பதாவது வயதில்
கிறிஸ்தவராக மாறி, கிறிஸ்துபெருமானிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு
கொண்டு வாழ்ந்த புலவர் இவர். இரட்சணிய யாத்திரிகம்,
இரட்சணிய சமய நிர்ணயம், இரட்சணிய மனோகரம், இரட்சணி-
யக்குறள் என்னும் நூல்களை இயற்றினார். அவருடைய செய்யு-
ளின் நடையையும் கற்பனையையும் தமிழ்வளத்தையும் கொண்டு,
அவர் கம்பராமாயணத்தை நன்கு கற்றவர் என்பதை உணர்ந்து-
கொள்ளலாம். இவரின் இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்பது 3800
செய்யுள் கொண்ட காப்பியம். இவரைக் “கிறிஸ்தவக் கம்பர்”
என்றும் அழைப்பார்கள்.

இதில் அமைந்துள்ள செய்யுட்கள் யாவும் இனிய,
எளிய சொற்களால் அழகான நடையில் அமைந்துள்ளன. இது
ஜோன் பன்யன் (John Bunyan) என்னும் ஆங்கில அறிஞர்
எழுதிய “பரதேசியின் முன்னேற்றம்” (Pilgrim's Progress) என்னும்
நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. தமிழ்மக்கள் விரும்பத்தக்கவாறு
தமிழ்மரபைக் கையாண்டு இந்நூலை இயற்றியுள்ளார்.
நாயன்மார்களினதும் ஆழ்வார்களினதும் உருக்கமான பாடல்க-
ளைப்போல் இப்பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. பாவமான உயிர்
ஒன்று துன்பத்தால் வருந்தி, கிறிஸ்துவின் அருளால் திருந்தி
மோட்சத்தை அடைவதை இக்காப்பியம் விளக்கிக் கூறுகின்றது.
இந்நூல் ஆதிபருவம், குமாரபருவம், நிதானபருவம், ஆரண்ய-
பருவம், இரட்சணியபருவம் ஆகிய ஐந்து பருவங்களையும் 47
படலங்களையும் கொண்டது. 3800 பாடல்களைக் கொண்டது.

சீலுவைப்பாடு

1. தன்னுயிர் போயாக்கை தலைகீழு றவிழுந்து
சென்னித கர்ந்துகு டர்சிதறிச் செத்தொழிந்த
துன்னரிய சாமித்து ரோகிசெய லிற்றாகப்
பன்னருநம் மான்சிலுவைப் பாடுகளை யுன்னுவாம்.

பாடற்பிரிப்பு :

தன் உயிர் போய் யாக்கை தலை கீழ் உற விழுந்து
சென்னி தகர்ந்து குடல் சிதறி செத்து ஒழிந்த
துன் அரிய சாமி துரோகி செயல் இற்றாகப்
பன் அரு நம்மான் சிலுவைப் பாடுகளை உன்னுவாம்.

பொருள் :

நெருங்கக்கூடாத பாவியும் தேவதுரோகியுமான யூதாஸ்காரியோத்து,
தற்கொலை செய்தமையால் உயிரிழந்து, உடல் தலைகீழாக விழ, குடல்
சிதறண்டு செத்தொழிந்தான். அவன் செயல் இவ்வாறாக, வர்ணிப்பதற்கரிய
எம்பெருமானாகிய இயேசுநாதரின் சீலுவைப்பாடுகளில் சிந்திப்போமாக.

2. பொல்லாத யூதர்களும் போர்ச்சேவ கர்குழுவும்
வல்லாளை யெள்ளிப்பு றக்கணித்து வாய்மதமாய்ச்
சொல்லாத நிந்தைமொழி சொல்லித்து ணிந்தியற்றும்
பொல்லாங்கை யெல்லாந மீசன்பொ றுத்திருந்தார்.

பாடற்பிரிப்பு :

பொல்லாத யூதர்களும் போர் சேவகர் குழுவும்
வல்லாளை எள்ளிப் புறக்கணித்து வாய் மதமாய்ச்
சொல்லாத நிந்தை மொழி சொல்லி துணிந்து இயற்றும்
பொல்லாங்கை எல்லாம் நம் ஈசன் பொறுத்து இருந்தார்.

பொருள் :

கெட்ட யுகர்களும் அவர்தம் போர்ச்சேவகர்களும் எல்லா வல்லமையும் உடைய தேவகுமாரனை இழித்துரைந்து அலட்சியம் செய்து, வாய்க் கொழுப்பால் சொல்லத்தகாத பழிப்புரைகளைப் பேசினார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் துணிந்து செய்யும் தீமைகளையெல்லாம் நம்பெருமான் பொறுத்திருந்தார்.

**3. புற்றரவிற் சீறிப்பு டைவளைந்து புல்லியர்தாந்
துற்றிவிளைத் தகொடுந் துன்பந்த னியழந்து
முற்றுங்கி ரகணத்தின் மூழ்குதி னகரன்போல்
செற்றமிலாத் தேவமைந்தன் தேசியுந்து தேம்பினார்.**

பாடற்பிரிப்பு :

புற்று அரவிற் சீறிப் புடை வளைந்து புல்லியர் தாந்
துற்றி விளைத்த கொடுந் துன்பம் தனி உழந்து
முற்றும் கிரகணத்தின் மூழ்கு தினகரன் போல்
செற்றம் இல்லாத் தேவமைந்தன் தேச இழந்து தேம்பினார்.

பொருள் :

அந்தக் கீழ்மக்கள், புற்றிலுள்ள பாம்பைப்போல் சீறி, அவரைச் சுற்றி வளைத்து, நெருக்கி, உண்டாக்கிய துன்பமனைத்தையும் தனியாக அனுபவித்தார். இவ்வாறுபுவித்த கோபகுணமற்ற தேவகுமாரனாகிய எம்பெருமான் முழுக் கிரகணத்தினால், மறைக்கப்பட்ட சூரியனைப்போல் பிரகாசமற்றவராக வாடினார்.

**4. செவ்வங்கி யைக்களைந்து தேவர்பிரான் முன்றரித்த
அவ்வங்கி யைத்தரித்தே யாகடியம் பலபேசித்
தெவ்வர்கு முமிச்சி லுவைதனைச் சுமத்திக்
கவ்வைந் கர்கலுழக் கட்டிக்கொ டுபோனார்.**

பாடற்பிரிப்பு :

செவ் அங்கியை களைந்து தேவர் பிரான் முன் தரித்த
அவ் அங்கியைத் தரித்தே ஆகடியும் பல பேசி
தெவ்வர் குழுமி சிலுவை தனை சுமத்தி
கவ்வை நகர் கலுற கட்டிக் கொடு போனார்.

யொருள் :

எம்பெருமான் தரித்திருந்த சிவப்புநிற ஆடையை நீக்கினார்கள். அவர் முன்னர் தரித்திருந்த ஆடையைத் திரும்பவும் அணிவித்தார்கள். அந்தப் பகைவர் எல்லோரும் ஒன்றாகக்கூடி, பரிசாச மொழிகளைக் கூறி, சிலுவையை அவர்மீதே சுமத்தினார்கள். பெருந்துன்பத்திற்குள்ளான எருசலேம் நகரத்தார் அழும்படி அவரைச் சிலுவையில் கட்டிக்கொண்டு போனார்கள்.

5. நோக்கிலனு ஒவ்வொன்று நூறாயி ரக்கோடி

மாக்கயத்தின் சுமமைம லிந்தபா வந்திரட்டி

ஆக்குசி லுவைய மலன்சி ரத்தேந்திக்

காக்கை கடனாகக் கல்வாரி நோக்கினார்.

பாடற்பிரிப்பு :

நோக்கில் அனு ஒவ்வொன்றும் நூறு ஆயிரங் கோடி

மா கயத்தின் சுமமை மலிந்த பாவந் திரட்டி

ஆக்கு சிலுவை அமலன் சிரத்து ஏந்தி

காக்கை கடனாகக் கல்வாரி நோக்கினார்.

யொருள் :

யோசிக்கும்போது ஒவ்வொரு அணுவும், பலம்கொண்ட நூறாயிரம் கோடி யானைகள் சுமக்கக்கூடிய அளவு பாரம் உடையன. அவ்வாறான பாரமுடைய பெரும்பாவங்களைச் சேர்த்துச் செய்யப்பட்டது அந்தச் சிலுவை.

அச்சிலுவையை பரிசுத்தமான தேவகுமாரன் தன் தலையிலே தாங்கி, இவ்வலகை இரட்சிப்பதே தன் கடமையாகக் கருதி, கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

குறிப்பு :

சிலுவையின் ஓர் அணுவே நூறாயிரம் கோடி யானைகள் சுமக்கக்கூடிய அளவு பாரமுடையதால் அச்சிலுவை எத்துணைப் பாரமுடையதாய் இருத்தல்வேண்டும் என்பதை ஊகிக்கலாம். மக்களின் பாவச்சுமையைத் தான் சுமந்து இரட்சிப்பவர யேசுபிரான் என்பதனை ஆசிரியர் புலப்படுத்துகின்றார்.

6. வள்ளல்கு குராயன் மன்னுயிர்க்காய்த் தன்னுயிரை எள்ளிய வதரித்த வெம்மான்ச ருவேசன் கொள்ளைபு ரிந்துகொ லைத்தீர்ப்புப் பெற்றுவரு கள்ளரி ருவரொடுங் கல்வாரி நோக்கினார்.

பாடநீர்ப்பு :

வள்ளல் குராயன் மன் உயிர்க்காய் தன் உயிரை எண்ணி அவதரித்த எம்மான் சருவேசன் கொள்ளை புரிந்து கொலைத் தீர்ப்பு பெற்று வரும் கள்ளர் இருவரொடு கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள் :

பிற உயிர்களுக்காகத் தன்னுயிரைப் பொருட்படுத்தாது மனிதனாக அவதாரஞ்செய்தவரான வள்ளலும் குருமூர்த்தியும் எமது தலைவரும் எல்லாப் பொருள்களில் உறைபவருமான யேசுபிரான், களவுசெய்து அதன் காரணமாக மரணதண்டனை பெறுவதற்காக வருகின்ற இரண்டு சள்ளருடன் தாமும் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

7. மாரணத்தின் கூரொடிய வன்பேய்த லைநகங்க ஆரணஞ் சொல்லுண்மை யவனிமிசை விளங்கப் பூரணமா ரட்சணிய புண்ணியங்கை கூடுதற்குக் காரணமாஞ் செய்கைமுற்றக் கல்வாரி நோக்கினார்.

பாடற்பிரிப்பு :

மாரணத்தின கூர் ஓடிய வன் பேய் தலை நகங்க ஆரணம் சொல் உண்மை அவனி மிசை விளங்க பூரணமா இரட்சணிய புண்ணியம் கை கூடுதற்கு காரணமாஞ் செய்கை முற்றக் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள் :

சாவினது கொடிய கூரானது உடைந்துபோகவும் கொடிய சாத்தானது தலை நசுங்கிப்போகவும் சத்திய வேதவசனங்களின் உண்மையை இவ்வுலகிலுள்ள யாவரும் தெரிந்துகொள்ளவும் இரட்சிப்பின் மேன்மை பூரணமாக நிறைவேறுவதற்குக் காரணமானவற்றைச் செய்துமுடிப்பதற்கும் யேசுபிரான் கல்வாரி மலையை நோக்கிச்சென்றார்.

8. ஈசன்சி னநோக்கி ஈனநர ரைப்பிணித்த

பாசவி னைநோக்கிப் பரிந்துநடு நின்று வரும் பேசரிய துன்பப்பி ரயளத்தை நோக்கியிந்தக் காசினியை நோக்கினார் கல்வாரி நோக்கினார்.

பாடற்பிரிப்பு :

ஈசன் சினம் நோக்கி ஈன நரரைப் பிணித்த பாசவினை நோக்கி பரிந்து நடு நின்று வரும் பேசு அரிய துன்பப் பிரளயத்தை நோக்கி இந்த காசினி நோக்கினார் கல்வாரி நோக்கினார்.

யொருள் :

இவ்வுலகில் அவதரித்த யேசுபிரான், ஜெகதீசனது கோபத்தைப் பார்த்தும் மனிதரைச் சட்டியுள்ள தளையாகிய பாவத்தைப் பார்த்தும் மத்தியஸ்தராச அதனை நீக்கும்படி அன்புடன் நிற்பதனால் வரும் அளவற்ற தன்ப வெள்ளத்தைப் பார்த்தும் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

9. அற்புத மும்வானத் துசரீரி யும்புனிதச்

சொற்பயில் வுமெல்லாச் சுருணங்க ளுமிவரே
தற்பரனென் றோலமிடச் சண்டாளர் தாமிதனை
அற்பமு மெண்ணாத தறவும நியாயம்.

பாடற்பிர்ப்பு :

அற்புதமும் வானத்து அசரீரியும் புனிதச்
சொல் பயில்வும் எல்லாச் சுருணங்களும் இவரே
தற்பரன் என்று ஒலம் இடச் சண்டாளர் தாம் இதனை
அற்பமும் எண்ணாதது அறவும் அநியாயம்

யொருள் :

தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்துநாதர் உலகில் நடத்திய அற்புதங்களும் அவர் ஞானதீட்சை பெற்ற சமயத்தில் வானத்திலிருந்து உண்டான அசரீரியும் பரிசுத்த தீர்க்கதரிசன வேதவாக்கியங்களும் அவரிடம் காணப்பட்ட நற்குணங்களும் ஆகிய இவைவெல்லாம் ஒருமித்து 'இவரே கடவுள்' என்று யாவரும் அறிய விளம்பியும் பாவிக்கான யூதர்கள் இவைகளைச் சற்றேனும் நினைத்துப் பாராமற்போனது பெரிய அநியாயமே.

10. தத்துநீர் வேலித்த ராதலத்தோர் செய்தவினை

அத்தனை யுந்தாங்கி யலமந்து மாங்கமைந்து
சத்தமி டாதேசுந் தகனப லிமறியாம்
உத்தமருஞ் சாந்தமா யுருடு செல்கின்றார்.

பாடற்பிரிப்பு :

தத்து நீர் வேலி தராதலத்தோர் செய்த வினை
அத்தனையும் தாங்கி அலமந்து ஆங்கு அமைந்து
சத்தம் இடாது ஏகும் தகன பலி மறியாம்
உத்தமரும் சாந்தமாய் ஊர் ஊடு செல்கின்றனர்.

பொருள் :

பலிக்களத்தில் தகனம் செய்யப்படுவதற்கு அமைதியோடு சத்தமின்றிச் செல்லும் ஆட்டுக்குட்டியாக விளங்கிய யேசுபிரான் அலையெறியும் கடல்கழிந்த உலகோர் செய்த பாவமனைத்தையும் சுமந்து வருந்தி எஞ்சலேம் நகரின் ஊடாகச் செல்கின்றார்.

11. கையுயர்ந்து வாய்புலர்ந்து கண்ணிருண்டு காதடைத்து
வெய்யசி ஜுவைசு மந்தலசி மெய்வருந்தித்
துய்யதி ருவடிகள் சோர்ந்துநடை தள்ளாடி
அய்யன்ம றுகூடு வரக்கண்டா ரணிநகரார்.

பாடற்பிரிப்பு :

கை அயர்ந்து வாய் புலர்ந்து கண் இருண்டு காது அடைத்து
வெய்ய சிலுவை சுமந்து அலசி மெய்வருந்தி
துய்ய திருவடிகள் சோர்ந்து நடை தள்ளாடி
அய்யன் மறுகு ஊடு வரக் கண்டார் அணி நகரார்.

பொருள் :

என்பெருமான் கொடிய சிவவையைச் சுமந்துகொண்டு சென்றதனால் உடல் மிகவும் வருத்தமுற்றது. அவர் சிவவையைப் பீடித்திருந்த கைகள் சோர்ந்தன. தாகத்தினால் வாய் உலர்ந்தது. கணாப்பினால் கண் இருண்டது. காது அடைத்தது. தாய்மையான திருப்பாதங்கள் சோர்ந்து நடை தள்ளாடியது. இவ்வாறாக, அவர் வீதியிலே வருவதை அழகிய எஞ்சலேம் நகர மக்கள் கண்டார்கள்.

12. கல்லியல்வன் நெஞ்சவஞ்சக கண்ணிலாப் பாதகர்
 புல்லியரே யன்றியிந்தப் பொல்லாங்கு போந்தமைகண்
 டெல்லவ ருந்தந்த முயிர்க்கிறுதி யேய்ந்தன போல்
 அல்லலு ழந்தல மந்தாக்கை நிலைதளர்ந்தார்.

பாடற்பிரிப்பு :

கல் இயல் வன் நெஞ்ச வஞ்சக கண் இல்லாப் பாதகர்
 புல்லியரே அன்றி இந்தப் பொல்லாங்கு போந்தமை கண்டு
 எல்லவரும் தம் தம் உயிர்க்கு இறாதி ஏய்ந்தன போல்
 அல்லல் உழந்து அலாந்து ஆக்கை நிலை தளர்ந்தார்.

பொருள் :

கல்லைப்போன்ற கொடிய வஞ்சக உள்ளம் படைத்த இரக்கமில்லாத
 துரோகிகளான இழிந்த யுதரைத் தவிர, மற்றை எல்லோரும் இத்தீமைகள்
 நம்பெருமானுக்கு வந்தமையைக் கண்டு மனம்வருந்தித் தத்தமது உயிர்க்கு
 முடிவு வந்ததபோலத் துன்புற்று மயங்கித் தத்தமது உடல் உறுதி
 நிலையின்றும் தளர்ந்தார்கள்.

13. மாதருக்கு ளாசிபெற்ற மங்கலையா மன்னைமரி
 காதலனுக் கோவிக்க திநேர்ந்த தென்றுமன
 வேதனைப்பட் டாற்றாது மெல்லியலார் தாங்குமுமி
 வீதியி ருமருங்கு மொய்த்தார்வாய் விட்டமுது.

பாடற்பிரிப்பு :

மாதருக்குள் ஆசி பெற்ற மங்கலையாம் அன்னை மரி
 காதலனுக்கோ இக் கதி நேர்ந்ததென்று மன
 வேதனைப் பட்டு ஆற்றாது மெல்லியலார் தாம் குமுமி
 வீதி இரு மருங்கு மொய்த்தார் வாய் விட்டு அமுது

பொருள் : நகராப பாபனினாக்கை சிவமுமத்தொடிகி வாமமொடுக்க 51

பெண்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி, 'பெண்களுக்குள்ளே அகீர்வதிக்கப்-
பட்ட கமங்கலித் தாயான மரியாளின் மைந்தனுக்கா இக்கதி நேர்ந்தது?'
என்று மனவேதனைப்பட்டு, அதனைத் தாங்கமுடியாது வாய்விட்டழகு
வீதியின் இருபக்கமும் வந்து கூடினார்கள்.

14. காந்தண்ம லர்செங்க மலமல ரைப்புடைப்பய்

பூந்தண்க ருங்குவளைப் போதுநீர் முத்துகுப்பத்
தேந்தளவு தொக்கநறுஞ் சேதாம்ப லையலர்த்தி
மாந்தண்ட லைக்குயிலின் மென்மொழியார் மாழ்கினார்.

பாடற்பிரிப்பு :

காந்தள் மலர் செங்கமல மலரைப் புடைப்ப
பூதண் கருங்குவளைப் போதுநீர் முத்து உகுப்ப
தேம் தளவு தொக்க நறுந் சேது ஆம்பலை அலர்த்தி
மா தண்டலை குயிலின் மென் மொழியார் மாழ்கினார்.

பொருள் :

அழகிய, குளிர்ந்த, சோலைக்குயில்போன்ற, இனியமொழி பேசும்
பெண்கள், தமது காந்தள்மலர் போன்ற கைகளினால், செந்தாமரை மலர்
போன்ற முகத்திலடித்துக் கொண்டு, அழகிய தண்ணிய கருங்குவளை
போன்ற கண்களிலிருந்து முத்துப்போன்ற கண்ணீர் சிந்த, தேன் சிந்தும்
முல்லைமலர் போன்ற பற்கள் தெரியும்படியாக, சிவந்த அல்லிப்பூப் போன்ற
வாயைத் திறந்து அழகார்கள்.

15. தீயடைந்த வல்லியெனத் தேம்பிச்செ யலிழந்து

மாயும்வகை யின்றாய்ம நுகுற்று யிர்பதைப்பய்
போயடைந்த தெம்மருங்கும் பொற்பெருச லேநகரத்
தாயிழையார் வாய்விட்ட முதுகு ரலோசை.

பாடற்பிரிப்பு :

தீ அடைந்த வல்லி என தேம்பி செயல் அழிந்து
மாயும் வகையின்றாய் மறுகு உற்று உயிர் பதைப்ப
போய் அடைந்தது எம் மருங்கும் பொற்பு எருசலேம் நகர்த்து
ஆய் இழையார் வாய் விட்டு அமுத குரல் ஓசை.

பொருள் :

அழகிய எருசலேம் நகர்த்தப் பெண்கள், நெருப்பிலிடப்பட்ட பசங்கொடி
போல வாடிச் செயலற்றவராய், தம்முயிரை மாய்த்துக்கொள்ளும் வழி
தெரியாதவராய், உயிர் துடிதுடிக்கப் பெருங்குரலிட்டு அழுகின்ற சோக
ஒலி எல்லாத் திசைகளிலும் பரவிச்சென்றது.

16. கண்டார்ப பதைத்தார் கலுழ்ந்தார்கடி ரைந்தமுதார்
கொண்டார்து ணுக்கம்கொ தித்தார்க டுவிடத்தை
உண்டார்போ லேங்கியு யங்கிநெ டிதுயிர்த்துத்
திண்டாடி நின்றினைய செப்புவா ராயினார்.

பாடற்பிரிப்பு :

கண்டார் பதைத்தார் கலுழ்ந்தார் கரைந்து அமுதார்
கொண்டார் துணுக்கம் கொதித்தார் கடு விடத்தை
உண்டார்போல் ஏங்கி உயங்கி நெடிது உயிர்த்து
திண்டாடி நின்று இனையை செப்புவார் ஆயினார்.

பொருள் :

யேசுபிரான் சிவவையைச் சமந்து சென்றதைக் கண்ட பெண்கள்
பதறினார்கள். மணமிரங்கி அழுகார்கள். திடுக்கிட்டு நடுங்கினார்கள், மணதிலே
கோபங்கொண்டார்கள். கொடியநஞ்சை உண்டவர்கள்போல வாடிப்,
பெருமூச்சு விட்டுத், திண்டாடி நின்று, பின்வருமாறு புலம்பத்
தொடங்கினார்கள்.

17. ஆவாவி தென்னவ றவுமநி யாயமென்பார்
 தாவாவ றமோத லைசாய்ந்தி றுவதென்பார்
 மூவாமு தல்வன்மு னியாத தென்னென்பார்
 ஓவாது மூலெம்மு யிர்க்கொழிவின் றோவென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு :

ஆ ஆ இது என்ன அறவும் அநியாயம் என்பார்
 தாவா அறமோ தலை சாய்ந்து இறாவது என்பார்
 மூவா முதல்வன் முனியாதது என்ன என்பார்
 ஓவாது உழல் எம் உயிர்க்கு ஒழிவு இன்றோ என்பார்.

பொருள் :

சிலர் 'ஆ! ஆ! இதென்ன மிகவும் அநியாயம்' என்பர். சிலர் 'என்றும் அநியாத அறம் அழிந்து ஒழிந்து போயின்றோ!' என்பர். சிலர், 'மூப்பற்ற முதல்வன் கோபமடையாது இருப்பது ஏன்?' என்பர். சிலர் 'ஓயாத தன்பமடையும் எமது உயிர்க்கு இறுதி வராதோ!' என்பர்.

18. இம்மைந்த னாவிக்கி றுதிவரக் கண்டுமரி
 அம்மையு யிர்வாழா ளவனிமி சையென்பார்
 செம்மைதிறம் பாத்தூய தேவசி னந்திருகி
 மும்மையு லகும்மு டியுங்க ணத்தென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு :

இம்மைந்தன் ஆவிக்கு இறுதி வரக்கண்டுமரி
 அம்மை உயிர் வாழாள் அவனி மிசை என்பார்
 செம்மை திறம்பா தூய தேவசினம் திருகி
 மும்மை உலகும் முடியும் கணத்து என்பார்.

பொருள் :

சிலர் 'சிறந்த யேசுபிரானின் உயிருக்கு முடிவு வருவதைக் கண்டு அன்னை மரியாள் இப்பூமியில் உயிரோடு வாழமாட்டாள்' என்பார். சிலர் 'நியாயத்தினின்றும் வழுவாத, பரிசுத்தமான தேவகோபமானது தோன்றி இம்முவுலகையும் ஒரு கணத்தில் அழித்துவிடும்' என்பார்.

19. மாண்டாரு யிரளிக்கு மாமருந்தை வேரோடு

கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களென்பார்

கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களெனினும்

மீண்டுமு ளைக்கவொரு வேளைவரா தோவென்பார்.

பாடற்பிர்ப்பு :

மாண்டார் உயிர் அளிக்கும் மாமருந்தை வேரோடு

கீண்டு எறிவார் இந்தக் கெடு தோசிகள் என்பார்

கீண்டு எறிவார் இந்தக் கெடு தோசிகள் எனினும்

மீண்டும் முளைக்க ஒரு வேளை வராதோ என்பார்.

பொருள் :

சிலர், 'இந்தக் கெட்டவர்களான யுகர்கள், இறந்தவர்களுக்கும் உயிர் கொடுக்கும் சிறந்த மருந்துச்செடி போன்ற தேவகுமாரனை வேரோடும் பறித்து எறிந்துவிடுவார்கள்' என்றனர். அதைக்கேட்ட வேறுசிலர், 'கெட்டவர்கள் வேரோடு பிடுங்கி எறிந்தாலும் அது மறுபடியும் முளைக்க ஒரு காலம் வராதோ' என்றனர்.

20. புன்றொழிலர்க் கஞ்சிநடும் போற்றாதூர் பொங்கியழ

மன்றோரஞ் சொல்லியுயிர் வாழ்வதுவோ வாழ்வென்பார்.

மன்றோரச் சொன்னோன்ம னைபாழாய் வன்குடியும்

பொன்றியெ ருக்கலரும் பொய்யாதி துவென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு :

புன் தொழிலர்க்கு அஞ்சி நடு போற்றாது ஊர் பொங்கி அழ
மன்று ஓரம் சொல்லி உயிர் வாழ்வதுவோ வாழ்வு என்பார்
மன்று ஓரம் சொன்னோன் மனை பாழாய் வன்குடியும்
பொன்றி எருக்கு அலரும் பொய்யாது இது என்பார்.

பொருள் :

சிலர் 'இழிந்த செயலுடைய யூதர்களுக்குப் பயந்து நீதியைக்
காப்பாற்றாது, மக்கள் மனமுருகி அழும்படியாக நியாயசபையிலே பட்சபாதம்
பேசி, உயிர்வாழ்வது தான் வாழ்வோ' என்பர். சிலர் 'அப்படி நியாயசபையிலே
பட்சபாதம் பேசினவனது வீடு பாழாய்ப்போய் வீட்டில் வாழ்வோரையும்
இழந்து, அவன் வீட்டிலே வெள்ளொருக்கஞ்சொடி பூக்கும் இது பொய்யாகாத'
என்பர்.

21. நள்ளிநர ஜீவரட்சை நல்கவரு ஞானகுரு

வள்ளலுக்கு வன்கொலையும் மாபாத கம்புரிந்த
கள்ளனுக்குக் காவல்வி டுதலையும் கட்டுரைத்து
விள்ளுவதோ நீதிபுரி வேந்தர்க்குச் சீலமென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு :

நள்ளி நர ஜீவரட்சை நல்க வரு ஞான குரு
வள்ளலுக்கு வன்கொலையும் மா பாதகம் புரிந்த
கள்ளனுக்கு காவல் விடுதலையும் கட்டு உரைத்து
விள்ளுவதோ நீதி புரி வேந்தர்க்கு சீலம் என்பார்.

பொருள் :

'நட்புடையவராய் மாணுடரைக் காப்பவராய் வந்த ஞானகுருவான
கருணை வள்ளலுக்குக் கொலைத் தண்டனையும் பெரும்பாவஞ்செய்த
கள்ளனுக்கு காவல் விடுதலையும் உறுதியாகும்படி தீர்ப்புக் கூறுவதோ
அரச தர்மம்' என்பர் சிலர்.

22. கொல்லாது விட்டுவிடக் கொற்றவன்பல் கான்முயன்றும்
 பொல்லாருக் கஞ்சிப்பு கன்றான்கொ லையென்பார்
 பொல்லாருக் கஞ்சிப்பொ துநீதி யைப்புரட்டி
 அல்லாத செய்வார்க்க றங்கூற்றே யாமென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு :

கொல்லாது விட்டு விட கொற்றவன் பல்கால் முயன்றும்
 பொல்லாருக்கு அஞ்சி புகன்றான் கொலை என்பார்
 பொல்லாருக்கு அஞ்சி பொது நீதியைப் புரட்டி
 அல்லாத செய்வார்க்கு அறம் கூற்றேயாம் என்பார்.

பொருள் :

சிலர் 'பிலாத்து மன்னன் அவரைக் கொல்லாது விட்டுவிடப் பலதரம் முயன்றும் கொடிய யூதருக்கு அஞ்சி கொலைத்தண்டனை விதித்தான்' என்பர். சிலர் 'தீங்கு செய்தோருக்குப் பயந்து பொதுநீதியைத் தலைகீழ் செய்தோருக்கு தருமமே கூற்றவனாக வந்தமையும்' என்பர்.

23. காட்டிக் கொடுத்தோன்க முத்திலொரு கயிற்றைப்
 பூட்டிமன வாதையினாற் பொன்றினனாம் பொல்லாங்கு
 சாட்டிக்கொலை புரிசண்டா ளர்மனச் சாசுநியுந்தம்
 பாட்டிற்கி டப்பதென்ன பாவமதி பாவமென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு :

காட்டிக் கொடுத்தோன் கழுத்தில் ஒரு கயிற்றை
 பூட்டி மன அவாதையினால் பொன்றினனாம் பொல்லாங்கு
 சாட்டி கொலை புரி சண்டாளர் மனச் சாட்சியும் தம்
 பாட்டில் கிடப்பதென்ன பாவம் அதிபாவம் என்பார்.

பொருள் :

சிலர், 'அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாஸ் என்பவன் தனது மனத்திவள்ள துன்பத்தால் தன் கழுத்தில் ஒரு கயிற்றை மாட்டிக்கொண்டு, இறந்து போனானாம். அவ்வாறானால் அநியாயமாகக் குற்றம்சாட்டி அவருக்குக் கொலைத் தண்டனை வழங்கும்படி செய்வித்த பாவினின் மனச்சாட்சியும் யாதொரு உணர்ச்சியும் இன்றிச் சும்மா இருப்பதன் காரணம் என்ன? அது பாவத்திவம் அதி பாவமாகும்' என்றார்கள்.

24. நிந்தனையாடு செந்நெருப்பு நெஞ்சைக் கொளுத்திடவும்
நொந்தொருசொற் சொல்லாத நோன்மைநு னித்துணரின்
மைந்தருக்கிச் சாந்தம்வ ருமோம கேசனெனுஞ்
சிந்தைசெ றுநருக்குச் சேராத தென்னென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு :

நிந்தனையாம் செந்நெருப்பு நெஞ்சை கொளுத்திடவும்
நொந்து ஒரு சொல் சொல்லாத நோன்மை நுனித்து உணரின்
மைந்தருக்கு இச் சாந்தம் வருமோ மகேசன் எனும்
சிந்தை செறுநருக்கு சேராதது என்ன என்பார்.

பொருள் :

சிலர், 'பழிப்புரை எண்ணும் கொழுந்துவிடும் நெருப்பு அவர் மனத்தைத் தாக்கி எரிக்கவும் மனம் வருந்தி ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாத பொறுமைக் குணத்தைப் பற்றிக் கூர்மையாக யோசித்தால், மனிதருக்கு இவ்வாறான சாந்தகுணம் வருமோ? வராதது. எனவே இவ்வளவு பொறுமையுடைய அவர் கடவுள்தான் எண்ணும் எண்ணம் அப்பகைவர்களுக்கு உண்டாகாத காரணம் என்னவோ?' என்பார்.

25. செந்தாமரை போற்றி கழும்பு திருவதனம்

அந்தோவ தங்கிய முகுமுடிபோய தென்பார்

நந்தாக்க ருணைந றாத்துளிக்கும் கண்மலர்கள்

சிந்தாகு லம்பொதிந்து தேசிழந்து விட்டதென்பார்.

பாடற்பிர்ப்பு :

செந்தாமரை போல் திகழும் திருவதனம்

அந்தோ வதங்கி அழகு குடிபோயது என்பார்

நந்தாக் கருணை நறா துளிக்கும் கண் மலர்கள்

சிந்தாகுலம் பொதிந்து தேச இழந்து விட்டது என்பார்.

பொருள் :

சிலர், 'ஐயோ, செந்தாமரை மலர்போன்று பிரகாசிக்கும் அவர் அழகிய முகம் வாடி, அழகு மெல்ல மெல்ல அழிந்தவிட்டதே' என்பர். சிலர் 'குறைவற்ற கருணைத்தேன் சொட்டும் கண்ணாகிய மலர்கள் கவலை நிறைந்தனவாய் ஒளியிழந்து போயினவே' என்பர்.

26. உன்னதமெய்க்ஞ் ஞானமு வந்துகுடி கொண்டதிருச்

சென்னிபுடை யுண்டிரத்தஞ் சிந்துவதோ செவ்விதென்பார்

மன்னுதிரு மேனிமுற்றும் வாரடியாற் கன்றிறைந்து

சின்னமுற லாவதுவோ தெய்வமே யோவென்பார்.

பாடற்பிர்ப்பு :

உன்னத மெய் ஞானமும் வந்து குடி கொண்ட திருச்

சென்னி புடையுண்டு இரத்தம் சிந்துவதோ செவ்விது என்பார்

மன்னு திருமேனி முற்றும் வார் அடியால் கன்றிறைந்து

சின்னமும் உறல் ஆவதுவோ தெய்வமேயோ என்பார்.

பொருள் :

சிலர், 'ஓ! தெய்வமே! மேன்மைபொருந்திய மெய்யறிவு விரும்பிவந்து தங்கியிருக்கும் திருத்தலையானது அடிபட்டு இரத்தம் சிந்துவதோ? அழகுதான்!' என்பர். சிலர், 'நிலைபெற்ற திருமேனி முழுவதும் வாரால் அடியுண்டு காயப்பட்டு நசுக்கிச் சிதைக்கப்படலாமா? தெய்வமே!' என்றார்கள்.

27. பெண்ணீர்மை குன்றாத பெய்வளையா ரிவ்வண்ணம்
புண்ணீருந் தீயிற்பு கைந்தாரு யிர்பொடிப்பக்
கண்ணீரின் துன்பக்க டற்கெல்லை காணாராய்
எண்ணீர் ராய்ச்செல்லு மெம்பெருமான் பின்சென்றார்.

பாடற்பிரிப்பு :

பெண் நீர்மை குன்றாத பெய்வளையார் இவ் வண்ணம்
புண் ஈரும் தீயில் புகைந்து ஆர் உயிர் பொடிப்ப
கண் நீரின் துன்பக் கடற்கு எல்லை காணாராய்
எண்ணீர் ஆய் செல்லும் எம் பெருமான் பின் சென்றார்.

பொருள் :

பெண்களுக்கூரிய தன்மைகளில் குறைவுபடாத வளையல் அணிந்த பெண்கள், இவ்வாறாகப் புண்ணிலே நெருப்புச் செலுத்தப்பட்டாற்போல துன்புற்று அருமையான உயிர் பதைபதைத்தனர். கண்ணீர் வீடுவதற்குக் காரணமான துன்பக் கடலினது எல்லையைக் காணமுடியாதவர்களாயினர். அவர்கள், எண்ணித் துதிக்கப்படும் தன்மைகள் வாய்ந்த, துன்புற்று வழிநடந்த, எம்பெருமான் பின்னே சென்றார்கள்.

28. மைத்தடங்கண் ணீர்சொரிய வாய்விட்ட முதரற்றிச்
சித்தமு டைந்துதொ டர்ந்துவரு சேயிழையார்
பத்திமையுஞ் சிந்தைப் பருவரலுங் கண்டிரங்கி
உத்தமசற் போதவு பசாந்த ரீதுரைப்பார்.

பாடற்பிரிப்பு :

மை தடம் கணநீர் சொரிய வாய்விட்டு அழுது அரற்றி
சித்தம் உடைந்து தொடர்ந்து வரு சேய் இழையார்
பத்திமையும் சிந்தைப் பருவரலும் கண்டு இரங்கி
உத்தம சற்போத உபசாந்தர் ஈது உரைப்பார்.

வொருள் :

மைதீட்டப்பட்ட அழகிய அகன்ற கண்களினின்றும் கண்ணீர் சிந்தி,
வாய்விட்டு அழுது புலம்பி, மனம் வருந்தி, தம்மைத் தொடர்ந்து வருகின்ற
பெண்களது பக்தியையும் மனக்கவலையையும் கண்டு இரக்கமடைந்து,
சிறந்த நற்போதனைகள் செய்கின்ற சாந்தகுணத்தவரான எம்பெருமான்
பின்வருமாறு சொல்கின்றார்.

29. 'எருசலேம் புத்திரிகா ளென்பொருட்டுக் கலுழாதே

துரிசறமற் றும்பொருட்டுஞ் சுதர்பொருட்டுங் கலுழந்திடுமின்
வரிசைபெறு மகப்பெறாம லடிகள்பாக் கியரென்னா
உரைசெறியத் தருநாளிங் குளதாமென் பதையுணர்ந்தே'

பாடற்பிரிப்பு :

எருசலேம் புத்திரிகாள் என் பொருட்டு கலுழாதே
துரிச அறமற்று உம்பொருட்டும் உம்குதர்பொருட்டும் கலுழந்திடுமின்
வரிசை பெறு மகப்பெறா மலடிகள் பாக்கியர் என்னா
உரை செறியத் தருநாளி இங்கு உளதாம் என்பதை உணர்ந்தே.

வொருள் :

'எருசலேம் நகரப்பெண்களே! புத்திரரைப் பெறாத மலடிகள் பாக்கியம்
செய்தவர்கள் என்று கூறத்தக்க காலம் இங்கு உண்டாகும் என்பதனை
நீங்கள் உணர்ந்து, எனக்காக நீங்கள் அழாமல் உங்களுக்காகவும் உங்கள்
பிள்ளைகளுக்காகவும் அழங்கள்' என்றார்.

30. 'அன்றுபுக விடமரிதா யவரவரே துயர்விஞ்சிக்
 குன்றுகளே மலைக்குலமே யெமைமுடிக் கொள்ளுதிரால்
 என்றுரைப்பர் பசுமரத்துக் கிதுசெய்வா ரெனிலந்தோ
 தொன்றுலர்ந்து படுமரத்துக் கெதுசெய்யார் துணிவொன்றி'

பாடற்பிர்ப்பு :

அன்பு புகலிடம் அரிதாய் அவரவரே துயர் விஞ்சிக்
 குன்றுகளே மலைக் குலமே எமை முடிக் கொள்ளுதிர் ஆல்
 என்று உரைப்பர் பசு மரத்துக்கு இது செய்வார் எனில் அந்தோ
 தொன்று உலர்ந்து படு மரத்துக்கு எதுசெய்யார் துணிவொன்றி.

பொருள் :

“அந்தக் காலத்திலே அடைக்கலம் புகுவதற்கு இடமில்லாமல் அவர்கள்
 துயர் மிகுந்து, ‘குன்றுகளே, மலைக்கூட்டங்களே, எங்களை
 ழுடிக்கொள்ளுங்கள்’ என்று மனம் வெறுத்துச் சொல்லுவார்கள். பச்சை
 மரத்திற்கே அவர்கள் இவைகளைச் செய்வார்களானால் ஐயகோ!
 வெகுசாலமாகக் காய்ந்து பட்டுநிற்கும் மரத்திற்கு துணிவோடு எதைத்தான்
 செய்ய மாட்டார்கள்.”

குமரகுருபரர் பாடல்

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்

நாயக்கர் காலத்திலே பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தம் பெருமளவில் புனையப்பட்டது. பிரபந்த வகைகளிலே பிள்ளைத் தமிழும் ஒன்றாகும். இது ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இருவகைப்படும்.

காப்புப்பருவம், செங்கீரைப்பருவம், தாலப்பருவம், சப்பாணிப்பருவம், முத்தப்பருவம், வருகைப்பருவம், அம்புலிப்பருவம் ஆகிய ஏழு பருவங்களும் இப்பிள்ளைத்தமிழ்களுக்குப் பொதுவானவை. பெண்பால் பிள்ளைத்தமிழின் இறுதி மூன்று பருவங்கள் அம்மானைப்பருவம், நீராடற்பருவம், ஊஞ்சற்பருவம் என்பனவாகும். ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழின் இறுதி மூன்று பருவங்கள் சிறுபறைப்பருவம், சிற்றிலப்பருவம், சிறுதேர்ப்பருவம் என்பனவாகும்.

குமரகுருபரர்

குமரகுருபரர் கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள திருவைகுண்டத்தில் தோன்றினார். செந்தூர் முருகன் அருளால் ஐந்து வயதில் பேசுந்திறன் பெற்றார். செந்தமிழும் சைவமும் தழைக்கப் பெரும் தொண்டாற்றிய தெய்வீகப் பெருந்தகையாளர். திருக்கோயில்கள் தோறும் சென்று குமரகுருபரர் பாடியருளிய தெய்வீகநூல்கள் காலத்தை வென்று நிற்கும் காவியப்பெருமை பெற்றவையாகும். 'மதுரை மீனாட்சி பிள்ளைத்தமிழ்' மதுரையில் பாண்டியநாட்டை ஆண்ட திருமலை நாயக்கர் வாயிலாக மீனாட்சியம்மையார் முன்னர் அரங்கேற்றம் செய்யப்பெற்ற பெருமைக்குரியது. திருச்செந்தூர் முதல் இமயம்வரை நடந்து பயணம் புரிந்து

சைவத்தையும் தமிழையும் பரப்பிய தமிழ்த் திருமகனார் குமரகுருபரர். இவர் காசியில் இறைவன் திருவடிநிழலை எய்தினார்.

அம்புலிப் பருவம்

மீனாட்சியம்மையின் பெருமைகளைப் பெரிதும் புராணங்களின் அடிப்படையிலும் கடவுள் தத்துவங்களின் அடிப்படையிலும் குமரகுருபரர் பொதிந்து வைத்துள்ளார். இவருடைய தமிழறிவையும் தமிழ்ப்பற்றையும் மட்டுமல்லாது, இவருடைய வடமொழிப் புலமையையும் இந்நூல் வாயிலாக அறியமுடியும். பாடப்பகுதியாக அம்புலிப்பருவம் அமைந்துள்ளது. இதில் மீனாட்சியம்மையின் சிறப்பும், சந்திரனை மீனாட்சியுடன் விளையாட வருமாறு அழைத்தலும் இடம்பெறுகின்றது.

1. கண்டுபடு குதலைப் பசங்களி யிவட்கொரு

கலாபேத மென்னநின்னைக்

கலைமறைகண் முறையிடுவ கண்டோ வலாதொண்

கலாநிதி யெனத்தெரிந்தோ

வண்டுபடு தெரியற் றிருத்தாதை யாரம்ரயின்

வழிமுத லெனக்குறித்தோ

வளர்சடை முடிக்கெந்தை தண்ணறுங் கண்ணியா

வைத்தது கடைப்பிடித்தோ

குண்டுபடு பாற்கடல் வருந்திருச் சேடியொடு

கூடப் பிறந்ததோர்ந்தோ

கோமாட்டி யிவணின்னை வம்மெனக் கொம்மெனக்

கூவிடப் பெற்றாயுனக்கு

அண்டுபடு சீரிதன்றாதலா விவளுடன்
 அம்புல் யாடவாவே
 ஆணிப்பொன் வில்லியுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
 அம்புல் யாடவாவே.

பொருள் :

கற்கண்டைப்போல் மழலைச்சொற்கள் பேசுகின்ற பச்சைக்கீரியாகிய இவளுக்கு, ஒரு கலைவேறுபாடு என்று உன்னைக் கலைகளைக் கொண்ட வேதங்கள் முறையீடுவதனைப் பார்த்தோ அல்லது ஒளிப்பொருந்திய கலைச் செல்வம் எனத் தேர்ந்தெடுத்தோ வண்டுகள் உள்ள மாலையணிந்த அழகிய தந்தையாராகிய மலயத்தவசன் பரம்பரையின் முதல்வன் எனக்கருதியோ வளரும் சடைமுடிக்கு என் தந்தையாகிய சிவபிரான் குளிர்ந்த மணமுள்ள மாலையாகக் கொண்டிருப்பதனை எண்ணியோ, ஆழமான பாற்கடலில் தோன்றிய திருமகளாகிய நின்தோழியுடன் பிறந்ததை ஆய்ந்தோ தலைவியாகிய இவள் உன்னை விரைந்து வருவாயாக எனக் கூவி அழைக்கப்பெற்றாய். உனக்குச் சேரக்கூடிய சிறப்பு இது இல்லை. ஆகவே, நிலவே! இச்சிறமியுடன் விளையாட வருக! உயரிய ஆணிப்பொன் மாலையாகிய மேருமலையை வில்லாகக்கொண்ட சிவனுடன் கூடிய மாணிக்க வல்லியுடன், நிலவே! விளையாட வருவாயாக!

அரும்பத விளக்கம் :

கண்டு - கற்கண்டு, கலாபேதம் - வேறு வேறான பல கலைகள், சந்திரனின் வளர்ச்சி (கலை) வேறுபாடு, தெரியல் - மாலை, வம்மென - வருகவென, கொம்மென - விரைவாக

2. குலத்தோடு தெய்வக் குழாம்பிழிந் தூற்றிக்

குடித்துச் சுவைத்துமிழ்ந்த

கோதென்று மழல்விடங் கொப்புளிக் கின்றவிரு

கோளினுச் சிட்டமென்றும்

கலைத்தோடு மூடிக் களங்கம் பொதிந்திட்ட
 கயரோகி யென்றுமொருநாள்
 கண்கொண்டு பார்க்கவுங் கடவதன் றெனவும்
 கடற்புவி யெடுத்திகழவிண்

புலத்தோடு முடுமீன் கணத்தோடு மோடுநின்
 போல்வார்க்கு மாபாதகம்
 போக்குமித் தலமலசூ புகலில்லை காண்மிசைப்
 பொங்குபுனல் கற்பகக்காடு

அலைத்தோடு வைகைத் துறைப்படி மடப்பிடியொடு
 அம்புல் யாடவாவே
 ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
 அம்புல் யாடவாவே.

யொருள் :

இனத்துடன் தேவர்களின் கூட்டம் பிழிந்து ஊற்றி அருந்தித் துப்பிய சக்கை எனவும், தீப்போன்ற நஞ்சு கக்குகின்ற கரியகோளாகிய இராகு என்னுடைய பாம்பல, எசசில் இலைகளால் ஹடிவைக்கப்பெற்ற காசநோயாளி எனவும், ஒருநாள் கண்களைக்கொண்டு பார்த்தற்கும் கூடாதது என்ற கடலால் சூழப் பெற்றுள்ள உலகத்தார் எடுத்ததச்சொல்லிப் பழிக்கவும், அகாயத்தில் ஓடுகின்ற உன்னைப் போன்றவர்களுக்கு பெரிய பாவங்களைக் களைகின்ற இப்புண்ணியத் தலம் அல்லாத வேறு புகலிடம் இல்லை. மேலே மிகுகின்ற வெள்ளநீர் கற்பகக் காட்டைத் துன்புறுத்தி ஓடுகின்ற வைகைத்துறையில் குளிக்கின்ற மென்மையான பெண்யானையோடு நிலவே! விளையாட வருவாயாக! ஆணிப்பொன்மலையாகிய மேருமலையை வில்லாகக்கொண்ட சிவபெருமானைச் சேர்ந்த மாணிக்கவல்லியுடன் நிலவே! விளையாட வருக!

அரும்பத விளக்கம் :

தெய்வக்குழாம் - தேவர்கூட்டம், அழல்விடம் - வெம்மையான நஞ்சு, உச்சிட்டம் - எச்சில், விண் + புலம் - விட்புலம் : வானம், உடுமீன் - நட்சத்திரம், புகல் - அடைக்கல இடம், கற்பகக்காடு - பயன்மரங்கள் நிறைந்த சோலை.

3. கீற்றுமதி யெனநிலவு தோற்றுபரு வத்திலொளி

கிளர்நுதற் செவ்விவவ்விக்

கெண்டைத் தடங்கணா ரெருவிட் டிறைஞ்சக்

கிடந்தது முடைந்தமுதம்விண்டு

ஊற்றுபுது வெண்கலை யுடுத்துமுழு மதியென

உதித்தவம யத்துமம்மை

ஒண்முகத் தொழுகுதிரு வழகைக் கவர்ந்துகொண்

டோடினது நிற்கமற்றை

மாற்றவ னொடும்கேள்வர் மெளலியி லுறைந்ததும்

மறைந்துனை யழைத்தபொழுதே

மற்றிவள் பெருங்கருணை சொற்றிடக் கடவதோ

மண்முழுதும் விம்முபயம்வைத்து

ஆற்றுமுடி யரசுஉதவு மரசினங் குமரியுடன்

அம்புலீ யாடவாவே

ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்

அம்புலீ யாடவாவே.

பொருள் :

இளம்பிறை என நிலாத் தோன்றுகின்ற நேரத்தில் ஒளிநிறைந்த நெற்றியின் அழகைத் திருடிக், கெண்டைமீன்கள் போன்ற பெரிய கண்களையுடைய மகளிர் எருவையிட்டு வழிபடுமாறு கிடந்ததும், அமுதம் வெளிவந்து உடைந்து ஊற்றுவதனால், புதிய வெண்ணிற ஆடை

அணிந்து முழுநிலவு என்னும்படி உதயமான நேரத்திலும், அம்மையின் ஒளிமுகத்திலிருந்து சொரிகின்ற திருவழகினைத் திருடிக்கொண்டு ஓடியதமல்லாமல், பகையாகிய சக்களத்திப்பெண் கங்கையோடு கணவர் சிவபிரானின் தலைமுடியில் வசிப்பதையும் மறந்து உன்னைக் கூப்பிட்டபோதே இவளுடைய (மீனாட்சியம்மையினுடைய) பெரிய அருட்தன்மையைப் பற்றிச் சொல்லவும் முடியுமோ! உலகம் முழுவதும் பருத்த தன் தோளில் வைத்து ஏந்தும் முடியரசனான மலயத்துவச பாண்டியன் ஈன்ற இளவரசியாகிய குமரிப்பெண்ணுடன் நிலவே! விளையாட வருக! ஆணிப்பொன்மலையாகிய மேருமலையை வில்லாகக்கொண்ட சிவபெருமானைச் சேர்ந்த மாணிக்கவல்லியுடன் நிலவே! விளையாட வருக!

அரும்பத விளக்கம் :

கீற்றுமதி இளம் பாறை கிளர்நுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றி, கெண்டைத்தடம் கண் - கெண்டைமீன் போல பெரிய கண், வெண்கலை - வெண்ணிறஆடை, கேள்வர் - பகை, மௌலி - தலை.

4. விண்டலம் பொலியப் பொலிந்திடுதி யேலுனது

வெம்பணிப் பகைவிழுங்கி

விக்கிடக் கக்கிடத் தொக்கிடர்ப் படுதிவெயில்

விரியுங் கூடர்ப்பரிதியின்

மண்டலம் புக்கனை இருத்தியெனி னாளளொளி :

மழுங்கிட வழங்கிடுதிபொன்

வளர்சடைக் காட்டெந்தை வைத்திடப் பெறுதியேல்

மாசுணகு் கற்றவச்சம்

கொண்டுகண் டஞ்சா திருப்பது மருப்பொங்கு
கோதையிவள் சீறடிகணின்
குடர்குழும் பிடவே குமைப்பதும் பெறுதியெங்
கோமாட்டி பாலடைந்தால்

அண்டபகி ரண்டமு மகண்டமும் பெறுதியால்

அம்புல் யாடவாவே

ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்

அம்புல் யாடவாவே.

பொருள் :

வாண்டம் சிறக்க அழகுடன் விளங்கு வாயேயானால் உன்னுடன் கொடிய பாம்பாகிய பகையை விழுங்கி விக்கிடவும், கக்கிடவும் கலந்து துன்பம் அடைவாய். வெயில் பரவும் ஒளிச்சுடரைகளையுடைய சூரியமண்டலத்தில் புகுந்து இருப்பாய் எனில் உன் அழகிய ஒளி குறையவும் அழுவாய், பொன்மேல் உயர்ந்த சடையாகிய காட்டில் எம் தந்தையாகிய சிவபிரான் வைத்திருக்கப்பெறுவாயேயானால் பாம்பு சுற்றுவதனால் அஞ்சி உறங்காமல் இருப்பதும், வாசனைமிகுந்த கூந்தலையுடைய இவளுடைய சீறியபாதங்கள் உன்னுடைய குடல் கலக்கம் அடையும்படி மிதிக்கப்பெறுவாய், எம்முடைய தலைவியிடம் வந்தால், அண்டங்களைக் கொண்ட பேரண்டமும் எல்லாமும் பெறுவாய் நிலவே! விளையாட வருவாயாக! ஆணிப்பொன்மலையாகிய மேருமலையை வில்லாகக்கொண்ட சிவபெருமானைச் சேர்ந்த மாணிக்கவல்லியுடன் நிலவே! ஆடவருவாயாக!

அரும்பத விளக்கம் :

வெம்பணிப்பகை - கொடிய பாம்பாகிய பகை, **அடர்பருதி** - ஒளிக்கதிர்களை உடைய சூரியன், **மாசுணம்** - பாம்பு, **துஞ்சாது** - உறங்காது, **குடர்** - குடல்.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

குறவஞ்சி என்பது சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. குறவஞ்சி என்பது குறப்பெண்ணையே குறிப்பதாகும். தமிழிலே தோன்றிய குறவஞ்சிகளுள் திரிகூடராசப்ப கவிராயரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியே தலைசிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. 18ம் நூற்றாண்டில் இந்நூல் இயற்றப்பட்டது. தெய்வம் அல்லது தலைவன் வீதிவழியே உலாவருவதை ஏழு பருவ மகளிரும் கண்டு அவன்மீது மயங்கி நிற்பதனைக்கூறி, சகலநலனும் பொருந்திய தலைவி ஒருத்தி தலைவனைக் காதலிப்பாள், தலைவனோ எவருக்கும் எட்டாமுறையில் தன் இடத்தை அடைந்துவிடுவான். இதன்பின்னர், தலைவியின் தவிப்பும், தோழியைத் தூதனுப்புதலும், குறத்தி வந்து குறி சொல்லுதலும், தலைவனின் சிறப்பினை வாழ்த்துதலும் என்பனவற்றுடன் முடிவுறும்.

திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி, திருக்குற்றாலம் என்னும் தலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றாலநாதருடைய புகழ்பாடுவதைப் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டது. வீதிவழியாக உலாவருகின்ற திருக்குற்றாலநாதரைக் கண்டு, குறத்தலைவியாகிய வசந்தவல்லி காதல்கொள்ளுதலும், தோழியைத் தூதுவிடல், குறிசொல்லுதல், தலைவன் புகழ்பாடல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டிந்தாலும் இப்பாடல் பகுதியில் வசந்தவல்லி பந்தாடும் காட்சியே இடம்பெற்றுள்ளது.

வசந்தவல்லி பந்தடித்தல்

இராகம் - பைரவி

தாளம் - சாபு

கண்ணிகள்

1. செங்கையில் வண்டு கலின்கலின் என்று
செயம்செயம் என்றாட இடை
சங்கதம் என்று சிலம்பு புலம்பொடு தண்டை
கலந்தாட இரு
கொங்கை கொடும்பகை வென்றனம் என்று
குழைந்து குழைந்தாட மலர்ப்
பைங்கொடி நங்கை வசந்த சவுந்தரி
பந்து பயின்றனளே.

பொருள் :

சீவந்த கைகளிலுள்ள வளைகள் 'கலீர்கலீர்' என்றும் 'செய செய' என்றும் ஒலிப்பனபோல ஒலித்து அசைந்துகொண்டிருக்கவும், இடையானது இருக்கின்றதோ இல்லையோ என்று சந்தேகம் கொள்ளும் அளவிற்குத் தோன்றவும், சிலம்பின் ஒலியுடன் தண்டையின் ஒலியும் சேர்ந்து இனிது இசைக்கவும், கொங்கைகள் தமது பகையான பந்துகளை வென்றவிட்டோம் என்று மகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து ஆடவும், மலர்களைக்கொண்டு விளங்கும் பசுங்கொடி போன்ற வசந்தவல்லி பந்து விளையாடி மகிழ்ந்தாள்.

அரும்பத விளக்கம் :

வண்டு - வளையல், சங்கதம் - சந்தேகம், குழைதல் - நெகிழ்தல்,
புலம்பு - ஒலி, பைங்கொடி - பசுமை + கொடி : பசியகொடி
போன்றவள், சவுந்தரி - அழகுடையவள்,

2. பொங்கு கனங்குழை மண்டிய கெண்டை
 புரண்டு புரண்டாடக் குழல்
 மங்குலில் வண்டு கலைந்தது கண்டு மதன் சிலை
 வண்டோட இனி
 இங்கிது கண்டுல கென்படும் என்படும் என்றிடை
 திண்டாட மலர்ப்
 பங்கய மங்கை வசந்த சவுந்தரி
 பந்து பயின்றனளே.

பொருள் :

கனங்கொண்ட காதணிகள் கெண்டைமீனைப் போன்ற கண்கள்மீது புரண்டு புரண்டு ஆடவும், மேகத்தையொத்த கூந்தலில் இருந்தும் வண்டுகள் கலைந்து போகவும், இதைக்கண்டு மன்மதனின் கரும்புவில்லின் நாணாகிய வண்டுகளும் பறந்து உடன் செல்லவும், இவற்றையெல்லாம் பார்த்து, இனி இந்த உலகமானது என்ன பாடுபடுமோ என்ற கவலையால் இடையானது தவண்டு நடுங்கிப்போக, செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் போன்ற மங்கையாம் வசந்தவல்லி பந்து விளையாடலானாள்.

அரும்பத விளக்கம் :

குழை - காதணி, குழல் - கூந்தல், மங்குல் - மேகம், மதன் - மன்மதன், சிலை - வில், பங்கயமங்கை - திருமகள், இலக்குமி,

3. சூடக முன்கையில் வால்வளை கண்டிரு

தோள்வளை நின்றாடப் புனை

பாடக முஞ்சிறு பாதமும் அங்கொரு பாவனை

கொண்டாட

நய :

நாடகம் ஆடிய தோகை மயிலென நன்னகர்

வீதியிலே

அணி

ஆடக வல்லி வசந்த ஓய்யாரி

அடர்ந்து பந்தி

ஆடினருளே.

பொருள் : கீழ்க் கோயிலு வணிக வசதிகளும் வசியமாவன

கூடகம் என்ற வளையணிந்த முன் கைகளில் உள்ள சங்கினாலான வளைகளுடன் தோள்வளைகளும் சேர்ந்து ஆடவும், கால்களில் அணிந்துள்ள கொலுசுகளும் தண்டைகளும் அந்தக் கால்களில் ஒரு பாவணையாக மேலெழுந்தும் கீழ்வருவதுமாக ஆடவும் நல்ல இனிய நடனவிருந்து படைக்கும் தோகை மயில் போன்று திருக்குற்றால நகரத்து வீதியிலே பொன்னாலான கொடிபோன்ற வசந்தவல்லி பந்து விளையாடினாள்.

அரும்பத விளக்கம் :

புணைதல் - அணிதல், பாவனை - ஓத்ததன்மை, ஆடகம் - பொன்.

4. இந்திரை யோஇவள் சுந்தரியோ தெய்வ
 ரம்பையோ மோகினியோ மன
 முந்திய தோவிழி முந்திய தோகர முந்திய
 தோ வெனவே உயர்
 சந்திர சூடர் குறும்பல வீசுரர் சங்கணி
 வீதியிலே மணிப்
 பைந்தொடி நாரி வசந்தலய யாரிபொற்
 பந்துகொண் டாடினளே.

பொருள் :

இவள் திருமகளோ? சுந்தரியாம் இரத்தேவியோ? தெய்வப்பெண்ணான அரம்பையோ? மோகினியோ? என்றெல்லாம் காண்போர் வியப்புறும்வண்ணம் இவள் மனம் முன் சென்றதோ, இவள் கண்கள் முன் சென்றனவோ என்றெல்லாம் எண்ணும்படி, பிறையைத் தலையில் கூடி, சீறிய பலாமரத்தடியில் எழுந்தருளிய குற்றாலநாதரும் அவருடன் சேர்ந்தவர்களும் அழகுசெய்கின்ற குற்றால நகரத்து வீதியிலே பச்சைநிறங்கொண்ட

வளையணிந்த வசந்தவல்லி என்னும் ஓய்யாரி அழகிய பந்தடித்து விளையாடினாளே.

அரும்பத விளக்கம் :

இந்திரை - திருமகள், சுந்தரி - அழகு, இங்கே இரதி, சூடர் - குடியவர், சங்கணி - சங்கம் + அணி, அடியார் கூட்டம், நாரி - அழகியபெண்

: வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி

வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி

வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி

: வசந்தவல்லி

வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி
வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி வசந்தவல்லி

இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள்

கீர்த்தனை என்பது இராக தாளங்களுடன் பாடப்படுவது ஆகும். இது பொதுவாக பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டிருக்கும். கி.பி.16ம் நூற்றாண்டின் கீர்த்தனைகள் தோற்றம் பெற்றதாக கருதப்படுகின்றது. முத்துத்தாண்டவர் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட கீர்த்தனைகளே காலத்தால் முந்தியதாகக் கருதப்படுகின்றது. கீர்த்தனை வடிவமானது தெலுங்கில் இருந்தே தமிழுக்கு வந்ததாக அறியமுடிகின்றது. இராமநாடகக் கீர்த்தனை அருணாசலக் கவிராயர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. கீர்த்தனைகளுள் இது சிறந்ததொன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

அருணாசலக் கவிராயர் இராமநாடகக் கதையிலே கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாக அதனை மக்கள் மத்தியிலே செல்வாக்குப் பெறச்செய்யும் நோக்கில் சாதாரண மக்களும் இலகுவான முறையில் அதனை விளங்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், அதனைப் பரப்ப எண்ணி நாடகப்பாங்கில் கீர்த்தனை வடிவில் பாடினார். பிற்காலத்தில் தோன்றிய கவிஞர்கள் கூட சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் பரப்பவேண்டும் என்ற நோக்கில் கீர்த்தனைமுறைகளைக் கையாண்டதன்மூலம் மக்கள் மத்தியில் கீர்த்தனைகளுக்கு இருந்த செல்வாக்கினைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்

இங்கு கொடுக்கப்பட்ட பாடற்பகுதியில் இராவணனின் வீரம், அதிகாரம், ஆணவச்செருக்கு, சீதைமீது கொண்ட ஆழ்ந்த அன்பு என்பன புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்திரஜித்து அனுமனைக் கட்டிக்கொண்டு இராவணன் முன்னே நிறுத்தியுள்ள காட்சி இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

விருத்தம் பாடியாரை

முனைசேர் அரக்கர் இவ்வாறு முறையிட்

டலறச் சேனைசுற்றி

இனமாய் வளைக்க மலைபோல இலங்கை

யழித்த குரங்கிதென்றே

அனுமான் தனைக்கொண் டிந்திரசித்தன்

அங்கேவிட எங்கே என்று

புனைமா முடிராவணன் கண்டு பொரிந்தான்

கொலுவில் இருந்தானே.

பொருள் :

அரக்கர்கள் எல்லோரும் வந்து அனுமான் இலங்கையை அழிப்பதாக முறையிட்டனர். உடனே, இந்திரஜித் அனுமானை வளைத்துப்பிடித்து, இராவணன் சபையில் இராவணன் முன்னிலையில் கொண்டுவந்து-விட்டவுடன், இராவணன் மிக்க கோபங்கொண்டு சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தான்.

தரு அசாவேரீ ராகம்

அடதாள சாம்பு

பல்லவி

வீரகுராவணன் கொலுவீற்றிருந்தானே

அனுபல்லவி

பேராதரத்தினசிங்கா

சனம்மேலே சொர்ண

பீடத்தில் மைநாக

மலைபோலே துன்ன

சாருதயம் சேர்பத்து

சூரியர்கள் என்ன

தலைபத்திலும் பத்து

மகுடங்கள் மின்ன

(வீர)

பொருள் :

நிலையொத்த அரியணையிலே, இரத்தினங்களெல்லாம் பதிக்கப்பட்ட
பொன்னாலான அசனத்தில் கருமலைபோல விளங்கி, சூரியன் உதிப்பது
போல பத்துத் தலையிலும் பத்துக் கிரீடங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்க
சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தான்.

சரணங்கள்

1. நடமாடும் ரம்பையும் ஊர்வசியும் அபி

நயங்காட்டி மயில்போலு லாவ

கடல்போலே மேள தாளங்கள் அண்ட

கடாகம் மட்டும் சென்று தாவ

அடடா இந்திராவாடா சந்திராவாடா என்

றவசரக் காரர்கள் கூவ

வடவாக்கினி ஆன விரகாக்கினி தீர்

வந்து மேகம் பனிநீர் தாவ

கடர்மணி மண்டபம் அண்ட கூடம் அதைத் தொடவே

தொடைநடுங்கி அகரர் எல்லாம் நெடுமூச்சுவிடவே

முடிக்கொடு முடிமோதி அடியிணை புண்படவே

மூவுலகத் துள்ளோரும் சேவடி சும்பிடவே. (வீர)

பொருள் :

நடனமாடும் ரம்பையும், ஊர்வசியும் மயிலைப்போல அபிநயம் காட்டி
உலவித்திரிய, அதிகமான மேளதாளம் ஒன்றுசேர்ந்து ஒலிக்கின்ற ஒலி,
எல்லா இடங்களிலும் முழங்க, அங்காங்கே அவசரமாக ஓடித்திரிபவர்கள்,
'இந்திரனே வாடா', 'சந்திரனே வாடா' (தேவர்களை அரக்கர்கள் மதியாமை)
என்று சத்தமிட்டு அழைக்க இராவணனின் வடவாக்கினி (ஊழித்தீ) போன்ற
காமத்தீயிணை அடக்க மேகமானது பனிநீரைச் சிந்த, ஓளிவீசுகின்ற அழகிய
மணிகள் கொண்டு கட்டப்பெற்ற மண்டபங்கள் விண்ணைத்தொட,

தொடைகள் நடுங்கிய அசுரர்களெல்லாம் பயந்து பெருஹச்சுவிட, மூவுலக அரசர்களும் இராவணனுடைய பாதத்திலே வீழ்ந்து வணங்குவதால் பாதம் நோவுறுத்தக்கதாக அரியணையில் வீற்றிருந்தான்.

2. எப்போ தென்று முகம் திரும்பியவர்க் கெல்லாம்
 இருஷிகள் வந்து தலை நீட்ட
 தப்பா எட்டானைக் கொம் பொடிந்தது பதினாறு
 சந்திரன்போல மார்பிலே காட்ட
 வைப்பாகிய நாக ராசாக்கள் மாணிக்க
 மாலை கொண்டடி மேலே சூட்ட
 வெப்பான துர்முகன் முதல் ஆன மந்திரிகள்
 வினைய யோசனைகள் பா ராட்ட
 முப்பது முக்கோடி தேவருங் கொண்டாட
 முதல்ஆன தும்புரு நாரதர் கீதம்பாட
 கற்பகமென் மலர்மாரி குப்பைகள் போலே போட
 கட்டியம்சொல் லோசைதிசை எட்டிலும் மேலே ஓட (வீர)

பொருள் :

முனிவர்களெல்லாம் எப்போ, என்ன நடக்குமோ என்று தலைநீட்டிப் பார்க்க, எட்டுத்திக்கு யானைகளின் கொம்புகளும் மார்பிலே முறிந்து பதினாறு சந்திரன் போல விளங்க, நாகராஜாக்கள் மாணிக்கமாலைகளைக் கொண்டுவந்து, தன் பாதங்களிலே சூட்ட, கொடிய துர்முகன் போன்ற மந்திரிகள் அந்லோசனை கூறி வாழ்த்த, எல்லாத் தேவர்களும் மகிழ்ந்து கொண்டாட, தும்புரு நாரதர் கீதம்பாட, கற்பகமரமானது அழகிய மென்மலர்களைத் தூவ, கட்டியம் கூறும் ஒலியானது எட்டுத்திக்கும் ஒலிக்க இராவணன் அரியணையில் வீற்றிருந்தான்.

3. இனமாம் மேகங்கள் புகைபோல ஒதுங்கிக்கொண்
 டிரைச்சல் இடாமலே கூச
 புனை மாமுகலட்சுமி கரம் துடைப்பார் போலப்
 புவையர் கவரிகள் வீச

எனை நாடினான் எனைப்பார்த்தான் வார்த்தை சொன்னான்
 என்றியக்கர் சந்தோஷம் பேச
 தினமும் ஊழியத்துக்கு வரும் தெய்வப் பெண்களைச்
 சிறுக்கியர் போல் அரக்கியர் ஏச
 முனைபெரும் அட்சதன் வீழ்ந்த மனவேதனை கூடி
 மூத்தமகன் செயித்து வந்த கீர்த்தியைக் கொண்டாடி
 அனுமான் வருகிற வார்த்தை தனையேநாடி
 அடிக்கடி சீதையை எண்ணித் துடித்துடன் மனம்வாடி
 (வீர)

பொருள் :

மேகக்கூட்டங்களெல்லாம் வெட்கப்பட்டு இரைச்சல் போடாமல் புகை போலக் கலைந்துசெல்ல, அழகிய பெண்கள் மெதுவாக சாமரை வீச, இயக்கியர்கள் எல்லாம் என்னை விரும்பினான், என்னைப் பார்த்தான், என்னோடு பேசினான் என்று மகிழ்ச்சியோடு தங்களுக்கும்ளே பேசிக்கொள்ள, தினமும் பணிவிடை செய்யவரும் தேவமகளிரை அரக்கியர் ஏவ, மூத்த மகனான இந்திரஜித்து அவமானை வெற்றிகொண்ட புகழைக் கொண்டாடிக்கொண்டு, இராவணன் சீதையை உள்ளத்திலே அடிக்கடி நினைத்தவனாக மனவேதனைகொண்டு, அனுமனுடைய வாயிலிருந்து வருகின்ற வார்த்தையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அரியணையில் வீற்றிருந்தான்.

பாரதியார் கவிதைகள்

1882 இலிருந்து 1921 வரை வாழ்ந்த மகாகவி பாரதியை தமிழறிந்தோர் அமரகவி என்றும் மகாகவி என்றும் போற்றுகின்றனர். தற்கால இந்தியாவின் உண்மைக் குரல்களில் ஒன்றாக பாரதியை வரலாற்றாசிரியர்கள் வியந்துரைக்கின்றனர். நாட்டின் ஒற்றுமை, அதன் சுதந்திரதாகம் என்பவற்றை எடுத்தோதிய பாரதி அனைத்துலக சகோரத்துவம், அதை நாடும் மனிதகுல மேன்மை பற்றியெல்லாம் கவிதை செய்தவர். குறுகிய காலத்துள் பத்திரிகையாளராகவும், கவிஞராகவும், தேசபந்தராகவும் நின்று தமிழ்மக்களின் சிந்தனையிலும் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தியவர். பண்டைத் தமிழ் மரபில் ஊன்றிய நிலையும் அது பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவும் ஆர்வமும் இருந்ததால் மரபு பிறளாது தமிழ்க்கவிதையில் புதுமை செய்தவர் பாரதி. ஒப்பந்தத் தொழில்முறை, பெல்ஜியம் மீது வன்முறைத் தாக்குதல், பெரும் ரஷ்யப்புரட்சி, தேசிய ஒருமைப்பாடு, உண்மைச்சுதந்திரம் எனும் உலகளாவிய பொருள்களைத் தமிழில், பொதுமக்கள் பேசும் மொழியில், உரைநடையிலும் கவிதையிலும் இறுக்கமாகத் தந்து ஒரு புதுமரபை ஏற்படுத்தியவர் பாரதி.

நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும்

(மனத்தை வாழ்த்துதல்)

பாரதி இயற்கையில் கொண்ட ஈடுபாடும் அதீதமானது. இங்கு விதந்துரைக்கப்பட்ட பகுதி “நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும்” இக்கவிதையில் பாரதி இயற்கைமீது கொண்டிருந்த காதல் அழகாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1. நிலாவையும் வானத்து மீனையும் காற்றையும்

நேர்பட வைத்தாங்கே

குலாவு மமுதக் குழம்பைக் குடித்தொரு

கோலவெறி படைத்தோம்

உலாவு மனச்சிறு புள்ளினை யெங்கணும்

ஓட்டி மகிழ்ந்திடுவோம்:

பலாவின் கனிச்சுளை வண்டியி லோர்வண்டு

பாடுவதும் வியப்போ.

பொருள் :

குளிர் வெண்ணிலவையும், வானத்து விண்மீன்களையும், குளிர் தவழும் காற்றினையும் ஒன்றாக்கி, அதில் குலாவுகின்ற அமுதமிணும் குழம்பினை, அள்ளிப்பருகியதால் அதிலொரு மயக்கமிணும் வெறி உண்டாயிற்று. என் மணமாகிய சிறுபறவையை, எங்கணும் ஓடிப்பறக்கவிட்டேன். பழுத்தபலாவின் சுளைகள் நிரம்பிய வண்டியிலே, ஓர் வண்டு உட்கார்ந்து பாடினால், அது வியப்பாகுமா? பரந்த உலகமாகிய வண்டியில் நான் ஒரு வண்டாய் அமர்ந்து ரசிப்பது வியப்பாகுமா?

2. தாரகை யென்ற மணித்திரள் யாவையும்

சார்ந்திடப் போமனமே.

ஈரச்சுவையதி லூறி வருமதில்

இன்பறுவாய் மனமே

சீரவிருஞ்சுடர் மீனொடு வானத்துத்

திங்களையுஞ் சமைத்தே

ஓரழகாக விழுங்கிடு முள்ளத்தை

யொப்பதோர் செல்வ முண்டோ?

பொருள் :

மணித்திரள்போல் ஜொலிக்கின்ற நட்சத்திரக்குவியல்களை, மனமே சென்று சேர்ந்திடு, அதில் அப்போது இன்பமான ஈரச்சுவை ஒன்று ஊறிவரும். அச்சுவையில் ஊறி, மனமே, இன்பங்கொள்வாய். சூரிய, சந்திரர், விண்மீன்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துச் சமைத்து, அழகுடன் அவற்றை அள்ளிவிழுங்காமல், உள்ளம் கிடைத்தால், அதைவிட செல்வமுண்டாகுமா?

3. பன்றியைப் போலிங்கு மண்ணிடைச் சேற்றில்

படுத்தும் புரளாதே

வென்றியை நாடியிவ் வானத்தி லோட

விரும்பி விரைந்திடுமே.

முன்றலி லோடுமோர் வண்டியைப் போலன்று

மூன்றுலகுஞ் சூழ்ந்தே

நன்று திரியும் விமானத்தைப் போலொரு

நல்லமனம் படைத்தோம்.

பொருள் :

இந்தப் பரந்த உலகிலே அழகைவிடுத்தும் பன்றியைப்போல், சேற்றில் கிடந்து படுத்தும் புரளாதே. வெற்றி உன்னை நாடிவர, விண்ணில் பறக்க விரும்பிவிடு. முற்றத்தில் ஓடும் ஓர் சிறுவண்டியைப் போலல்லாமல் மூவுலகும் பறந்து திரியும் விமானத்தைப்போல, நல்ல வீரமனத்தைப் படைத்துக்கொள்.

4. தென்னையின் கீற்றுச் சலசல வென்றிடச்

செய்து வருங்காற்றே.

உன்னைக் குதிரைகொண் டேறித் திரியுமோ

ருள்ளம் படைத்துவிட்டோம்

சின்னப் பறவையின் மெல்லொலி கொண்டிங்கு
 சேர்ந்திடு நற்காற்றே
 மின்னல் விளக்கிற்கு வானகங் கொட்டுமிவ்
 வெட்டொலி யேன்கொணர்ந்தாய்?

பொருள் :

தன்னோலை சலசலக்கச் செய்துவரும் காற்றே, மனக்குதிரையைத் தட்டிவிடு. அதில் ஏறிப்பறக்கின்ற உள்ளத்தைப் படைத்துவிடு. சின்னப் பறவை மெல்லோசை கொட்டுது, வானத்தில் மின்னலடிக்குது, அவ்வேளை வானமே, நீ வெடிக்குமொலி ஓசையை ஏன் இங்கு கொண்டுவருகின்றாய்?

5. மண்ணுல கத்துநல் லோசைகள் காற்றெனும்

வானவன் கொண்டுவந்தான்.

பண்ணி லிசைத்தவ் வொலிக ளனைத்தையும்

பாடி மகிழ்ந்திடுவோம்

நண்ணி வருமணி யோசையும் பின்னங்கு

நாய்கள் குலைப்பதுவும்

எண்ணுமுன் னேயன்னக் 'காவடிப் பிச்சை' யென்

றேங்கிடு வான்குரலும்.

பொருள் :

மண்ணுலகிலே நல்லோசைகள் எனப்படும் மெல்லோசைகளை, வானவன் என்னும் வாயுபகவான் கொண்டுவந்தான். நல்ல பாட்டுக்கள் பாடி அந்த ஒலிகள் யாவற்றையும் பாடி மகிழ்ந்திடுவோம். பின்னர், இதனைத் தொடர்ந்துவரும் மணியோசையும், அதனைக்கேட்டு நாய்கள் குரைக்கும் சத்தமும் என்னவென்று யோசிக்குமுன்பே, அன்னக்காவடி ஒருவன், பிச்சை என்று கூப்பிடும் குரலும்

6. வீதிக் கதவை யடைப்பதுங் கீழ்த்திசை

விம்மிடுஞ் சங்கொலியும்

வாதுகள் பேசிடு மாந்தர் குரலு

மதலை யழுங்குரலும்

ஏதெது கொண்டு வருகுது காற்றிவை

எண்ணி லகப்படுமோ;

சீதக் கதிர்மதி மேற்சென்று பாய்ந்தங்கு

தேனுண்ணு வாய் மனமே!

பொருள் :

இதனைக் கேட்ட வீட்டார், வீதிக்கதவை அடைப்பதும், கீழ்வான் என்னும், கிழக்குத்திசையில், சங்கு முழங்குகொலியும், வாதம், எதிர்வாதம் புரிகின்ற மக்களின் குரலும், குழந்தைகளின் அழகைக்குரலுமாய், ஏதேதோ எவற்றையெல்லாம் கொண்டுவருகுது காற்று? இவற்றை எண்ணிப்பார்க்க, எண்ணத்தில் இவை அடங்குமோ? ஆதலின், மனமே குளிர்நிலவுதரு சந்திரன்மேற் பாய்ந்தரசல். அங்குசென்று இன்பத்தேனை உண்பாய்.

பாரதிதாசன் பாடல்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் நவீன தமிழ்க் கவிஞர்களுள் பாரதியாருக்கு அடுத்தபடியாகப் புகழ்பெற்று விளங்குபவர், புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன். இவருடைய இயற்பெயர் கனக சுப்புரெத்தினம். இவர் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். இதழாசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். திரைப்படத்துறையிலும் தொடர்பு கொண்டவர். பாரதியாரிடத்திலே கொண்ட ஈடுபாட்டின் விளைவாக பாரதிதாசன் என்ற புனைபெயரைத் தனக்கு இட்டுக்கொண்டார். பொதுவுடைமை என்னும் புதுக்கொள்கையை வரவேற்கும் தன்மையை இவருடைய பாடல்களில் நிரம்பக் காணலாம். இவருடைய கவிதைகளில் இனிமையான இசைநயம் மட்டுமல்ல உணர்த்தும் கருத்துக்களில் உணர்ச்சிப்புயலும் வீசும்.

எளிய சொற்களையே கையாண்டிருந்தாலும், அவை கவிதையில் நிகரற்றவேகம் கொண்டனவாய் விளங்கும். தான் உணர்த்த விரும்பிய விடயங்களை அழுத்தமாக, திட்டமாக, நுட்பமாக உணர்த்தும் திறமை அவருக்கும் அவருடைய சொற்களுக்கும் உண்டு. திராவிட இயக்கம், பகுத்தறிவு இயக்கம், சீர்திருத்த இயக்கம் என்பவற்றில் ஈடுபாடுகொண்டு இவற்றைப் பரப்பும் நோக்கில் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். தமிழின்மீது இவர் கொண்ட பற்றையும் இவரின் கவிதைகளில் காணலாம். இயற்கையழகில் தன்னைப் பறிகொடுத்து பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவ்வாறான ஒரு கவிதையே விதந்துரைக்கப்பட்ட பாடப்பகுதியான அழகின் சிரிப்பு என்பதாகும்.

அழகின் சிரிப்பு - கடல்

மணல் அலைகள்

ஊருக்குக் கிழக்கே உள்ள
பெருங்கடல் ஓர மெல்லாம்,
கீரியின் உடல்வண் ணம்போல்
மணல்மெத்தை; அம்மெத் தைமேல்
நேரிடும் அலையோ, கல்வி
நிலையத்தின் இளைஞர் போலப்
பூரிப்பால் ஏறும்; வீழும்;
புரண்டிடும்; பாராய் தம்பி.

1

யொருள் :

ஊரின் கிழக்காய்ப் பெருங்கடலுண்டு. கீர்ப்பிள்ளையின் உடலின் மயிர்முடிய மெத்தென்ற தன்மைபோல மணற்பரப்பு மெத்தைபோன்று இருந்தது. அந்த மணல்மெத்தைமேல், கடல் அலையோ ஏறி, விழுந்து, புரண்டு போகுது தம்பி, இது எதைப்போல என்றால், கல்விலையத்திற்கு மகிழ்ச்சியுடன் சென்று திரும்பும் இளைஞர்போல.

மணற்கரையில் நண்டுகள்

வெள்ளிய அன்னக் கூட்டம்
விளையாடி வீழ்வ தைப்போல்
துள்ளியே அலைகள் மென்மேல்
கரையினிற் சுழன்று வீழும்!
வெள்ளலை, கரையைத் தொட்டு
மீண்டபின் சிறுகால் நண்டுப்
பிள்ளைகள் ஓடி ஆடிப்
பெரியதோர் வியப்பைச் செய்யும்.

2

பொருள் :

வெள்ளைநிற அன்னக்கூட்டம், நன்றாக விளையாடியபின் ஓய்ந்து கிடத்தல்போல, துள்ளிஎழும் அலைகள் எல்லாம், கரைதனில் வந்து சூழ்ந்துவிழும். அலைகள் எல்லாம் ஓடி, ஓடி வந்து கரையைத்தொட்டு மீண்டும் ஓடியபின், சின்னக்கால் நண்டுப்பிள்ளைகள் எல்லாம் ஓடுவதும், அடுவதமாய் பார்க்கின்றவரை வியப்படையச்சிசய்யும்.

புரட்சிக்கப்பால் அமைதி

புரட்சிக்கப் பால் அமைதி
பொலியுமாம். அதுபோல், ஓரக்
கரையினில் அலைகள் மோதிக்
கலகங்கள் விளைக்கும்; ஆனால்
அருகுள்ள அலைகட் கப்பால்
கடலிடை அமைதி அன்றோ!
பெருநீரை வாண்மு கக்கும்;
வான்றிறம் பெருநீர் வாங்கும்!

3

பொருள் :

புரட்சிமுடிய அமைதி நிலவும். அதேபோன்று கரையெங்கும் அலைகள் மோதி ஆர்ப்பரித்து நிற்கும். ஆனால் அந்த அலைகளுக்கு அப்பாலோ, கடலிலே அமைதி தோன்றும். மேகங்கள் கடல்நீரை உறிஞ்சிக்கொள்ளும். ஆகாயம் முகிலினால் நிறம்மாறிக்கொண்டு நீரைத் தன்னகத்தே வாங்கிக் கொள்ளும்.

கடலின் கண்கொள்ளாக் காட்சி

பெரும்புனல் நிலையும். வானிற்
பிணைந்த அக்கரையும். இப்பால்
ஒருங்காக வடக்கும் தெற்கும்
ஒடு நீர்ப் பரப்பும் காண

இருவிழிச் சிறகால் நெஞ்சம்
 எழுந்திடும்; முழுதும் காண
 ஒருகோடிச் சிறகு வேண்டும்
 ஓகோகோ எனப்பின் வாங்கும்!

பொருள் :

பொங்கும் கடலின் பெருநீர்ப்பரப்பும், ஆகாயத்தை முட்டிநிற்கும் அக்கரையும் (தொடுவானம்) ஓடுகின்ற நீர்ப்பரப்பும், கண்டுகளிக்க, இருகண்கள் போதாது உள்ளம் கலங்கும். கடற்பரப்பின் முழு அழகும் காண ஒருகோடிக் கண்கள் வேண்டும். இல்லைவெனில், ஓகோகோ எனப் பின்வாங்கும்.

கடலும் இளங்கதிரும்

எழுந்தது செங்க திர்தான்
 கடல்மிசை! அடடா எங்கும்
 விழுந்தது தங்கத் தூற்றல்!
 வெளியெலாம் ஒளியின் வீச்சு!
 முழங்கிய நீர்ப்ப ரப்பின்
 முழுதும்பொன் னொளிப றக்கும்
 பழங்கால இயற்கை செய்யும்
 புதுக்காட்சி பருகு தீம்பி!

பொருள் :

செங்கதீர் எழுந்தது. (சூரியன் வந்தான்) கடல்மிசை, அடடா எங்கும், தங்கத்தூற்றல் விழுந்தது. எங்கும் ஒளிவீச்சு ஆர்ப்பரிக்கும். கடலின் நீர்ப்பரப்பு எங்கும் பொன்னொளி வீசும். அக்காலந்தொட்டுவரும் இயற்கையின் புதுக்காட்சி இது. பருகு தம்பி.

கடலும் வானமும்

அக்கரை சோலை போலத்
தோன்றிடும்! அந்தச் சோலை,
திக்கெலாம் தெரியக் காட்டும்!
இளங்கதிர்ச் செம்ப முத்தைக்
கைக் கொள்ள அம்மு கில்கள்
போரடும்! கருவா னத்தை
மொய்த்துமே செவ்வா னாக்கி
முடித்திடும்! பாராய் தம்பி! 6

பொருள் :

கடலின் அந்தக்கரை சோலைபோன்று தெரியும். அந்தச்சோலை திசைகள் எவையெனக் காட்டும். இளங்கதிர்ச்சூரியன் சிவந்தபழம்போன்று தெரிய, அதனைப் பறிக்க முகிற்கூட்டங்கள் முட்டிமோதும். கருவானம் செவ்வானமாய் முடிகின்ற காட்சியினைத் தம்பி நீ பாராய்.

எழுந்த கதிர்

இளங்கதிர் எழுந்தான்; ஆங்கே
இருளின்மேல் சினத்தை வைத்தான்;
களித்தன கடலின் புட்கள்;
எழுந்தன கைகள் கொட்டி!
ஒளித்தது காரி ருள்போய்!
உள்ளத்தில் உவகை பூக்க
இளங்கதிர், பொன்னி நத்தை
எங்கனும் இறைக்க லானான். 7

பொருள் :

இளங்கதிராய் காலைச்சூரியன் எழுந்தான். இருளின்மேல் மிகுந்த கோபம் கொண்டான். கடலில் வாழும் பறவையினம் சந்தோஷமடைந்தன.

தமது கைகள் எனும் சிறகுகள் கொட்டி எழுந்தன. கருமையான இருள்போய் ஒழிந்து கொண்டது. உள்ளத்தில் உவகையெனும் பூக்கள் மலர (மகிழ்ச்சி பொங்க), இளங்கதிரோன் தன் பொன்னிறத்தை (சிவந்தநிறம்) எங்கும் இறைத்தான்.

கடல் முழக்கம்

கடல்நீரும், நீல வானும்
கைகோர்க்கும்! அதற்கி தற்கும்
இடையிலே கிடக்கும் வெள்ளம்
எழில்வீணை; அவ்வீணைமேல்
அடிக்கின்ற காற்றோ வீணை
நரம்பினை அசைத்தின் பத்தை
வடிக்கின்ற புலவன்! தம்பி
வண்கடல் பண்பாடல் கேள்!

8

பொருள் :

கடல்நீரும், நீலவானமும் கைகோர்த்துக்கிகாண்டன. (ஒன்றையொன்று முட்டிநின்றது) இரண்டினுக்கும் நடுவேயுள்ள வெள்ளம், அழகான வீணை போன்று காட்சி தந்தது. அவ்வீணையில் காற்றடித்ததால் வீணைநரம்புகள் அசைந்தன. நாதம் ஒலித்தது. கடலிலிருந்து (கடல்முழக்கம்) பாட்டுக் கேட்கிறது. தம்பி, கேட்டுப்பார். புலவன் தந்த காட்சி இது.

நடுப்பகலில் கடலின் காட்சி

செழுங்கதிர் உச்சி ஏறிச்
செந்தணல் வீச தல்பார்!
புழுங்கிய மக்கள் தம்மைக்
குளிரகாற்றால் புதுமை செய்து
முழங்கிற்றுக் கடல்! இவ் வைய

முழுவதும் வாழ்விற செம்மை
வழங்கிற்று கடல்! நற் செல்வம்
வளர் கின்ற கடல்! பார் தம்பி!

9

பொருள் :

செழுமை நிறைந்த செங்கதிரோன் உச்சிக்கு வந்துவிட்டான். இதனால் சிவந்த தணல்போன்று (நெருப்புப் போன்று) வெயில் வீசுகின்றது பாராய். பூழுக்கத்தினால் தவித்த மக்கள்தம்மைத் தன் குளிர்காற்றால் புதுமைபெறச் செய்து, வெற்றிக்களிப்பில் வீரமுழக்கமிட்டது கடல். இப்பூழி முழுவதற்கும் வாழ்வில் (செம்மை) பெருமை வழங்கியது கடல். கடல்படு திரவியங்கள் அத்தனையும் வழங்குகின்ற கடலிதனைப் பாராய் தம்பி.

நிலவிற கடல்

பொன்னுடை களைந்து. வேறே

புதிதான முத்துச் சேலை

தன்இடை அணிந்தாள் அந்தத்

தடங்கடற் பெண்ணாள். தம்பி

என்னென்று கேள்; அதோபார்

எழில்நிலா ஒளிகொட்டிற்று!

மன்னியே வாழி என்று

கடலினை வாழ்த்தாய் தம்பி!

10

பொருள் :

பொன்னிறமான சிவந்த ஆடையினைக் கழற்றி வேறொரு புதிதான முத்துப்போன்ற வெண்ணிற ஆடை ஒன்றினைத் தன்னிடை அணிந்தாள். அந்த அகன்ற பெரும் கடற்பரப்பான பெண்ணாள், தம்பி, என்னிவன்று கேள், அதோ பார், அழகுநிலா ஒளி சிந்திற்று. மன்னியே (அண்ணன் மனைவி) நீ வாழ்க என்று கடலினை வாழ்த்துவாய் தம்பி.

விபுலானந்தர் கவிதைகள்

மட்டக்களப்பிற்கு தென்திசையில் உள்ள காரைதீவில் 1892ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 29ம் திகதி சாமித்தம்பி கண்ணம்மையார் என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவருடைய இளமைப்பெயர் மயில்வாகனன். தமிழ், ஆரியம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பெரும்புலமையும் இலத்தீன், மலையாளம், சிங்களம் முதலிய மொழிகளில் அறிவும் பெற்றிருந்தார். இவர் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதராகவும் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகவும் தலைமை ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். இலக்கியம், சமயம், இசை, நாடகம், தத்துவம், வரலாறு, விஞ்ஞானம் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் அரும்பணிகளை மேற்கொண்டார்.

1922இல் துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு விபுலானந்தர் என்னும் நாமத்தைப் பெற்றார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக பணிபுரிந்தார். "யாழ்நூல்" இவரின் நுண்ணறிவுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இவரது இலக்கியப் படைப்புக்கள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. முத்தமிழ் வித்தகர் எனச் சிறப்பித்துப் போற்றப்படுபவர். இவருடைய சேவையை, தமிழ்த்தொண்டு, சமயத்தொண்டு, சமூகத்தொண்டு என வகைப்படுத்தலாம். பல பாடசாலைகளை இவர் உருவாக்கியுள்ளார். இவர் 19.07.1947 இல் இவ்வுலகவாழ்வை விடுத்து இறைவனடி சேர்ந்தார்.

தேவி வணக்கம்

1. அன்னையே யருளுருவே அகிலமும்
றளித்தருளு மரசி யேசீர்
மன்னுநிலை யியற்பொருளு மியங்கியலும்
வகைப்பொருளும் வகுத்த வாற்றால்

இன்னலற வெமைப்புரந்த வின்னமுதப்
 பெருங்கடலே யிறைவி யேநின்
 பொன்னடியை நிதந்துதித் தோங் கடைக்கணித்துக்
 கருணைமழை பொழிவா யம்மா!

பாடற்பிர்ப்பு :

அன்னையே அருள் உருவே அகிலமும் ஈன்று
 அளித்து அருளும் அரசியே சீர்
 மன்னு நிலை இயல் பொருளும் இயங்கியலும்
 வகைப் பொருளும் வகுத்த ஆற்றால்
 இன்னல் அற எம்மை புரந்த இன் அமுதப்
 பெருங்கடலே இறைவியே நின்
 பொன் அடியை நிதம் துதித்தோம் கடைக்கணிந்து
 கருணை மழை பொழிவாய் அம்மா!

பொருள் :

என் தாயானவளே, அருளுருவானவளே (இரக்கமானவளே) உலகம் முழுவதையும் உண்டாக்கிக், காத்து இரட்சிப்பவளே, இயற்கைப் பொருட்களும், இயங்குகின்ற திணைப்பொருட்களும், வகைதினாகையான மற்றும் பொருட்களும் படைத்த ஆற்றல் உள்ளவளே, துன்பமில்லாத எமைப்பெற்ற, இனிய அமுதப் பெருங்கடலே, இறைவியே, உன் பொன்மலர்ப் பாதங்களை நிதம் நிதம் துதித்தோம். உன் கடைக்கண் கருணைமழைப் பார்வையை எங்கள்மீது பொழிவாய் அம்மா.

2. எண்ணுங்கா லுலகினுக்கோ ராதார

மாய்நின்ற வியல்பு நீயே

மண்ணின்சீ ருருவாகி மன்னியவ

ணீயன்றே வாரி யாகி

உண்ணுநீ ருருவாய வுத்தமிய
 நீயன்றோ வுயர்வொப் பில்லாய்!
 விண்ணின்பே ருருவாகி யெவ்விடத்து
 நிறைந்துநின்ற விரிவு நீயே.

பாடற்பிர்ப்பு:

எண்ணுங்கால் உலகினுக்கு ஓர் ஆதாரமாய்
 நின்ற இயல்பு நீயே
 மண்ணின் சீர் உருவாகி மன்னியவள் நீ
 அன்றே வாரி ஆகி
 உண்ணும் நீர் உரு(வு) ஆய உத்தமியும்
 நீயன்றோ உயர் ஒப்பு இல்லாய்!
 விண்ணின் பேர் உருவாகி எவ்விடத்து(ம்)
 நிறைந்து நின்ற விரிவு நீயே.

பொருள் :

எண்ணிப்பார்த்தால், இந்த உலகினுக்கோர் ஆதாரமான இயல்புள்ளவள் நீயே. பூமியின்மேல் ஒப்பற்ற உருவாகி நின்றவளும் நீயே, கடலானவளும் நீ. உண்ணும் நீரான உருவானவளும் நீ, உத்தமியும் நீயன்றோ, ஒப்பு உவமையில்லாமல் பரந்தநின்ற விண் எங்கும், பெருவுருவாகி, எல்லாமாய் எவ்விடத்தும் நிறைந்துநின்ற விரிவான பொருளும் நீயே.

3. வீயாத பெருவலிமை வைணவியே
 பிரபஞ்ச வித்து மாகித்
 தாயாகித் தாரணியைத் தோற்றுவித்த
 தனிமுதலே! தவத்தர் வாழ்வே!

மாயாரு பத்துடனே மருளளிக்கும்
 வனப்புடையாய்! மயக்கந் தீர்த்துத்
 தீயாத பெருமுத்தித் தடங்கரையிற்
 செலுத்துகின்ற செல்வத்தாயே!

பாடற்பிர்ப்பு:

வீயாத பெரு வலிமை வைணவியே
 பிரபஞ்ச வித்தும் ஆகி
 தாய் ஆகி தாரணியை தோற்றுவித்த
 தனிமுதலே! தவத்தர் வாழ்வே!
 மாயாருபத் துடனே அருள் அளிக்கும்
 வனப்புடையாய்! மயக்கம் தீர்த்து
 தீயாத பெரு முத்தி தடம் கரையில்
 செலுத்துகின்ற செல்வத் தாயே!

பொருள் :

குறைவில்லா பெருவலிமை கொண்ட வைணவியே, இப்பிரபஞ்சத்தின்
 ழுலவித்துமானவளும் நீ, ஒப்பற்ற ஒரு தாயாகித் தாரணியை தோன்றச்செய்த
 தனித்துவமான முதல்வியே, தவமுன்வோரின் வாழ்வாய் அமைந்தவளே,
 மாயாசொருபமுள்ள (மாயைவடிவம், அருள்வடிவம்) வியப்பளிக்கும்
 அழகுடையாய், என் மயக்கவினை யாவற்றையும் அறுத்து, பேரன்பமுக்கி
 எனும் பெருங்கரையில் என்னைச் சேர்த்துவிடும் செல்வத்தாயே.

நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர் பாடல்கள்

20ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் வாழ்ந்த சிறந்த தொரு புலவர். சிறுவர் முதல் முதியோர்வரை அனைவரும் தாமாகவே படித்து பரவசமடையத்தக்க எளிமையும், இனிமையும் வாய்ந்த பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் சோமசுந்தரப்புவரின் கவிதைகளை ஈழகேசரி, தினகரன் பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும் பிறவர்பாலும் பிரசித்தி பெறச் செய்துள்ளனர். இவரின் நூல்களுள் சிறுவர் செந்தமிழ், நாமகள் புகழ்மாலை, இலங்கைவளம், தாலவிலாசம், உயிரிளங்குமரன் நாடகம், மரதன் அஞ்சலோட்டம், கதிரைச்சிலேடை வெண்பா ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். இவரைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் நவீனபோக்கில் கவிதை பாடும் கவிஞர் பரம்பரையொன்று தோன்றியது. இவருடைய பாடல்களில் இலக்கியச்செழிப்பு, சமய உணர்வு, தேசிய விழிப்பு உணர்வு என்பன சிறப்பிடம் பெறுவதை அவதானிக்கலாம்.

* தங்கத்தாத்தா என்று எல்லோராலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டவர். சிறுவர்களுக்காக எவ்வளவோ பாக்களைப் பாடியுள்ளார். இவரது பாடல்களில் கற்பனை வளமும் செய்யுள் நடையும் எளிமையான சந்தமும் மிகுந்து காணப்படும்.

நாவலர் பெருமான்

விதத்துரைக்கப்பட்ட பாடப்பகுதியாக சிறுவர் செந்தமிழ் என்ற தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள நாவலர்பெருமான் என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்ற பாடல்களுள் நான்கு பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

1. திருவளர் தெய்வத் தமிழ்வள நாடு
 செய்த தவப்பயனே செந்தமிழ் மக்கள்
 புந்தியி னிக்குந் தெள்ளமு தேதேனே!
 வரமருள் சைவத் திருநெறி யுய்ய
 வந்தருள் தேசிகனே வாடிய பழைய
 தமிழ்மொழி தழைய மழைபொழி கலைமுகிலே
 பரமத திமிரக் குரைகடல் சுவற
 பருகிடு தவமுனியே பரனருள் நீறுஞ்
 சிவமொழி வீறும் பரவிட வருள் குருவே
 அருவளர் மதுரத் தமிழுரை நடைசெய்
 ஐயா அடிபோற்றி ஆறுமுகப் பெரு
 நாவலனாமத் தரசேயடி போற்றி.

பொருள் :

தெய்வஅருள் நிறைந்த, தமிழ்வளம் பொருந்திய நாடு. செய்த தவத்தின் பயனாய் உள்ளவனே, செந்தமிழ் பேசும் மக்களின் சிந்தையில் இனிக்கும் தெள்ளிய அழகம் போன்றவனே, இனிக்கும் தோனானவனே, சைவத்திருநெறி உயர்வடைய வந்துதித்த தேசிகனே, மறையின்றி வாடியபயிர் போன்ற தோற்றமளித்த தமிழ்மொழி தழைக்க, மழைபோன்று, உயிர்த்த கலை-மேகமே, மற்றைய மதங்களின், கடல்போல் ஓலித்த ஓசையை அடக்கி குடித்த தவமுனியே, இறைவனின் திருநீற்று ஒளியும், சைவமதத்தின் மொழியான தமிழும் வீறகொண்டு பரவிட அருள்செய்த குருவடிவானவனே, மதுரத் தேமொழியாம் தமிழுக்கு உரைநடை செய்தவனே, ஐயனே! உன் அடிகளைப் போற்றுகின்றேன். ஆறுமுகநாவலன் எனும் நாமத்து அரசே! உன் சிவந்த அடிகளைப் போற்றி செய்கின்றேன்.

2. அன்னநடை பிடியினடை யழகுநடை
 யல்லவென வகற்றி யந்நாட்
 பன்னுமுது புலவரிடஞ் செய்யுணடை
 பயின்றதமிழ்ப் பாவை யாட்கு

வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை

யெனப்பயிற்றி வைத்த வாசான்

மன்னுமருள் நாவலன்றன் னழியாநல்

லொழுக்கநடை வாழி! வாழி!

பொருள் :

அன்னத்தின் நடையும், சிவன் யானையின் நடையும், அழகுநடைகள் ஆகா. பல நால்கணையும் கற்றறிந்த புலவரிடம், செய்யுள்நடை என்பதனை மாத்திரம் பயின்ற தமிழறிஞர்கட்கு, வல்லெழுத்துநடை, பேச்சுவழுக்குநடை, வசனநடை எனப் பயிற்றிவைத்த முதல் ஆசிரியன் (ஆசான்) சிறந்த அருளுடையான் நாவலர்பெருமானின் அழியாத, நல்லொழுக்க நடை வாழி! வாழி!

3. பார்மதித்த செந்தமிழ்நூ லேடுகளை

யாராய்ந்து பதிப்பித் தோர்கள்

ஆர்பதிப்பித் தாலுமங்கே பிழைநுழைக

லுண்டாகு மவைக ளின்றச்

சீர்பதித்த நற்பதிப்பு நாவலர் தம்

பதிப்பென்று செப்பு மேன்மைப்

பேர்பதித்த பெருங்கல்விச் செல்வனிரு

சேவடிகள் பெரிதும் வாழி!

பொருள் :

உலகமக்களால் போற்றப்படுகின்ற பழமை வாய்ந்த செந்தமிழ் நூல்களை எவர் ஆராய்ந்து சிறப்பாகப் பதிப்பித்தாலும் அங்கே பிழைகள் நழைந்துவிடும். அவ்வாறான பிழைகள் இன்றி சிறப்புவாய்ந்த நல்லபதிப்பு நாவலரின் பதிப்பு என்று கூறத்தக்க உயர்வான சிறப்பினைப்பெற்ற பெரும் அறிவுச் செல்வனான நாவலரின் பாத இணையடிகள் என்றும் வாழ்க!

4. தன்னவரும் பிறரு மென்று சாராமே

நடுவுநிலை சார்ந்து நின்றே

அன்னவர்கள் வழுவியவை யஞ்சாது

வெளிப்படுத்தி யறிவை யூட்டு

முன்னவனே தமிழ்மக்கள் முதுநிதியே

கற்பகமே முடியாக் கல்வி

மன்னவனே யெனவாழ்த்த வந்துதித்த

நாவலன்றான் வாழி! வாழி!

பொருள் :

இவர் உற்றார், இவர் பிறர் என்ற பக்கச்சார்பின்றி, நடுவுநிலை சார்ந்து நின்றோன், யாராமிருப்பினும் அவரிடம் குறை, குற்றம்காணின், அஞ்சாமல் அவற்றை வெளிப்படுத்தி, நல்லறிவையூட்டிய முன்னவனே, தமிழ்மக்களின் செல்வக்குவையே, கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கும் கற்பகத்தருவே, முடிவிலாக் கல்வி மன்னவனே, என்று வாழ்த்த வந்துதித்த நாவலரின் பாதங்கள் வாழி! வாழி!

சீவனத்திடு

மாமலை - கி. பி. 1910-ல் சீவனத்திடு
சீவனத்திடு இன்று
மலிப்பின - கி. பி. 1910-ல் சீவனத்திடு
சீவனத்திடு மலை, மாலை

சீவனத்திடு

கம்பதாசன் கவிதைகள்

இவரது இயற்பெயர் சி.சு.ராஜப்பா (1916 - 1973). புதுவையிலுள்ள வில்லியலூரில் பிறந்தார். இவருக்கு பாடசாலைக் கல்வியைவிட, அனுபவக்கல்வியே கைகொடுத்தது. பாரதிக்குப்பின், அவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மறுமலர்ச்சிக் கவிதைப்போக்கைப் பின்பற்றி, கவிதைகள் பாடியவர்களுள் இவரும் ஒருவர். இளவயதிலேயே கவிதையுலகில் காலடிவைத்த கம்பதாசன் தனது கவிதைகளில் சமத்துவ, சமதர்மக் கருத்துக்களை முக்கியபொருளாகக் கொண்டுள்ளார். சினிமாத் துறையிலே மிகுந்த ஈடுபாடுகொண்ட இவர், பல திரையிசைப் பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார். மேலும், கதாசிரியராகவும், வசனகர்த்தாவாகவும் திகழ்ந்தார். இவர் பலவகையான கவிதைகளை எழுதியிருந்தாலும், தொழிலாளரைக் குறித்துப் பாடியுள்ளவை சிறப்புப்பெறுகின்றன. எளியநடை, எளிய பதங்கள், மக்களை இலகுவாகக் கவரும் தன்மை என்பன இவரது கவிதைகளில் மேலோங்கிநிற்கும் பண்புகளாகும். 'புத்தர் புனர்ஜென்மம்' என்னும் காவியம் பலரது பாராட்டைப் பெற்றதாகும். இவர் ஒரு ஜனரஞ்சகக் கவிஞராவார்.

உதிர்ந்தமலர்

1. முள்ளுடைச் சிறுசெடியின் - கனவாய்
மூண்டு சிரித்தமலர்
கள்ளெனும் பொக்கிஷத்தால் - விம்மியே
கர்வம் அடைந்தமலர்.

பொருள் :

முள்ளு நிரம்பிய செடியிலே அந்த மலர் விரிந்துள்ளது. விரிந்ததனால் சிரிப்பது போலுள்ளது. கள் எனும் தேன் நிரம்ப உடையதால், பொருள் உள்ளார் போன்று கர்வம் அடைந்துள்ளது.

2. பனித்துளி மணிசூடித் - தென்றலின்
பாட்டினைக் கேட்டமலர்
கனிந்துள விண்ணதன்கீழ் - மௌனக்
கல்வியைக் கற்றமலர்.

பொருள் :

பனித்துளி எனும் வைரமணியைச் சூடி, தென்றலின் பாட்டினை அம்மலர் கேட்கின்றது. விரிந்துள்ள ஆகாயத்தின்கீழ், மௌனக்கல்வியைக் கற்கின்றது.

3. அந்திச் சிவப்பினையும் - விண்மீன்
அழகின் விழிப்பினையும்
சிந்தையிற் கொண்டமலர் - மணமே
செய்து திளைத்தமலர்.

பொருள் :

மாலைச்சூரியன் சிவப்பினையும், கண்சிமிட்டும் விண்மீனின் பார்வையையும் மனதிற்கொண்டு, மணம்பரப்பி நிற்கும் மலர் அது.

4. வீழ்ந்து கிடக்குதையே - உச்சி
வெய்யிற் சுடலையிலே
வாழ்வின் விருப்பங்களை - மண்ணிலே
வரைந்துளதோ வண்டே!

பொருள் :

இவ்வளவு அழகுகாட்டி நின்ற இம்மலர், ஐயகோ! உச்சி வெயிலிலே வீழ்ந்தகிடக்கின்றதே. வண்டே, மனிதனின் ஆசாபாசங்களும் இப்படித்தான், சுடலை வரும்வரை வாழ்வின் விருப்பங்களுக்கு அடிமையாகி மடிந்து போவர். (யாரும் காணா சுடலையில் பூத்து மற்றதன் வனப்பால் கர்வம்கொண்டு மடிந்தபோகும் மலரும், பொருள் பெருக்கால் கர்வம்கொண்டு பின்னர் மடிந்தபோகும் மனிதவாழ்வுவும் ஒன்றெனக் காணலாம்.)

புலவர்மணி பெரியதம்பிரிப்பிள்ளை கவிதைகள்

இவர் மட்டக்களப்பிலேயுள்ள மண்டுர் என்னும் கிராமத்தில் 1899ம் ஆண்டு தைமாதம் எட்டாம் திகதி சோ. ஏகாம்பரபிள்ளை அவர்களுக்கும், சின்னத்தங்கம் அம்மையாருக்கும் மகனாய்ப் பிறந்தார். இவர் தனது இளம் வயதிலேயே சூடாமணி, நிகண்டு, கந்தபுராணம், பாரதம், திருச்செந்தூர் புராணம் போன்றவற்றை தனது ஆசிரியரான சந்திரசேகரிடம் கற்றுக்கொண்டார். சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடம் கற்ற பெருமை இவருக்கு உண்டு. விபுலானந்தருடன் கொண்ட தொடர்பினால் இவரது அறிவு மேலும் வளர்ந்தது.

திருகோணமலையில் உள்ள இந்துக்கல்லூரியிலும் மட்டுநகரிலேயுள்ள புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரியிலும், ஆசிரிய கலாசாலையிலும் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர்.

இவருடைய பல நூல்கள் இப்போது கிடைப்பதற்கரியதாக உள்ளது. இவர் ஒரு கவிஞராக மட்டுமின்றி, சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் பேச்சாளராகவும், உரைநடை எழுத்தாளராகவும் சிறந்து விளங்கினார். இவரது நூல்களில் பகவத்கீதை வெண்பா, உள்ளதும் நல்லதும், மாமாங்கப்பதிகம், சித்தாண்டி முருகன் பதிகம், மண்டுர்ப்பதிகம், விபுலானந்தர் மீட்சிப்பத்து, சர்வசமய சமரச பதிகம் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கன. இவரது ஏராளமான கவிதைகள் வெளிவராமலேயே போய்விட்டன. இவர் 18.9.1978 இல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறைபதம் அடைந்தார்.

கன்னியாய்த்திரு

1. திருந்து மினிய மனச்சான்றோர்
சினம்போல் வெம்மை செய்தேநீர்
கரந்து வருவ தென்னேநீ
சொல்வாய் கன்னி யாய்த்திருவே
கரந்து வெம்மை தருவதெல்லாம்
தொட்டே யென்னை அணைவார்க்கு
மருந்தாய்ப் பாவம் பிணிதீர்க்கும்
வகையென றுணர்வீர் மாந்தர்களே.

பொருள் :

நல்லமணமுடைய பெரியோரின் கோபம் போன்று, நீ வெப்பம் பொருந்திய நீராகச்சுரந்து (ஊறி) வருவதென்ன? கன்னியாய் என்னும் அழகுப்பெண்ணே! இதற்குப் பதில் கூறு பார்க்கலாம்.

என்னை அணைந்து வருவோரின் உடம்பின் நோய், பிணி தீர்க்கும் மருந்தாக வேண்டியே, யான் வெப்பமான நீராக ஊறி நிரம்பி நிற்கின்றேன்.

2. சைவர் பவுத்தர் மகமதியர்

- சார்ந்தே கிறிஸ்து சமயத்தோர்
மெய் தொட்டாட நீவிரும்பும்
விதமென் கன்னி யாய்த்திருவே
மெய் தொட்டாட யான்விரும்பும்
விதமிங் குணர்வீர் மேதினியில்
தெய்வ மெவர்க்கும் பொதுவென்னும்
திறத்தை விளக்கும் செயல்கண்டீர்.

பொருள் :

இந்து, பௌத்தர், மகம்மதியர், கிறிஸ்தவர் என்று எல்லா மதத்தினரும் உன் வெப்பமான நீரில் தமது உடம்புகளை நனைக்க விரும்புவதேன்?

என் வெப்பத்தில் எல்லா மதத்தினரும் நீராடிச் செல்வதன் காரணம் என்னவெனில், ஒன்றே தெய்வம், ஒருவனே தேவன் என்னும் பொதுவுடைமைகொள்கை என்னிடத்துண்டு.

3. அள்ளக் குறையா தினிதூறும்

வெந்நீர்ச் செல்வ மதையருளி

மெள்ளச் சுரந்து வருவதென்னே

விளம்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே

மெள்ளச் சுரந்து வருவதெல்லாம்

விரும்பி யுலகோர் மனத்தளவே

கொள்ளச் சுரக்கும் கல்வியென

யானுஞ் சுரக்குங் குணங்கண்டீர்.

யொருள் :

அள்ள அள்ளக் குறையாத வெந்நீர் சுரப்பை நீ, கொண்டு மெள்ள, மெள்ள வருவதென்ன?

கல்வி என்பது அவர் மனங்கொள்ளும் அளவே அவரைச்சாரும் என்பதை உணர்த்தவே யானும் மெள்ள, மெள்ள ஊறிவருகின்றேன்.

4. அன்னை தனக்காய் இராவணனார்

அந்தி யேட்டி செயவென்றே

உன்னை யமைத்த துண்மையதோ

உரைப்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே

என்னை யமைத்தார் இராவணற்காய்

இறைவ னாண்மை யருட்சத்தி

என்னுந் திருமால் யான்சத்தி

வடிவம் இதனை உணர்வீரே.

யொருள் :

கன்னியாய்த்திருவே, இலங்கையரசன் இராவணன், தனது தாயின் அந்தியேட்டி செய்வதற்கென்றே, உன்னை அமைத்தான் என்ற வரலாறு உண்மையானதா?

திருமால் இறைவனின் அண்மைவடிவம், யான் அருட்சக்திவடிவம் இவையிரண்டும் சேர்ந்து, இராவணற்காய் அமைக்கப்பட்டது கன்னியாய் எனும் எண்வடிவம்.

5. சாதி பேதம் பாராதே

சமமா யெவரும் உனைத்தழுவ

ஏதுங் கலங்கா திருப்பதென்னே

இயம்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே

ஏதுங் கலங்கா திருப்பதிங்கே

எல்லா உயிருஞ் சமமென்றே

ஓதும் படைப்பின் ஒருமைநிலை

உணர்த்து முண்மை நிலைகண்டீர்.

யொருள் :

சாதிபேதம் பாராமல் எவரும் வந்து உனைத்தழுவ, நீயோ எந்தவித கலக்கமும் இன்றி இருக்கின்றாயே, கன்னியாய்த்திருவே காரணம் எதுவோ?

இறைவன் படைப்பில் எல்லா உயிரும் சமம் என்ற ஒருமை நிலைப்பாடு எனக்குண்டு காரணமும் இதுதான்.

6. பல்லாயிரம்பே ருனைத் தோய்ந்தும்

பாரிற் பெரியோர் நிதமுமுனை

நல்லாயென்றே புகழ்வ தென்னே

நவிலாய் கன்னி யாய்த்திருவே

நல்லாயென்றே புகழ்வ தெல்லாம்

நாடிப் பலருந் தோய்ந்தாலும்

புல்லா தியானும் கன்னியெனப்

பொலிவுற் றிருக்கும் நிலைகண்டீர்.

பொருள் :

பல அநியிரம்பேர் நித்தமும் உன்னில் தோய்ந்து சென்றாலும், உலகில் உள்ள பெரியோர்கள் எல்லாம் உன்னை, நல்லவர் என்று புகழும் நோக்கம் எதுவோ?

என்னை நாடி நித்தமும், பல்லாயிரம்பேர் வந்து என்னில் தோய்ந்தாலும் என் கன்னித்தன்மையில் சிறிதும் மாசுபடாது உள்ளேன். இதுதான் காரணமாம்.

7. உன்பாற் படிவோ ரெல்லாரும்

உடலும் உயிருந் தளிர்ந்தொளிசேர்

பொன்போற் பொலிவு தென்னேநீ

புகல்வாய் கன்னி யாய்த்திருவே

பொன்போற் பொலிதல் பூமியின் கீழ்ப்

பொங்கும் தாதுப் பொருள்கள்பல

என்பாற் கலந்து சக்தியுடன்

யானும் வருவதெனக் கொள்வீர்.

பொருள் :

கன்னியாய்த்திருவே, உன்னில் தோய்வார் எல்லோரும் உடலும், உயிரும் புதுப்பொலிவு பெற்று பொலியக் காரணம் எதுவோ?

யான் ஊற்றெடுக்கும் பூமியின் அடிப்பாகத்தே தாதப்பொருட்கள் பல. என்பாற்கலந்த சக்தியுடன் நான் ஊற்றாகி வருவதால் என்னில் தோயும் மானிடர்கள் புதுப்பொலிவு பெற்று வருகின்றார்கள். காரணமும் இதுதான்.

மஹாகவி கவிதை

இவரது இயற்பெயர் து. உருத்திரமூர்த்தி. அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தனது 19வது வயதிலேயே எழுதுவினைஞராக கொழும்பில் தொழில்புரியத் தொடங்கினார். பின்னர் இலங்கை நிர்வாகசேவை பரீட்சைமூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நிர்வாக உத்தியோகத்தராகி பின் உதவி ஆணையாளராகப் (அரசகருமமொழித் திணைக்களம்) பதவி உயர்வுபெற்றார்.

காலத்திற்கேற்ற வகையில் கவிதையை வளர்த்துச் சென்றவர் மட்டுமல்ல, இலங்கையிலே தமிழ்க்கவிதை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பினையும் வழங்கியவராவார். தனது 16 வயதிலேயே கவிதையுலகில் காலடியெடுத்து வைத்தார். பண்டிதன், மாபாடி, புதுக்கம்பன் போன்ற புனைபெயர்-களிலும் கவிதை எழுதினார்.

இவருடைய தனித்துவச் சிறப்பிற்கு பல காரணங்கள் உள். காவியங்களையும் கவிதைகளையும் இசைப்பாடல்களையும் வானொலிப்பாடல் நாடகங்களையும், மேடைப்பா நாடகங்களையும் இயற்றி வெளியிட்டார். கோடை, குறும்பா, வீடும் வெளியும், கண்மணியாள் காதை, இரண்டு காவியங்கள், வள்ளி, புதியதொரு வீடு என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவருடைய கவிதைகளில் மத்திய, அதற்கும் அடித்தள நிலையிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையையே சித்திரிப்பதாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். எளிமை, இனிமை, மனிதாபிமானம் என்பன இவருடைய ஆக்கங்களில் மேலோங்கி நிற்கும். கற்பனைக்கு அதிக இடங்கொடாமல் சாதாரணமாக

உலாவருகின்ற பாத்திரங்களைக்கொண்டு சமூகப்பிரச்சனைகளை யதார்த்தப் பண்புகளுடன் வெளியிட்டுள்ளார்.

இங்கே பாடத்திட்டத்திற்காக விதந்துரைக்கப்பட்ட பகுதியான 'தேரும் திங்களும்' இவருடைய 'வீடும் வெளியும்' என்ற தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதையாகும். இவர் 1971 ஆனி 20ம் திகதி இவ்வுலகவாழ்வை நீத்தார்.

தேரும் திங்களும்

ஊரெல்லாம் கூடி ஒரு தேர் இழுக்கிறதே;
வாருங்கள் நாமும் பிடிப்போம் வடத்தை
என்று

வந்தான் ஒருவன்

வயிற்றில் உலகத்தாய்

நொந்து சுமந்திங்கு நூறாண்டு வாழ்வதற்காய்ப்

பெற்ற மகனே அவனும்

பெருந்தோளும்

கைகளும் கண்ணில் ஓளியும் கவலையிடை

உய்யவிழையும் உளமும் உடையவன் தான்

வந்தான் அவன்ஓர் இளைஞன்;

மனிதன்தான்

சிந்தனையாம் ஆற்றற் சிறகதைத்து வானத்தே

முந்தநாள் ஏறி முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு

மீண்டவனின் தம்பி

மிகுந்த உழைப்பாளி!

ஈண்டு நாம் யாரும் இசைந்தொன்றி நின்றிடுதல்

வேண்டும் எனும் ஓர் இனிய விருப்போடு

வந்தான் குனிந்து வணங்கி வடம்பிடிக்க

'நில்!' என்றான் ஓரான்

'நிறுத்து' என்றான் மற்றோரான்

'புல்' என்றான் ஓரான்

'புலை' என்றான் இன்னோரான்

'கொல்' என்றான் ஓரான்

'கொழுத்து' என்றான் வேறோரான்

கல்லொன்று வீழ்ந்து

கழுத்தொன்று வெட்டுண்டு.

பல்லோடு உதடு பறந்து சிதறுண்டு

சில்லென்று செந்நீர் தெறித்து

நிலம் சிவந்து.

மல்லொன்று நேர்ந்து

மனிசர் கொலையுண்டார்.

ஊரெல்லாம் கூடி இழுக்க உகந்ததேர்

வேர் கொண்டது போல் வெடுக்கென்று நின்றுவிடப்

பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ

உட்கார்ந் திருந்துவிட்டாள் ஊமையாய்த் தான்பெற்ற

மக்களுடைய மதத்தினைக் கண்டபடி

முந்தநாள் வான முழு நிலவைத் தொட்டுவிட்டு

வந்தவனின் சுற்றம்

அதோ மண்ணிற் புரள்கிறது.

பொருள் :

ஊரெல்லாம் கூடி, தேர் இழுக்கத் தொடங்கியது. நாமும் வடத்தைப் பிடிப்போம் என்று ஒருவன் வந்தான். அவனும் ஒரு தாய்பெற்ற மகன். பெரிய தோள்கள், கண்களில் ஒளி, கவலையிருந்தாலும் உயர்வடைய விரும்பும் உள்ளத்தான். அவனும் மனிதன்தான். ஒரு இளைஞன். முந்தநாள் விண்ணேறி முழுநிலவைத் தொட்டவனின் தம்பி போன்று கூடின உழைப்பாளி. எல்லோருடனும் கூடி ஒன்றாய் வடம் இழுக்கவேண்டும் என்ற விருப்புடன் வந்தான். குனிந்து வடம் தொட்டான்.

கூட்டத்தில் ஒருவன் நில என்றான், மற்றவன் நிறுத்து என்றான், ஒருவன் புல் என்றான், மற்றவன் புலையன் என்றான். (புலையன் என்பது யாழ்மண்ணில் தீண்டாச்சாதி) ஒருவன் கொல் என்ற, மற்றவன் கொழுத்து என்றான். கல் வீழ்ந்தது, கழுத்து வெட்டப்பட்டு, பல்வயம் உதும் பறந்து சிதறி, இரத்தம் பறந்துது, போர்முண்டு மனிதர் கொலையுண்டார்.

ஊர்கூடி இழுக்கவந்த தேர், நின்றுவிட்டது. உலகீன்ற பெரும்தாய் உட்கார்ந்துவிட்டாள். தன் மக்களின் சாதிவெறி கண்டு அவள் ஊமையானாள். முந்தநாள் சந்திரனைத் தொட்டவனும் மனிதன். அந்த மனிதனின் சுற்றமான இந்த மனித இனம் வீழ்ந்துவிட்ட மனிதவுடலைக் கண்டு மண்ணில் புரளுகின்றது.

நீலாவணன் கவிதைகள்

இவர் மட்டக்களப்பிற்கு தெற்கே 20 மைல் தொலைவில் உள்ள பெரிய நீலாவணையில் 31.06.1931இல் கேசவப்பிள்ளை தங்கம்மா ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். தந்தையார் ஆயுள்வேத வைத்தியராவர். தாயாரின் அப்பா சட்டாம்பியர் ஆவர். தந்தை, தாய் வழி இலக்கிய அறிவு பெற உதவியது.

சிறுகதை, கட்டுரை, பாநாடகம், உருவகக்கதைகள், உரைநடைச்சித்திரம், விமர்சனம் என பலவகையான இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டபோதும் கவிஞராகவே மதிக்கப்பட்டார். இவர் தனது இளமைக்காலக் கல்வியை மருதமுனையில் உள்ள அல்மனார் பாடசாலையில் பெற்றார். S.S.C வரை படித்தார். கவிமணி அல்ஹாஜ் சரிபுதீன் அவர்களின் தலைமாணவர் எனப் பெயர்பெற்றார். இவருடைய கவிதாவளர்ச்சியில் கவிமணி அல்ஹாஜ் சரிபுதீனின் செல்வாக்குண்டு. கவிமணி அல்ஹாஜ் சரிபுதீன் அவர்கள் விபுலானந்தரின் மாணவர். எனவே நீலாவணனையும் அக்கல்விப் பரம்பரையில் வந்தவராகக் கொள்ளமுடியும்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பண்டிதமணி V.C.கந்தையா பண்டிதர் பூபாலப்பிள்ளை ஆகியோரின் மாணவர் ஆகும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவர்.

தி.மு.க பாதிப்பு, பாரதிதாசனின் செல்வாக்கு என்பன அரசியலில், கவிதைகளில் அதிக ஈடுபாட்டைக் கொடுத்தது. தீவிரமாக தமிழரசுக்கட்சியின் நலனில் அக்கறை காட்டினார். கட்சிப்பத்திரிகை சுதந்திரனில் கவிதைகளை எழுதினார்.

ஆசிரியராக பணியாற்றிய நீலாவணன் கொழும்பிலிருந்து மாற்றலாகி தனது ஊரை அண்டிய கிராமங்களில் பின்னர் பணியாற்றினார். இவரது கவிதைகளில் தமிழ் உணர்வு, தமிழர் அரசியல், காதல், இயற்கை, கற்பனைகள் குறியீடுகள், பழமை நோக்கு, ஆன்மீகம், புதுமைவேட்கை, சமூகப்பிரச்சனைகள் என்பவை ஊடறுத்துச் செல்கின்றன. அரசியல் கவிதைகளையும் தன்னை இனங்காட்டிக்கொள்ளாத கவிதைகளையும் எழுதும்-போது நீலாவணன் என்ற பெயரைக் கையாளவில்லை.

1967 இல் “பாடுமீன்” என்னும் கலை இலக்கியத் திங்கள் இதழை வெளியிட்டார். ஆனால், இரண்டு இதழ்களே வெளிவந்தன.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தையும் நவீன இலக்கியப் போக்கையும் எதிர்த்த நீலாவணன் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை எதிர்த்த திரு.S.பொன்னுத்துரையின் நற்போக்கு அணியில் தன்னையும் இணைத்துக்கொண்டார். கல்முனையில் D.R.O ஆக இருந்த இலங்கையர்கோனின் சகவாசம் கிடைத்த-மையினால் நவீன இலக்கியத்துறையை அறியமுற்பட்டார். பின்னர் இவர் இலக்கியத்திற்கொண்ட ஈடுபாடு நவீனத்துடனும் முற்போக்குடனும் இணையவைத்தது. முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன், K.டானியல், டொமினிக் ஜீவா, அகத்தியர், தெணியான், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி போன்றோரின் தொடர்பும் கிடைத்தது.

தன்னைக்குழு நடைபெறும் பொய்களையும் போலிகளையும் ஈவிரக்கமின்றிச் சாடினார். 25.02.1962 புதன்கிழமையான அன்று திரு.S.பொன்னுத்துரைக்கு தங்கப்பதக்கம் சூட்டி பாராட்டுச் செய்ய அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்ட கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்தில் எழுத்தாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இறப்பதற்கு முன்னர் நூலாக வெயிடுவதற்காக தொகுத்த கவிதைகளை, “வழி” என்ற பெயரில் அவர் துணைவி அழகேஸ்வரி 1976இல் வெளியிட்டார். நீலாவணனின் இலக்கிய நண்பரான வ. அ. இராசரத்தினம் நீலவாணனின் வேளாண்மை என்னும் குறுங்காவியத்தை வெளியிட்டார்.

எழில்காந்தன், எறிகுண்டு கவிராயர், இராமபாணம், சின்னான், கவிராயர், மாணரபரணன், கொழுவுத்துறட்டி என்னும் புனைபெயர்களில் எழுதியுள்ளார். இவரது பாநாடகங்கள், சிறுகாவியங்கள், உருவகக்கதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், விருத்தாந்த சித்திரங்கள், அவரது ஆளுமையையும் ஆழ்ந்த புலமையையும் உயர்த்திக்காட்டும். தான் இறக்கும்வரை இலக்கியத்துடனேயே நின்று இயங்கினார். 11.01.1975இல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

உறவு

மரணித்துப் போன எங்கள்
 மானாகப் போடிப் பெரியப்பா
 நீர் ஓர் பெரிய மனிதர்தான்!
 பெட்டி இழைத்தும்,
 பிரம்பு பின்னல் வேலை செய்தும்,
 வட்டிக் குளத்து விரால் மீன் பிடிக்கக்
 கரப்புகளும் கட்டி விற்றுக்
 காலத்தை ஓட்டும் ஒரு கிழவன்
 என்றே நம்மூர் அறியும்
 நேற்றுவரை.

பத்துநாள் தொடர்பு

பகலிரவாய்ப் பாய்மீதில்,

வைத்தியமே இன்றி

வயிற்றா லடியோடும்.

சத்தி எடுத்தும். வாய்

சன்னி பிசத்தியும்.

செத்தும் பிழைத்தும் கிடந்தீர்

சுவரோரம்.

பொருள் :

செத்துப்போனவரின் பெயர் மானாகப்போடி. இவர் ஒரு பெரியமனிதர். அதாவது இனசனம், சாதி, சந்தானம் அதிகம். இவரைப்பற்றி நமக்குச் சொல்வபருக்கு இவர் பெரியப்பா. பெட்டி இழைத்தல், பிரம்பு வேலைசெய்தல், குளத்தில் வரால்மீன் பிடிக்க கர்ப்பு (மீன் பிடிக்கும் கூடு) கட்டல் இவை மானாகப்போடியின் தொழில்கள் என்றதான் நேற்றவரை ஊருக்குத்தெரியும்.

அந்நால், இங்கே இப்போ பத்துநாள் இரவுபகலாக வைத்தியமில்லாமல் வயிற்றறப்போக்கு, சத்தியோடு வாய்பிதற்றல், சன்னி இப்படிக்கிடக்கிறார் மானாகப்போடி.

'எட்டுநாளாக இரணம் ஏதும்

குடலுக்குட் செல்லவில்லை!'

என உருகி உம்மனைவி வள்ளி.

புளுங்கல் அரிசவிந்த வெந்நீரை

அள்ளி உமக்குப் பருக்குகையில்

நீர் - அவனை

ஐம்பது ஆண்டாய்

அனுபவித்துக் கொண்டதற்கும்

ஐம்பது பிள்ளைகளை உற்பவித்துப்

பெற்றதற்கும்.
 ஈற்றில் உமக்காய்
 இரவுபகல் கண்விழித்தும்
 ஊற்றை அளைந்ததற்கும்
 உம்குறைகள் கேட்டதற்கும் ஈடாக
 ஓர் வார்த்தை யேனும் இயம்பாமல்
 போய் விட்டீராமே!
 புலம்புகிறாள் வள்ளியம்மை!

பொருள் :

எட்டுநாளாக குடலுக்குள் இரணம் (சாப்பாடு), தண்ணி இல்லை என்று வேதனைப்பட்ட அவர் மனைவி, புழுங்கல் அரிசி அவிச்ச வெந்நீரை பருக்கையில் அவர் அவளை ஐம்பது வருஷமாய் அனுபவித்ததையும், அனுபவித்துக் கொண்டதற்காய் ஒன்பது பிள்ளைகளை பெற்றதற்கும், முடிவில் அவருக்காய் ஊத்தை (அழுக்கு) அளைந்ததற்கும், அவர் குறைகளையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததற்கும் கைமாறாக எனக்கு ஒரு கதை சொல்லாமல் போய்விட்டாரே என்று புலம்புகின்றாள் வள்ளியம்மை.

நாய்படாய் பாடுமது
 நோயிலவள் பட்டதுண்மை
 என்றாலும் ஓர் வகையில்
 ஆனந்தம் வள்ளிக்கு
 என்ன வென்றால்
 தன்புருஷன் மானாகப் போடிக்கும்
 எத்தனைபேர் சொந்தம்! அதோ,
 எக்கவுண்டன், எஞ்சினியர்,
 வைத்திய கலா நிதிகள்,
 வர்த்தகர், பேராசிரியர்
 சத்தா சமுத்திரந்தான் சாதிசனம்
 என்பதனால்

தந்தி கிடைத்து
 மிகநொந்து பட்டு வந்தார்கள்
 அந்தி வரைக்கும் ஏதும்
 ஆகாரம் தின்னாமல் குந்தியிருந்து
 குளறி அழுதார்கள்!
 ஐந்தாறு காரில்
 இரவே ஊர்போய் விட்டார்!

பொருள் :

மானாகப்போடியின் நோயினால் வள்ளியம்மை பட்டபாடு நாய்படாப்பாடு
 என்றாவும், அவளுக்கு ஒரு வகையில் சந்தோஷம் ஏனென்றால் தன்
 புருஷக் மானாகப்போடிக்கும் எத்தனைபேர் சொந்தம்! எக்கவுண்டன்,
 என்ஜினியர், வைத்தியகலாநிதிகள், வர்த்தகர்மார், பேராசிரியர்கள்,
 சமுத்திரம்போலச் சாதிசனம் உண்டு என்று வள்ளியம்மைக்கு வலு
 சந்தோஷம்.

தந்தி கிடைத்தவுடன் கஷ்டப்பட்டு வந்து சேர்ந்தார்கள். பொழுதுபட்டுப்
 பிரேதம் போகும்வரை அன்ன ஆகாரம் இல்லாமல் குந்தியிருந்து
 குளறியழுதார்கள். பிரேதம் போனதும் இரவோடு இரவாக காரில் ஊர்போய்
 விட்டார்கள்.

எத்தனைபேர் சுற்றி மிந்த
 ஏழைக் கிழவனுக்கு!
 இத்தனை நாள் மட்டும்தான்
 யார்க்கும் தெரியாது
 உண்மையினைக் கண்டெங்கள்
 ஊர் - விரலை மூக்கில் வைக்கும்
 வண்ணம் மறைவாக வாழ்ந்தீர்!
 இறவாமல்.....

இன்னும் உயிரோடே இருந்தீரே யாமாகில்
என்ன வகையாய் அறிவோம் உறவினரை!

செத்தாலும் செத்தீர் நும்

செல்வக் குடும்பத்தைப்

பத்தியமாய்ப் பார்த்திந்தப்

பாரில் வழங்கி வரும்

உண்மை உறவறியும் ஊர்.

யொருள்

இந்தக் கிழவனுக்கு எத்தனைபேர் சுற்றம், இதுநாள் மட்டும்
ஆருக்கும் தெரியாது. இதனைக்கண்ட ஊர்மக்கள், முக்கில் விரலை
வைக்கும்படி இத்தனை காலமும் மறைவாக வாழ்ந்துவிட்டீர்.

இறவாமல் இன்னும் உயிரோடு இருந்தீரேயானால், இந்த உறவுகளை
எப்படி நாம் அறிவோம்? செத்தாலும் செத்தீர், உமது செல்வக்குடும்பத்தை
நன்றாகப் பார்த்துவிட்டோம். உங்கள் மரணத்தால் உறவினரின்
தன்மைகளையும் இந்த ஊர் அறிந்துகொண்டது எனப் பெரியப்பா குடும்பம்
பற்றி பெறாமகன் கூறுகிறார்.

அண்ணல் கவிதைகள்

இவருடைய இயற்பெயர் எம்.எஸ்.எம்.சாலிஹ். இவர் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள கிண்ணியாவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் ஆசிரியராகத் தொழில் புரிந்தார். இவர் ஆன்மீகத் துறையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர். இவருடைய கவிதைகள் காதல், இயற்கை, ஆன்மீகம் என்பன பற்றியனவாகவே அமைந்துள்ளன. இஸ்லாமிய மார்க்க சிந்தனைகளையும் தனது பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நீ யார்?

இக்கவிதையானது மனிதனைச் சிந்திக்க வைப்பதாக அமைந்துள்ளது. மனிதனை முன்னிலைப்படுத்தி ஏனைய பிராணிகளைவிட மனிதன் உயர்ந்தவன்தானா? என்பதை ஐயத்திற்கிடமாக்கி அதன்மூலம் மனிதனின் உயர்வை மறைமுகமாகப் புலப்படுத்துகின்றார். மனிதனிடம் காணப்படும் இயல்புகளைக்கூறி, அது அவனை எவ்வாறு தாழ்வான நிலைக்கு மாற்றி விடுகின்றது என்பதனை வெளிப்படுத்தியும் உள்ளார். மனிதன் உயர்ந்தபடைப்பாக இருந்தாலும் மூடநம்பிக்கைகளுக்கும் அவன் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றான். மிருகங்களின் ஒலிக்கும், பறவைகளின் ஒலிக்கும் காரணம் கற்பித்துக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றான். மேலும் இயற்கைநிகழ்விற்கும் அனர்த்தங்களுக்கும் பயந்து பணிந்து வாழ்வதன்மூலம் தன்னைத்தானே தாழ்த்திக்கொள்கின்றான். இவ்வாறான கூற்றுக்களின்மூலம், மனிதா! நீ எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்தி ஆளும் ஆற்றல் உடையவன் என்பதை மறக்காதே என்று குறிப்பால் உணர்த்துகின்றார்.

1. இனிதான கனிய ளிக்கும்

இன்னிழல் மரங்கள் ஆங்கு

கனிபிழிந் தன்ன ஓசைக்

கடலலை நல்கும் புட்கள்

பனிதங்கு புல்லி னோடு

மாமிசம் உண்ணும் மாக்கள்.

நனிஎழி லோடு மின்னும்

நாகங்கள் யாவி னுள்ளும்

மனிதா நீ யார் இம்மண்ணின்

மதிப்புள்ள ஜந்து நீயா?

யொருள் :

இனிய கணிகளையும், நல்ல நிழலையும் தந்துதவும் மரங்கள் அவ்விடத்தாண்டு. பழம்பிறந்த சாற்றின் இனிமையை போன்றும், கடலலைபோல் ஓசையுடும் பறவைகளுமுண்டு. பனித்தளி தங்கிநிற்கும் புல்லை உணவாகவும், மாமிசத்தை மட்டும் உணவாகவும் கொள்ளுகின்ற மிருகங்களும் உண்டு. மிகுந்த அழகோடு மின்னுகின்ற ஊர்வன எல்லாவற்றாளும் மனிதனே! நீ யார்? இந்தப் பூமியில் நீ மதிப்புள்ள பிராணி நீயா?

2. ஒதிய மறைகள் உன்னை

உயர்ந்தவன் என மொழிந்தே

தோதாகி உலகும் உன்றன்

சுகத்திற்கு வளையு மென்னும்!

பாதார விந்தம் சென்னி

பணித்திடும் சிருஷ்டி! நல்ல

ஆதாரம் அமரர் உன்றன்

அடியினைக் கௌர வித்தார்!

மனிதா நீ யார்? இம் மண்ணின்

மதிப்புள்ள ஜந்து நீயா?

யொருள் :

வேதங்கள் யாவும் உன்னை உயர்ந்தவன் என்றே கூறும். இதற்கு அமைவாக, உலகும் உன் சுகத்திற்காய் வளைந்து கொடுக்கும். உலகின் சிருஷ்டிப்பொருட்கள் யாவும் உன் பாதத்தில் தலைவணங்கும். இதற்குச் சான்றாக, தேவர்களும் உன்னை கௌரவித்தார்கள். ஆதலின், மனிதா! நீ யார்? இந்த மண்ணிலே மதிப்புள்ள ஜீவன் நீயா?

3. ஆந்தையின் அலற லுக்கும்

அர்த்தம் நீகாணு கின்றாய்

சேர்ந்த ஓர்காகம் கத்த

சிந்தையை இழப்பாய் புனை

பாய்ந்திடிற் பயந்து போவாய்

பல்லியின் நச்சொ லிக்கே

மாய்ந்திடு வாய் உனக்கே

இவையெல்லாம் உயர்ந்த தாயின்

மனிதா நீ யார்? இம்மண்ணின்

மதிப்புள்ள ஜந்து நீயா?

யொருள் :

ஆந்தை அலறினால், அதற்கு ஒரு அர்த்தம் கூறுகிறாய்? காகங்கள் சேர்ந்த கத்தினால், என்ன அபசகுனமோ? என்று மனைத் தடுமாறுகின்றாய். புனை குறக்கே பாய்ந்தால் மிகவும் பயப்படுவாய். பல்லி சொன்னால் மனம் தடுமாறுவாய். மனிதசிருஷ்டிக்கே கீழ்ப்பட்ட இவைகளின் ஓசைகளைக் கேட்டு (முடநம்பிக்கைகொண்டு) மனைத்தடுமாறுகின்ற மனிதா! நீ யார்? இந்த மண்ணிலே மதிப்புள்ள ஜீவன் நீயா?

4. சிங்கத்தின் கர்ச்ச னைக்கும்

சிறுத்தையின் உறுமலுக்கும்

தும்பியின் பிளிற லுக்கும்

சீறிடும் பாம்பி னுக்கும்

தங்குநீர் முதலை கட்கும்

தாங்குமோ உயிர் என்றீங்கு

வந்தித்து வாழு கின்றாய்;

மறைவினால் உயர்வு கண்டாய்!

மனிதா நீ யார் இம்மண்ணின்

மதிப்புள்ள ஜந்து நீயா?

பொருள் :

சிங்கம் கர்ச்சித்தால், புலி உறையினால், யானை பிளிறினால், பாம்பு சீறினால், நீருள் கிடக்கும் முதலையைக் கண்டால், உன் உயிர் உடம்பில் தங்காது நடுங்குவாய். மறைந்து வாழுகின்றாய், அதனால் உயர்வு பேசுகின்றாய். அதலின் மனிதா! நீ யார்? இந்தப் பூமியின் மதிப்புள்ள ஜீவன் நீதானா?

5. காற்றிற்கும் பனிக்கும் நீலக்

கடலுக்கும் இடி மழைக்கும்

தோற்றிடு விகம்பி னுக்கும்

தொல்புகழ்ப் பூமித் தாய்க்கும்

ஆற்றாமல் அழிகின் றாய் உன்

அறிவுக்குள் அடக்காய் நீயோர்

நாற்றுக்குள் முளை யதனால்

நானிலம் பெருமை பேசும்!

மனிதா நீ யார்? இம்மண்ணின்

மதிப்புள்ள ஜந்து நீயா?

பொருள் :

காற்று, பனி, கடல், இடி, மழை, மின்னல், ஆகாயத்திற்கும் இவற்றிற்கு ஈடுசெய்யமுடியாமல் அழிகின்றாய். இவற்றை உன் அறிவுகொண்டு சிந்தித்தாய் இல்லை. இயற்கை அழிவுகட்குப் பயப்படும் நீ, ஒரு சிறு நாற்றுக்குள் (வித்துக்குள்) முளைத்த முளை, அனால் மனிதா! நீ யார்? இந்த மண்ணிலே நீயொரு மதிப்புள்ள ஜீவனா?

ரிச்சமூர்த்தி கவிதை

இவர் புதுக்கவிதைத்துறையிலே மிக முன்னணியில் திகழ்ந்தவர். கும்பகோணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவரது இயற்பெயர் வேங்கடமகாலிங்கம் (1900 - 1976). மணிக்கொடி எழுத்தாளர்களுள் இவரும் ஒருவர். ரேவதி போன்ற பல புனைபெயர்களிலும் எழுத்துலகில் பிரகாசித்தார். கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், மரபுக்கவிதைகள், ஓரங்கநாடகங்கள் போன்ற பல்வேறு படைப்புக்களை எழுதியபோதும் புதுக்கவிதையே அவருக்கு அழியாப்புகழைத் தேடிக்கொடுத்தது. தத்துவவியல் பட்டதாரியான இவர் தத்துவம், அறிவியல், காதல், சமயம், பொருளாதாரம், இயற்கை, சமூகம் முதலானவற்றைப் பற்றியே தனது கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். இவ்வாறான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும்போது உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு ஆகியவற்றை சிறப்பானமுறையிலே கையாண்டு தனது கவிதைகளை சிறப்படையச் செய்துள்ளார்.

வெட்டிக்கடை நாரணன்

இக்கவிதை எழுதப்பட்ட காலம் 1943 - 1944. இக்காலப் பகுதியில் அமுல் நடத்தப்பட்ட பங்கீட்டுமுறை பற்றியும் அதில் காணப்பட்ட மோசடி, ஒழுங்கீனங்கள் பற்றியும் நகைச்சுவைப் பாங்கில் கூறியுள்ளார். மனித சமுதாயத்திற்கு தாக்கமான, பாதகமான செயல்களைச் செய்துகொண்டு அவற்றை நியாயப்படுத்த முயல்பவர்களையும் ஆசிரியர் வெளியுலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

பங்கீட்டுமுறையிலே காணப்படுகின்ற மோசடி, ஊழல், கலப்படம் போன்றவற்றையும், எவருமே அதனைப் பெரிதாக நோக்காமையும், அரசுகூட அதற்கு உரமூட்டுவதாகவும் ஆசிரியர்

எடுத்துக்காட்டும் பாங்கு அங்கதச்சுவை பயப்பதாகும். மனிதனுடைய நெறிபிறழ்வுகளையும் மானுட சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள அவலங்களையும் இக்கவிதையில் காணமுடிகின்றது. பங்கீட்டு முறையினையும் அரசின் அசமந்தப் போக்கையும் பயன்படுத்தி சுயநலப்போக்குக்கொண்ட ஒருவன் மனச்சாட்சிக்கு மதிப்புக்கொடாமல் உயர்வானநிலையை அடைந்தமையை பெட்டிக்கடை நாரணன் என்ற ஒரு குறியீட்டுப் பாத்திரமாகப் படைத்துள்ளார்.

இக்கவிதையிலே பலவகையான குறியீட்டுமுறைகளை ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார். நீள்விழியாள் அல்லது அங்கயற்கண்ணி என்பது ஆட்சிக்குக் குறியீடாக அமைந்துள்ளது. நீள்விழியாள் அல்லது அங்கயற்கண்ணியின் அருள் என்பது ஆட்சியின் அசமந்தப்போக்கிற்குக் குறியீடாகும். உருமால் என்பது செல்வந்தப் பெரும்புள்ளிக்குக் குறியீடாகும்.

நாரணன் என்னும் பாத்திரம் மனிதனை மனிதனாக மதிக்காது தனது உழைப்பே மேலாகக் கருதும் குறியீட்டுப் பாத்திரம். இக்கவிதையிலே இடம்பெறுகின்ற 'பங்கீடு வாழ்க', 'பாழ்வயிறு வாழ்க' என்ற அடிகள் மூலம் மனிதனின் அவலம் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. 'அங்கயற்கண்ணி அடிகளே சரணம்', 'முதலுக்கு மோசம் மருந்துக்கும் காணோம்', 'மீன்கொத்தி ஒன்று உள்ளே இருந்ததால் பங்கீட்டுக்கடையொன்று பட்டென்று வைத்தேன்'. 'மண்ணில் பிறப்பதற்கு நெல் ஒப்பும்போது களி மண்ணில் கலந்திருக்க அரிசி மறுப்பதில்லை', 'புண்ணியம் செய்யத்தான் பொழுது எங்கே?' 'பங்கீடு வாழ்க! பாழ்வயிறும் வாழ்க!' போன்ற கவிஞரின் அடிகள் மக்களின் அவலங்களினால் தான் அடைகின்ற மனவேதனையை நகைச்சுவையுடன் புலப்படுத்துகின்றன. மனச்சாட்சியற்று நடப்பவர்களையும் அவர்களது போக்குகளையும் இக்கவிதை தொட்டுச்செல்கின்றது.

தான் சாக மருந்துண்ட
தவசிகளைக் கண்டதுண்டோ?

ஊன்சாக.

உயிர் இருக்க

உலவுபவர் சித்தரன்றோ?

நான் யாரு?

சித்தனா? தவசியா?

பிழைக்கச் சொத்தெதுவும்

பாட்டனோ வைக்கவில்லை.

அழைத்து வித்தை ஏதும்

அப்பனோ புகட்டவில்லை.

இதற்காக

ஆண்டவன் கொடுத்த மூளை

அடுப்படிப் பூனையாமா?

யொருள் :

தான் சாக மருந்துண்ணும் தபசிகள் யாருமில்லை. உடலைவிட்டு உயிர்கொண்டு திரிபவர்கள் சித்தர்கள். அப்படியானால் நான் யார்? பாட்டன் சொத்து எனக்கு எதுவுமில்லை. அப்பனோடுவென்றால் என்னைப் படிக்க வைக்கவுமில்லை. என்றாலும் அடுப்படிப் பூனையாக ஏன் மூளை (உறங்கவில்லை)

நீண்ட விழியாள் துணையால்

குங்குமத்தைத் தண்ணீரோடு

குலுக்கிக் கலர்கள் செய்தேன்

தங்காமல் உப்பைப் போட்டுத்

தனியான சோடா செய்தேன்

ஏழைக் கென்றிரங்கி

எளிதான விலையில் விற்க
 கருவாடு போன்ற வாழைப்
 பழங்களும்
 புகையிலைக் காம்பும்
 பிரக்கன் இலையைப் பழிக்கும்
 வெற்றிலையும், வெட்டுப் பாக்கும்
 சின்னப் பயல்களுக்கென்று
 பலானும்,
 பெப்பர் மெண்டும்,
 பெரியவர் களுக்கென்று
 நெய்ப் பொடியும்,
 லேகா மருந்தும்,
 வகையாகச் சேர்த்து வைத்தேன்.

பொருள் :

அங்கயற்கண்ணி துணையால், குங்குமத்தை தண்ணீரோடு கலந்தேன்.
 உறையாமல் இருக்க, உப்பைச் சேர்த்தேன், இது ஒரு சோடா. ஏழைக்கு
 விற்பதற்காய் கருவாடு போன்ற காய்ந்த வாழைப்பழங்கள், புகையிலைக்
 காம்பு, பீர்க்கு இலைபோல வெற்றிலைகள், கொட்டைப்பாக்கு, சிறுசு-
 களுக்காகப் பலான், பெப்பர்மென்ட். பெரியவர்களுக்காக நெய்ப்பொடியும்,
 லேகா மருந்தும் சேர்த்துக்கொண்டேன்.

நாரணன் பெட்டிக்கடையின்
 நாமமே பரவலாச்சு
 இன்று கடன் இல்லை என்ற
 எச்சரிக்கை எதிரே இருக்கும்
 என்பேச்சு தேனாய்ச் சொட்டும்
 குழைவிலே வாங்குவோர்கள்

வண்டாகி, பின்னர்
 வாடிக்கைக்காரர் ஆக
 ஆண்டிரண்டோடும் முன்னே
 தத்துவங்கள் பொய்க்கக்கண்டேன்
 பலதத்துவங்கள் கவிழ்க்கண்டேன்
 உயிரற்ற ஐடத்தில் பெருக்கம்
 உண்டாகா தென்ற கொள்கை
 பொய்ப்பதை நானே கண்டேன்.

பொருள் :

'நாரணன் பெட்டிக்கடை' என்ற பெயர் எங்கும் பரந்துவிட்டது. 'இன்று
 கடன் இல்லை' என்ற ஒரு பலகையும் எதிரே உண்டு. இனிக்கப் பேசுவதால்,
 வாடிக்கையாளர்கட, ஆண்டுகளும் இரண்டாகிவிட்டன. பல தத்துவங்கள்
 பொய்த்தன, பல கவிழ்ந்தன, உயிரற்ற உடம்பில் பெருக்கம் இல்லை
 என்ற கொள்ளை பொய்ப்பதைக் கண்டேன்.

இருபது ரூபாய் முதலே

இருநூறாக மாறி

ஏற்றம் எனக்களிக்க

உருமாலை வாங்கிக்கொண்டேன்

ஓராளை ஆகிவிட்டேன்

உருமாலை நாராயணனாய்

உருமாறி உயர்ந்தபின்னர்

அகமடியார் தெருவில் சின்ன

அங்கயற்கண்ணி மளிகைக்

கடையொன்று வைத்துவிட்டேன்

சம்பளத்தை அள்ளிவீசச்

சுரங்கம் சுரக்கவில்லை

தோதாகப் பொடிப்பையன்கள்
 சம்பளமில்லா துழைக்க
 தொழிலிலே தேர்ச்சி கொள்ள,
 முன்வந்து தொங்க வில்லை
 எனவே.

பொருள் :

என் கடை முதல் இருபது ரூபாய், அது இருநூறுரூபாவாக மாறியபோது, எனக்கான தேவைக்காக உருமால் (ஒருவித உருப்பு) ஒன்றை வாங்கினேன். 'ஒரு பெரிய ஆள்' ஆக மாறிவிட்டேன். நான் இப்போ உருமாலை நாரணனாய் மாறி, அகமடியார் தெருவில் ஒரு கடை வாங்கினேன். அது 'அங்கயற்கண்ணி' மளிகைக்கடை. சம்பளம் கொடுத்து, பொடிப்பையன்கள் வைக்க, பணம் போதாது. அதாவது சுரங்கம்போல் பணம் சுரக்கவில்லை.

கோழியுடன் எழுந்திருந்து
 கோட்டானுடனே துயிலும்
 கோலமே வாழ்க்கை யாச்சு
 சரக்கோ கொஞ்சம்
 எட்டுமணி நேரம்
 தட்டாது விற்றால்
 தட்டில் மிச்சம்
 தங்கி இருக்குமா?
 இப்படிக்கிருக்க.
 எலிவேறு இரவில்
 இராஜ்யம் வகித்தால்
 என் உருமாலை மட்டும்
 கிழியாமல் போமா?
 போனாலும்

நீண்ட விழியாளின் அருள்
நீங்கவில்லை,
முதலுக்கு மோசம்
மருந்துக்கும் காணோம்.

யொருள் :

இதனால் அதிகாலை கோழிகூவ எழுந்து, இரவில் கோட்டான் குழற, நாணம் தாங்குவேன். கடைச்சரக்கோ அதிகமில்லை என்றாலும், எட்டுமணி நேரம் கடைவியாபாரம் நடந்தால்தான், தட்டில் மிச்சம். இதைவிட இரவில் எலியின் ராஜ்யம் நடக்கும். இதனால் உருமாவும் உருப்பிறமா? என்றாலும் நீளவிழியாளர் அங்கயற்கண்ணியின் அருள் மட்டும் நீங்கவில்லை. முதலுக்கு மோசமில்லை.

மண்ணெண்ணை பங்கீடு

வந்தது அருளால்

மண்ணெண்ணை வர்ணம்

இரண்டுதான் என்றாலும்,

மஞ்சளும் வெளுப்பும்

என்றாலும் பலபேர்கள்

கறுப்பென்று கதறினர்.

தம்படி நாணயம்

இல்லாமற் போனதும்

முதலுக்கு மோசம்

அணுகாத வேலியாய்.

உயிருள்ள அரணாய்

உவந்திட முளைத்தது

அங்கயற்கண்ணி

அடிகளே சரணம்!

பொருள் :

அவள் அருளால் மண்ணெண்ணெய் பங்கீட்டில் வந்தது. மஞ்சளும், வெளுப்பும் மண்ணெண்ணெய் நிறம் என்றாவும், பலபேர் இதென்ன? எண்ணெய் கறப்பு என்று கத்தினார்கள். கம்படி இல்லாமல் போனாவும், முதலுக்கு மோசம் இல்லாமல், வேலியாக, அரணாக மனம்நிறைவாய் வளர்ந்தது. அங்கயற்கண்ணி அம்மையே உன் அடிகளே சரணம்!

தம்பிடி மிச்சத்தைக்

கேட்பவ ரில்லை.

சில்லறைப் போருக்கு

வருவோரும் இல்லை;

அங்கயற் கண்ணியின்

அலையோடும் அருளால்

எண்ணைக்குப் பின்னர்

அரிசிக்கும் பங்கீடு

தானாகத் தங்கம்

தடத்தில் கிடைத்தால்

ஓடென்றொதுக்க நான்

பட்டினத்தாரா?

பொருள் :

தம்பிடி மிச்சமானால் அதைக் கேட்கமாட்டார்கள். சில்லறை கொடுக்கவில்லை என்று சண்டைக்கு வருவோரும் இல்லை. அங்கயற்கண்ணியின் தொடரான அருளால் எண்ணெய்க்குப்பின், அரிசிக்கும், பங்கீடு வந்தது. தோண்டிய இடத்தில் தங்கம் கிடைத்தால், ஓடென்று ஒதுக்கிவிட நாம் என்ன பட்டினத்தாரா?

மீன்கொத்தி ஒன்று
 உள்ளே இருந்ததால்
 பங்கீட்டுக்கடை ஒன்று
 பட்டென்று வைத்தேன்:
 பணக்காரன் ஆனேன்
 பங்கீட்டுக் கடைகளால்
 பணக்காரர் ஆனால்
 பாவம் என்றேதேதோ
 பேப்பரில் வந்தது.
 பாவமென்று ஒன்றில்லாவிட்டால்
 பாருண்டா?
 பசியுண்டா?
 மண்ணில் பிறப்பதற்கு
 நெல் ஒப்பும்போது
 களிமண்ணில் கலந்திருக்க
 அரிசி மறுப்பதில்லை.

பொருள் :

மீன்கொத்தி போன்ற, உள்ளே ஒரு துணை இருந்ததால், பங்கீட்டுக்கடை
 ஒன்று, படார் என்று வைத்தேன். இப்போ நான் பணக்காரனும் ஆனேன்.
 பங்கீட்டுக்கடையினால் பணம் சேர்ப்பது பாவம் என்று ஏதோ ஒரு பேப்பரில்
 (பத்திரிகை) வந்தது. பாவம் என்ற ஒன்று இல்லாவிட்டால் பூமியுண்டா?
 பசியுண்டா? களிமண் வயலில் நெல் விளையும்போது அரிசியுடன்
 களிமண்ணைக் கலத்தல் பிழையிலல்லையே?

நஷத்திரம் போல.

நல்முத்துப் போல.

சுத்தமாக அரிசி விற்க.

பங்கீட்டுக் கடை என்ன

சல்லடையா? நெல்மிஷினா? முறமா?

முறமா?

நெல்மிஷினா?

பல கைக்காரியா?

முட்டையைப் பிரிக்கு முன்னர்

முந்நூறு பேரிருந்தால்

சலிப்பதெங்கே?

புடைப்பதெங்கே?

புண்ணியம் செய்யத்தான்

பொழுது எங்கே?

அங்கயற் கண்ணியின்

அருளென்ன சொல்வேன்

பங்கீடு வாழ்க!

பாழ்வயிறும் வாழ்க!

பொருள் :

வானத்து வெள்ளிபோல, நல்முத்துப்போல, சுத்தமான நல்ல அரிசி விற்க பங்கீட்டுக்கடை ஒரு சல்லடையா? சளகா? நெல்குத்தம் இயந்திரமா? பல கைகள் உண்டா? அரிசிமுட்டையை அவிழ்க்கமுன்னே, முண்ணாறுபேர் பங்கீடுபெற இருந்தால், சலிப்பது எப்படி? புடைப்பதெப்படி? புண்ணியம் செய்யப் பொழுதுதான் உண்டா? ஆதலின் அங்கயற்கண்ணியின் அருளை எப்படிச் சொல்வேன்? எனவே, பங்கீட்டுமுறை வாழ்க! பாழ்வயிறும் வாழ்க!

சீ. வி. வேலுப்பிள்ளை கவிதைகள்

இவர் 14ந் திகதி புரட்டாதி மாதம் 1914ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரின் முழுப்பெயர் கண்ணப்பன் வேல்சிங்கம் வேலுப்பிள்ளை என்பதாகும். இவர் 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலக்கிய உலகிலும், பத்திரிகை உலகிலும் பிரகாசித்தார். தனது அந்திமமான 22 ஆண்டுகாலத்தில் தமிழில் சுயமாக எழுதினார். இதற்கு முந்திய 28 ஆண்டுகளும் ஆங்கிலத்தில் எழுதி உலகப்பிரசித்தி பெற்றார்.

இவருடைய இலக்கிய ஆளுமையின் வெளிப்பாட்டினை ஆங்கிலக் கவிதைகளிலேயே காணலாம். கட்டுரை, கதைகள் என்பவற்றைத் தமிழில் எழுதமுடிந்ததுபோல் இவரால் சுயமாக கவிதைகளைத் தமிழில் எழுத முடியவில்லை. இவர் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் ஆசிரியராக, தொழிற்சங்கவாதியாக, அரசியல்-வாதியாக பெருங்காலப்பகுதியைக் கழித்தார்.

ஆனால், ஆரம்பகாலம் முதல், தான் மரணமடைகின்ற காலம்வரை இலக்கியவாதியாகவே விளங்கினார். ஹற்றனில் அமைந்துள்ள ஹைலன்ட்ஸ் கல்லூரியிலும், நுவரெலியாவில் அமைந்துள்ள புனித திருத்துவக்கல்லூரியிலும், கொழும்பு நாலந்த கல்லூரியிலும் இவர் கல்வி பயின்றார். மெற்ரிக்வரை இவர் படிப்பை மேற்கொண்டார். சுதந்திரம் பெற்ற இலங்கையில் முதலாவது பாராளுமன்றத்திலே தலவாக்கொல்லையின் பிரதிநிதியாக விளங்கினார். மலைநாட்டிலிருந்த ஏழு தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளுள் இவரும் ஒருவர். பாராளுமன்ற காலத்தின்பின், தீவிர தொழிற்சங்கவாதியாக விளங்கினார்.

மாவலி இதழின் நிர்வாக ஆசிரியராகவும், காங்கிரஸ் இதழின் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். இவரின் ஆங்கில எழுத்தாற்றலால் தோட்டத்தொழிலாளர்களையும் அவர்களது பிரச்சனைகளையும் வெளியுலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டினார். Observer, Times ஆகிய தேசிய ஏடுகளிலும் மெயில், இலஸ்ரேட் வீக்லி ஒவ் இன்டியா என்னும் இந்திய ஏடுகளிலும் எழுதினார்.

விஸ்மாஜனி - கவிதை சார்ந்த நாடகம், Way Frer - வசனக்கவிதைத் தொகுப்பு, Ceylon Tea Garden என்னும் கவிதை நூல், The Border Lane என்னும் நாவல், Born to Labour என்னும் விவரணக் கட்டுரைத்தொகுப்பு என்பன இவரது ஆங்கிலத்தில் வெளியான நூல்களாகும்.

முதற்படி என்னும் கட்டுரைநூல், காதல் சித்திரம் என்னும் நாவல், தேயிலைத் தோட்டத்திலே என்னும் மொழிபெயர்ப்பு கவிதைநூல், வீடற்றவன், இனிப்படமாட்டேன் ஆகிய இரு நாவல்கள் தமிழில் வெளியாகின. வீடற்றவன் இந்தியாவிலும் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

அரசியல் துறையிலும், இலக்கியத்துறையிலும் பிரகாசித்த சீ.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் 1984ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 19ஆம் திகதி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

தேயிலைத் தோட்டத்திலே.....

1. புழுதிப் படுக்கையில் புதைந்த எம் மக்களைப் போற்றும் இரங்கற் புகல்மொழி இல்லை
பழுதிலா அவர்க்கோர் கல்லறை இல்லை
பரிந்தவர் நினைவுநாள் பருகுவார் இல்லை.

யொருள் :

என் மக்கள் புழுதிப்படுக்கையில் புதைந்து கிடக்கின்றார்கள். அவர்கள் மேல் இரங்கி, அறுதல்மொழிகூற, யாருமில்லை. குற்றமில்லா அவருக்கோர் கல்லறையும் இல்லை. அவரின் நினைவுநாளை எண்ணிப் பார்ப்பாருமில்லை.

2. உன்னையும் உயிரையும் ஊட்டி இம்மண்ணை

உயிர்த்த வர்க்கிங்கே உளங்கனிந் தன்பும்

பூணுவார் இல்லை அவர் புதைமேட்டி லோர் கானகப்

பூவைப் பறித்துப் போடுவார் இல்லையே.

யொருள் :

உன்னையும் உயிரையும் ஊட்டி, இந்த மண்ணைப் பசுமைபறச் செய்தவர்கள். அத்தகையோர்க்கு, உளங்கனிந்து அன்புகாட்டுவார் யாருமில்லை. அவரின் மரணத்தின்போது புதைக்கும் இடத்திலே, புதைகுழி மேட்டிலே, ஒரு காட்டுப்பூவைத்தானும் பறித்துப்போடுவார் யாருமில்லையே!

3. ஆழப் புதைந்த தேயிலைச் செடியின்

அடியிற் புதைந்த அப்பனின் சிதைமேல்

ஏழை மகனும் ஏறி மிதித்து

இங்கெவர் வாழுவோ தன்னுயிர் தருவான்.

யொருள் :

ஆழ்ப்புதைந்த தேயிலைச்செடியின் அடியிலே, அவன் தகப்பனின் உடல் புதைக்கப்பட்டுள்ளது. அதையறியா, அவர் மகனும், அச்சிதைமேல் ஏறிநின்ற தன் தொழில்புரிகின்றான். ஆயின், மற்றவர் வாழ இவ் ஏழை தன்னுயிர் தருவான்.

4. என்னே மனிதர்! இவரே இறந்தார்க்கு

இங்கோர் கல்லறை எடுத்திலர் வெட்கம்!

தன்னை மறைக்கத் தானே இவ் விறைவனும்

தளிர்பசும் புல்லால் தரை மறைத்தனனே.

யொருள் :

எனன மனிதர்ப்பா! இறந்தவர்க்கு ஒரு கல்லறை ஆக்க, இவர்களால் முடியவில்லை. வெட்கம், வெட்கம் பூமியில் புதைபுண்ட அத்திதாழிலாளியின் புதையலை மறைக்கத்தான், இறைவனும் தளிர்க்கும் பசும்புல்லினால் அத்தரையை மறைத்துள்ளானோ?

5. வாடிய ரோசா மலரிதழ் போல

வாடியே அன்னார் வாழ்க்கை கழிந்தது

கூடிய வழக்கக் கொடுமைகள் யாவும்

கூர்முள் எனவே குடிசூடி தொடர்ந்தன.

யொருள் :

வாடிய ரோசாமலரின் ஒரு இதழைப்போல், இந்த ஏழைத்திதாழிலாளியின் வாழ்க்கையும், வாடி வதங்கிக் கழிகின்றது. பறைய சம்பிரதாய வழக்கக் கொடுமைகள் யாவும், ஒன்றுசேர்ந்து, கூர்முள்ளைப்போன்று அவனைக் குடிசூடியாய்த் தொடர்ந்து குத்துகின்றன.

6. ஓர்நூற் றாண்டு உதயமும் மறைவும்

ஒங்குறு பேரிகை ஒலிக் குமுறலிலே

உருவு மழிந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றென

உருண்டன புரண்டன ஒழிந்தன கண்டீர்.

யொருள் :

ஓர் நூற்றாண்டு உதயமும், மறைவுமாய் கழிந்துசென்றன என்று பேரிகை ஒலிக்கின்றது. இவ்வேளை அன்னார் உருவும் அழிந்தது. ஒன்றன்பின் ஒன்றாய், அழிந்து ஒழிந்து போயின. இதனைக் காண்பீர்!

பயிற்சி வினாக்கள்

புறநானூறு

1. நளியிரு.....

1. அரசனைப் புலவர் எவ்வாறு புகழ்ந்துரைக்கின்றார்?
2. அரசனுடைய நாட்டுச்சிறப்பு எவ்வாறு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது?
3. புலவர் அரசனுக்குக் கூறிய அறிவுரைகள் எவை?
4. புலவர் அரசனுக்குக் கூறும் அறிவுரையில் புலவனின் மதிநுட்பம் புலப்படுத்தப்படுமாற்றை விளக்குக.
5. 'விசும்பின் நடுவு நின்றாங்குக்

கண் பொர விளங்கு நின் விண்பொரு வியன்குடை

வெயில் மறைக் கொண்டன்றோ'

என்ற பாடலடியில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பை விளக்குக.

6. இச்செய்யுளின் பொருளை தற்கால உரைநடையில் எழுதுக.

2. உண்டால் அம்ம.....

1. உண்மையாளனின் இயல்புகள் எவையெனக் கவிஞர் கூறுகின்றார்?
2. 'புகழெண்ணியிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளவர்'
இப்பாடலடியில் காணும் பொருட்சிறப்பினை விளக்குக.
3. இப்பாடலிலே காணப்படும் விழுமிய கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டுக.

4. இச்செய்யுளின் பொருளை தற்கால உரைநடையில் எழுதுக.

3. இளையோர்.....

1. சாத்தனின் வீரச்சிறப்பு எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது?
2. புலவனின் துயரம் முல்லையை முன்னிலைப்படுத்துவதன் ஊடாக எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது?

3. சங்கப்புலவன் இயற்கையில் கொண்ட சடுபாடு இப்பாடலினூடாக புலப்படுத்தப்படுகின்றதா? விளக்குக.
4. பின்வரும் பாடலடிகளில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பை விளக்குக.
அ. 'ஆண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த வல்வேல் சாத்தன்'
ஆ. 'முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே'
5. இப்பாடலின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

5. தேளந் தீந்தொடைச்.....

1. கிள்ளிவளவனுடைய ஈகைச்சிறப்பு எவ்வாறு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது?
2. கிள்ளிவளவனுடைய நாட்டுவளம் எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது?
3. இப்பாடலில் ஆற்றுப்படுத்தும் தன்மை எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளது என்பதனை எடுத்துக்காட்டுக.
4. இப்பாடலின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

குறுந்தொகை

1. யாயும் ஞாயு.....

1. அகத்திணைப் பண்பு இப்பாடலில் சிறப்பிக்கப்படுமாற்றை விபரிக்க.
2. உள்ளங்கள் கலந்த தன்மையினை ஆசிரியர் எவ்வாறு விளக்குகின்றார்?
3. இக்கவிதையில் உறவுபற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டி விளக்குக.
4. பாடலில் மேலோங்கும் கவிதைச்சிறப்பினை ஆராய்க.
5. 'செம்புலப்பெயனீர்போல
அன்புடைய நெஞ்சம் தான் கலந்தனவே'
என்ற பாடலடியிலே காணப்படும் பொருட்சிறப்பினை விளக்குக.

6. அன்பின் வலிமை எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது? ஆராய்க.

7. இப்பாடலில் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

6. கொங்குதேர் வாழ்க்கை.....

1. பாடலின் கவிச்சிறப்பினை ஆராய்க.

2. தலைவியின் நலத்தினை தலைவன் பாராட்டுமாற்றினை விளக்குக.

3. பொருட்சிறப்பிற்கு கவிஞன் கையாண்ட உத்தியினை எடுத்துக் காட்டுக.

4. 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத்தும்பி

காமஞ்செய்யாது கண்டது மொழிமோ'

என்ற பாடலடிக்குரிய பொருட்சிறப்பை விளக்குக.

5. இப்பாடலின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

நற்றிணை

7. அருந்துயர்.....

1. தலைவியின் உள்ளத்தின் தன்மையைக் கவிஞர் எவ்வாறு எடுத்து விளக்குகின்றார்?

2. தலைவி தலைவன்மீது கொண்ட காதலைப் புலப்படுத்தப்படுமாற்றை விளக்குக.

3. தலைவியின் உள்ளத்திலே காணப்படும் தடுமாற்றம் யாது?

4. இப்பாடலில் காணப்படும் அணிச்சிறப்பினை எடுத்து விளக்குக.

5. இப்பாடலின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

6. 'கரையொருது இழிதரும் காண் யாற்று இருகரை

வேர் கிளர் மா அத்து அந்தளிர் போல'

இப்பாடலடியில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பை விளக்குக.

8. மையற விளங்கிய.....

1. தலைவியின் துயரினை நீக்கத் தோழி செயற்படும் தன்மையை விளக்குக.

2. 'வரைவு கபாவுதல்' என்பது இங்கு எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது?
3. இப்பாடலிலே காணப்படும் உள்ளுறை உவமம் யாது?
4. 'உள்ளூர்க்குரீ இக்கருவுடைத்தன்ன
பெரும் போது அவிழ்ந்த கருந்தாட் புன்னை'
என்னும் பாடலடியில் காணப்படும் பொருட் சிறப்பினை விளக்குக.
5. இப்பாடலின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

கலித்தொகை

9. ஊர்கால் நிவந்த.....

1. இப்பாடலிலே தலைவியின் அழகு எவ்வாறு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது?
2. தலைவியின் அழகு தலைவனின் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தும் உணர்வலைகளை கவிஞர் எவ்வாறு எடுத்து விளக்குகின்றார்?
3. சங்ககால இலக்கியப்பண்பு இக்கவிதையில் எவ்வாறு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது?
4. தலைவனின் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட ஐய உணர்வு எவ்வாறு தெளிந்தது என்பதனை விளக்குக.
5. ஐயம், தெளிவு, தேறல் என்பன இப்பாடலில் ஒழுங்கு அமைவதனை எடுத்துக்காட்டுக.
6. இப்பாடலின் பொருளை தற்கால உரைநடையில் எழுதுக.

10. மாமலர் முண்டகம்.....

1. இப்பாடலின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.
2. இப்பாட்டில் இடம்பெறும் உள்ளுறை உவமைச்சிறப்பினை எடுத்து விளக்கிக் காட்டுக.
3. தோழி தலைவனுக்கு கூறும் அறிவுரைகள் எவை?
4. தலைவியின் மீது தோழிகொண்ட கரிசனை எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது?

5. இப்பாடலிலே இடம்பெறுகின்ற விழுமியக் கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டுக.
6. தோழி, தலைவியின் நிலமையினை தலைவனுக்கு எடுத்து உரைப்பதில் காணப்படும் உத்தியினை விளக்குக.

சிலப்பதிகாரம்

1. கோப்பெருந்தேவி கண்ட கனவினைக் கூறுக.
2. கோப்பெருந்தேவி மன்னன் இருக்கும் இடம்நோக்கிச் செல்லும் காட்சியினை இளங்கோ எவ்வாறு வர்ணிக்கின்றார்?
3. கண்ணகியின் கோபஉணர்ச்சி எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது?
4. கண்ணகியின் சோகம் எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது?
5. இளங்கோவின் கவித்துவ ஆற்றலை இப்பாடல் பகுதியினூடாக ஆராய்க.
6. கோப்பெருந்தேவியினதும் கண்ணகியினதும் குணவியல்புகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்க.
7. 'வழக்குரைகாதை' காவியத்தின் முக்கியதொரு பகுதியாகும்' இக்கூற்றின் பொருத்தப்பாட்டினை விளக்குக.
8. 'அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்' என்பதனை இப்பாடற் பகுதியினூடாக விளக்குக.

நாச்சியார் திருமொழி ✓

1. வைணவத் திருமண நடைமுறைகளை விளக்குக.
2. ஆண்டாள் தோழியிடம் தான் கண்ட கனவினைக் கூறுமாற்றை விளக்குக.
3. திருமாலின் (நாராயணனின்) சிறப்புக்களாகக் கூறப்படுபவை எவை?
4. ஆண்டாள் திருமால்மீது கொண்ட பக்தி புலப்படுமாற்றை விளக்குக.

திருப்பள்ளியெழுச்சி ✓

1. திருப்பெருந்துறையினுடைய சிறப்புக்கள் யாவை?
2. சிவனுடைய சிறப்புக்கள் எவை?
3. இறைவன் ஆன்மாக்களை ஆட்கொள்ளும் திறன் எவ்வாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது?
4. காலைநேரக் காட்சி எவ்வாறு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது?
5. திருப்பள்ளியெழுச்சி என்றால் என்ன?
6. இறைவனைத் துயிலெழுப்பும் அடியார்களது நிலை எவ்வாறு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது?
7. மாணிக்கவாசகரின் பக்திச்சிறப்பை விளக்குக.
8. மாணிக்கவாசகரின் கவியாற்றல் பற்றி விளக்குக.

கலிங்கத்துப்பரணி - காடுபாடியது ✓

1. காட்டிலேயுள்ள மரம் செடி கொடிகள் பற்றி கவிஞர் கூறுமாற்றை விளக்குக.
2. பரிதியின் செயல்பற்றி கவிஞர் கூறுவது யாது?
3. காட்டில் காணும் நிழலை கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
4. நிலத்தின் நீரின்மை பற்றி கவிஞர் கூறியுள்ளவற்றைத் தருக.
5. காட்டின் வெம்மையைக் கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரித்துள்ளார்?
6. காட்டில் கிடக்கும் பொருள்கள் எவை?
7. காற்றின் இயல்பும் வெப்பநிலையும் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் எவை?

இராஜநாயகம் - குறுபான் கொடுத்த படலம் ✓

1. ககுபதுல்லா அழுதது ஏன்?
2. ககுதுல்லாவை ஆறுதல் அடையச்செய்ய இறைவன் கூறிய கூற்றுக்கள் யாவை?

3. சுலைமான் நபி மக்காவில் இறங்கிப் புரிந்த பணிகளைத் தருக.
4. குறுபான் கொடுத்த பொருட்கள் யாவை?
5. சுலைமான் நபி பொருட்களை யாருக்குக் கொடுத்தார்?
6. சுலைமான் நபி யார் யாரை விளித்துக் கூறினார்?
7. சுலைமான் நபி கூறியவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுக.
8. கூடியிருந்த மக்கள் என்ன வினவினர்?
9. அவர்களுக்குச் சுலைமான் நபி கூறிய விடை யாது?

இரட்சண்ய யாத்திரீகம் - சிலுவைப்பாடு

1. இயேசுநாதரின் சிலுவைப்பாடுகளுக்கான ஆசிரியர் கூறும் காரணங்கள் என்ன?
2. இயேசு சுமந்த சிலுவையை கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
3. எருசலேம் நகரப் பெண்கள் எவ்வாறு அழுதனர்?
4. சிலுவையைச் சுமந்து செல்லும் இயேசுநாதரின் உடலின் நிலமையை கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
5. இயேசுவின் தெய்வீகநிலை பற்றிக் கூறப்படுவன யாவை?
6. அழுது துன்பப்பட்ட எருசலேம் நகரப் பெண்களுக்கு இயேசுநாதர் கூறியவை எவை?

குமரகுருபரர் பாடல்கள் - மீனாட்சியம்மன் பிள்ளைத்தமிழ்

1. மீனாட்சியம்மை சந்திரனை விளையாட அழைப்பதற்கான காரணங்கள் எவை?
2. மீனாட்சிமீது புலவர் தான் கொண்ட பக்தியினை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றார்?
3. மீனாட்சியைப் புலவர் எவ்வாறு விளிக்கின்றார்?
4. மீனாட்சி சந்திரனிடம் அன்புரிமை கொள்வதற்கு புலவர் கூறும் காரணங்கள் எவை?
5. சந்திரன் விண்ணிலே ஓடுவதற்கு புலவர் கூறும் காரணங்கள் எவை?

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

1. வசந்தவல்லியினுடைய அழகு சித்திரிக்கப்படுமாற்றை விளக்குக.
2. வசந்தவல்லி பந்தாடும் காட்சியினை கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
3. கவிஞரின் கற்பனையாற்றல் வெளிப்படுத்தப்படுமாற்றை விளக்குக.
4. இப்பாடற்பகுதியிலே சொல்லாட்சித்திறன் சிறப்பிடம் பெறுமாற்றை பொருத்தமான பகுதியினை எடுத்துக்காட்டி விளக்குக.

இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள்

1. இராவணன் கொலுவீற்றிருக்கும் காட்சியினை கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
2. இராவணனின் அதிகாரச்செருக்கு எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது?
3. இராவணன் சீதைமீது கொண்ட ஆழ்ந்த அன்பு எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது?
4. இராவணன் கொலுவீறில் வீற்றிருக்கும் வேளையிலே அங்கு நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் பற்றி கவிஞர் கூறுபவை எவை?

பாரதியார் கவிதை - நிலவும் வானமீனும் காற்றும்

1. இப்பாடலில் கவிஞனின் குதூகலஉணர்வு வெளிப்படுத்துவதை விளக்குக.
2. பாரதியின் உள்ளத்திலே தோன்றும் வேட்கையை மதிப்பிடுக.
3. நிலா, வான், காற்று என்பவற்றை கவிஞன் எவ்வாறு அனுபவித்துப் பரவசமடைகின்றான் என்பதை விளக்குக.
4. இயற்கையழகில் பாரதிகொண்ட ஈடுபாட்டினை இப்பாடல்-மூலம் தருக.
5. மனத்தோடு பேசும் உத்தி இப்பாடலுக்கு பொருந்துமாற்றினை விபரிக்க.

6. காற்றின் வலிமையை, அதன் செயற்பாட்டை எவ்வாறு வர்ணிக்கின்றார்?

பாரதிதாசன் பாடல்கள் - அழகின் சிரிப்பு

1. கவிஞர் இப்பாடல் பகுதியிலே சமுதாயக் கருத்துக்களையும் எடுத்துக்காட்டும் பாங்கினையும் ஆராய்க.
2. கவிஞர் கடலின் அழகினை எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
3. இப்பாடல் பகுதியிலே அமைந்துள்ள அணிச்சிறப்பினை எடுத்து விளக்குக.

விபுலானந்தர் கவிதை - தேவி வணக்கம்

1. தேவியின் பெருமைகளை அடிகளார் எவ்வாறு கூறுகின்றார்?
2. தேவியிடம் அடிகளார் வேண்டுவது என்ன?
3. அடிகளாரின் குறிக்கோளாகக் கருதப்படுவது எது?
4. இப்பாடலில் காணப்படும் அடிச்சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டி விளக்குக.
5. அடிகளாரின் கவியாற்றலை மதிப்பிடுக.

சோமசுந்தரப்புவர் பாடல்கள் - நாவலர்

1. நாவலரின் பணிகளாக எவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன?
2. கவிஞர் நாவலரை எவ்வாறு போற்றுகின்றார்?
3. நாவலரின் பதிப்பு முயற்சி சிறப்புகள் எவை?
4. தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு நாவலர் ஆற்றிய பணி குறித்துப் புலவர் கூறுவது யாது?

கம்பதாசன் கவிதை - உதிர்ந்தமலர் ✓ 98

1. மலரின் அழகினை கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
2. மலர் கர்வம் கொள்ள காரணம் யாது?
3. இப்பாடலில் கவிஞரின் உள்ளத்திலே தோன்றிய உணர்வை விளக்குக.
5. நிலையாமைக் கருத்து இப்பாடலில் எவ்வாறு புலப்படுகின்றது?

புலவர்மணி கவிதை - கன்னியாய்திரு . 200

1. இப்பாடலில் சமத்துவ சமரசக்கோட்பாடு எவ்வாறு புலப்படுகின்றது?
2. புலவரின் கவித்துவ ஆற்றலை எடுத்துக்காட்டி விளக்குக.
3. இப்பாடல் பகுதியை உரையாடல் வடிவிற தருக.
4. கன்னியா வெம்மையான நீர்கரந்து வருவதற்கு புலவர்கூறும் காரணங்கள் என்ன?
5. எல்லாச் சமயத்தவரும் கன்னியாவில் நீராடவிரும்பும் காரணம் யாது?
6. இப்பாடலில் இடம்பெறும் வரலாற்றுப்பகுதி எது?
7. கன்னியாவை 'நல்லாய்' எனப் புகழ்வது ஏன்?
8. இப்பாடலில் காணப்படும் அணிகளை விளக்குக.

மஹாகவி கவிதை - தேருந் திங்களும் ✓ 200

1. தேரிமுக்க வந்தவனைக் கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
2. இப்பாடலில் மனிதபேதம் காட்டும் அதிகார, ஆணவச்செருக்கு எவ்வாறு புலப்படுகின்றன?
3. கவிஞர் சமுதாயத்திலிருந்து எதனை நீக்க விரும்புகின்றார்?
4. சமுதாயம் எதனை ஏற்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றார்?

5. இப்பாடலிலே மானுடப்போக்கு எவ்வாறு புலப்படுகின்றது?
6. மனிதனின் உயர்வான நிலையையும், தாழ்ந்த நிலையையும் கவிஞர் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றார்?

நீல்வாணன் கவிதை - உறவு - 99

1. மனித உறவுகளின் நிலைமையை கவிஞர் எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றார்?
2. இக்கவிதையிலே தாய் தந்தையரின் எதிர்பார்ப்பும் ஏமாற்றமும் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது?
3. கவிதைச்சிறப்பிற்கு கவிஞர் கையாண்ட உத்திகள் எவை?
4. கவிதையில் பிரதேசச் செல்வாக்கு முக்கியத்துவம் பெறுமாற்றை விளக்குக.
5. இன்றைய சமுதாய உறவின் சீர்கேடு எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது?
6. மானாகப்போடியின் சுற்றம் பற்றிக் கவிஞர் கூறும் முறையினை விளக்குக.

அண்ணல் கவிதை - நீ யார்

1. கவிஞர் மனிதனை உயர்வாக மதிக்கத் தயங்குவதற்கான காரணங்கள் எவை?
2. இக்கவிதையினூடாக கவிஞர் எதனை முன்னிலைப்படுத்த முயல்கின்றார்? என்பதனை விளக்குக.
3. மனிதனை உயர்ந்த ஜந்து எனக்கொள்வது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமானது என்பதனை விளக்குக.

பிச்சமுர்த்தி கவிதை - பெட்டிக்கடை நாரணன்

1. இக்கவிதையிலே இடம்பெறும் குறியீட்டுச்சொற்களை எடுத்து விளக்குக.

2. பிச்சமுர்த்தியின் சமுதாயப்பார்வை இக்கவிதையினூடாக வெளிப்படுத்தப்படுமாற்றை விளக்குக.
3. சமகால நிகழ்வுடன் இக்கவிதையை ஒப்பிட்டு ஆராய்க.
4. பிச்சமுர்த்தியின் வேதனை கலந்த பரிகாசம் இக்கவிதையில் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது?
5. மனிதன் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் நெறிபிறழ்ந்து நடப்பதையும் அதனால் மனித சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்ட அவலத்தையும் ஆசிரியர் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றார்?

97

சீ.வி.வேலுப்பிள்ளை கவிதைகள் - தேயிலைத் தோட்டத்திலே

1. இப்பாடற் பகுதியிலே கூறப்படும் மக்களின் நிலை பற்றி விளக்குக.
2. கவிஞருடைய உள்ளத்திலே தோன்றும் ஏக்கத்தினைக் கூறுக.
3. இப்பாடலில் கூறப்படும் மக்களின் வாழ்க்கைநிலையில் ஆசிரியர் எவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்படவேண்டுமென அவாவுகின்றார்கள்?

A - S -
 பிச்சுத்திபுள் கட்டிடம்
 கொட்டப்பட்டது
 கட்டிடம்
 பிச்சுத்திபுள் கட்டிடம்
 கட்டிடம்
 பிச்சுத்திபுள் கட்டிடம்
 கட்டிடம்
 பிச்சுத்திபுள் கட்டிடம்
 கட்டிடம்

N-Sutha
 No. 137 Ken - Road
 Col - 2

N Sutha
 Paralai - Road
 Chuli Puram
 Jaffna

N Sutha

"உறவு எண்ணெரு சொல் சிந்தனை
பிறவு எண்ணெரு சொல் சிந்தனை"

2

2

கிடைக்குமிடம்:

புயரலசிங்கம் புத்தகசாலை

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11

: 422321, 337313